

கீழைத் தேய்க் கல்வியியற் சிந்தனைகள்

என்.கே.தூர்மலிங்கம், எம்.ஏ.

சுன்

சென்னை

[Faint, illegible handwritten text in blue ink]

கீழைத்தேயக் கல்வியியற் சிந்தனைகள்

என். கே. தர்மலிங்கம் எம். ஏ. (கல்வி)

யாழ்ப்பாணம்
1987

வெளியீடு :

நிருமதி சுசைத்சுமி தர்மலிங்கம்,
‘தமிழ்த்தென்றல்’
சுண்டிக்குளி,
வாழ்ப்பாணம்.

படைபல்

எனது கல்வி வாழ்க்கைக்குக் கட்டத்
தரல் நூற்றாண்டு காலமாக வழிகாட்டி வரும்
பேரரசிரியர் ப. சந்திரசேகரம் அவர்களுக்கு

TITLE: Keelaiththeya Kalviyiyat Chinthanaikal
AUTHOR: N. K. Tharmalingam, B. A. (Cey),
 Dip-in-Edu.M.A.(Edu). Certificate in
 Professional English (Open University)
LANGUAGE: Tamil
EDITION: 1987-10-01
COPYRIGHT: Mrs. Sugluxmy Tharmalingam
SIZE: $\frac{1}{8}$ Crown
PRINTERS: Chettiar Pathippakam.
 411/1, K.K.S. Road, Jaffna,
 Sri Lanka.
PUBLISHERS: Mrs. Sugluxmy Tharmalingam
 Thamil Thenral
 Chundikkuli, JAFFNA.
PRICE: Rs. 35-00
SUBJECT: Educational Thoughts of Thinkers in some
 Eastern Countries.

உள்ளே...

அணிந்துரை	vii
சிறப்புரை	xi
என்னுரை	xv
1. இராமகிருஷ்ண விவேகாநந்தகல்வி நெறியும் மரபும்	1
2. ஸ்ரீ இராஜகோபாலாச்சாரியார் கல்வியியற் சிந்தனை	12
3. பாரதியும் கல்வித்தத்துவமும்	29
4. அகில உலகக்கல்வி நெறியாளர் ஜவஹர்லால் நேரு	48
5. நாவலர் பெருமான் கல்விச்சிந்தனைகளும் கல்விப் பணிகளும்	62
6. விபுலாநந்த தத்துவம்	74

7. சேர். பொன். இராமநாதன் கண்டபல்கலைக் கழகச்சிந்தனை	91
8. கிழைத்தேய ஒளி அருணசலம் தருங் கல்விக் கருத்துக்கள்	102
9. கௌரவ ஆ. கனகரத்தினம் அளித்த கல்விநெறி	112
10. தவத்திரு லோங் அடிகளும் கல்விப்பணிகளும்	119
11. யாழ்நகர் நமக்களித்த இஸ்லாமிய அறிஞர் ஐனப் ஏ. எம். ஏ. அஸீஸ்	129
12. தமிழ்நெறிமூலம் கல்வி அறம் வளர்த்த தவத்திரு தனிநாயக அடிகளார்	140
13. யாழ்ப்பாண இளைஞர் சங்கக் கல்விச் சிந்தனைகள்	151
14. பெருந்தோட்டப் பள்ளிக்கூடங்கள் ஒரு கண்ணோட்டம்	162
15. கிழக்கிலங்கை கண்ட கல்வி மறுமலர்ச்சி உசாத்துணை நூல்கள்	173
	181

உ
சிவமயம்

அணிந்துரை

கிழைத்தேயக் கல்விக் கோட்பாடுகளும், பயிற்சிமுறைகளும் சம்பந்தமான முக்கிய கொள்கைகளுக்கும் புத்துயிருட்டியும், கல்விப்பிரச்சினைகளை வரலாறு அடிப்படையிலும் செயன்முறைப்பாங்கிலும் அணுகுதலாகிய நோக்கத்தில் பாரதம், இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் தோன்றிக் கல்விக் கொடை அளித்த அறிஞர்களுயிட்டும், இலங்கைத்திருநாடு நோக்கும் கல்விப்பிரச்சினைகளையிட்டும் திரு. தா. க. தர்மலிங்கம் தெளிவுற, கல்வி மாணவ இலக்கணம் வழுவாது எடுத்து முன்வைத்துள்ளார்கள்.

‘கிழைத்தேயக் கல்வியியற் சிந்தனைகள்’ எனும் கருத்துச் செறிவும் அறிவியல் நோக்கும், தத்துவமரபும் கொண்டு விளங்கும் இந்நூல் பதினைந்து இயல்களைத்தாங்கி விளங்குகின்றது.

இந்நூல், உலகில் தத்துவ, கல்விக்கலசமாக விளங்கிய விளங்கும் பாரதநாட்டுக் கல்விச் சிந்தனை மரபுகள் நான்கினையிட்டும், நமது நாடாம் இலங்கைத் திருநாட்டில் ஊற்றெடுத்த எட்டு மரபுகள் பற்றியும், நிறுவன அடிப்படையில்

அரசியல், பண்பாட்டுக் கலாசார, கல்வி மரபினை உருவாக்கிய யாழ்ப்பாண இளைஞர் சங்கக் கல்விச்சிந்தனைகள் பற்றியும் எடுத்துக் கூறுகின்றது.

‘கிழக்கிலங்கையில் கல்வி மறுமலர்ச்சி’ எனுமியல் முதன் முதலாகக் கிழக்கிலங்கையின் கல்வித்தோற்றம், வளர்ச்சி, அதனது தனித்துவம் ஆகியவற்றினைத் தொகுத்துத் தருகின்றது.

இந்நாட்டு வரலாற்றில் பொருளாதாரவளத்தினைப்பெருக்கும் தொழிலாளப் பெருமக்களின் குழந்தைகளின் கல்வி வளர்ச்சி அகில உலகத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் கல்வியோடு இயைபுபடுத்தப்பட்டு விளக்கப்படுவது சாலவும் பொருத்தமாகும்.

இராமகிருஷ்ண விவேகாநந்தக் கல்வி நெறி, தொன்மையும், அதேவேளையில் சமகாலப் பொருத்தப்பாடும், சமய சமரசத்தோடு அனைத்துலகக் கண்ணோட்டத்தையும் கொண்டு விளங்கிக்கல்விக்கு மேற்கு, கிழக்கு எனும் வரம்பெல்லை இல்லை எனும் கருத்தினையும் கொண்டு விளங்குவது. இந்நெறி நின்று உலகச் சிந்தனையாளராக விளங்கியவர் இராஜாஜி அவர்கள். இவர் இலண்டன் பல்கலைக்கழக மத்திய கல்வி நிலுவனத்தில் ‘ஒரு தலை சார் அணு ஆயுதப் பரிகரணம்’ எனும் பொருள் பற்றி ஆற்றிய உரை ஐக்கிய இராச்சிய மக்களால் அவரது ஆய்வுத்தன்மையைச் செம்மையாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது என்று கொள்ளப்பட்டது. நண்பர் நர்மலிங்கமவர்கள் இம்மேதையின் கல்விச்சிந்தனைகளை ஆய்வு முறையில், அவரது பல கருத்துக்களை ஏற்றும், சில கருத்துக்களை நிராகரித்தும் கட்டுரையமைத்தது போற்றத்தக்கது.

ஒரு நாட்டின் கல்வியே அந்நாட்டின் அடிநாதம்; கல்வியின் மூலமே பழைமையைப் போற்றும் பாரதநாடு, மக்கள் ஆட்சியில் எழுந்த சமதர்ம நெறியினை வளர்க்க முடியும்

என்று ஜவஹர்லால் நேரு கூறி, ஒரு நாட்டு மக்களின் நுண் புத்தியே நாட்டினை ஒங்கி வளரச்செய்யும் என்றும் கொண் டார்கள். இக்கிய அமெரிக்க நாட்டின் முதல்வர், தோமஸ் ஜெபேர்சன் நுண்புத்திக்கூர்மை என்பது, தொண்ணூற் றொன்பது வீதம் வியர்வை சிந்தலும், ஒரு வீதம் உள்ளார்ந்த உணர்வை வளர்ப்பதும் என்ற கருத்து நேரு அவர்களால் போற்றப்பட்டது. இது ஓர் அறவியல் அடிப்படையிலேயே ந்த பயன் கொள்வாதக் கருத்து என்பதும் பாரதம் போன்ற வளர்வுறும் நாடுகளுக்கு இது பொருத்தமாகும் என்பதும் அவரது கருத்தாகும்.

கவிஞர் பாரதி ஒரு கூட்டு மேதாவி. அவரது திரக்க தரிசனம் அறிவியல் அடிப்படையில் எழுந்தது. சமயம் மனிதன் கண்ட ஒருவகச் சமயம். ஒரு நாடு ஆத்மீக வளத் திலும், உலோகாய வளத்திலும் இணைந்து முன்னேற வேண்டும் என்று கூறும் கவிஞர் அறிவை உயர்த்திடர் வேண்டும் மக்கள் அத்தனை பேருக்கும் ஒன்றாய் என்று கூறும் போது அவரது தன்னலமற்ற அறிவுலகச் சிந்தனை புலனு கின்றது.

இந்நாட்டு வரலாற்றில் நன்முறை நிந்துசமய வளர்ச்சி யும், கல்வி மறுமலர்ச்சியும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப்பிணைந் தவை. மொழிப்பற்று, நாட்டுப் பற்று, பண்பாட்டு சலா சார மரபினைப் பேணுதல், நமது பாரம்பரியத்தின் அடிப் படையில் மேல்நாட்டுச் சாத்திரங்களை வளர்த்தல் ஆகிய கருத்துக்களைப் பொன்னம்பலம் சகோதரர்களும், செந்தமிழும் சைவநெறியும் ஒன்றிணைந்தவை என்று சொண்ட நாவலர் பெருமானும் இராமகிருஷ்ண நெறியையும், சங்கம் வளர்த்த சான்றோர் நெறியையும், அதே வேளையில் தொடர்பு கொண்டு வளர்ந்து வந்த இந்துசமய, கிரேக்க, மேற்கத்திய அறிவியல் நெறியையும் ஒன்றிணைத்து வளர்த்த மரபினை சிறந்த விபரம் நந்த அடிகளாரது கல்விச்சிந்தனைகளும் இந்நூலில் இடம்

பெறுதல் இந்நாட்டில் ஒன்றரை நூற்றாண்டுக் கல்வி வரலாற்றை எடுத்துக்கூறுவதாக விளங்குகிறது. கல்வி வரலாறே மனிதகுல வரலாறாகும்.

இந்நூலில் அமரர் ஆ. கணகரத்தினம் அவர்களின் கல்விச் சித்தனையை பகுத்தாய்ந்து தரப்படுவதை நான் மனமார வரவேற்கின்றேன். பொதுவாக இராமநாதன் சகோதரர்களே யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் கல்வி வளத்துக்குப் பொறுப்பாக இருந்தார்கள் என்று கொள்ளுவது முறையாகாது.

அவர்களைச் செம்மையாகக் கணிக்கும் அதேவேளையில் கல்வியில் எல்லா அச்சங்களையும், இந்நாட்டின் தொழில் அரவியல் வளத்தினையும் பெருக்கி சமயசமரச நிலையில் நின்று கணகரத்தினம் அவர்கள் கொண்டாற்றினார்கள் என்று கூறப்படுவது நியாய வரம்புக்குட்பட்ட கருத்தாகும்.

இந்நாட்டுக் கல்வி வளர்ச்சியும், சித்தனையும் ஒரு சமயத் தவிர. ஓர் இனத்தவரின் ஏகபோக உரிமையன்று.

தவத்திரு லோய் அடிகளார் உவில்லியம் பட்டர் வீதில் அவர்களது கவிதைகளால் உந்தப்பட்டு விரம் செறிந்த அயர் வாந்து நாட்டு விடுதலை உணர்வில் ஊறித்திளைத்தவர். தன்னை யாழ்ப்பாண நன்னாட்டோடு ஒன்றினைத்து, குழனிகள் கல்வி, ஜீவனோபாயக்கல்வி, நூலகக் கல்வி ஆகியவற்றினை வளர்த்து கல்விப்பாரம்பரியத்தினைப் போற்றி வளர்த்தவர் அடிகளார்.

யோசகவான் கூழியது போல, ஒரு தீர்க்கதரிசியோ அறிஞனோ தான் வாழ்ந்த காலத்தில் தனது பிறந்தகத்தில் மதிக்கப்படுவதில்லை. எனது பேராசன் தவத்திரு தனிநாயக அடிகள், தான் வாழ்ந்த காலத்திலேயே சரிவரக் கணிக்கப் பட்டவர். அவரது தமிழ், இலையியல், பல மொழிகள் புலமைகள் கல்வியியலோடு இணைந்தன. மனிதநலக்கோட்பாடு எனும் கல்வி நெறியினை நமது நாட்டில் பரப்பியவர் அவர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் முஸ்லிம் குடும்பத்தில் பிறந்து சமய சமரசப் பண்பினால் உந்தப்பட்டிருக்கையுணர்ச்சியோடு வாழ்ந்தவர் ஜனம் அலிஸ் அவர்கள். அவர் சிறந்த சாஸ்திரஞ், கல்வி உயர்வே சமூகத்தின் உயர்வெனக் கொண்டவர். ஆன்மீக நெயம் படைத்த கல்வித்தமிழ் அறிஞர்.

இந்நாட்டு வரலாறு அறிவியல் அணுகுமுறையில் எழுதப்படும் போது, யாழ்ப்பாண இளைஞர் சங்கத்தத்துவம், முதன்மை இடம் பெறும். சுற்றறிந்த இளைஞர்கள், இந்நாட்டிற்கு அளித்த அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டு, கல்விச் சிந்தனைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்குமேயாயின் இந்நாடு தலைசிறந்த 'ஆத்மீக முதல் நாடாக' விளங்கியிருக்கும் என்பது எனது அசைவு நம்பிக்கை.

நண்பர் தர்மலிங்கத்தின் நடுநிலை நோக்கும், இந்நாடு சிந்தனை ஒன்று கொண்டு விளங்க வேண்டுமெனும் கருத்தும் 'கிழக்கிலங்கைக் கல்வி மறுமலர்ச்சி, எனும் இயலில் பிரதிபலிக்கின்றது.

நாம் வாழும் காலம், தமிழ்மொழி தலையிடம் பெறும் காலம்; தலைமைத்துவம் தமிழிடம் அணுகுங்காலம்; அனைத்து நிலைகளிலும், பயிற்றுமொழியாகி, தமிழுணர்வு பொங்கி வருங்காலம்.

இந்நூல் தமிழ் மறுமலர்ச்சிநெறி தழுவ எழுந்த நூலாகும். தமிழ், கல்வி, ஆசிரியம் மூன்றும் நமது திருநாட்டின் அச்சாணிகள். இவற்றினைச் சங்கமிக்க வைத்தனர் திரு. தர்மலிங்கமவர்கள்.

தமிழ் மணம் சுமழும்நெடுந்தீவெனும் கிராமம் வரலாற்று முக்கியம் வாய்ந்தது. சுற்பகதருவாம் பனையும் காமதேனுவாம் பசுவும் இக்கிராமத்தின் சின்னங்கள் என்றும் குறிப்பிடுவது

மக்களெல்லாம். இக்கிராமத்தில் பிறந்து அவை இவங்கை மறு
மலர்ச்சிக் கல்லூரியாம் சுகந்தவரோதயாக் கல்லூரியில்கல் வி
கற்று, கல்வித்தகைமைச் சான்றிதழ் நிலையிலும், முதுகலை
மாணிநிலையிலும் என்னிடம் கல்வி கற்றவர் தம்பி நர்மலிங்கம்.

இவர், 'மகான் அரவிந்தர் தரும் கல்விச்சிந்தனைகளும்
அவாது கல்விப்பணிகளும்' எனும் ஆய்வுக்கட்டுரையைச்
சுமர்ப்பித்து முதுகலைமாணிப்பட்டம் பெற்றுள்ளார்.

குறிக்கப்பட்ட கால எல்லைக்குள் முதுகலைமாணிப்பட்டம்
பெற்ற ஒரு சிலருள் இவரும் ஒருவராவார் என்பது குறிப்பி
டத்தக்கது.

தமிழர் வரலாறு நூல் யாத்தல் வரலாறு எனக் கொள்
னப்படுகின்றது. நூல்கள் மெய் உணர்விலையும், தூய அறி
வையும் கொண்டு விளங்கவேண்டும். காட்சிப்பொருளோடு,
நுண்பொருளையும் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்கவேண்டும்.
ஞான வளத்தைப் பெருக்குவதோடு, மடவிரூளையும் அகற்ற
வேண்டும்.

தமிழோரைவும், சமதர்ம நோக்குப், ஒருபக்கமும் கொண்டு
விளங்கும் இவ்வாசிரியர் கலைமகள் கட்டாட்சம் பெற்று, தனது
வாழ்க்கையில் தமிழன்னைக்கும், கல்வியன்னைக்கும் தொண்டு
செய்து வாழ இறைவி அருள்புரிவாராக.

ப. சந்திரசேகரம்

கல்வியியற் புலம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,
நவராத்திரினிரதாரம்பநாள்.

உ
சிவமயம்

சிறப்புகரை

“கல்வி கரையில் கற்பவர் நான் சில”

என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. வாழ்வின் சகல துறைகளையும் வியாபித்து நிற்கும் கல்வியினைக் கரைகாண்பது என்பது இயலாத ஒன்று. அதன் ஆழத்தையும் அகலத்தையும் நாடித் தேடிப் போவது என்பது ஒரு நீண்ட பயணமாகும். எனவே தான் கல்வியானது வாழ்நாள் பயணம் என்று கூறப்படுவதுண்டு. அப்பயணத்தினை மேற்கொள்பவர், எவர்க்கும் அருந்துணையாக அமைபவை அறிவு சேர்க்கும் நூல்கள். அத்தகைய நூல்களின் வரிசையில் இடம்பெறுகின்றது திரு என்.கே. தருமலிங்கத்தின் ‘கிழைத்தேயக் கல்வியியற் சிந்தனைகள்’ என்னும் நூல்.

படிப்பதற்குரிய நூல்கள் அவற்றின் பயன்பாடு நோக்கி ஆழ்ந்த படிப்பிற்குரியவை, அகன்ற படிப்பிற்குரியவை, மேற்கோளுக்குரியவை, என்று பகுக்கப்படுவதுண்டு. இத்தகைய நூல்கள் வெளிவருவது இன்றைய தாய்மொழிமூலம்

கல்வியின் அவசர தேவையாகும். படிப்பிலகில் பரந்த அறிவு கருத்து உறுதிப்பாடு ஆகிய தேவைகளை நிறைவு செய்வது கற்றோரின் கடமையாகும். இந்தவகையில் நண்பர் தரும லிங்கத்தின் முயற்சி வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும்.

‘கல்வியியற் சிந்தனைகள்’ என்னும் பரப்பில் மேலைத் தேய மரபுகளைப் பற்றிப் போதிய அளவு நூல்கள் உள் என்று கொள்ளலாம். ஆனால், கிழைத்தேயக் கல்வி மர பினைப் பற்றி மாணவருக்குப் பயன்படக்கூடியவையான நூல்கள் ஒரு சிலவே. அவ்வரிசையில் முன்னோடிகளாக பேரா சிரியர் ப. சந்திரசேகரம், திருவாட்டி இரத்தின நவரத் தினம் ஆகியோர் அமைய, அவர்களின் பாதையில் திரு. தருமலிங்கம் அவர்களும் சேர்ந்துள்ளார். அவரது படைப்பு பதினைந்து இயல்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. இலங்கை இந்தியா ஆகிய இருநாடுகளிலும் கல்வித் தீபத்தை ஏற்றி வைத்த கல்வியாளர்கள், சிந்தனையாளர்கள் ஆகியோரது கருத்துக்கள் இலகு தமிழில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. நல்லோர் தந்த நாவலர் பெருமான் முதல், ஈழத்தில் தமிழர் கல்விப்பரப்பில் அறியா இடம் பெற்றுள்ள பல பெரியார்களதும் சிந்தனைகள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதே போல இந்தியாவின் தவப்புதல் வன் ஜவகர்லால் நேரு, சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரி யார், சுப்பிரமணிய பாரதி போன்றோரின் கல்விச்சிந்தனைகள் பயனுள்ளமுறையில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

கிழைத்தேயக் கல்வியியற் சிந்தனைகள், கல்விப்பாரம்பரியம் என்பவற்றை அறியவிரும்புவோர்க்குப் பெரிதும் பயன்படத் தக்கதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. கல்வித் தத்துவம், கல்விக்கோட்பாடுகள் ஆகிய துறைகளைப் பயிலவிழையும் மாணவர்க்கு இது உறுதுணையாகத் திகழும் என்பதில் எதுவித சந்தேகமும் இல்லை. திரு. தருமலிங்கம் தான் கற்ற கல்வியின் பயனைப் பிறருடன் பகிர்ந்துகொள்ள எடுக்கும் முயற்சியாக இதனைக் கணிக்கலாம்.

நூலாசிரியரின் முயற்சி உண்மையில் பாரட்டுக்குரிய ஒன்றாகும். இது அவருடைய வீடாமுயற்சிக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும். சுருமமே கண்ணாயிருந்து, பல்வகைப்பட்ட பிரச்சினைகளின் மத்தியிலும் குறித்த காலத்தில் நூலை நிறைவாக்கியமை அதனை நிரூபிக்கின்றது, இவரது முயற்சி இளந்தலை முறையினருக்கு முன்மாதிரியாக அமையவேண்டும் அவரும், இத்தகு நூலாக்கப்பணியில் மேலும் உழைக்க வேண்டும் என வாழ்த்துகின்றேன்.

கல்வியுலகுக்குப் பொருத்தமான பங்களிப்பாகிய இந் நூல் கல்வியியலில் ஆர்வமுடைய அனைவராலும் வரவேற்கப்படும் என்பது நிச்சயம்.

வ. ஆறுமுகம்
கிரேஷ்ட லிரிஷுரையாளர்

கல்வித்துறை,
யாழ்ப்பல்கலைக் கழகம்,
திருநெல்வேலி.

உ
சிவமயம்

என்னுரை

ஸ்ரீ அரவிந்தரின் கல்விச் சிந்தனைகளும் கல்விப்பணிகளும் என்ற ஆய்வை, கல்வி முதுகலைமாணிப்பட்டத்திற்காக மேற்கொண்ட பொழுது மலர்ந்த அணுகு முறையே 'கீழைத் தேயக் கல்வியியற் சிந்தனைகள்' என்ற நூல் வடிவமாகும். பாரதநாடு பழம் பெரும் நாடு; கீழைத்தேய நாகரிகத்தின் தொட்டில் என்று மதிக்கப்படுகின்றது. உலக நாகரிகங்களில் ஒன்றான சிந்து வெளிநாகரிகத்தின் பிறப்பிடமாகும். அந்நாட்டு நாகரிக வரலாறு தொடர்ந்து வளர்ந்து செல்வதே அதன் தலிச்சிறப்பு. இதன் அடித்தளமாக விளங்குவது ஆன்மிக உணர்வே.

ஈழத்து நாகரிகத்திற்கும் அழுத்தம் தருவது இவ்வான்மிக உணர்வே. இரு நாடுகளினதும் கல்விச் சிந்தனையாளர்கள், ஆன்மிக உணர்வினால் அழுத்தம் பெற்ற கல்விச் சிந்தனைகளை முன்வைக்கிறார்கள். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பின்னரைப் பகுதியிலும், இருபதாம் நூற்றாண்டின் முன்னரைப் பகுதியிலும் மேலைத்தேயக் கல்வியைக் கற்ற 'மத்தியவகுப்பினர்' தேசிய உணர்வுடன் கல்வியியற் சிந்தனைகளை அரசியல்,

விடுதலை, சமூக மறுமலர்ச்சி, கலாசார எழுச்சிகளுக்கு முன் வைக்கின்றனர்.

சுதந்திரமும் தன்னாதிக்கமும் இறைமையும் பொருந்திய தன்னிறைவுப் பொருளாதாரச் சமூகத்தை உருவாக்கி கல்வியின் மூலம் முழு நிறைவு காணத் தமது பங்களிப்புக் களை முன் வைக்கின்றனர். கல்வியை அளிப்பது அரசின் கடமை. கல்வியைப் பெறுவது மக்களின் உரிமை. இலவசக் கல்வி, அன்னைமொழிக்கல்வி, அனைவருக்கும் கல்வி என்ற நவீன கல்வியியற் சிந்தனைகளால் கவரப்பட்டவர்கள் இவர்கள்.

சோவியத் ஒன்றியத்தில் 1917ஆம் ஆண்டில் அக்டோபர் புரட்சியில் உருவாகிய சமதர்மக் கல்வியியற் சிந்தனைகளினால் கவரப்பட்டு, தமது சிந்தனைகளுக்கு அழுத்தந்தருகின்றனர். இவர்களின் கல்வியியற் சிந்தனைகளில் நவீன கல்வியின் நியமங்கள் அறிவியற் கருத்தோட்டங்களாகிய தொழில்நுட்ப விருத்தியின் தாக்கங்களும் இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

இடைநிலைக்கல்வி, பல்கலைக்கழகக் கல்வி பற்றியும் தமது கருத்துக்களை தெளிவாக முன் வைக்கின்றனர். உள்ளததாலும் உணர்வாலும் கிழைத்தேயக்கல்வி மரபை கலைக் கூடங்களில் புகுத்த வேண்டுமென்று தேசியக் கல்வித் திட்டத்தை வகுத்தனர். நல்ல உளமாட்சியுடைய ஆசிரிய-ஆதிபரம்பரையை உருவாக்கியவர்கள் இவர்கள். சுற்றல் சுற்பித்தல் இடம்பெற பள்ளிக்கூடங்கள் பலவற்றைக் கட்டி இவற்றிற்கான சூழநிலையை ஏற்படுத்தித் தரும் முகாமெத்து வலியுலாளர்களாகவும், நிறுவன செயல்வீரர்களாகவும் இவர்கள் காணப்பட்டார்கள்.

இந்நாட்டில் அரசு பள்ளிக்கூடங்களைப் பொறுப்பெற்று மகாவித்தியாலயம், மத்திய மகாவித்தியாலயம் என்று

நாட்டின் நாளுதிசைகளிலும் கல்விக்கூடங்கள் ஏற்பாட்டில் இவ்வறிஞர்கள் அயராது உழைத்தனர்.

இராமகிருஷ்ண விவேகாநந்தக் கல்வி மரபுடன் ஆரம்பமாகும். இந்நூல் இறுதியில் இந்நாட்டின் பல்நிசைகளிலும் ஏற்பட்டுவரும் கல்வி மறுமலர்ச்சியையும் கருத்திற்கொள்கின்றது. இவ்விடயத்தில் மேலும் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளமுடியும் என்பதையும் உணரவைக்கின்றது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகக் கல்வியியற்புலத் தலைவர் பேராசிரியர் ப. சந்திரசேகரம் அவர்கள் கடந்த கால நூற்றாண்டு காலமாகச் சுண்ணாகம் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி பேராசிரியர்பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகங்களில் எனது கல்விவாழ்விற்கு வழிகாட்டியாக இருந்து வருபவர். அவரின் பணிப்பிலும் நெறிப்படுத்தலிலும் உருவாகியதே இந்நூல். இந்நாடு சமகாலத்தில் கண்ட கல்விச்சிந்தனையாளர் பேராசிரியர் சந்திரசேகரம் என்பது அறிஞர் முடிவு. அவரின் தன்னலமற்ற கல்விச்சேவையால் உருவாகி வருவது ஓர் மாணவர்பரம்பரை. இப்பெரிடாரின் வழிகாட்டலைப் பெரும் பேராகப்பெற்ற மாணவர்களுள் ஒருவன் நான். என்கிரம் தாழ்த்திய உள்ளார்ந்த நன்றி அவருக்கு உரித்தாகட்டும்.

இந்நூலிற்கு அணிந்துரை வழங்கியதுடன் அவ்வப் பொழுது உரிமையுடன் அறிவுரைவழங்கி வருபவர் எமது மதிப்பிற்குரிய யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகக் கல்வியியற்புலச் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திரு. வ. ஆறுமுகம் அவர்கள். அவர்களுக்கு எனது பணிவு மிகு நன்றிகள். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகக் கல்வியியற்புலச்சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திரு. க. சின்னத்தம்பி அவர்கள் ஆசிரிய மாணவ உறவு அடிப்படையில் இந்நூலை எழுதுவதற்கான உற்சாகத்தைத் தந்துதவினார். விரிவுரையாளர் திருமதி. கு. பரராஜசிங்கம் இந்நூலை வண்ணமுற வெளியிட வேண்டுமென்று பெரிதும் விரும்பியவர். கலாநிதி

சுப்ரா. ஜெயராசா அவர்கள் பல ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளை நல்கினார். விரிவுரையாளர் செல்வி . சு. அருளானந்தத்தின் அக்கறை இந்நூலை நான் விரைவாக எழுத உதவியது இவர்கள் எல்லோருக்கும், கல்வியியற்புலத்திற்கும் நான் என்றென்றும் கடமைப்பட்டவன்.

இந்நூலின் வெளியீட்டாளர் திருமதி தர்மலிங்கம் ககலட்சுமி அவர்களின் ஊக்குவிப்பிலும் உறுதுணையிலும் வெளிவந்தது இந்நூல். எனது இதயபூர்வமான நன்றிக்கு உரித்தானவர் அவர். இன்றைய எனது உயர்ச்சிக்கும் செயற்பாட்டிற்கும் வாழ்க்கையமுதும் கல்வி உயிரும் ஊட்டிய எனதருமைத்தந்தையார்க்கும் அன்னையாருக்கும் கிரந்தாழித்திவணங்குவதும் எனது கடமையாகும்.

ஓவியர் 'சண்' அவர்கள் ஆசிரியரின் சிந்தனையைப் புரிந்து கொண்டு நூலின் முகத் தோற்றத்தைப் பொலிவுடன் அமைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்நூலின் கையெழுத்துப் பிரதியைத் திருத்தி உதவியவர் எனது நன்றிக்குரிய நண்பர் கட்டைபறிச்சான் க. கனகசிங்கம். இந்நூலை வண்ணமூற ஒழுங்குபடுத்திப் பதித்து உதவிய செட்டியார் பதிப்பகத்திற்கும் எனது நன்றிகள்.

வணக்கம்

கண்டிக்குளி
01-10-1987

என். கே. தர்மலிங்கம்

ஒரே உலகம் என்னும் நிலையைக் காண அனைத்துலக விளக்கம் ஆகிய விழுமிய கருத்துக் கல்வியின் நோக்கமாகப் போற்றப்படுகின்றது. இன்றைய கல்விக்கு அறை கூவலாய் அமையும் அனைத்துலக விளக்கம் என்ற நோக்கத்தில் இரு கூறுகளுள்ளன. அனைவர்க்கும் சமநீதி வழங்கும் சமுதாயம் அமைப்பில் யாவரோடும் கூடி வாழும் வேட்கை ஆக்க வழியில் அனைவரும் பணிபுரிய ஊக்கம், உதவியளித்தல் என்பனவே அவையாகும்.

பேராசிரியர் ம. சந்திரசேகரம்

இயல்புள்ளது

இராமகிருஷ்ண விவேகாநந்த கல்வி நெறியும் மரபும்

வேதமுனிவர் இராமகிருஷ்ணர் இதயமும் உள்ளமும் உலகத்திற்குப் பொதுமையானது. அவருடைய நாமம் மறுக்குவத்திற்கான பொதுச்சொத்தாகும். “பாரதநாட்டின் ஐந்துஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட ஆன்மீகவாழ்வின் தும் எழுபதுகோடி மக்களின் தத்துவ, சமய, பண்பாட்டுக் கலாசார மரபினதும் ஞானநிறைவே ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர்என்பது பிரெஞ்சு நாட்டுப்பேராசிரியர்ரோபியன் ரோலந்தின் கருத்து. “உலகம் உறங்கும் நள்ளிரவே ஆத்மக் குணுக்கு உணர்வு பொங்கிய பகற்காலம். மற்றவர்களிற்குப் பகலாவது அவனிற்கு இரலாகிறது”. இந்தத் தத்துவத்திற்கு ஒரு பேருதாரணமாக விளங்குபவர் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர். மனிதன் தெய்வீகத்தின் உறைவிடம். இவ்வுலாடம் அவன் ஆலயம். இதனை இருளில் வைத்தலாகாது. அறிவுச்சுடர் ஏற்றப்படட்டும்; எல்லோரும் அறிவைப் பெற்றமுடியும். இதைவன் இடைவிடற்ற உண்மை, அறிவு, ஆனந்தமய

மானவன். அவனது விம்பமாகிய மனிதனும் தன்னியல்பான இடையீட்டற்ற உண்மை, அறிவு, ஆனந்தமாகிய துணங்களைத் தனது அகநலையினால் மறந்து விட்டான். ஆகவே மனிதனில் இறைவனின் இயல்புகள் வரையறுக்கப்பட்டதாகவே தோற்றமளிக்கின்றன. இவைஎப்போதும் வெளிப்படுவதில்லை. நன்முறைக் கல்வியே மேற்கூறிய இறைகுணங்களாகிய உண்மைஅறிவு, ஆனந்தம் முதலியவற்றை வெளிக்கொணரும். எனவே மனிதனை உண்மைக் கல்வி இறைவனின் தோற்றமாகக் காண்பிக்கும். இத்தகைய கல்வியே இராமகிருஷ்ணர் கண்டகல்வி நெறியாகும்.

ஆன்மீகவளமும் கல்வி வளமும் நிறைந்த வங்க நாட்டில் காமபுகர் என்ற கிராமத்தில் பிறந்த இவர சென்ற நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமக்கு நன்மையென்று தோன்றிய உண்மையிலிருந்து சிறிதும் பிறழாத தன்மை கொண்டவர். பல நூல்களைப் படிப்பதால், மனது மற்றவர் களுடைய எண்ணங்களினுள் பீடிக்கப்பட்டு தனக்குத்தானே சிந்தனை செய்யும் சக்தியை இழந்து விடுகின்றது. ஒருவனுடைய சிந்தனாசக்தியை வளர்க்கும் நூல்சார்வாசனை நல்லது. ஆனால் அந்தச்சக்தியை அது அழிப்பதானால் அதை அடியோடு நிராகரித்து விடவேண்டும் என்பது அவர் கண்ட கல்வி நெறி. எனவே நூல்சார்படிப்பை விட்டு விட்டு அவர் தமது மனத்தின் கண்ணேயே ஞான பொக்கிஷத்தைத் தேட முற்பட்டார். வெகு விரைவிலேயே காரிய சித்தியும் பெற்றார். குறைவு படாது அப்பொக்கிஷத்தில் இருந்து ஆன் பெண் அனைவருக்கும் ஞானத்தை அளிக்கவும் துணிந்தார். பரவித்தை, அபரவித்தை எவ் இருவகை விதத்தைகள் உள்ள சாஸ்திரப் படிப்புதான் அபரவித்தை என்பது. கடவுளை அடைவதற்கு பரவித்தை தான் சாதனமானது. குருதேவருடைய பாத நிழலின் கீழ் நாங்கள் வந்தபின்பு தான் பரவித்தை என்ன வென்று உணரமுடியும். இப் பரவித்தையின் துணை கொண்டு

தான் அவர் பண்டிதர்களுக்கும் அல்லாதவர்களுக்கும் அறியாமையை நீக்கி ஞானத்தைக் கொடுத்தார். இந்துமரபு சிவனை நுண்ணறிவு என்றும் சத்தியை சுற்றல் என்றும் கொள்ளும். நுண்ணறிவு செயல்சார்ந்த வெளிப்பாடுகளைப் பெறும் போதே அர்த்தம் பெறுகின்றது. அறிவு சத்தி பூட்டப்படும் பொழுது ஆக்கபூர்வமான நுண்ணறிவு மலர்கின்றது. எனவே கல்வி ஆக்கபூர்வமான நுண்ணறிவை விழைத்து நிற்பது அவர் கண்ட கல்வி நோக்காகும். மேலும் அறிவுவிளக்கானது இறைவனைப்போன்றது. கல்வியின் வழி அறிவும், அறிவின்வழி மனிதனும் ஞானோதயம் பெறவேண்டும். மனிதன் தெய்வீகத்தன்மை பொருந்தியவன். அறிவு அவனது பொதுச்சொத்து. எனவே 'இதன் பொருட்டு எவரும் கட்டணம் விதிக்கவோ, பட்டங்கள் வழக்கவோ முடியாதென்கின்றார்' இராமகிருஷ்ணர். இந்துமத இயக்கங்களும் மனிதனை மத்தியாக எண்ணக் கருக்கியுடையன. கல்வியின் கருத்தும் மனிதனை மையமாகக் கொண்டது. எனவே இவ்விரு எண்ணக்கருக்களுக்குமிடையே நெருக்கமான தொடர்பு காணப்படுகின்றது. மனிதனை அறியாமையிலிருந்து அறிவுக்கு இட்டுச்செல்வது கல்வியின் நோக்கம். மனிதனின் உள்ளொளியைப்பெருக்கி மிளிரச்செய்வது சமயத்தின் நோக்கம். இத்தகைய இரண்டு கருத்துக்களும் இராமகிருஷ்ணர் கல்வி நெறியில் இணைந்துகாணப்படுகின்றன.

ஆனந்தத்திற்கு மூலாதாரம் சுதந்திரம். மனிதனிற்கு சர்வவல்லமையையும் தருகின்றது. இந்தத் சுதந்திரத்தை மூல இராமகிருஷ்ணர் ஒரு போதும் இழந்ததில்லை. எல்லையற்ற விண்ணைப் போல அவருடைய மனமும் விரிந்திருந்தது. எனவே ஒரு பற்றுதலும் அவரைப் பாதிக்க முடியாது. ஆகவே தான் அவர் உலகத்தில் உள்ள சமயங்களை எல்லாம் மதித்து உணருவதும் அவற்றிடையே ஒருமைப்பாடு கண்டு எல்லாச்சமயங்களையும் பல்வேறு வழிவகைகளையும் ஒரு முடிவு காணும் தத்துவத்தைக் கொண்டவை எனக், சமய

சமரசம் காண்கின்றார். அவரின் கல்வி நெறி சுதந்திரம், சமய சமரசப்போக்குக் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது.

பன்னிக்குடம் சென்று கற்காத இராமகிருஷ்ணர் அறிஞர்கள் தந்த வேதஉபநிடதக் கருத்துக்களைக் கேட்டுத் தன்னுள் நினைத்து அதற்கான அற்புதமான விளக்கங்களைக் கண்டார். அவரின் அறிவு கேட்டறிவு, பட்டறிவு அதன் அடிப்படையாக வந்த பகுத்தறிவாகக் காணப்பட்டது. இதற்கு அடித்தளமாக ஆன்மீக உணர்வு அவர் கல்வியை அர்த்தபுஷ்டியாக்கியது இவற்றின் முடிவில் கல்விமுடிவற்றது. அதைக் கற்பவன் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றுக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். 'சுத்கமலுப்பவன் வாழ் மறுப்பவன்' என்பது அவரின் கருத்து ஆகும். இக்கருத்து இன்றைய காலகட்டத்திற்கு மாத்திரம் அன்றி எக்காலத்திற்கும் பொருத்தமானது.

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணரிடம் இருந்த முருகியல் உணர்வு இவர் சிறுவனாக இருந்த காலத்தில் அவரை அறியாது ஆட்கொண்ட உணர்வாகும். இயற்கை அழகில் ஈடுபட்டு அதில் பரவசமடையும் பக்குவம் இவரிடத்தில் இயல்பாகவே அமைந்திருந்தது. அருட்பாக்கள் இவரை ஆனந்தத்தில் ஆழ்த்தின. அவரிடம் நல்லகைத்திறன் காணப்பட்டது. மண்ணைக்குழைத்து அழகிய தெய்வ உருவங்களைச் செய்வார். அவருக்கு இனிய குரல் அமைந்திருந்தது. அருட்பாக்களைக் கேட்டவுடன் அவை அவருக்குப் பாடமாகின்றும், நன்றாகப் பாடுவார்; நடிப்பார். கிராமத்துப் பிள்ளைகளைக் கொண்டு நாடகம் போடுவார். இவ்வாறாக முருகியல் உணர்வு நிரம்பப் பெற்ற அவரின் வாழ்வு ஆன்மீக உணர்வின் அடிப்படையில் வெளிப்பாடு கண்டது. எனவே அவரிடத்தில் இருந்த கல்வி நெறி முருகியல் உணர்வுடன் கூடிய கல்வி மரபை வளர்ப்பதாக அமைகின்றது.

இராமகிருஷ்ணர் பாரதநாட்டின் தலைசிறந்த தேசிய ஸாரதியாகவும், அனைத்துலகவாதிபாகவும் பன்னிக்குடம்

சென்று கற்காத அதே நேரத்தில் நவீன உலகு கண்ட
பெரிந்த கல்விமாடுகவும். கல்விமான்களால் வைத்து
மதிக்கப்படுகின்றார். இயற்கைக்கவிஞன் படிப்பினைத்
தரும் கவிதா ஆற்றல் படைத்த சொல்லழகன் வேட்டஸ்
வேர்த்தும், வேதாந்தவாதி இராமகிருஷ்ணரும் இருவேறு
பட்ட பண்பாட்டின் பிரதிநிதிகளாக இருப்பினும் இருவரும்
கொண்ட கருத்துக்களில் பொதுத்தன்மைகள் காணப்படு
கின்றன. ஆன்மீக உணர்வே இருவரையும் இணைத்து
நிற்கும் அச்சமாகும். இந்த வகையில் இராமகிருஷ்ணர்
கண்ட கல்விநெறி பாரதநாட்டிற்கு மாத்திரமன்றி அகில
உலகிற்கும் பொதுவானது என்று கொள்ளலாம்.

‘இராமகிருஷ்ணரின் ஆன்மீகத்தொன்மையைத் தாடர்ந்து
அவரது சீடர் கவாயிவிவேகாநந்தர், பாரதநாட்டின் பெருமை
யையும் இத்தமதத்தின் சிறப்பினையும் உலகிற்கு உணர்த்திய
துடன் இளைஞர்களுக்கு கல்விமுறை எவ்வாறு அமைதல்
வேண்டும் என்பது பற்றியும் பல கருத்துகளைத் தந்துள்ளார்.

ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் தெய்வீகத்தன்மையும் பூர
ணத்துவம் எனப்படும் முழுமையும் உள்ளது. உண்மைக்கல்வி
யின் வழியே இத்தகைய முழுமை நன்கு வெளிப்படுகின்றது.
மேலும் மனவலிமையை வளர்க்கும் கல்வியே மனிதனுக்குத்
தேவை என்கின்றார் கவாயிவிவேகாநந்தர். எம்மைப்பார்த்து
அவர்கூறுவது “கிராமம் கிராமமாக ஊர் ஊராக நாட்டின்
எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று மக்களைப் பார்த்து சோம்பலை
ஒழித்து எழுந்திருங்கள்” என்பதாகும். சோம்பி இருப்பதனால்
பயனில்லை. “சுகோதரர்களே எழுந்திருங்கள்! விழித்துக்கொள்
ளுங்கள்! இன்னும் எவ்வளவு காலத்திற்கு அறியாமை என்ற
லுக்கத்திலேயே ஆழ்ந்திருக்கப்போகிறீர்கள்” என்று சொல்
கின்றார். உத்தியோகம் உத்தியோகம் என்று அலைத்துத் திக்
வதைவிட ஏதாவது தொழிற்கல்வி பயின்று வாழ்க்கைக்கு
வழி தேடிக்கொள்வதே மேலானது. “எத்தகைய கல்வி
ஒழுக்கத்தை உறவாக்குமோ, மனவலிமையை வளர்க்குமோ

விரிந்த அறிவைத்தகுமோ, ஒருவனைத் தன்சொந்தக்கால்
கனில் நிறுக்கச்செய்யுமோ அத்தகைய கல்விதான் நமக்குத்
தேவை' என்கிறார் சுவாமிகள்.

கண்ணபிரான் பிருந்தாவன லீலைகளைக் கூறுவதிலும்
பார்க்க குருசேத்திரத்தில் அஞ்சாது நின்று கீதையை
உபதேசித்து, அருச்சுனனின் சோர்வை நீக்கி
ஆண்மையுடைய கண்ணனின் கண்ணன் வழிபாட்டையே
பரப்புவதல் முக்கியமாகும். வீரத்தையும் ஆண்மையையும்
உருவாக்கும் இலட்சியங்களை மாணவர்களுக்கு உறுதுணை
பரியும். ஒப்பற்ற ஆண்மையுடனும் அளவற்ற வேகத்துடனும்
தியாகத்தைக்கவசமாக ஏற்று, ஞானத்தைக் கருவியாகப் பயன்
படுத்தி, உண்மைக்காக உழைத்து அம்முயற்சியினால் தமது
உயிரையும் அர்ப்பணம் செய்யக்கூடியவிரும், செறிந்தமக்களை
சமயம் உருவாக்குதல் வேண்டும். 'சமயக்கல்வி என்பது நமது
சமயத்தைப்பற்றிய கல்வியோ அல்லது எந்தத் தனிப்பட்ட
ஒருவருடைய சமயத்தைப்பற்றிய கல்வியையோ தருதமாட்
டாது. மனித வாழ்க்கைக்கு என்றும் அடிப்படையாக இருந்து
வருகின்ற நிலையான ஆன்ம இயற்கை நியதிகளை மக்கள் அறியு
மாறு எடுத்துக்கூறுதல் வேண்டும். ஆன்ம நெறியிற் சிறந்து
விளங்கியிருக்கும் சமய குரவர்கள், தீர்க்கதரிசிகள், மகாபுரு
டர்கள் வாழ்க்கைகள் மிகப்பக்தியுடன் கொண்டாடப்பட
வேண்டும். அநியாத நிலையான ஆன்ம உண்மைகளைத் தங்கள்
வாழ்க்கையில் அனுபவித்த பெரியோர்களின் வாழ்க்கை
இலட்சியங்களை மாணவர்கள் அறியும்படி செய்தல்
வேண்டும்' என்பது விவேகரத்தர் கண்ட கல்விநெறியாகும்.

எல்லாக் கல்வி, பயிற்சி ஆகியவற்றின் நோக்கம் மனிதனை
மனிதனாக வளரச்செய்தல். கல்வி மனிதப்பண்புகளின் முழு
வளர்ச்சிக்கு உதவுகிறது. கல்விக்கு ஓர் உயரிய குறிக்கோள்
உள்ளது. மனிதனது ஆளுமையின் உயர்மதிப்பில் நம்பிக்கை
வைத்து கல்விமுறை உருவாக்கப்பட்டவேண்டும். அறிவுமனித
னுள் அடங்கிக் காணப்படுகின்றது. கல்வியின் வழியே
இதனைக்கண்டு பிடித்து மனிதன் உணர்கின்றான். எனவே

குழந்தையின் சுதந்திரத்தின் அடிப்படையில் தான் கல்வி அமைதல் வேண்டும். சுதந்திரம் என்ற பெயரில் ஏதும் வலியுறுத்தலின் வழியே குழந்தைகளின் மேல் துணிக் கப்படக்கூடாது. இதற்கு வழிகாட்டியாக அமெரிசர் இருக்க வேண்டும் என்பது சுவாமிகள் கண்ட கல்விநெறி. கல்வி யானது குழந்தையின் இயல்புக்கத்தை வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். உண்மைக்கல்வி. வேதாந்தம். தற்காலவிரோதமான ஆகியவற்றின் இணைப்பாகத் தொடங்க வேண்டும். உள்ள மானது குவிந்து ஒழுங்குபட்டுச் செயலாற்றுவது உண்மைக் கல்விக்கு அடிப்படையாகும். வேலைசெய்வதை வேள்வி யாகக்கருத வேண்டும். எனவே உடற்றிறன்களும் செயற் திறன்களும் கல்வித்திட்டத்தில் இடம் பெறவேண்டும். உடல்வலிமைக் குறைவு நம்நாட்டின் துன்பங்களின் பலவற் றுக்கு காரணம். "இளைஞர்களே உடல்வலிமையை நாடுங்கள். இது எனது அறிவுரை, கீதையை ஓதுவதைவிட காற்பந் தாட்டம் உங்களைச் சொர்க்கத்திற்கு எளிதில் அழைத்துச் செல்லும்" என்கின்றார் சுவாமிகள்.

பாரதநாட்டிற்குப் பொருத்தமான மேற்கூறிய அம்சங்களைக் கொண்ட தேசியக்கல்வியை அமைக்க வேண்டும் என்பது அவரின் கருத்து.

பெண்களுக்கு முழுமையான கல்வி வழங்க வேண்டும் என்பது விவேகானந்தரின் மற்றைய சிறப்பான கொள்கை யாகும். ஆண் பெண் இருவரும் எல்லா வகையிலும் சமமானவர்களே. அவர்களின் பங்களிப்பு கல்விமைய முறையாக வழங்குவதிலேயே பெறமுடியும் என்பது சுவாமிகள் முடிவு. சமூகாயத்தில் தாழ்த்தநிலையில் இருக்கும் பொதுமக்கள் யாவருக்கும் கல்விவழங்க வேண்டும். எனவே விவேகானந்தரின் கல்வித்திட்டம் மக்களுக்கான மக்கள்கல்வித் திட்டம் எனப்படுகின்றது. கல்வியிற் சமவாய்ப்பு, அனைவருக்கும் கல்வி என்பதே சுவாமிகள் கண்ட மக்கள் கல்வித் திட்ட மாகும். இந்தத்திட்டத்தின் அடிப்படையிலேயே தொழிற்கல்விப்பற்றிய அவரின் கருத்தையும் அடங்கியுள்ளது.

விவேகாதந்தரின் கலைத்திட்டத்தில் முருகியற் கல்வி பற்றிய சிந்தனைமுக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. கல்வி இசை அடிப்படையில் அமைதல் வேண்டும். சிற்பம், ஓவியம் இடம் பெறவேண்டும். இத்தகைய முருகியற் உணர்வு மாணவரின் கற்பனாவுணர்வுகளையும், படைப்பாற்றையும் தன்னம்பிக்கையையும் சமுதாயத்தில் முக்கிய பங்களிப்பதோடான தந்து கொண்டிருப்பதாக ஒருவனை உணர வைக்கவும் செய்கின்றது என்கின்றார். குழந்தைகள் எப்போது முருகியல் உணர்வினால் ஆட்கொள்ளப்படுவது இயல்பு. எனவே கல்வியின் சாஸ்திரங்களை முருகியல் உணர்வை முழுமைப் படுத்தும் இடத்து கல்வி முழுமையான அதன் பயனைத் தரும் என்பது அவர் கண்ட நெறியாகும். ஆன்மிக உணர்வை முருகியல் உணர்வு முழுமையாக்கும். இயல்பான ஊக்கங்களை வெளிக்கொணரும் என்பது சுவாமிகள் கருத்து.

பல்கலைக்கழகக் கல்வி என்பது சுவாமிகளின் கருத்துப்படி அனைவருக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்பதும், மக்கள் கல்வித் திட்டம் தேவியக் கல்வித்திட்டமாக இருக்கப்படவேண்டுமா யின் ஆண் பெண் என்ற வேறுபாடு இன்றி, சமுதாயத்தில் தாழ்வுற்றவர் என்ற வேறுபாடு இன்றி எல்லோருக்கும் சமவாய்ப்புத் தரப்படவேண்டும். பல்கலைக்கழகங்கள் நூல் சார் கல்வியுடன், தொழிற்கல்வியையும், விஞ்ஞான கல்வியையும் தரவேண்டும். ஆன்மிக உணர்வை அடப்படையாகக் கொண்டு கல்வியின் நோக்கம் மனிதனை மனிதனாக முழுமையாக்குவது என்பதை உணர்ந்து செயற்படவேண்டும். தேவியத்தை வளர்த்து, அகில உலக உணர்வை மனிதாபிமான மேம்பாட்டை கட்டிவிழுப்பும் உயர்பீடமாகப் பல்கலைக்கழகங்கள் விளங்க வேண்டும். வேதாந்த விஞ்ஞான உணர்வுகள் பல்கலைக்கழகக் கலைத்திட்டத்தில் அடிப்படை அம்சங்களாகும். மக்கள் கல்வித்திட்டத்தின் அதி உயர் பீடமாகப் பல்கலைக்கழகங்கள் விளங்க வேண்டும். ஆசிரியர் நல்லொழுக்கமும், சமய உணர்வும், ஆன்மிக உணர்வும் கொண்டவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பதே ஆசிரியர்

உளமாட்சி என்கின்றார். தான் வாழ்ந்து காட்டுவதன் மூலம் மாணவர்களை நெறிப்படுத்தல் வேண்டும் என்பதாகும். மாணவர்களில் மறைந்து கிடக்கும் உணர்வை வெளிக் கொணர்வது ஆசிரியம் என்பது அவர்கண்ட ஆசிரியர் உளமாட்சி. அறிவுறுத்தல் மாத்திரம் என்பது மாணவரின் நிறமையை முழுமையாகக் கொண்டு வராது மழுங்கடிக்கச் செய்யும். ஆசிரியர் மாணவரின் இயல்புக்கத்தினை முழுமையாகக் வழிகாட்டவேண்டும். தூய உள்ளமும், பரந்தநோக்கும், ஆழ்ந்த அறிவும், அடக்கமும், ஆன்மீக உணர்வும் கொண்ட ஆசிரிய உளமாட்சி சுவாமிகள் கண்ட கல்வி மரபை வளர்த்தெடுக்கும் என்பதாகும். முருகியல் உணர்வு கொண்ட ஆசிரியர்களாகவும் உடற்பலத்தை கொண்ட உடற்கல்வி அறிவும், மனவெழுச்சியும், உற்சாகமும், சுறுசுறுப்பும் ஆசிரியர்களின் இலக்கணமாகும். நூல்களிற் காணப்படும் கருத்தின் ஆழத்தை, தெளிவை மாணவர் கண்டுபிடித்துக் கற்றுக்கொள்ள ஆசிரியர் உதவவேண்டும். மாணாக்கர் பால் அன்பும் பரிவும் கொண்டவர்களாகவும், தியாக உணர்வு கொண்டவர்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

“கீழ்த்தரமான இச்சைகளை விட்டுடாழியுங்கள். உங்களுடைய தெய்வத்தன்மையை உணருங்கள். ஏழை எளியவர்களுக்கு உதவுவதன் வழியே கடவுட் தொண்டிற்கு உங்களை அர்பணித்துக் கொள்ளுங்கள்! விழிமின்! எழுமின். இலட்சியத்தை அடையும் வரை அயராது உன் ழயுங்கள்” என்பது விவேகாநந்தர் தத்துவமாகும்.

இராமகிருஷ்ணர் கொண்ட கல்விக்கொள்கை அவர்தம் வேதாந்த உணர்வினால் உருவாகி அவருள் பிரகாசித்துக் கொண்டு அதற்கான வெளிப்பாடு நோக்கி இருந்தவேளை யிற் சுவாமி விவேகாநந்தரின் ‘உண்மை உணரும்’ வேட்கை இருவரையும் சேர்த்துவைத்தது. இவ்விடத்தில் இராமகிருஷ்ணர் கொண்ட தத்துவங்களுக்கு விளக்கமாக அமைந்தவர் விவேகாநந்தர். பாரதத்தின் ஆன்மீக உணர்வை அகில

உலகப் பொதுவுடைமையாக்க முன்வந்தவர் விவேசாநந்தர். பாரத நாட்டின் எத்தகைய கொள்கையும் ஆன்மீக அடிப்படையில் மிளிர்கின்றது. அதுவே அந்நாட்டிற்கு உலகில் புகழைத்தேடித்தந்துள்ளது. மேற்கு நாட்டு அறிஞர் மாக்ஸ் முல்லர் இராமகிருஷ்ணரை மகாத்மா என்று கருதினர்.

பாரதநாட்டு மறுமலர்ச்சியில் ஒரு புதுமெருகையும் உத்வேகத்தையும் உணர்வையும் இராமகிருஷ்ண தத்துவம் அளித்துள்ளது. அதேபோன்று “இந்நாட்டிலும் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சியிலும் ஒரு புதுமெருகையும் உத்வேகத்தையும் உணர்வையும் இராமகிருஷ்ண தத்துவம் அளித்துள்ளது இத்தத்துவம் இந்நாட்டிற் கண்ட மறுமலர்ச்சி, ஆத்மீக சன்மார்க்க, உடன்பாட்டு மறுமலர்ச்சியாகும்” என்பது பேராசிரியர் சந்திரசேகரம் அவர்களின் கருத்தாகும். வடக்கிலங்கையில், கிழக்கிலங்கையில் முறையே தோற்றமெடுத்த வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம், சிவாநந்த வித்தியாலயம், திருகோணமலை இந்துக்கல்லூரி என்பன இந்நாட்டுச்சமயங்களைக்கற்பித்தன. ‘பாரதத்தில் 36பல்கலைக் கழகக்கல்லூரிகள் பல மருத்துவமனைகள், நூற்றுக்கணக்கான கல்லூரிகள், பொதுப்பணி மன்றங்கள் இயங்குகின்றன. காந்தி அடிகள் கண்ட வார்தா கல்வித்திட்டம் இராமகிருஷ்ண சங்கக்கல்லூரிகளிலேயே செம்மையாகக் காணப்படுகின்றன. ஒடுக்கப்பட்டமக்களுக்கென இமயமலைச்சாரலில் இச்சங்கம் ஒருபல்கலைக்கழகம் நடாத்துகின்றது. மொறிசியஸ் குடியரசு, பிஜிகுடியரசு ஆகியவற்றில் கல்வித்தொண்டு, சமூகத் தொண்டு இச்சங்கம் ஆற்றுகின்றது. ஐக்கிய அமெரிக்காவில் ஏறக்குறைய 40 ஆத்மீக பண்பாட்டுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஐக்கிய இராச்சியம், சுவிற்சலாந்து, அவுஸ்ரேலியா பிரான்ஸ்தாடு, சிங்கப்பூர், ஆர்ஜென்டினா ஆகிய நாடுகளில் கல்விக்கூடங்கள், கலாசார நிறுவனங்கள் பல உள. இவ்வாறாக இன்று இராமகிருஷ்ணசங்கம் ஆற்றிவரும் கல்விப்பணி பெரும் சமுதாயப்பணியாகும்.

“ஐக்கிய நாடுகள் விஞ்ஞான பண்பாட்டுக்கழகம் உலகநெறி பேணும் இயக்கமாகும். இவ்வியக்கத்திற்கு அருகதையாகவும் உறுதுணையாகவும் பல உலக ஆன்மீக, மனித தத்துவ பண்பாட்டு இயக்கங்கள் செயற்படுகின்றன. இவற்றுள் விசேடமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது ‘ஒன்றே குலம்’ என்னும் தத்துவத்தை சமயசமரசம் மூலம் போதிக்கின்ற இராமகிருஷ்ணசங்கமாகும்” என்ற பேராசிரியர் சுந்திரசேகரம் அவர்களின் கருத்திற்கு ஏற்ப இச்சங்கம் பெயர்விருகின்றது. “பாரதநாட்டில்கல்கத்தா நகரில் நிறுவப்பட்ட ஆத்மீக உயர்கல்வி, கலாசாரத் தொண்டாற்றும் இராமகிருஷ்ண பண்பாட்டுக்கழகம் ஐக்கிய நாடுகள் விஞ்ஞான கல்விப்பண்பாட்டுக்கழகத்தின் இணைக்கழகம் என்று கொள்ளப்படுகின்றது” என்ற கருத்தும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

அன்றைய பாரதப்பிரதமர் பண்டிதர் நேரு அவர்கள் இச்சங்கம் ஆற்றும் கல்விப்பணிகள் பற்றிக் கூறும் போதும் “இங்கு படிப்பவர்களும், வேலை செய்பவர்களும் மாண்புமிகளே பல விடயங்களை நீங்கள் இங்கு கற்று அறிகிறீர்கள். கலைஞானம், சன்மார்க்கம் முதலியன புகட்டப்படுகின்றன. கைத்தொழில் கற்றுக்கொள்கின்றீர்கள். உடம்பின் பல அயயவங்களும், மனதும், ஆத்மாவும் ஒன்றுகூடி உழையாவிடில் உங்களால் ஒன்றும் சாதிக்கமுடியாது. ஆதலால் உடலையும் உள்ளத்தையும் ஒன்றுபட இணைத்து ஒன்றுமற்றொன்றுக்கு உதவிபுரியும்படி செய்தலே சரியான கல்வி முறை ஆகும். அந்தமுறையில் நீங்கள் இங்கு பயிற்சியடைந்து வருவதைக் கண்டு நான் மகிழ்வெய்துகிறேன்” என்று அவர் கூறுவது இராமகிருஷ்ணரும், விவேகானந்தரும் எத்தகைய கல்வி நெறியையும் மரபையும் கண்டார்கள் என்பதையும் அவற்றை இன்று இராமகிருஷ்ண சங்கம் நிறைவேற்றித் தருவதில் பெரும் பங்கை வகிக்கின்றது என்பதை அறியமுடிகின்றது.

இயல் இரண்டு

ஸ்ரீ இராஜகோபாலச்சாரியார் கல்வியியற் சிந்தனை

“சத்திர கெிச்சை செய்யும் போது இரத்தநாளங்கள், நாடிகள், நரம்புகள் போன்றவற்றைச் சிலகணம் செயற்படா திருக்கும்படி தடுத்துக் கட்டிவைப்பதுண்டு. இவற்றைப் போல் மனிதனுடைய இருதயத்தையும் செயற்படாமல் கட்டி வைக்க முடியுமா எனவைத்திய நிபுணரிடம் கேட்டுப் பாருங்கள். முடியாது என்றே அவர்கள் கூறுவர். மனித இருதயத்தைச் செயற்படாமல் நிறுத்தி வைக்கவே முடியாது. கல்வியும் அத்தகையதே. பிள்ளைகளின் கல்வியை ஒருகணமேனும் நிறுத்தி வைக்க முடியாது” என்பது இராஜகோபாலச்சாரியாரின் கல்வி பற்றிய சிந்தனையாகும்.

‘கல்வி என்பது செங்கட்டியாற் கட்டப்பட்ட கட்டிடம் அன்று; அது என்றுமே வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் மரத்தைப் போன்றது’ என்பது அவர் கல்வி பற்றிக் கொண்டிருக்கோளாகும்.

தெற்குப்பாரதத்தில் சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த தோரபள்ளி என்னும் சிறுகிராமத்தில் 1878 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 10ஆம் திகதி பிறந்தவர் ராஜாஜி. சென்னைப் பல்கலைக் கழகப்பட்டதாரியும் சட்டத்தரணியுமான இவர் பிரச்சினைகளை மிகவும் துல்லியமாக ஆராயும் ஆற்றலும் வாதத்திறமையும் பொருந்தியவர்.

ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தில் அல்லற்பட்ட பாரதம் விடுதலைக்கான போராட்டத்தில் முழுமூச்சுடன் ஈடுபட்டிருந்தது. தேசியகாங்கிரஸ் இப்பணியில் பெரும்பங்கைச் செலுத்திக் கொண்டிருந்தது. எனவே இவற்றினால் ஈர்க்கப்பட்ட இவர் அரசியல் நடவடிக்கையில் ஆன்மகத்தியுடன் ஈடுபட்டார். 'சுதந்திரம் என்பது ஆட்சியதிகாரத்திலிருந்து அந்நியரான ஆங்கிலேயரை விரட்டுவதுதான்' என்ற குறுகிய நோக்குடன் அவர் செயற்படவில்லை. பாரதத்தின் இதயமாகிய கிராமங்களில் வாழும் கோடிக்கணக்கான ஏழை மக்களை வறுமையிலிருந்தும் மூடநம்பிக்கையிலிருந்தும் விடுவிப்பதே உண்மையான சுதந்திரம் என்ற பரந்த அடிப்படையில் பணிகள் பல செய்தவர் இராஜாஜி. அரசியற் சுதந்திரம் அவசியம் என்பதுடன் இவைகளை அவர் வலியுறுத்தியும் வந்தார். இந்த அடிப்படையான கருத்துக்களினூறூன் திருச்செங்காடு என்ற ஊரிலே ஓர் ஆச்சிரமத்தையும் நிறுவி "காந்தி ஆச்சிரமம்" என்று பெயர் சூட்டினார். படிப்புவாச்சேயற்ற பாமர மக்களுக்கு கல்வி அறிவிட்டுவது ஆச்சிரமத்தின் முக்கியமான பணியாக விளங்கியது. எல்லாச்சீர்திருத்தங்களுக்கும் கல்வியே அடிப்படையானது என்பதை உணர்ந்து அப்பொழுதே செயற்பட்டவர் இராஜாஜி. இவ்வாச்சிரமத்தைச் சுற்றியுள்ள கிராமத்து மக்களுக்கு மதுவிலக்கின் அவசியம் சுத்தமான வாழ்க்கை பற்றியெல்லாம் இலகுமொழியில் எடுத்துச் சொன்னார். இத்தகைய அவரின் ஈடுபாடுகள் அவரின் கல்விச்சிந்தனைகளுக்குக் காரணமாக அமைந்தன.

அரசியற் பணிகளுக்கு அவர் முக்கியத்துவம் கொடுத்த போதும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்த போதெல்லாம் சமூகசமய

இலக்கிய பணிகளை ஆற்றியிருக்கின்றார். “நாம் சுதந்திரம் பெற்றுவிட்டோம். அத்துடன் இறுதி இலட்சியத்தை அடைந்து விட்டோம் என எவரும் கருதலாகாது. நமக்குரிய கடமைகளைச் செய்வதற்குரிய வாய்ப்பாகவே சுதந்திரத்தை நாம் கொள்ள வேண்டும். நாம் நமது கடமைகளைச் சரிவரச் செய்ய வேண்டும். மக்கள் மனநிறைவுடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் வாழுவதை செய்யாவிட்டால் சுதந்திரம் அர்த்தமற்றதாகிவிடும்” என்ற கூற்று சுதந்திரத்தைக் கொண்டு முழுநிறைவான சமுதாயத்தை வளர்த்தெடுக்க வேண்டும் என்பதாக அமைகின்றது.

உலகின் தலைசிறந்த சிந்தனையாளர்கள், சீர்திருத்தவாதிகளைப் போன்று இராஜாஜியும் சமகாலச் சமுதாயத்தின் அமைப்பிலும் திருப்தியற்றவராகக் காணப்பட்டார். அவர் விரும்பிய சமுதாயம் இறைபக்தியுடையதாக இருக்க வேண்டும். அன்பு, நேர்மை, அகிம்சை, சேவையுள்ளம் தியாகசிந்தை முதலிய பண்புகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இத்தகைய பண்புகள் மக்களிடையே பரப்பர உதவி, ஒத்துழைப்பு, கூட்டுறவு மனப்பான்மையை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் தாமதமாகவே முன்வந்து உழைக்க வேண்டும். செல்வமும் வசதியும் படைத்தோர் அவற்றை மற்றையோரின் நன்மைக்காகப் பயன்படுத்த முன்வர வேண்டும். மக்களிடையே எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியும் சாந்தியும், சமாதானமும் நிலவ வேண்டும். இத்தகைய கொள்கைகள் கொண்ட சமுதாயம் இறைநம்பிக்கையும் உழைக்கும் மனப்போக்கும் சுதந்திரத்தின் நிறைவுடைய தார்மிக சமுதாயம் ஒன்றை அவர் விரும்பினார். எனவே இராஜாஜியின் உந்தத குறிக்கோளாகிய தார்மிகசமுதாயம் உருவாக்குவதற்கு ஆதாரமானது அடிப்படையான கல்வி என்பது அவரின் முடிவாகும்.

அந்நியரின் ஆட்சிக்காலத்திலே அந்நிய ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்ப்பது முக்கியமாக இருந்தது. ஆனால் சுதந்திரம் பெற்றதன் பின்பு மக்களின் கடமைகள் பல்கிப் பெருகி

விட்டன. ஆள்பவன், ஆளப்படுபவன் இருவரும் மக்களோ எனவே பரந்த அறிவில் மக்கள் கல்விபெற வேண்டும் என்பது அவரின் சிந்தனையாகும். “நாம்சுதந்திரத்தை சுட்டிவிட்டோம். ஆனால் அதன்முழுமையான பயனை நாம் அநுபவிக்கவேண்டுமானால் உயர்ந்த தரத்திலான கல்வி மக்களுக்கு ஊட்டப்படவேண்டியது அவசியம்” என்பது இராஜாஜியின் வாக்கு.

“எல்லா இடங்களிலும் செறித்திருக்கும் காற்றினைப் போல் எல்லாக்குழந்தைக்கும் கல்வி ஊட்டப்படல் வேண்டும். ஆரம்பக்கல்வியை காற்று என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது உயிர்மூச்சு என்றே சொல்வேன்” என்கின்றார்.

கல்வியை மனித இதயத்திற்கு ஒப்பிட்ட இராஜாஜி ஆரம்பக்கல்விபற்றிய தனது அபிப்பிராயத்தில் அது உயிர் மூச்சு எனக் குறிப்பிடுகின்றார். “ஒரு குழந்தை நான்கு ஐந்து வயதை அடையும் முன்னரே அக்குழந்தையின் ஒழுக்கம் உருவாகத் தொடங்குகின்றது. ஆகவே அப்பருவத்துப் பிள்ளைகள் சம்பந்தமாக நாம் மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும். உயர்தரப்பள்ளிகள், கல்லூரிகள் என்பவற்றிலும் பார்க்க பாலர்பாடசாலைகள் அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை” என்ற ஆரம்பக்கல்வி பற்றிய அவரின் கருத்துமன நூல் ஆய்வாளர்களினால் ஏற்கக்கூடியதாகும்.

ஆண்கள், பெண்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் மிகஇளமையிலிருந்தே கல்வி இன்றியமையாததாகவுள்ளது என்பது அவரின் கருத்து. “சரியாகச் சிந்தித்தல், ஒழுங்காகச் செயற்படுதல், எல்லாவற்றையும் அவதானித்தல் ஆகியதிறன் மாணவர்களாகிய உங்களுக்கு அரும்பிய நிலையில் உள்ளன. அத்திறன்களை நன்குவளரச் செய்தலே கல்வி” என அவர் விளக்குகின்றார். மேலும் இராஜாஜியின் கருத்துப்படி அறிவுச்சுமையைச் சுமந்து செல்வது கல்வியல்ல என்ற கருத்து அவரிடம் காணப்படுகின்றது “உங்கள் தலையிலே அறிவுச் சுமையைச் சுமந்து செல்வது கல்வி யன்று. தனது முதுகிலே பெரிய நுணி.

மூட்டையைச்சுமந்து செல்லும் கழுதையைப் பார்த்து அது ஒழுங்காக ஆடை அணிந்திருக்கின்றதெனயாரும் சொல்வார்களா?" என்று இராஜாஜி வினவுகின்றார். தேவையற்ற விடயங்களைச்சுமந்து செல்வது அறிவாகாது. பயன் உணர்ந்து, அறிவைத் தேர்ந்து, அந்தஅறிவுக்கு அமைய நடந்து கொள்பவன் கல்விகற்றமனிதன் எனமதிக்கப்படுகின்றான் என்பது அவர்முடிவாகும். மேலும் இராஜாஜியின்கருத்துப்படி புறத்தில் இருந்து சிலவற்றை மனிதனிடம் புகுத்துவது கல்வி என்று என்பதும் மனிதனுக்குள்ளே அவனுடைய பிறப்புடன் இணைந்து, அரும்பும் நிலையிலுள்ள ஆற்றல்களைத் தோண்டி இனக்கண்டு, தூண்டிவளர்த்தலே கல்வி என்பது அவர் கல்விபற்றித் தரும் விளக்கமாகும்.

விஞ்ஞானக் கல்வி பற்றிய இராஜாஜியின் கருத்து விமரிசனத்துக்குள்ளான கருத்தாகும். "விஞ்ஞானத்தை நான் பூரணமாக ஆதரிக்கின்றேன். விஞ்ஞானம் என்பது ஆராய்ச்சிமூலம் உண்மையைத் தேடி கண்டறிவதாகும். உண்மையைத்தேடிடும் ஆராய்ச்சிக்குக் கட்டுப்பாடு விதிக்க முடியாது. அது விரும்பத் தக்கதுமன்று. ஆனால் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிமூலம் நாம் பெற்றுக்கொள்ளும் அறிவைப்பலன் படுத்தும் முறைகளில் நாம் கட்டுப்பாடு விதிக்க முடியும்; விதிக்கவும்வேண்டும். இப்படிக் கட்டுப்பாடு விதித்தால் எமக்கு விஞ்ஞானத்தால் எவ்வித ஆபத்தும் ஏற்படமாட்டாது. தீய நோக்கங்களுக்காக விஞ்ஞானத்தை நாம் ஒரு போதும் பயன்படுத்தக்கூடாது" என்பது அவரின் விஞ்ஞானம் பற்றிய கருத்தாகும். பாரத நாட்டையும் அதன் தார்மீக சமுதாயத்தையும் மனதிற கொண்டு இவ்வப்பிராயத்தைஅவர் கூறுவதாகச் சொல்கின்றார்.

"விஞ்ஞானம், சமயத்திற்கு எதிரிடையானது எனச் சிலர் சொல்கின்றார்கள். ஆனால் அது உண்மைக்குப் புறம்பான நியாயமற்றதாகும். 'உண்மை' ஆகிய விஞ்ஞானம் மூடநம்பிக்கைகளின் எதிரியே தவிர சமயத்தின் எதிரியன்று

என்பது இராஜாஜியின் கருத்தாகும். எனவே விஞ்ஞானக் கல்வி சமப்பத்தை மதிப்பதாகவும் வளர்ப்பதாகவும் அமைதல் வேண்டும் என்று அதற்கு விளக்கம் தருகின்றார்.

மேலும் “விஞ்ஞானத்தைக் கற்பதால் இயற்கையைப் பற்றியும் வேறு பொது விடயங்களைப் பற்றியும் சரியான முடிவு எடுக்கக்கூடியதிறன் மாணவர்களுக்கு ஏற்படுகின்றது. உண்மைத்தரவுகளைக் கொண்டு மிகவும் சரியாகவும் விரைவாகவும் முடிவு எடுக்கக்கூடிய ஆற்றலை விஞ்ஞானப் பயிற்சி ஏற்படுத்துகின்றது” என்றும் “விஞ்ஞானத்தைக் கற்பதால் அதுசம்பந்தமான அறிவை மட்டுமே மாணவர்கள் பெறுகின்றனர் என நினைப்பது சரியன்று. இளம் பிள்ளைகள் மனப் பாங்கிலேயே “எது ஒருமாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. எப்பொழுதும் எச்சரிக்கையாக இருப்பதற்கும் விதிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பதற்கும் சரியான முடிவுகளை எடுப்பதற்கும் விஞ்ஞானப் பயிற்சி உதவுகின்றது.” இந்தவகையில் அவர் கூறும் கருத்து மாணவர் விஞ்ஞானத்தைக் கற்க வேண்டும். ஆனால் அந்தக்கல்வி தவறான பாதையில் இட்டுச் செல்ல உடந்தையாக இருக்கக் கூடாது. பாரதத்தின் மக்கள் தொகையையும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் கருதி அவர் பாரதம் விஞ்ஞான மயமாக்கப் படுவதை விரும்பவில்லை என்றும் கொள்ளலாம்.

இராஜாஜியின் கலைத்திட்டத்தின் இலக்கியத்திற்கு முக்கிய இடம் தருகின்றார். இலக்கியம் அன்பு “பாசம் முதலிய நல்லுணர்ச்சிகளைத் தூண்டி வளர்த்து சுயகட்டுப்பாட்டையும் உருவாக்கும்” எனக்கூறும் இராஜாஜி இலக்கியம் இதனால் கலைத்திட்டத்தில் முக்கிய இடம் வகிக்க வேண்டும் என்கின்றார். இராஜாஜியினுடைய கலைத்திட்டத்தில் முருகுவல் கல்விக்கு விசேடமான இடத்தைத் தருகின்றார். “இசை, நடனம் போன்றவை வெறும் உணர்ச்சிக் கலைகளன்று. அவைதெய்வீகக்கலைகள் சமயமே இக்கலைகளின் பிறப்பிடம் எனலாம். சமயத்துறையில் இக்கலைகள் வளர்

விட்டிருப்பதைக் காணலாம், “இதைச் செய். அதைச் செய் யாதே” எனப்பிள்ளைகளை அடிக்கடி கட்டாயப் படுத்தியும் கண்டித்தும் கொண்டிருப்பதைவிட இசை, நடனம் முதலிய வற்றில் அவர்களுக்குப் பயிற்சியளிப்பது அவர்களுடைய ஒழுங்கான, கட்டுப்பாடான வாழ்க்கைக்கு வுறிவகுக்கும். ஆண் பெண் இருபாலாருக்கும் இப்பயிற்சி அவசியம்” இலக் கியத்தைப்போல், இசை, நடனம் முதலியனவும் நல்லொழுக் கத்திற்கு உறுதுணையாக அமையும் என இராஜாஜி கருதினார் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

பெண்கள் கட்டாயமாக மனையியற்கல்லியைக் கற்க வேண்டும் என்பது அவரின் விருப்பம். பெண்கல்வி விரிவு படுத்தப்பட்டு பஸ்துறைகளிலும் பெண்கள் கல்விபெற வாய்ப்புக்கள் தரப்படவேண்டும் என்பது அவரின் சிந்தனை யாகக் காணப்படுகின்றது. “சட்டத்துறை, பொறியியல்துறை போன்றவற்றில் பெண்களின் உதவி சிறிதும் இன்றியே ஆண்களாற் செயற்பட முடியும். ஆனால் மருத்துவத்துறை யைப் போறுத்தவரை போதியளவு பெண்ணைத்தியர்களும் சத்திர சிகிச்சை நிபுணர்களும் இல்லாவிட்டால் சமுதாயத் திற்கு ஆற்றவேண்டிய கடமைகளை ஆண்களாற் செய்ய முடியாது. போதிய தொகையினரான பெண்களுக்கு மருத் துவக்கல்லியும் பயிற்சியும் அளிப்பதற்கு வசதிகள் செய்யப் படுவது இன்றியமையாதது” என்று வினக்கும் அவர் ஆசிரியத்தொழிலைப் பெண்களுக்கே முழுமையாகத் தரவேண் டும் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருக்கின்றார். “இயல்பாகவே நாய்மை யுணர்ச்சியுடையவர்கள் பெண்கள். நல்லமுறையில் கல்விப்பாதிக்கத் தகுதியுடையோராவர். பெண்பிள்ளைகளுக்கு மட்டுமன்றி ஆண்பிள்ளைகளுக்கும் கூடப் பெண்களே ஆசிரி யர்களாக இருத்தல் வேண்டும்” என்ற அவருடைய கருத்து ஆசிரியத்துவம் என்ற புனித தொழில் வேண்டி நிற்கும் நல்லபண்புகள் பெண்கள் இடத்தில் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன என்ற கருத்தைத் தருகின்றது.

சமயக்கல்வி சம்பந்தமாக இராஜாஜியின் கருத்துக்கள் கல்வி விற்பன்னரால் அவதானிக்கப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு பின்னையும் அவனது சமயச் சூழ்நிலையில் கல்வி கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பதும், சமயம் ஒரு பாடமாக போதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் இராஜாஜியின் தீர்க்கமான முடிவாகும், நல்லொழுக்கமுள்ள உணர்வினைத்தூண்டிச் செயற்பட வைக்கும் கல்வி நமது கல்வித்திட்டத்தில் உறுதியான இடத்தைப் பெற வேண்டும் என்று அவர் கருதினார்.

உலகில் உள்ள சமயங்கள் அனைத்தும் நல்வினை, தீவினை, புண்ணியம், பாவம், முதலியவற்றைப்பற்றி பெரும்பாலும் ஒரேமாதிரியான கருத்துகளைக் கொண்டுள்ளன. சிறுவயதிலிருந்தே சமயக்கல்வியைப் புகட்டினால் இளம் உள்ளங்களிலே தெய்வநீதி சம்பந்தமான உண்மைகள் ஆழப்பதிந்துவிடும். சமயநம்பிக்கை என்ற அத்தொடரத்திலேயே நல்லொழுக்கம் உருவாகமுடியும் என்பது அவரின் தெளிவான கருத்தாகும். சமயக்கல்வி என்கிறபதம் ஒருவன் தான் சார்ந்த மதத்தை மாத்திரமன்றி ஏனைய மதங்களையும் அறிந்திருத்தல் சாலவும் சிறந்தது என்பதுடன் மனிதாபிமானத்தை மென்மேலும் வளர்த்தெடுக்கும் என்பது அவர் தரும் கருத்தாகும். 'ஒருவன் தன்னுடைய சமயம் சம்பந்தமாக மட்டுமல்லாமல் ஏனைய சமயங்களைப் பற்றியும் பரிஷுடனும் கவனமாகவும் படித்து அறிந்து கொள்ளல்வேண்டும். மற்றைய சமயங்களின் புனிதநூல்களைப் படிப்பதாலும் சமயமுறைகளை அறிந்து கொள்வதாலும் ஒருவன் தனது சொந்தச் சமய அருட்டானவகைச் சிறப்பாகப் பின்பற்ற முடியும் என்ற அவரின் கருத்து குறிப்பிடத்தக்கது.

சமயக்கல்வி இன்றியமையாதது என்பதில் காந்தியடிகளும் இராஜாஜியும் ஒரேகருத்துடையவராக இருந்தனர். கலைத்திட்டத்திலே சமயம் இடம் பெற வேண்டும் என்பதில் இராஜாஜி என்றமே உறுதியாக இருந்தார். காந்தியடிகள் தொடக்கத்தில் இதை வலியுறுத்திவந்தது உண்மை.

ஆனால் பிற்காலத்தில் சமயப்போதனை செய்யும் பொறுப்பைப் பெற்றோர்களிடம் விட்டுவிட்டார்.

இராஜாஜியின் கலைத்திட்டத்தில் முக்கியமான ஓர் அம்சம் வேலை அநுபவமாகும். “எந்த ஒரு கல்வித்திட்டத்திலும் உடலுழைப்பிற்கு முக்கியமான ஓர் இடம் அளிக்கப்படல் வேண்டும்” என்று ஆணைத்தரமாக வலியுறுத்துகின்றார். புத்தகங்கள், பாடப்போதனைகள், விரிவுரைகள் முதலியவற்றில் இருந்தும் பெறும் அறிவு, வேலைத்தலம், ஆய்வு கூடம், விளையாட்டு மைதானம் முதலிய இடங்களில் பெறப்படும் செயற்பாட்டு அநுபவம் மூலம் பெறும் அநுபவ அறிவுடன் சேர்ந்ததே பூரண அறிவு என்பது அவர் தரும் விளக்கம். ஆரம்பக்கல்வி பெறும் மாணவர்கள் மாத்திரம் அல்ல இடைநிலை, உயர்நிலை, பல்கலைக்கழக மாணவர்களும் வேலையனுபவம் பெற வேண்டும் என்று அவர் வலியுறுத்துவது அவர் அநுபவ அறிவுக்கு எவ்வளவு முக்கியம் தந்தார் என்பதைக் காட்டுகின்றது.

கல்விமொழிபற்றிய இராஜாஜியின் சிந்தனை குறிப்பிட்டத்தக்கது. “நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொருயினிக்கும் அதன் தாய் மொழியிலேயே கல்வி கற்பிக்கப்பட வேண்டும்” என்று கல்கத்தாவில் இந்தி உயர் நிலைப்பள்ளியில் பேசும் போது குறிப்பிட்டார். “தாய் மொழி போதனாமொழியாக இருக்க வேண்டும் என்பது தான் எனது நீண்டகாலவிருப்பமாகவும் இருந்து வந்துள்ளது. இப்பொழுதும் அதே கருத்தையே கொண்டுள்ளேன். ஆரம்ப, உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் மட்டுமல்லாமல் பல்கலைக்கழகங்களிலும் தாய் மொழியே போதனாமொழியாக இருக்க வேண்டும்” என்று இராஜாஜி குறிப்பிடுகின்றார்.

மேலும் விஞ்ஞானக் கல்விகற்கும் போது ஏற்படும் இடர்பாடுகளைப்பற்றிய விளக்கத்தையும் அவர் அறிந்திருந்தார். “கல்வித்துறையில் அந்தந்த பிரதேச மொழியிலே தான் அந்தந்தப் பிரதேசத்தில் படிப்பு நடைபெறல்

வேண்டும். பொருள்களின் பெயர்களை ஆங்கிலத்தில் வைத்துக் கொண்டு தமிழிலே பாடம் சொல்லித்தர முடியும். இலத்தீன் பெயர்களை வைத்துக் கொண்டு ஆங்கிலத்திற் பாடம் சொல்லித்தருதல் போன்று நாம் தமிழிற் சொல்லித்தரலாம்” என்று விஞ்ஞானக்கல்வியை அன்னை மொழியில் கற்பதனால் உள்ள இடையூறுகளை நீக்க வழி சொல்கின்றார்.

அன்னைமொழியே போதறு மொழியாக இருக்கவேண்டும் எனவற்புறுத்திய இராஜாஜி, ஆங்கில மொழியை எக்காரணம் கொண்டும் புறக்கணிக்கக் கூடா தென்றும் நவீனபோதறு முறையைப் பின்பற்றி ஆங்கிலத்தின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டதிலிருந்து ஆங்கில அறிவும் அவசியம் என்கின்றார்.

1958 ஆம் ஆண்டளவில் பல்கலைக்கழகப் போதறு மொழி சம்பந்தமாகத் தனது கருத்தை மாற்றிக் கொண்டார். பல்கலைக் கழகங்களில் ஆங்கிலமே போதறு மொழியாக இருக்க வேண்டும் எனவற்புறுத்தத் தொடங்கினார். இந்திமொழிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து உத்தியோகமொழியாகப் பிரகடனம் செய்யப் பட்டதை இந்தி மொழி பேசாத பெரும்பான்மையினர் மனப்பூர்வமாக ஏற்கவில்லை. அவர்கள் வெளிப்படையாகவே தமது எதிர்ப்பைக்காட்டினர். மாநிலமொழிக்கு எதுவித முக்கியத்துவமும் தரப்படவில்லை. பாரதத்தின் அரசுகளும் மொழி இந்தி என்றால் இதற்கு ஒரே மாற்றுவழி ஆங்கிலத்தை இளை மொழியாக ஏற்கும்படி போராடுவது என்று அன்றைய தலைவர்கள் முன்வந்தனர். இவ்வேண்டுகோள் முக்கியமான இடத்தைப் பெற பிரதமர்நேரு, இந்தி பேசாதோரின் விருப்பத்திற்கு மாறாக அம்மொழி எச்சந்தர்ப்பத்திலும் எவர் மீதும் திணிக்கப் படமாட்டாது என்று உறுதியுரை வழங்கினார். இத்தகைய உறுதிப்பாடும் எக்காலத்தும் கடைப்பிடிக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கவில்லை. இந்தக்கட்சி

டத்திற்குள் இராஜாஜி இந்தி பல்கலைக்கழக மொழியாக வர இருக்கும் நிலையில் எல்லோரும் பல்கலைக் கழகக்கல்வியை இங்கு மூலம் கற்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட ளாம் என்றும் அத்தகைய நிலையை விட ஆங்கில மொழி மூலம் பல்கலைக்கழகக்கல்வி பெறுவது சிறந்த தென்று கருதியதாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆனால் இது ஒரு தேசிய வாழ்வின் சிந்தனையாக இருக்கமுடியாது. பல்கலைக்கழகப் போதகமொழி விடயத்தில் இராஜாஜியின் கருத்து விமர்சிக்கப் படக்கூடியதே.

பரீட்சைகள் சம்பந்தமாக அவரின் கருத்தும் நோக்கம் பாலது. 'கல்வியின் தரத்தையும் மாணவர்களின் முன்னேற் றத்தையும் மதிப்பிடுவதற்கு பரீட்சைகள் உதவுகின்றன என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளும் இராஜாஜி பரீட்சை கடுமையாக இருக்கக் கூடாது என்பதைக் கல்லூரி அதிபர்களுக்கும் பேராசிரியர்களுக்கும் வற்புறுத்திக் கூறிவந்தார். "படிப்ப தற்கும் படிப்பதை உள்வாங்கி இளைப்பதற்கும் மாணவர் களுக்குப் போதிய சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட்டால் கல்வியின் தரம் உயர்வடையும்" என்கின்றார்.

கல்வியில் மிகமுக்கியமான இடம் ஆசிரியருக்கு உண்டு. 'கல்வி போதிப்பதில் மகிழ்ச்சியும் ஆத்மநிரூபித்யும் அடைபவர்களால் மட்டுமே உண்மையான கல்வியை அளிக்க முடியும். கல்வி போதிப்பவர் பரம்பரை பரம்பரையாகச் செய்து வருபவர்களே நல்ல, சிறந்த ஆசிரியர்களாக இருக்க முடியும்' என்ற அவருடைய கருத்தை முழுமையாக ஏற்க முடியாது. ஆசிரியத்தொழில் பரம்பரை பரம்பரையாக இருக்க வேண்டும் என்பது விஞ்ஞான பூர்வமான கருத்தன்று.

"மாணக்கர்களுக்குக் கல்வியூட்டுதல் மிகவும் கஷ்டமான ஆனால் முக்கியமானபணி" எனக் குறிப்பிடும் அவர் கற்பிப்பது இலகுவானது எனக்கிலர் கருதுகின்றார்கள்; அது தவறு. ஓராண்டிற்குப் பயிற்சியளித்து ஆசிரியரை உருவாக்கலாம்

எனச் சொல்லப்படுகின்றது. அப்படியானால் ஒரு வாரத்திற்குள் வைத்தியக்கலாநிதியையும், இரண்டு நாட்களில் சட்டத் தரணியையும் உதவாக்கிவிடலாமே. நீங்கள் ஆசிரியராக இருக்க விரும்பினால் நீங்கள் ஒரு நல்ல ஆசிரியராகவே இருக்க வேண்டும். நல்ல ஆசிரியராக இருக்கவேண்டுமாயின் எத்தனையோ விடயங்களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதற்கு ஓராண்டு போதாது. ஆசுக் குறைந்தது மூன்று ஆண்டுகளாவது பயிற்சிபெற வேண்டும். என்று அவர் கூறும் கருத்து ஆசிரிய பயிற்சியின் முக்கியத்துவத்தையும் ஆசிரியர்கள் அறிவு எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

ஆசிரியர்கள் அன்பு, மகிழ்ச்சி, சிரிப்பு ஆகிய ஆயுதங்களைக் கையாளவேண்டும் என்பது அவர் ஆசிரியர்கள் பற்றிக் கொள்ளும் தெரியாகும். கருத்துக்களும் கொள்கைகளும் மிக விரைவில் மனப்பதிவு செய்கின்ற இளமைப்பருவத்தில் மாணவர் தம் ஆசிரியர்களைப் பின்பற்றிச் செல்மையான முறையில் வாழ்வதற்கு ஆசிரியர்கள் வழிகாட்டிகளாக இருக்க வேண்டும் என்பது அவர் கண்ட ஆசிரிய உள மாட்சியாகும். அவரின் கருத்துப்படி தூய முன்மாதிரியான நல்வாழ்க்கை வாழும் ஆசிரியர்களையே கல்லூரிகளிலும் பள்ளிக்கூடங்களிலும் ஆசிரியர்களாக நியமிக்க வேண்டும் என்பதாகும்.

இராஜாஜி சென்னையில் முதல் அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் காத்தியடிகளின் ஆதாரக்கல்விப் பாடசாலைகளும் சார்ஜன்ட் ஆதாரக்கல்விப் பாடசாலைகளும் என இருவகையான பாடசாலைகள் பல இருந்தன. தொழிலைச் செய்து கொண்டே கற்றல் என்பது அவரைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. ஆனால் தொழிற்பயிற்சிக்காக நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் பற்றி அவர் திருப்திப்படவில்லை. ஆசிரியர்கள் பலருக்கு தொழில் பற்றிய அறிவு இருந்தும் செயல் ஆற்றல் இல்லை. அவசர அவசரமாக அரை குறைப் பயிற்சி அளிக்கப்படும் ஆசிரியர்களைவிட, பரம்பரைபரம்

பரையாக ஒரே தொழிலைச் செய்து வருபவர்களை அத் தொழிலைப்பழக்குவதற்கு முற்றிலும் தகுதி உடையவர் என்று அவர் கருதினார். அவர்களை ஆசிரியர்களாக நியமிப்பதானால் அவர்களில் பெரும்பான்மையார்க்குக் கல்வி அறிவு இருக்கவில்லை. இதற்குத் தொழிலாளர்களின் வீடுகளுக்கு மாணவர்கள் சென்று பயிற்சியைப் பெறுவதே ஒரே வழி என்பது அவர் முடிவாகும். பெரும்பாலான பிள்ளைகள் பெற்றோரால் படிற்றுக்க முடியும் என்பதையும் கண்டார்.

ஆகவே கல்வித்துறையில் இருந்த நிதி நெருக்கடி பள்ளிக் கூடங்கள் பற்றாமை, ஆசிரியர் பற்றாக்குறை போன்றவற்றைக் கவனத்தில் கொண்டு, தற்போது கிடைக்கக்கூடிய நிதிவசதியையும் ஏனைய வசதிகளையும் கொண்டு பயனுள்ள கல்வியைப் பரந்த நோக்கத்துடன் புதிய கல்வித்திட்டத்தை அவர் வெளியிட்டார். 'குலத் தொழிற்பயிற்சி' என்ற இக்கல்வித்திட்டம் பின்வரும் விடயங்களை அடக்கியது.

- அ. ஆரம்பக்கல்வி கற்கும் குழந்தைகள் நானொன்றுக்கு மூன்று மணி நேரம் மட்டும் பள்ளிக்கூடத்தில் இருந்து தம் பாடங்களைக் கற்பர்.
- ஆ. மூன்றுமணி நேரம் கல்வியை முடித்துக்கொண்டு, குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து வெளியேறியபின்பு அதே தொகையுள்ள வேலுதழ்த்தை அநேக பள்ளிக் கூடத்திற்கு வந்து மூன்றுமணிநேரம் தம் பாடங்களைக் கற்பர்.
- இ. முற்பகலில் பள்ளிக்கூடப் படிப்பை முடித்துக்கொண்டு வீடுசெல்லும் குழந்தைகள், வீட்டில் தம்கல்வியின் ஓர் அம்சமாகத் தம் பெற்றோரின் தொழில்களில் பயிற்சி பெறுவர். பிற்பகலில் பள்ளிக்கூடம் செல்லும் பிள்ளைகள் இப்பயிற்சியை முற்பகலில், தாம் பள்ளிக்கூடம் செல்

வதற்கு முன்னர் பெறுவர். தம் குழந்தைகளின் பயிற்சிக்கு பெற்றோரே பொறுப்பாயிருப்பர்.

ஈ. எழுதல், வாசித்தல், கணக்கு, புவிவியல், வரலாறு, ககாதாரம் முதலிய பாடங்களுக்கு முன்னர் ஒதுக்கப் பட்டிருந்த பாடவேளைகள், எவ்விதமாற்றமும் இன்றித் தொடர்ந்தும் அப்படியே இருக்கும்.

இக் கல்வித்திட்டத்தை அறிமுகம் செய்து வைத்த இராஜாஜி "இத்தகைய ஒரு கல்வித்திட்டமே நமது நாட்டிற்கு ஏற்கனவே முப்பது ஆண்டுகளின் முன்னரேயே நான் கூறியிருக்கின்றேன். ஆகும் இதுவரை எவரும் இப்படி யத்தில் அக்கறையுடையதாகப் படிப்பால் நாளை இப்பொழுது இத்திட்டத்தைக் கொண்டுவருகிறேன்." என்கின்றார்.

ஆத்து அல்லது ஆறு மணிநேரம் பள்ளிக்கூடக் கல்வியை மூன்று மணித்தியாலமாகக் குறைப்பது மாணவரின் மனநிலைக்கு கதந்திரம் தருவதாக அகமையும் எனப்பட்டது. பள்ளிக்கூடத்தில் ஒரு தொகுதியினர் கற்றுச் செல்ல மற்றைய கூட்டத்தினர் வந்து கற்பர். இதனால் அதிக அளவான மாணவர்கள், ஒரே ஆசிரியர்களின் பொறுப்பில் ஒரே கட்டிடத்தினுள் கற்கும் பொழுது பல பிரச்சினைகள் தீர்வாகித் தன் எனப்பட்டன.

பெற்றோரிடம் பயிற்சிபெறும் பொழுது மூவ்வளப்பிரச்சினைகள், இடநெருக்கடிகள், நிதிநெருக்கடிகள் எதுவும் இன்றி குலத்தொழிலைக் கற்பார்கள் என்றும் விளக்கம் தரப்பட்டது. ஆறுமணித்தியாலம் கற்கின்ற கல்வியை மூன்று மணியாகக் குறைத்துக் கொண்டால் மாணவர் இடைநிறுத்தத்தின் அளவை ஓர் அளவுகுறைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதுடன் பெற்றோர் தமது தொழிலுக்கு பிள்ளைகளின் ஒத்துழைப்புக் கிடைப்பதையும் கவனேற்பர் என்று இராஜாஜிகருகினார். பரீட்சை நோக்கு என்ற படிப்பும் அதன் முடிவில் வேலை வாய்ப்பைத் தேடிக்கொண்டும் நிலையும் இதன் மூலம் அவசியமற்றதாகிவிடும் என்பது அவரின் முடிவு.

‘நாட்டுமக்களின் தேவை. நாட்டில் கிடைக்கக்கூடிய மூலவனம் முதலியவற்றை நன்கு ஆராய்ந்து இராஜாஜித்யாரித்த இத்திட்டம் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட சில மாதங்களுக்குள்ளேயே பள்ளிக்கூடம் செல்லும் பிள்ளைகளின் தொகை அதிகரித்தது. அதன் காரணமாக புதிதாக ஆதாரக்கல்விப் பள்ளிக் கூட்டங்கள் பல ஏற்படுத்தப்பட்டன’ என்று கூறப்பட்டது.

இக்கல்வித்திட்டத்தையும் மகாத்மா காந்தியின் ஆதாரக்கல்வித் திட்டத்தையும் சேர்த்து யோசிப்பது முற்றிலும் சரியான விடயமல்ல. சுற்றுக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே தொழிலைப் பின்பு கொண்டிருக்கும் தொழிற்கல்வித் திட்டம் ‘குலத்தொழிலை’ வலியுறுத்துவதாகவும் அதன் அடிப்படையில் அமைவதாகவும், சமூக ஏற்றத்தாழ்வை மேலும் வளர்ப்பதாகவும் இருந்தது. இத்தக கல்வித்திட்டம் குலத்தொழில் ‘என்ற அடிப்படையாக இருந்ததால் விதமான விமர்சனங்களுக்கு உட்பட்டதுடன் இத்திட்டம் பல புதிய பிரச்சினைகளையும் தோற்றுவித்தது.

பெற்றோர்கள் சமுதாயத்தில் பல்வேறு தொழில்களைச் செய்பவர்களாக இருக்கும் நிலையில் எந்தத்தொழிலை மையமாகக் கொண்டு பாடங்களைப் போடுப்பது என்பதில் சிக்கல் ஏற்பட்டது. பிராமணர், செட்டியார், முதலியார் சமுதாயப்பிரிவுக் குழந்தைகள் எத்தகைய தொழிலை அவர்கள் விட்டில் பயிலுவது? அரசாங்க ஊழியர்களின் பிள்ளைகள் எத்தகைய தொழிலை விடுகளில் பயிலுவது?, தொழில்செய்வது பழதவில் மாணயர்களின் முன்னேற்றத்தை, அடைவுகளை மெப்பீடுசெய்ய ஏற்பாடு எதுவும் இக்கல்வித்திட்டத்தில் இல்லை. பயிற்செய்யப் பெறவிரும்பாத, பெருக மாணவர் றிலை என்ன? அதேபோல் பயிற்செயலிக்க விரும்பாத பயிற்ியலிக்காத பெற்றோரின் றிலை என்ன? பெற்றோரின் நல்ல எண்ணத்திலும் ஒத்துழைப்பிலுமே இத்திட்டத்தின் வெற்றி தங்கியிருந்தது.

இத்திட்டத்திற்கான எதிர்ப்பு மேலும் உக்
கிரம் அடைந்தது. அதாவது சமுதாயத்தில் கீழ்நிலையில்
இருக்கக்கூடிய பிள்ளைகள் தொடர்ந்தும் அதேதொழிலைச்
செய்யவேண்டிய நிலை உருவாகும் என்று பலர் பயந்தனர்.
இன்று காணப்படும் சமூகப்பிரிவுகள் தொடர்ந்து இறுக்க
மாகவும் இடைவிடாதும் பெண்பிழை இத்திட்டம் வழி
வகுக்கும் எனப்பட்டது.

ஆனால் இராஜாஜி பெற்றோரின் தொழிலைப் பிள்ளை
கள் பறதாது சம்பந்தமாகப் பின்புறமாறு கூறுவது
நோக்கற்போவது வேலைகள் பலவிதம். மரவேலை செய்பவன்
சுவர்ச்செய்பவன், செருப்புத் தைப்பவன் முதலியவர்கள் அவ
சியம் வேண்டும். சில சுவாதாரமான தொழில்கள் நடந்
துவருவதால்தான் சமூகத்தில் பல விடயங்கள் நடந்து
வருகின்றன. இந்தத் தொழில்களில் பயிற்சி அளிக்கப் பள்
னிக்கூடங்கள் இல்லை. ஆகையால் இவர்கள் தங்கள் குடும்
பத்தொழில்களை விட்டிலேதான் பயிற்சி பெறவேண்டும்.
இந்நாடுகளில் தொழிற் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன
என்றும்.

“விடே ஒருவனுக்குப் பள்ளிக்கூடமாகிறது. தம்நாட்
டில் பிறந்தது முதல் வீடு பள்ளிக்கூடம். வீட்டில் பெரிய
வர்கள் பார்ப்பாபாசர் செய்துவரும் தொழிலைக் குழந்
தைப்பராயத்தில் கற்றுக்கொண்டு விடுவதால் வீடு பள்ளிக்
கூடமாகிறது. பயிற்சி பெறுவது, வேலை செய்வது, சிறப்
புறுவது எல்லாம், அங்கேயேதான்” என்றும் அவர் கூறு
கின்றார்.

20 ஆம் நூற்றாண்டில் தனிப்பாரதம் விஞ்ஞான யுகத்தை
யும், தொழில் நுட்பத்தையும் எதிர் கொண்டு வளர்ச்சி
களின் வேகத்தை வினாவு் படுத்த வேண்டியிருக்கும்
பொழுது இப்பாறு வகுத்துக்கள் சமுதாய அமைப்பில்
மாற்றம் ஏற்படுத்தாது மக்களின் மனநிலையையும் வேதனை

அடையச் செய்யும் என்பதில் உண்மையில்லாமலில்லை. இவ்
வாறுன காரணங்களினால் மக்கள்மத்தியில் எல்லாத்திசை
களில் இருந்தும் பலத்த கண்டனங்களுக்குள்ளாகி சுற்றில்
இத்திட்டத்தை கைவிடவேண்டியாயிற்று.

ஒரு தார்மிக சமுதாயத்தை உருவாக்குவதே கல்வி
யின் இறுதிக் குறிக்கோள் என்பது இராஜாஜியின்
முடிவாகும். இலட்சியம் மட்டும் உயர்ந்ததாக, தூய்
மையானதாக இருந்தால் மட்டும் போதாது. அனிலட்சி
யத்தை அடையும் வழிகளும் உயர்ந்தவையாக, தூய்மை
யானதாக இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை ஜோன்ரூய், காந்தி
வடிகள் மட்டும்மன்றி இராஜாஜியும் கொண்டிருந்தார்
என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பாரதத்தின் அரசியல் வரலாற்றில் 20 ஆம் நூற்றாண்டின்
ஆரம்ப காலகட்டத்தில் இருந்து இராஜகோபாலச்சாரியார்
சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுயந்தார். பொறுப்பு வாய்ந்த
பதவிகள் பலவற்றை வகித்தவர் இவர். 1917 இல் சேலம்
மாநகரசபையின் தலைவராகத் தனது பதவியைப் பெற்றுக்
கொண்ட இராஜாஜி பாரதத்தின் ஆளபதிநாயகமாகவும்
தமிழ்நாட்டின் முதல் அமைச்சராகவும் பலபதவிகளை வகித்
தார். முதலில் பாரத தேசிய காங்கிரஸிலும் பின்பு
தனது கொள்கைகளுக்கான உயர்ந்த அரசியல் கட்சிதேவை
பெற்று கருவியெழுந்த கந்திரக் கட்சியையும் உருவாக்கி
யவர் இவர். அரசியலையும் ஆன்மீகப்படுத்த விதம்பிய இவர்
அனுபவின் ஆற்றல், ஆன்மீகத்தி, இறையணர்வு, உலோகாய
தம், விஞ்ஞான மெய்ஞானம், இலக்கியம் வரலாறு, அறவியல்
அரீவியல், அரசியல், பொருளியல், மந்திரம், மருத்துவம்
கல்வி, கலாசாரம், விவசாயம், தனிகனிதவரிகை, சமுதாயக்
கடமை, தேசப்பற்று, உலக ஒற்றுமை முதலிய பலதுறை
களில் அவரின் சிந்தனைகள் கனிந்துவும் பொருத்திய அவ
ருக்கே உரித்தான பாங்காகக் காணப்பட்டன. இத்தகைய
அறிவின் ஆற்றல் பிரத்தியேக அயருக்கே உரித்தான அவர்
கருத்துக்களிடத்த கண்ணியம் சிந்தனையாகும். இவர் 1972 இல்
மறைந்தார்.

இயல் மூன்று

பாரதியும் கல்வித்தத்துவமும்

பாரதத்தின் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பின் அரைப்பகுதியும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியும் பிரித்தானிய காலனித் துவத்தை எதிர்த்துப் போராடிய வரலாறுகக் காணப்படுகின்றது. மனிதகுலத்தைப் பிடித்திருந்த அடிமைத்தனங்கள் அத்தனைக்கும் விடிவு தேடும் காலமாக இக்காலகட்டம் இருந்தது. ஆசியாவில் பாரதம் மேற்கொண்டிருந்த விடுதலைப் போராட்டம் ஏனைய நாடுகளிலும் கொழுந்துகிட்டு எரிந்து கொண்டிருந்தது. இந்தப் போராட்டத்தில் எத்தகைய தெறிவையப் பூண்டிருந்தோரும், சுதந்திரம் என்ற உணர்வைக் கொண்டு அரசியல் அடிமைத்தனத்தை அடியோடு அறுத்தெறிய முற்படுகின்றனர். பாரதத்தின் விடுதலைப் போராட்டத்தில் பங்கு கொண்டவர் மகாகவி சுப்பிரமணியபாரதியார். தேசிய உணர்ச்சிகளை உலுக்கும் கவிதைகளை இயற்றியவர். காந்திலியைப் போல அவரும் அரசியலுக்கு வந்து ஆனால் தனது கவிதா உணர்வில் தேசியப் போராட்டத்தில் பங்கு வகிக்கின்றார். பாரதியார் முதலில் சமூகசீர்திருத்த வாதியாகவே எண்ணவும், பேசவும், எழுதவும்

தொடங்கினார். அந்தச் சமூகரீர்திருத்தத்தின் ஒரு பகுதியே பாரத சுதந்திரத்திற்காகப் போராடியதாகும். அப்படியே அவர்ப்படைத்த தேசியக்கவிதைகளும் ஓர் இலட்சிய சமுதாயத்தை உருவாக்க அவர் விரும்பியதன் எதிரொலி மாகவே அமைந்தன.

பாரதியாரின் சித்திகள் இன்றைய சமுதாய நிலைக்குப் கூடப்பொருத்தும். எந்த உண்மைக் கவிஞனும் ஒரு தீர்க்கதரிசியே என்பதை உணரும் பொழுது இவ்வூச்சரியப் படுவதற்கு ஏதுவும் இவ்வீ அனரின் மகத்தான கவிதைத் தத்துவம் ஐப்பாள் நாட்டின் கொழிற்கல்வியையும், பாரத நாட்டிற்குத் தேவையான தேசியக்கவிதையப்பற்றியும் மிகவும் தெளிவாக முன்வைக்கிறது. பாரதியாருடைய எழுத்திலும், கருத்திலும் அப்பாடாத சமுதாய வாழ்க்கையின் அம்சம் எதுவுமேயில்லை. சுதேச இயக்கங்களினால் கவிதையில் மாற்றம் ஏற்படுத்த வேண்டும், கவிச்சீர்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும் என்ற போசம் முன்வைக்கப்பட்டது இதே சமகாலத்தில்தான் பாரதியின் கவிச்சித்திகள் உலகத்தெடுத்தன. கவாமி தயாநாதர், கவாமி விவேகானந்தர், மகான் அரவிந்தர் இரவிந்திரநாத் தாகர், மகாந்மகாந்தி போன்ற தேசி வாதிகள் கவிச்சீர்திருத்தத்தையும் பாரத சுதந்திரப் போராட்டத்தையும் ஒரேசீரில் எடுத்துச் சென்று அன்னிய காலணித்துவத்தை அதன் அடிவேரை அறுக்கும் எண்ணத்துடன் போராடினர். அந்தவழியில் பாரதியும் இணைந்து கொண்டார்.

வேதபுரத்திலே விபாபாரம் பெருகுது
தொழில் பெருகுது தொழிலாளி வாழ்வான்
சாத்திரம் வளருது சூத்திரம் தெரியுது
யந்திரம் பெருகுது தந்திரம் வளருது
மந்திரம் எல்லாம் வளருது வளருது
என்ற பாரதியின் கவிதையில் தேசிய விடுதலையை உலக்கு
விகக்கின்ற அடிப்படையில் கவி அமைய வேண்டும்

என்றும், விடுதலை அடையும் பாரதம் பொருளாதா ரத் தன்விறாவைக்காண எப்படியெல்லாம் தனது கல்வித் திட்டத்தை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் அவர் கருதுகின்றார். இதற்காகத் தேசியக்கல்வி, பெண்கல்வி போன்ற பரந்தகல்வித்தத்துவத்தை பாரதி கொண்டிருந்தார்.

பாரதியார் தனது இளமையில் தாயாரை இழந்தவர். தந்தையார் சின்னச்சாமி இவரை ஆங்கிலக்கல்வியை மேற்கொள்ளப்பணித்தார். ஆனால் பாரதியாரின் போக்கு ஆங்கிலக்கல்வியில் நாட்டம் செல்லவில்லை. தந்தையின் வற்புறுத்தலினால் உயர் கல்வி கற்றார். இடைநினைக்கலை வகுப்பில் ஓராண்டு படித்தார். அவ்வளவுதான். காசியில் படித்த இப்படிப்பும் இத்துடன் முடிந்தது.

ஆங்கிலம் கற்கச்சென்ற போது அவரின் அநுபவத்தைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

நரியுயிர்ச் சிறு சேவகர் தூதர்கள்
நாயெனத் திரியொற்றார் உளவினைப்
... ..

கருதுமில்வகை மாக்கள் பயின்றிடும்
கலைபயில்கென என்னை விடுத்தனன்
அருமைமிக்க மலிகைப் பிரிந்துபின்
அற்பர் கல்வியின் நெஞ்சு பொருந்துமோ?

என்ற அவரின் கசப்பான அநுபவம் பாரதத்திற்கான கல்வி எப்படி அமைய வேண்டும் என்ற அநுபவத்தைக் கொடுத்தது.

பாரதி காலத்துக்கல்வியுடன் அதற்குமுன்னர் இருந்த கல்வியை ஒப்பிட்டுக்காண்கின்றார்

முன்னர் நாடு திகழ்ந்த பெருமையும்
முண்டிருக்கு மிந் தாளின் இகழ்ச்சியும்

என்று ஒப்பிடும் பாரதி, ஆங்கிலக்கல்வியைகைப்ப பாரதத்தில் பெரும் தவறுகளை ஏற்படுத்திவிட்டன என்பன கின்றார்.

“இந்நாட்டிலே கல்விமங்கிப் போய்கிட்டது. நூற்றிலே தொண்ணூறு ஜனங்கள் ‘அ’ எழுதச்சொன்னால் தும்பிக்கை யொன்று வரைந்து ஆளை எழுதக்கூடிய நிலைவிருக்கிறார்கள்”

இவ்வார்த்தைகளில் பாரதி மக்களின் பெருந்தொகை யினை அநியாயமாகவும், கல்வியறிவின்மையையும் ஆங்கிலேயர்கள் பாரதத்தில் புகுத்திய கல்வி எல்லாவகையிலும் பாரதத்தைத் தீநிலைக்குத் தள்ளியது என்று உண்மை களை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

அரசியலுக்குச் சமயத்துக்கும் இடையிலான தொடர்பை ஒன்றுபடுத்திய உயரிய சிந்தனையாளன் பாரதி. சமயத் தொடர்பான விடயங்களில், ‘நல்லவற்றை’ பெறுவதன் மூலம், ஆங்கிலக்கல்வி, கிறித்தவ பரிசிரமங்களின் சமயப்பிரகார தோக்கிரான ஆன்மீகக் கல்வி ஆகியவற்றில் உள்ள உண்மைகள், நல்ல அம்சங்களை பெறுவதன் மூலம், மக்கள் தும்பிக்கையைப் புடம் போட்டு காக்க வேண்டும் என்ற அடிப் படையில் பாரதியின் கல்விச்சிந்தனை சென்றதைக் காண முடிகின்றது.”

பாரதியார் கல்வித்தத்துவம் தேசியக்கல்வித்திட்டமாகவும், குடும்பக் கல்விச் சிந்தனையாகவும் காணப்பட்டன. அரசியல் விடுதலைக்காகப் போராடிய பாரதத்திற்கு அதற்கு, ஏற்றவகையான தேசிய கல்வித்திட்டத்தை முன்வைக்கின்றார். “தேசியக்கல்வியைக் கற்றுக்கொடுக்காத தேசத்தை தேசம் என்று சொல்லுதல் தகாது” என்று ஆணித்தரமாக வலியுறுத்துகின்றார் அன்மையதேசியயாதிகள் அரவிந்தகோஷ அன்னிபெசன், இரவிந்திரநாத்ராகர் தேசியக் கல்விக்கொள்கையை மேற்கொண்டு திறந்தனர். கல்வி பொதுவான சில தத்துவங்களைக் கொண்டதாக இருந்தபோதும் நாட்டின் அமைப்பு, தேசிய போன்றவற்றைக் கொண்டு அதன் அடிப்படையில் நாட்டின் தனித்தன்மையைப் பேணிக்காக்க வேண்டும் என்பது அவர் கருத்து.

“இப்போதில் வினையாட்டுச் சரீரப்பயிற்சி முக்கியமாக இருக்கின்ற அதேவேளையில், இத்தாலியில் சிற்பம் முக்கியம் பெறுகின்றது. அமெரிக்காவில் ஜனநாயகத்திற்கும் போதகர்களுக்கும், ஆனால் இந்தியாவில் தேசியக் கல்வி இல்லை. அது பிரிட்டிஷ் குணமுடையதாக இருக்கின்றது. சென்னையில் இருக்கும் பிரசிடென்சி காலேஜ் கட்டிடமும் நம்தேசிய முறையைத்தழுவியதன்று. அதுபழைய இத்தாலிய வழியை காட்டுகிறது.” என ஸ்ரீமான் ஜிரராஜதாசர் கூறிய கருத்தை பாரதியார் முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்கின்றார். இவ்வாறான சிந்தனையில் பாரதியார் கல்வி அகச் சூழல் புறச் சூழல் இரண்டும் தேசியத்தைப் பேணி வளர்ப்பதாகவே இருக்கவேண்டும் என்று வகுத்துக்கொள்கின்றார்.

“சுதேசக்கல்வி முறை நமது இளைஞர்களுக்கு வழங்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்தைப் பாரதி இறுதிக்காலம் வரை கொண்டிருந்தார். அங்கிலத்தை சகலரும் நிராகரிக்க வேண்டும்” எனக்கூறவில்லை. பொதநுமொழி பற்றிய அவர் கருத்து சுதேசமொழியாக இருக்கவேண்டும் என்பதாகும். அங்கிலமொழியில் நம் மாணவர் தேர்ச்சி பெற வேண்டும் என்று விரும்பினார். அத்தகைய அறிவுபுதிய விஞ்ஞானம் தொழில்நுட்பக் கண்டுபிடிப்புகள் என்பவற்றைக் கற்றுக்கொள்ள அவசியமானது என்பது அவர் கருத்து. எனவே பாரதி ஏனைய மொழிகளுக்கு கல்வியில் இடம்தரக்கூடாது என்று கொள்ளவில்லை.

பாரதி கண்ட தேசியக்கல்வி பாரதமக்களின் விடுதலை பொருளாதார விடுதலையோடு மட்டுமன்றி ‘சந்திரமண்டலத்தியல் கண்டு தெளிவோம்’ என்று அவர் காணும் முடிவு விஞ்ஞானரீதியாக அவர் பாரதம் அடைய வேண்டிய வளர்ச்சியையும் தேவையையும் குறிப்பிடுவதாகும்.

தேசியக்கல்வி என்பது முதலில் தன்னையும் தனது சமூகத்தையும் நாட்டின் அன்றைய நிலையையும்சரியாகப் புரிந்துணர்ந்து கொள்வது என்ற தத்துவத்தை முன்வைக்கின்றார்

கஞ்சிகுடிப்பதற்கிலார் அதன்
காரணங்கள் இவையெனும் அறிவிலார்

என்ற அடிகளின்மூலம் பாரதசமுதாயம் பிரச்சினைகளின் தன்மையையும் அறித்திலர். எனவே அவற்றை அறிந்து கொள்வது அவசியம் என்பதை உணர்த்துகின்றார்.

பிரான்ஸியபுரட்சிசோவியத்புரட்சி கற்றுத்தந்த பாடங்களில் பாரதி பெரும் மதிப்பு வைத்ததற்கு காரணம் அந்த நூட்டு மக்களின் தேசப்பற்றின், விழைவே இத்தகைய மாபெரும் புரட்சிகள் என்பதை அவர்புரிதிருந்தமையே. இத்தகைய தேசப்பற்று பாரததேச மக்களுக்குத் தேவை என்பதுடன் அத்தகைய உணர்வுதான் பாரதத்தை விடிவுக்குக் கொண்டுவரும் என்பதில் பாரதி அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். எனவேதான் தேசத்துப் பிள்ளைகள் எல்லோருக்கும் தேசபத்தி என்பது கல்விமூலம் உணர்த்தப்படவேண்டும் என்கின்றார்.

பாரதத்திற்குப் பொருத்தமற்ற கல்வித்திட்டமும் அதைப்பாரதச் சூழல்புரிந்துகொள்ளாத பாதிரிமார் கற்றுத்தருவதும், இதுவே சிறந்தகல்வி முறையென்று கூறிக்கொள்ளும் நடிப்புச்சுதேசிகள் பற்றியும் அவதானித்து அப்போதைய திட்டம் தேசியத்தை அழித்து பாரத விடுதலையைப் பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்போடுகின்றது என்றும் மக்களின் தேசிய உணர்வு மழுங்கடிக்கப்படுகின்றது என்பதையும் உணர்ந்துகொண்டுதான் அவர் கல்விக்கூடங்களையும், கலைத்திட்டத்தையும், ஆசிரியர்களையும் பாரத தேசிய உணர்வை வளர்க்கும் அவசியத்தை உணர்ந்து உடனடியாகத் தொடங்கவேண்டும் என்கின்றார்.

இத்தகைய தத்துவத்தை அவர் குடும்பச் சூழலில் வளர்க்கத் தொடங்க வேண்டும் என்றும் “தேசியக்கல்விக்குக் குடும்பமே வேர்” என்றும் கூறுகின்றார். அன்றையகுடும்ப

நிலை, அவர் உளப்பாய்க்கு மனைவியை அடிமையாகக் கொண்
 மும், குழந்தையின் குடும்ப நிலையைத் தரக்குறைவாக
 நினைத்தும் குடும்பம் என்னென்ற கட்டுக்கோப்பு சீர் குலைந்
 திருந்தமையால், முதலில் குடும்பத்தை கட்டுக்கோப்பிலும்
 அதன் ஒவ்வோர் அங்கத்தவர் நிலைமையும் அங்கேரித்தும்
 அதன் வாயிலாக சமுதாயத்தை வளர்த்தெடுப்பதும் பாரதி
 யின் கருதுகோளாகும். தேசியக் கல்வியே அதன் அடிப்
 படையான புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தும் என்பது பாரதி
 யின் முடிவாகும்.

அவர்காண விழைந்த சமுதாயம் தேசியக் கல்விபெற்ற
 அதன் அடிப்படையிலான சமூகத்தீட்டுக்களை விரட்டியடிக்க
 கும் முற்போக்கான புரிந்துணர்வுடைய சமுதாயமாகும்.

சாதிநூறு சொல்வாய் போ போ போ
 தரும் மொன்றயறிலாய் போ போ போ
 நீதி நூறு சொல்லுவாய் காசென்று,
 நீட்டினால் வணங்குவாய் போ போ என்றும்,

... ..

நூறு நூல்கள் போற்றுவாய் ,மெய் கூறும்
 நூலி லொத்தியல்கிலாய் போ போ என்கிறார்

எனவே அவர்காண விழைந்த சமுதாயம், கல்வி அறி
 வுடைய சமுதாயச் சீர்கேடுகளற்ற புரிந்துணர்வுடைய
 சமுதாயமாகும். கல்வியின் பிரதான கருதுகோள் களில்
 ஒன்று இதுவேயாகும். சமூகச் சீர்கேடுகளை ஒழித்து சமூக
 நீதி காண்பது கல்வித் தத்துவம்,

ஒளிபடைத்த கண்ணினாய் வா வா, என்று விரும்பி
 மெய்ம்மை கொண்ட நூலையே அன்போடு
 வேதமென்று போற்று வாய் வா வா வா
 பொய்ம்மை கூறவஞ்சுவாய் வா வா வா
 பொய்ம்மை நூல்களெற்றுவாய் வா வா வா

இத்தகைய உணர்வு கொண்ட சமுதாயத்தை அவர் கண்ட கல்வி நெறியினால் படைக்க விரும்புகின்றார். குடும்பத்தின் கோயிலாக விளங்குவது வீடு. வீடு இல்லறம் என்னும் நல்லறம் நடைபெறும் சிறிய சமுதாயம். எனவே அத்தகைய வீடு, வீடு போன்று இருத்தல் வேண்டும். “வீடு துயரமாவதற்குக் காரணம் வீட்டில் தாயன்பு இல்லாமையேயாகும். வீட்டில் அண்ணன் தங்கைகளையும், தாய் தந்தையர்களையும், பெண்டு பிள்ளைகளையும், அடிமைப் படுத்தி ஆளச்சதி செய்யும் சனங்களின் கூட்டங்களே தேசங்களையும் அடிமையாக்கி ஆளச்சதி செய்கின்றன” என்கின்றார். “குடும்பங்கள் இல்லாவிட்டால் தேசமில்லை. தேசமில்லாவிட்டால் தேசியக்களவிபற்றிப் பேச இடமில்லை” என்ற பாரதியாரின் விளக்கம் தேசிய உணர்வு, குடும்பம் என்ற சிறந்த அடித்தளத்தில் இருந்து வளரவேண்டும்; அதற்கான சரியான இடமாக குடும்பம் அமைய வேண்டும் என்றும் கருதுகின்றார்.

தேசியக்கல்வி மூலமாகத் தேசியமொழிகளின் உரிய இடத்தைப்பெற வேண்டும் என்பது பாரதியார் போதனை மொழி பற்றிக் கொள்ளும் கருத்தாகும் “தமிழ் நாட்டில் தேசியக்கல்வி என்பதாக ஒன்று தொடங்கி, தமிழ்பாஷையை பிரதானமாக நாட்டாமல், பெரும்பான்மைக் கல்வி இங்கிலிஷ் மூலமாகவும், தமிழ் ஒருவித உபபாஷையாகவும் ஏற்படுத்தினால் அது தேசியம் என்ற பொருளுக்கு முழுதும் விரோதமாகவே முடியும் என்பதில் ஐயமில்லை. “தேசியக்கல்வி என்பது தேசியமொழிகளின் அடிப்படையில் இருக்கவேண்டும் ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் எம்மொழி பிரதானமாக இருக்கின்றதோ அதே மொழியிலேயே தேசியக்கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற பாரதியின் கல்விமொழி பற்றிய கருதுகோள் தேசிய உணர்வை ஏற்படுத்துவதில் கல்வி மொழியின் பங்களிப்பு என்ன என்பதுடன் கல்வி அத்தகைய மொழி மூலமாகக் கற்கப்படும் பொழுதே சமுதாயத்தின் கட்டுக்கோப்பை வளர்த்துப் பயன் உள்ளதாக அமையும் என்கின்றார்.

ஆங்கில காலனித்துவ ஆட்சி பாரதத்தில் அறிமுகம் செய்து வைத்திருந்த பொருளாதாரம், ஏற்றுமதி இறக்குமதிப் பொருளாதாரமாகும். எனவே கல்வி பொருளாதார விடுதலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற அவசியத்தையும் அவசரத்தையும் உணர்ந்தவர் பாரதியார். எனவே பொருளாதார விடுதலையின் முக்கியத்துவம் அவர் கவனித்ததுவதின் அடிப்படையாகக் காணப்படுகின்றது.

வயிற்றுக்குச் சோறிட வேண்டும் — இங்கு
வாழ்மனிதருக்கெல்லாம்
பயிற்றிப் பல கல்வி தந்து — இந்தப்
பாரை உயர்த்திட வேண்டும்

இங்கு 'பொருளாதாரமும் கல்வியும்' என்ற சிந்தனை மேலிப்பாய்வதை அவதானிக்க முடிகின்றது. 'பயிற்றிப் பல கல்வி தந்து' என்ற அடியில் அவர்கல்வி எத்தகைய பரந்த கல்வியாகவும் 'பாரை உயர்த்திட வேண்டும்' என்பதில் கல்வியின் வாயிலான பொருளாதார மேம்பாடும் அதன் அடிப்படையில் தன்னிறைவுச் சமுதாயமும் அமைய வேண்டும் என்கின்றார்.

ஆங்கிலப் பாடசாலைகளில் கல்வி கற்க வசதியில்லாத பிள்ளைகள் கோடிக்கணக்கில் வீணேழுடங்கிக் கிடக்கின்றார்கள் என்பதும் இவற்றையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது.

இவியொரு விதிசெய்வோம் அதை எந்நாளும் காப்போம்
எம் தனியொருவனுக்குணவிலை எனில் இந்த சுகத்தினை
அறிப்போம்.

இவ்வடிகளில் பாரதியின் பரந்த நோக்கும் புலப்படுகின்றது. ஆங்கிலேயரை விரட்டியடித்து பாரதத்திற்கென்று தனித்துவமான பாதையை அமைப்போம், அங்கே பசி, பட்டினி

இல்லை. அத்தகைய சமுதாய நோக்கைக் கல்வியால் தாம் அடையவிரும்புகின்றார் 'கல்வியும் சமுதாயமும்' என்ற அவரின் கல்வித்தத்துவம் இங்கு புலப்படுகின்றது.

பாரதநாட்டில் சிறந்ததோர்தேசியக்கல்வியை அமைக்க விரும்பியபாரதி அப்படியான தேசியக்கல்வி அண்மைக் காலங்களில் விரிய நடைபெற்று பொருளாதாரத்துறையில் தொழில்நுட்பத்துறையையும் விஞ்ஞானத்தையும் இணைத்துச் செல்லும் கல்வி அமைப்பைப்பற்றிச் சிந்திக்கின்றார் ஜப்பான் பொருளுற்பத்தியில் உலகத்தின் கவனத்தையீர்த்த ஒருநாடாக இருந்தது. பாரதத்தில் இத்தகைய நிலைகாணப்படவில்லை. ஆனால் ஆன்மீக ஞானத்தில் பாரதம் சிறந்து விளங்கியது. ஜப்பான் பற்றிய அவரின் கருத்து "ஜப்பானுக்கு நமது பிள்ளைகளை அனுப்பி தொழிற்கல்வியிலும், வெளகேச சாஸ்திரங்களிலும் மற்ற ஜாதியினருக்கும் சமமானமாக மயலுதல் அவசியத்திலுப், அவசியமாகும்" என்பது அவர் தீர்மானமாகும். பாரத பொருளாதார அமைப்பு நவீன தொழில் நுட்பங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற அவர் சிந்தனை விஞ்ஞானபூர்வமான கல்வியமைப்பை அவர் சிந்தித்தமையைக் காட்டுகின்றது.

வெள்ளிப்பலிமலை மீதுவாவுவோம் எனத்தொடங்கும் பாரதி

காசிதகர்ப் புலவர் பேசும் உரைதனை
காஞ்சியில் கேட்பதற்கு கருவிசெய்வோம்.

என்று முடிக்கின்றார். விஞ்ஞானத்தை நமது கல்வித் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பது அவர் கருத்தாகும். நவீன விஞ்ஞான சாஸ்திரங்களிலே அவருக்கு பூரணமான நம்பிக்கை உண்டு அதனால் அவர்

சாத்திரம் பெரிது சாஸ்திரம் வலியது
அஸ்டமகா சித்திகளும் சாஸ்திரத்தினால்

ஒருவேளை மனிதனுக்கு வசப்படலாம்

என்று கூறுகின்றார். அவற்றை தமது நாட்டில் அனைவருக்கும் கற்றுக்கொடுப்பது அவசியம். அந்த அவசியத்தைப்பல இடங்களில் வலியுறுத்துகிறார்.

“ஐரோப்பிய ஸயன்ஸின் ஆரம்ப உண்மைகளைத் தக்க கருவிகள் மூலமும் பாஷைகள் மூலமும் பிள்ளைகளுக்குக் கற்பித்துக் கொடுத்தல் மிகவும் அவசியமாகும். பிள்ளைகளுக்குத் தாங்களே ‘ஸயன்ஸ்’ சோதனைகள் செய்துபார்க்கும் ஷழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். வியாபார விஷயங்களுக்கு ரஸாயன பயிற்சியிலே அதிக கிரத்தை காண்பிக்கவேண்டும்” என்று விஞ்ஞானக்கல்வியை விரும்பி நிற்கின்றார்.

மேலும் அவர் நாம் என்னசெய்யவேண்டும் என்று கூறும் போது “தமிழா பயப்படாதே, ஊர்தோறும் தமிழ்பள்ளிக் கூடங்கள் போட்டு ஐரோப்பிய சாஸ்திரங்களை எல்லாம் தமிழிற்கற்றுக்கொடுக்கஏற்பாடுசெய்” என்று கட்டளையிடுவது விஞ்ஞானக்கல்வியைத் தமிழில் கற்கவேண்டும் என்று அவர் அவாவிநின்றதைக் காண்கின்றது. தொழில் சம்பந்தமாக

“காட்டும் வையம்

பொருள்களின் உண்மை

கண்டு சரித்திரம்

சேர்த்திடுவோம்

விஞ்ஞான ரீதியான கல்வியை மேம்பாடடையச்செய்ய

பிறநாட்டுகல்லறிஞர்

சாத்திரங்கள் தமிழ்

மொழியில் பெயர்த்தல்வேண்டும்.

இறவாத புகழுடைய

புதுநூல்கள் தமிழ்

மொழியில் பெயர்த்தல்

வேண்டும்

“உலோக நூல் கற்றுணர்”

“வான நூற்பயிற்சி கொள்”

நம்மிடத்தில் இல்லாதவற்றை உலகின் எப்பாகத்தில் இருந்தும் கொண்டுவந்து நாட்டிற்குத் தேவையான கல்வியைக்கற்று கொள்வது அவர் மண்டகல்விநெறியாகும்.

“நமது பூர்விகர் ஸயன்ஸ் தேர்ச்சியிலே நிகரில்லாது விளங்கினார்கள். அந்தக்காலத்து லௌகிக சாஸ்திரம் நமக்குத்தெரிந்த மாதிரி வேறுபாருக்கும் தெரியாது. இந்தக்காலத்து ஸங்கதிகள் நமக்குக் கொஞ்சம் இழுப்பு” என்கின்றார்.

நாம் தற்காலத்தில் சற்றே பின்வாங்கித்தான் இருக்கின்றோம் என்பதையும் நினைவூட்டுகிறார். மேலை நாடுகளில் இத்துறைகளில் முன்னேறியிருக்கின்றார்கள். அத்தகைய முன்னேற்றத்தை நாமும் பெறவேண்டியதற்கு உரியமுயற்சிகள் செய்ய எத்தனையோ பேர்கள், திறமையுள்ளவர்கள் ஆவனோடிருக்கிறார்கள்.

“பஞ்ச புத்தங்களின் இயற்கை பற்றிய ஆராய்ச்சிகளிலே நம்மைக் காட்டிலும் ஐரோப்பியர் முன்னேறி நிற்பது தெரிந்த விஷயம். ஆதலால் ஐரோப்பாவில் வழங்கும் லௌகிக சாஸ்திரங்களைத் தமிழில் எழுதவேண்டும் என்று பண்டிதர் ஆவலோடு இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே சில பகுதிகளின் ஆரம்பம் தமிழில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறது. இந்த முயற்சி மென்மேலும் வளர்ந்து தீரவேண்டும்” என்ற அவரின் ஆசை விஞ்ஞானக் கல்வியின் அவசியத்தை மேலும் வலியுறுத்துகின்றது.

பெண்கல்வியை பற்றி பாரதி சிந்தித்த வேளையில் பெண்ணுக்குரிய சமூக அந்தஸ்து உயரவேண்டும், அங்கீகரிக்க

கப்பட வேண்டும் என்கின்றார். பெண்களுக்கு முழுமையான கல்வியை வழங்குவதன் மூலமாகவே பெண் அடிநிலையை ஒழிக்க முடியும் அவரின் எண்ணம், பாரததேச விடுதலைக்கு அவர்களின் பங்களிப்பையும் பெறுவதற்கு பெண்கல்வி அவசியம். இதனை “இயன்றவரை 10 வயது வரையேனும் பெண் குழந்தைகளுக்கு கல்வி அளிக்கவேண்டும். இது அத்தியாவசியமானது எனக்கருத்துத் தெரிவிக்கின்றார். தேசியக்கல்வி என்பதில் பெண்களுக்கு சமமான உரிமை வழங்கப்பட வேண்டும். இல்லையேல் அதுசுதேசக்கல்வியாக அமையமாட்டாது. “தமிழ் நாட்டில் தேசியக்கல்வியின் கிளையொன்று ஏற்பட வேண்டும். இதில் பாதிப்பேர் தமிழ் ஸ்திரீகளாக இருக்க வேண்டும்” என்று வலியுறுத்துகின்றார்.

“பெண்ணுக்குள் ஞானத்தை லைத்தான் - புவி
பெணிவளர்த்திடும் ஈசன்
மண்ணுக்குள்ளே சிலமுடர் - நல்ல
மாதரறிவைக் கெடுத்தார்” என்று அவர்
மனித சமுதாயம் பெண்ணுக்குச் செய்த கொடுமையால்
மனம் உடைந்து, பெண்ணின் பெருமையை குறிப்பிட்டு
அவர்களுக்குரிய இடத்தைத் தருகின்றார்.

விலக்கி வீட்டிலோர் பொந்தில் வளர்வதை
வீரப்பெண்கள் விரைவில் ஒழிப்போம்
சாத்திரங்கள் பல கற்பாராம்
சவுரியங்கள் பல பல செய்வாராம்
அத்துடன்
ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென
றெண்ணி யிருந்தவர் மாய்ந்து வீட்டார்
வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைப்போமென்ற
விந்தை மனிதர் தலைகவிழ்த்தார்.

மேலும் அவர் வார்த்தைகளில் “நம்தேசம் முன்போல்
கீர்த்திக்கு வரவேண்டும் என்றால் உண்மையான வகுப்புகள்

தொடங்கப்பட வேண்டும்." என்று பாரதி கூறுவது பெண்ணுக்குச் சமஉரிமை, சமகல்வி வாய்ப்புகள் வழங்கப் படவேண்டும் என்பதுமாகும்.

"ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால் அறிவிலோங்கி இவ்வையம் தழைக்கும். "

என்ற ஓர் உலக நீதியையும் உலக சுபிட்சத்தையும் இதன் வாயிலாக பாரதியார் காண்கின்றார்.

பாரதிகண்ட பெண் விஞ்ஞானத்தைக்கற்க வேண்டும். நவீன பாரதத்தில் அவள் பிரிக்கமுடியாதவள் என்ற கருது கோள் அவரிடம் காணப்படுகின்றது.

உலகவாழ்க்கையி

னுட்பங்கள் தேரவும்

ஓதுபற்பல நூல்கள்

வகை கற்கவும்

இலகுசீருடை

நாற்றிசை நாடுகள்

வாவுஞ்சென்று

புதுமை கொணர்ந்திக் கே

திலக வாணுத

வார்தங்கள் பாரத

தேசமோங்க

உழைத்திடவேண்டும்"

என்று கூறுவதில்பெண்ணையே உருவெடுத்தவராய், அன்பே மனமாகப் படைத்தவராய் உள்ள பெண்கள் விஞ்ஞானத் துறையிலே இறங்கினால் அறிவை நல்ல வழியில் செலுத்து வதற்கு அப்பெண்கள் நிப்சயமாக முயலுவார்கள். அப் பொழுது விஞ்ஞானம் நாட்டிற்கு முழுமையான பலனைத்தரும்.

பாரதியாரின் சமூக சீர்திருத்தப் பிரசாரத்தில் "முன் னுரிமை பெற்றுத்திகழ்வது பெண்ணுரிமை இயக்கம் தரும் சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக்களின் பரப்பை வைத்துக் கணிப் போமாயிக் பெண்ணுரிமை இயக்கம் பற்றிய கருத்துக்களே

பெரியன. மற்றைய சீர்கிருத்தக் கருத்துக்களை வெளியிடும் போது ஓரளவு தணிந்தும், முறையிட்டும், வேண்டியும் நிற்கும் பாரதி பெண்ணுரிமை இயக்கத்தில் மின்னலென இடியேன விளங்கினார்." உண்மையில் பெண்ணரசிய முழுமை பாரகக் காணக்கூடியவை அவர்களுக்கு எந்தவித வேற்றுமை களும் இன்றி சுற் றிக்கவேண்டும் என்பது பாரதியின்முடிவு. பெண் விடுதலை கல்வியிறாலேயே சாத்தியமாகும் என்கின்றார்.

கலைத்திட்டம் சம்பந்தமான பாரதியின் சிந்தனையில் மதம் பெறும் இடம் குறிப்பிடத்தக்கது. "ஹிந்து மதம் ஒன்றுதான் பிரிக்க முடியாது. பிற்காலத்தில் சிலகுப்பைகள் நம்முடைய ஞான ஊற்றிலே பரணங்களைச் சலந்து விட்டன. மதத்துலேஷங்கள் அனுவசிய மூடப்பக்திகளே அத்தப்பொய் மைகளாம்" என்று பாரக ஒற்றுமையைப் பேணுவதற்காக "கடவுள் ஒருவரே" என்றும் அவரை நிஷிகள் பல பெயர் கொண்டு அழைக்கின்றனர் என்கின்றார். சகலருக்கும் பொதுவான வாழ்வை வழங்குவதான வகையில் சமயக்கல்வி அமைய வேண்டுமென்பது பாரதியின்கருத்து.

மாணவர் கைத்தொழில், விவசாயம், தோட்டப்பயிற்சி வியாபாரம், சரீரப்பயிற்சி, யாத்திரை போன்றவற்றின் முக்கியத் துவத்தை வலியுறுத்தி, மாணவர்களின் ஒற்றுமையை மேற்கூறப்பட்ட பயிற்சி விருத்தி செய்யும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறார். பாரதிகண்ட சமுதாயம் ஒரு முழுமையான சமுதாயம். அதற்குள்லாம் நடுநாயமாக விளங்குவது கல்வி பற்றிய அவரின் தத்துவம்.

கல்வி எல்லோருக்கும் வழங்கப்பட்ட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தும் பாரதி தாணங்களிற் சிறந்தது வித்தியாதானம் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

“விடுதோறும் கலையின் விளக்கம்
விதிதோறும் இரண்டொருபள்ளி

நாடுமுற்றிலும் உள்ள ஊர்கள்
நகர்களெங்கும் பல பல பள்ளி
தேடுகல்வி யிலாத தொருரைத்
தீயினுக்கிரை யாக மடுத்தல்
கேடுதீர்க்கும் அமுதமென் அன்னை

என்கின்றார்

கல்விக்கூடங்களின் அவசியத்தை மிகவும் தெளிவாக இங்
வரிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

“வேளித் தேசத்தாருக்கு தருமோபதேசம்
செய்கையில் தமது நாட்டில் குற்றங்கள்
நடப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாமா”

என்றபாரதியின் சிந்தனை, கல்விமற்றும் பல அடிப்படைகளில்
கிராமங்களில் பாடசாலைகளை ஏற்படுத்தி அங்கு வாழும்
குழந்தைகளுக்கு சமகல்வி பெறுவதற்கான வாய்ப்பை
ஏற்படுத்த வேண்டும், எனக்கருதி பிள்ளைகளிடம்
வசூல் சேர்க்கக்கூடாது. நன்கொடை பெறவாம்
ஏழைக்கு இலவசப்புத்தகம்; வஸ்திரம் உணவு அவசியம்
என்பதை அறிந்து இயன்ற விடத்து ஆதாரச் செலவு
கொடுக்க வேண்டும். “என்பது அவர்கருத்து.
நாகரிகமடைந்த ஒரு நாட்டில் இலவசக்கல்வி வழங்கப்பட
வேண்டும் என்பதே அவரின் இலட்சியமாகும்.

அறிவை உயர்த்திட வேண்டும் - மக்கள்

அத்தனை பேருக்கும் ஒன்றாய்

எல்லோருக்கும் கல்வி இலவசமாக வழங்கப்பட வேண்டும்
என்ற தத்துவத்தில் பாரதி தனது கருத்தை வெளியிடுகின்றார்

கல்வியானது நடைமுறையுடன் இணைந்ததாக இருக்க
வேண்டும் என்கின்றார். உண்மையானதும் விஞ்ஞான
பூர்வமானதாக இருக்க வேண்டும் என்பதால், “எனது
குழந்தைகள் மூதாதைகளைப் பற்றியும், எனது தேசத்து
பரித்திரம் பற்றியும் ஒன்றுமே தெரியாமல் நாம் நம்பும் வேதங்

கன் சாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றின் பெருமைகளை அறியாமல் ஜீவனத்துக்கு வேண்டிய மனிதர்களை 'போனகிராப்' பெட்டிகளாக செய்யும் நாடகமான கல்வி கற்கும் படி செய்து அவர்களைக் கெடுக்க மாட்டேன்" என்றும் "மெல்ல மெல்ல ஜனங்களுக்கு அவர்களுடைய நடைகளின் தீமை விளங்கும் படியான கல்வி பயிற்சியளிக்க வேண்டும். ஜனங்கள்தாமே தமது குறைகளை உணர்ந்து நல்வழிப்படுமாறு உணர்ந்த வேண்டும்." என்ற அவரின் சிந்தனைகள் 'கற்றாங்கு ஒழுக்குதல்' என்ற நடைமுறைக்கல்வியைப் பாரதி விரும்பினார்; செயல் வடிவம் காணவிழைந்தார் என்று கொள்ள முடிகின்றது.

பாரதியிடத்தில் அனைத்துலகப்பாங்கு காணப்பட்டது. "உலகத்தாருடன் கூடி எல்லாவகையிலும் மற்ற உலகத்தாரைப் போலவே கோல் செய்து கொண்டு உலக விவகாரங்களை நடத்திய வண்ணமாக அஞ்சலுக்கு இடம் கொடாமல் தம்மனைதைக்கட்டக் கூடிய திறமை பயன்தரக்கூடியது" என்ற பாரதியின் விரிந்த சிந்தனை கல்வித்தத்துவ இயலார் காணும் அகில தோக்காகும்.

பாரதியின் காலகட்டத்தில் நடைபெற்ற சுதேசிய பொருட்களின் கண்காட்சியின் போது அரசாங்கத்தினர் கண்காட்சியின் நோக்கத்தினை தவிடுபொடியாக்க முயற்சி மேற்கொண்டனர். இவ்விடயத்தை பாரதி அம்பலப்படுத்தினார்.

"பரதேசிகளின் பொருட்களைத் தூக்கி எறிய வேண்டும். தேசியக்கல்வியில் கைத்தொழில் கல்வியை முக்கியப்படுத்த வேண்டும். உள்நாட்டுப் பொருளுற்பத்தியை அதிகரிப்பதன் மூலம் பரதேசியபொருட்களை தூக்கி எறியவேண்டும் என தனது 'இந்தியா' பத்திரிகையில் எழுதினார்.

பாரதியின் கல்வித்தத்துவம் அவரின் அகன்ற பார்வையினால் அகத்தே இருந்து உருவாகியது. பாரதியின் தேசியப்

பார்வை மிக மிக அகன்றதொன்றாகும். பல்வேறு மொழி மத, கலாசார பிரிவுகளை உள்ளடக்கிய பரந்த பாரதமக்களை பாரதமக்களாகவே காண்கின்றார். பிரித்தானியரின் சூழ்ச்சியான பிரித்தானும் கயமைமையைப் புரிந்து கொண்டு பாரதமக்களை ஒரே மக்களாகக் கணித்த தேசியப்பார்வை யானது அன்றைய காலகட்டத்தில் மிகவும் அவசியமானது.

"ஜாதிமதங்களைப் பாரோம் - உயர்ஜன்மம் இத் தேசத்தில் எய்தினராயின் ... முப்பது கோடியும் வாழ்வோம் - வீழில் முப்பது கோடி முடிமையும் வீழ்வோம்"

என்ற தேசிய உணர்வும் அவரின் கல்வித்தத்துவத்தின் கருதுகோளாகும்.

1905 ல் ரூசியப் புரட்சியை அவதானித்த பாரதி 1917 ஆம் ஆண்டில் அக்டோபர் புரட்சி வெற்றி பெற்றதும் அதை வாயார வாழ்த்திய முதலாவது பாரதக்கவிமாக பாரதி இருந்தார். இது அவர் அனைத்துலக நடவடிக்கைகளை அதன் போக்கை அவதானிக்கும் அவரது போக்கை விளக்கி வந்தது. ஜாரை இரணியனுக்கு ஒப்பிட்டு அதைப் பழைய ரூசியா வென்றும் பொதுவுடமை ஆட்சியை புதிய ரூசியா என்றும் இனம் காட்டுகின்றார். இத்தகைய எண்ணம் இப்புரட்சியை அவர் எவ்வளவு தூரத்திற்கு ஆதரிக்கின்றார் என்பதுடன் உலகில் தோன்றிய முதலாவது பொதுவுடமைப் புரட்சியினால் இவர் கவரப்பட்டார் என்பதுடன், பொதுவுடமை கருத்துக்களினால் இவர் தனது கொள்கைகளையும் வகுத்துக் கொண்டவராவர் என்பதுமாகும். இவரின் கல்வி கருத்துக்களில் பொதுவுடமைக் கருத்துக்களின் செல்வாக்குக் காணப்படுகின்றது.

பாரதியார் சில மாதங்கள் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றியவர். இவரின் இத்தகைய சேவையை மதிப்பதாக இவருடைய நாமத்தில் உயர்நிலைப்பள்ளி யொன்று மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலுக்குச் சற்றுத்தொலைவில் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்

கடும் செந்தமிழ்க் கலூரிக்கு அருகாமையில் பொலிவுற்று
விளங்குகிறது.

பாரதியார் குருபக்தி நிறைந்தவர். குருபக்தி செலுத்தப்
பட வேண்டும் என்பதிலும் விருப்பமுடையவர். மாணவருக்கு
குருபக்தி இன்றியமையாதது என்பது இவர் கருத்து.
இதற்குத் தானே முன்னோடியாக வாழ்ந்து காட்டினார்.
சகோதரர் நிவேதிதை, இராமகிருஷ்ணசங்க சுவாமி.
அபேதாநாத, மகான் அரவிந்தர் போன்றோருக்கு
குருவணக்கம் செலுத்தியவர் இவர்.

பாரதியாரின் சிந்தனைகளை இலங்கை மணித்திருநாட்டில்
பரப்பிய பெருமை விபுலாநந்த அடிகள், பாவலர் துரைப்பா
யின்னை போன்றோரைச்சாரும்.

பாரதியார் மக்களையும் நாட்டையும் நேசித்து எதிர்
காலத்தை நம்பிக்கையுடன் எதிர் பார்த்த சிறந்த
தேசபக்தர். அவருடைய கல்வித்திட்டம் தேசிய கல்வித்
தத்துவத்தையும் அகில உலக நோக்கையும் கொண்ட
பரந்த கல்வித்தத்துவமாகும்.

இயல் நான்கு

அலை உலகக்கல்வி நெறியாளர் ஐவஹர்லால் நேரு

மனிதகுல மாணிக்கம், ஆசியாவின் ஜோதி, உலகப்பேரொளி, இப்பெயர்கள் பண்டித ஐவஹர்லால் நேரு அவர்களைக் குறிப்பவ்வாக இடம் பெற்றுவிட்டன. அவருடைய கருத்துக்கள் ஆணித்தரமானவை; அவர் அவைகளை பல்லாண்டுகளாக ஆராய்ந்து அறிந்து உண்மைகளாகக் கண்டவர். நேரு தனது வாழ்க்கையில் பெரும்பகுதியை நாட்டின் விடுதலைக்காகச் செலவிட்டவர். சுதந்திரம் வந்த பின்பு புதிய பாரதத்தைப்படைக்கும் வேலையை அவர் மேற்கொண்டார். பாரதத்தின் வறுமையையும் வேலையின்மையையும் நீக்க மக்கள் அனைவரும் இன்பவாழ்க்கை அடைவதற்கு ஜனநாயகமும், சமதர்மமும் இன்றியமையாதது என்பது அவர் கொள்கை.

சமுதாயம் மேனிலை அடைவதில், தனி மனிதனின் சுதந்திரத்தையும் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதையும் அவர்

வற்புறுத்திக்காட்டியுள்ளார். நாம் ஜனநாயக அரசாங்கத்தை பெற்றிருக்கின்றோம். சமதர்மத்தை அடைவது என்பது, இதற்கு மூலாதாரமான ஒரேயொரு வழி கூட்டுறவு என்று நேரு கருதியுள்ளார்.

நாட்டின் தேசிய இனங்களை மொழி அடிப்படையில் மாநிலங்களாகப் பிரித்தல், ஆரம்ப நிலைச் சீர்குத்தங்களை அமுல் நடத்தல், கன்னி நிலங்கள் மற்றும் தரிசு நிலங்களில் விவசாயம் செய்தல், நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதல், தொழிலாளர்ச்சித்திட்டத்தின் மூலம் நவீன விவசாய தொழில் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்திக் கிராமங்களில் சமூக கலாசார அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துதல், இதற்காகக் கல்வித்துறை அமைப்பை விரிவாக்கி எல்லா வழிகளிலும் விஞ்ஞானம் மற்றும் கலைகளின் வளர்ச்சியை ஊக்குவித்தல் நேருவின் தலைமையில் நடைபெற்றன.

நாட்டைத் தொழில் மயமாக்குவதும் திட்டமிட்ட அடிப்படையில் பொருளாதாரத்தைத் திருத்தியமைக்க கல்வி அமைப்பில் மாற்றம் வேண்டும் என்பதும் நேருவின் கருத்து.

'பாரதம் பழைமையான நாடு எனினும் இளமையும் ஜாடிப்பும், வீரியமும் அதற்குண்டு. பண்டைக்காலங்களில் எத்தகைய சிவசக்தியுள்ள உணர்ச்சிகள் அதற்கு வல்லமை அளித்தனவோ அவை இப்பொழுதும் எமக்கு ஊக்கம் அளிக்கின்றன. மேலும் அதே சமயத்தில் நாங்கள் மேலை நாடுகளிலிருந்து சமூக அரசியற் கொள்கைகளையும் விஞ்ஞானத்தையும், தொழில்களுக்குரிய நுண்பொறிகளைப் பற்றியும் 'ஏராளமாகக் கற்க வேண்டும் என்பது அவர் கருத்து. நவீன பாரதத்திற்கு அவர் தரும் கல்விக்கொள்கை பொருளாதாரத்திட்டத்துடன் இணைந்து செல்கின்றது.

பாரதக்கல்வித்திட்டம் பழைமையையும் புதுமையையும் இணைக்கும் பாலமாக அமையவேண்டும் என்கின்றார். 'மின்சார உற்பத்தி, அணுசக்தி ஆகியவைகளே நவீனயுகத்

தின் சின்னங்கள். பாரதத்தில் விஞ்ஞானமும் அணுசக்தியும் வளர்ந்து வருவதை நாம் காண்கின்றோம். அதே சமயத்தில் இது பசுவின் சாணத்தை மகிமைப்படுத்தும் காலமாகவும் இருக்கிறது. நாம் விஞ்ஞான உலகிலும், தொழில்நுட்பத் துறையிலும் பாய்ந்து, இயற்கையின் சக்திகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் ஆற்றலுக்குரிய அறிவைவளர்த்து ஒன்று சேர்த்துக் கொள்ள முயன்று வருகின்றோம். நம்மைத் தடுத்து நிறுத்துபவை வறுமையும், தொழில்நுட்பக்குறைவும் மட்டுமல்ல, தொன்று தொட்டு வந்துள்ள நம்கருத்துக்களும் ஆகும். விஞ்ஞானமும், தொழில்நுட்பத்துறையும் இல்லா மலும் நமக்கு எதிர்காலமில்லை. அதே நேரத்தில் நாம் பழைமையை ஒதுக்கித்தள்ளினாலும் மறந்து போனாலும் எதிர்காலமும் அகற்றுத்தக்கபடி குறுகலாகவும் வெறுமையாகவுமே இருக்கும் என்ற நேருவின் கொள்கை கல்வி என்பது பழைமைக்கும் புதுமைக்கும் இசைவு காண்பது என்ற தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

விஞ்ஞானம், பொறியியல், அறிவு முன்னேற்றத்துடன் ஆன்ம முன்னேற்றத்தையும் இணைத்துக்கொண்டு போக முடியும் என்பது அவர் கொண்ட கருத்து. இன்று பிரத்தியட்ச உண்மையாக விளங்கும் விஞ்ஞானத்தை நாம் கைவிட முடியாது. யுகக்கணக்காகப் பாரதம் போற்றி வந்துள்ள அடிப்படையான தத்துவங்களை நாம் கைவிடவும் முடியாது. ஆகவே நாம் முழுஉலகமையுடனும், விரியத்துடனும், தொழில் முன்னேற்றப்பாதையிற் செல்வோம். கல்விகற்றுத்தரும் சகிப்புத்தன்மை, இரக்கம், ஞானம் ஆகியவை இவற்றுடன் இணைதல் வேண்டும் என்பது நேருவின் முடிவாகும்.

அவர் கல்விக் கொள்கைகளை வகுத்துக் கொள்ள தனிமனிதனைப்பற்றி அவர் கொண்டிருந்த கருத்துக்கள் முக்கியமானவை. 'நான், ஒரு சித்தாந்தத்தையோ, மதத்தையோ பற்றிக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆனால் மனிதர்களிடம் இயற்கையாகவே அமைந்துள்ள ஆன்மீக ஆற்றலில்

நான் நம்பிக்கையுள்ளவன். அதை மதம் என்று சொன்னாலும் சரி சொல்லாவிட்டாலும் சரி தனிமனிதனிற்கு இயற்கையிலே அமைந்துள்ள பெருமையில் நம்பிக்கை உள்ளவன் நான். ஒவ்வொருவருக்கும், வளர்ச்சிக்குச் சரிசமசந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கையுண்டு. மனிதர்களுள் அதிகவேற்றுமை இல்லாத சமத்துவசமுதாயம் ஏற்பட வேண்டும் என்ற இலட்சியத்தில் நான் நம்பிக்கையுடையவன் என்ற அவரின் கருத்துக்கள் தனிமனிதனுக்கு அளிக்கப்படும் கல்வி அவன் தன்னம்பிக்கையையும் சுயகௌரவத்தையும் வளர்க்கும் கல்வி என்றும் அத்தகைய கல்வியே நேரு கண்ட கல்வி நெறியாகும்.

ஐக்கிய நாடுகள் மனிதஉரிமைப்பட்டயமும் இந்தக்குறிக்கோளை அடைவதையே இலட்சியமாகக் கொண்டது. அதாவது இன, மத, மொழி வேறுபாடின்றி மனித உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் உலகெங்கும் நாளுக்கு நாள் அதிகமாக மதிக்கும்படி செய்வதாகும். எனவே நேரு அகில உலகக்கல்வி நெறியாளராகக் காணப்படுகின்றார்.

‘பொருளாதார அநீதியும் ஏற்றத்தாழ்வுகளும் வெளிப்படத் தோன்றுவதை அகற்றவேண்டும். இத்தீயசக்திகள் இப்பொழுது நாகரிகம் முழுவதையும் அழித்து விடக்கூடிய நிலையிற் பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒருவரை ஒருவர் பயமுறுத்திக் கொண்டிருப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு உண்மையான சமாதானத்தை அடைய முடியாது. தனிமனிதர்களின் உரிமைகளையும், கௌரவத்தையும் பாதுகாக்கக்கூடிய ஒரு சமுதாய அமைப்பையும் வளர்க்கக்கூடிய அதே நேரத்தில் சமூகம் முன்னேற்றமடையவும், அனைத்துலகங்களுக்கு மிடையில் ஒற்றுமை நிலவ ஒத்துழைப்பதன் மூலமாகவும் அமைதியை அடையமுடியும்’ என்று கூறும் நேரு கல்வியின் கருதுகோள் இறுதியாக உலக சமாதானத்தை அடைவது என்ற உயர்ந்தநெறியைத் தருகின்றார்.

பாரதத்திற்கு வேகமாக மாறுதல்கள் தேவை என்கின்றார். மாறுதல் ஏற்படத்தான் வேண்டும். ஏனெனில் அன்னிய ஆதிபத்தியத்தினால் வேகமான வளர்ச்சிகள் கட்டுப்பாட்டிற்குந்தன. பாரத நாட்டிற்கு நீண்ட காலமாக மாற்றங்கள் இல்லாது இருந்தது. அன்னிய ஆட்சியால் ஏற்பட்ட தடைகள் சிரமங்களிலிருந்து. நம்மை நாம் மீட்டுக் கொள்வதுடன், நாமாகவே விழந்துள்ள பள்ளங்களிலிருந்தும் மீட்சி பெற வேண்டும். மீண்டும் முன்னேற்றமடைவதற்கு மாற்றங்களைச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது என்பது நேருவின் கருத்து. இத்தகைய சாதனைகளைக் கல்வி ஆற்ற வேண்டும் என்கிறார் அவர். "நாம் தேசிய எல்லைக்குள் சோசலிச அமைப்பை நிறுவி நாளைடையில் உலகம் முழுவதிலும் அதே அமைப்பை நிறுவி, பொதுமக்களின் நன்மைக்கான முறையில் உற்பத்தியையும், விநியோகத்தையும் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்" என்கிறார் நேரு. இதில் அவர் தரும் விளக்கம் தேசியத்திலிருந்து அகில உலக அபிமானத்தை அடையக் கல்வி சாதனமாக அமையும் என்பதாகும் மேலும் அவர் கூறுவது "நாம் எதிர்பார்க்கும் சமுதாயப்பாணி சோசலிச சமுதாயப்பாணியாகும். அது வரப்புகளும் சாதிகளும் இல்லாத அமைப்பாகும்." என்று அவர் கூறுவது கல்வித்திட்டம் சமதர்ம அடிப்படையில் அமைவவேண்டுமென்ற அவரது அபிலாசையைக் காட்டுகின்றது. மேலும் "இன்று உலகில் முதன்மையான நோக்கங்களாய் உள்ளவை சமூகநீதியையும் சமத்துவமும், என்று நேரு கூறுவது கல்வி சமூகநீதியும், சமத்துவத்தையும் வளர்ப்பதாக அமைய வேண்டுமென்கருதுவதாக கொள்ளலாம்.

பரந்த மனப்பான்மை வளர்ப்பது கல்வி. பாரதம் போன்ற பன்மைச் சமுதாயத்தில் வகுப்புவாதம் தோன்றச் சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படலாம். ஆனால் அவற்றை நாம் அடியோடு அறுத்துவிட வேண்டும். மனிதனுடைய

ஆன்மீக உணர்ச்சி சுயேட்சையாக வெளிப்படுவதற்குக்கல்வி உதவியாக இருக்க வேண்டுமென்பது நேருவின் கல்வி நெறி. கல்வி மனிதாபிமானத்தை வளர்த்து மரணிப்பேயத்தைப் போற்றுகின்றது என்ற உணர்வை அவர் கொண்டிருந்தார்.

கல்வியறிவு குறித்த ஒரு விடயத்தில் மாத்திரம் ஆர்வத்தை வளர்ப்பதாக இருக்கக்கூடாது என்பது அவர் கல்விப்பற்றித்தரும் விளக்கமாகும். அதாவது “மக்கள் குறித்த விடயத்தில் விசேடப்பயிற்சி பெற வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தில், எந்த விடயத்தையும் தெளிவாகப் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளும் ஆற்றலையே இமந்து வருகின்றனர். மற்றைய விடயங்களைப்பற்றிய விரிவான காட்சியை அவர்கள் இழந்து விடுகின்றனர். ஆதலால் அவர்களை வெறும் திறமைசாலிகள் என்று மட்டும் சொல்லலாம். ஆற்றல்களையே இழந்து ஒரு மஞ்சள் மலரைக் கண்டவனுக்கு அது மஞ்சள் நிறமான மலர் என்பதைத் தவிர வேறு எதுவும் விவங்கவில்லை என்று வேட்டஸ்வேர்த் பாடி இருக்கும் வரிகள் உங்களுக்கு நினைவிருக்கும். மலர்களின் இலத்தீன் பெயர்களை மட்டும் ஆராய்ந்து கொண்டிருப்பவனுக்கு மலர்களின் அழகைப் பற்றிய உணர்வே போய்விட்டதாம். அதாவது நாம் ஏதோ ஒன்றிலே திறமை பெற்றுக்கொண்டு உலகஞானத்தை இழந்து விடுகின்றோம். நமது உலகிலே எத்தனையோ விடயங்களைப்பற்றிய அறிவு செறிந்திருந்தபோதிலும் பொதுவான உலக அறிவு அல்லது ஞானத்தைக் காண்பது அரிதாயிருக்கிறது” என்று கூறும் நேரு சில குறிப்பிட்ட விடயங்களில் ஆழ்ந்த அறிவும் பொதுவான உலக அறிவும் இணைந்த அறிவு நாட்டிற்கும் அக்குறிப்பிட்ட மனிதனுக்கும் அவசியம் என்பதையும் அதனாலேயே முழுமையான பயன் சீட்டும் என்றும் கூறுகின்றார்.

“இக்காலத்தவர்களாகிய நாம் வாழ்க்கையில் பல அம்சங்களை முழுமையாக பொருத்திப்பார்க்கும் ஆற்றல் இல்லாமலிருக்கின்றோம். நாம் எவ்வளவு சாதுரியம்பெற்றிருந்தபோதிலும் நாம் உலக அறிவைப் பெறவில்லை. நாம் நாளுக்கு நாள்

தெருங்கி வாழ்வதற்கு எத்தனையோ வசதிகள் பெருகி வந்த போதிலும், முற்காலத்து மக்களை விட நம் மனங்கள் ஒடுங்கிப் போயிருக்கின்றன. நாம் அதிகமாகப் பீரயாணம் செய்கின்றோம். போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் கிபருகி இருக்கின்றன. நாம் ஒருவரை ஒருவர் அதிகமாக தெரிந்து கொள்கின்றோம். வானொலி முதலிய பலதரப்பட்ட கருவிகளும் நமக்கு இருக்கின்றன. விரிவடைவதற்கு வேண்டிய இத்தகைய வசதிகள் எல்லாம் இருந்தாலுங் கூட நம்மனங்கள் விசாலமாகாமல் ஒடுங்கியே இருக்கின்றன. நேருவின் இக்கருத்தில் நம் வாழ்க்கையை முழுமையாக உணர முடியவில்லை என்றும் வாழ்க்கையை முழுமையாக உணர வைப்பது கல்வியே என்பதும் அத்தகைய கல்வியே நாட்டிற்கு உகந்ததும் என்கிறார். வேகமாக மாறி வரும் உலகு கல்வியையே மூல தனமாகக் கொள்ள வேண்டும் என்கிறார்.

கல்வியின் மூலமாக ஓர் புதிய இளைஞர் யுகம் உருவாக் கப்படவேண்டும் என்பதும் அவரின் கருத்து. “பாரதத்தின் எதிர்காலம் முடிவாக கல்லூரிகளிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் பயின்றுவரும் வாலிபர்கள், இளம் பெண்களைப் பொறுத்துத் தான் இருக்கிறது. பாரதத்தின் எதிர்காலம் அதன் மக்கள் தொகையை பொறுத்தது அன்று. பழைமையிலிருந்து நிகழ் காலத்திற்கும் நிகழ் காலத்திலிருந்து எதிர் காலத்திற்கும் கல்வி அடித்தளமிடுகிறது. அந்த அளவிற்குப் பழைமையிலிருந்து புதுமைக்கு கல்வி எம்மை எடுத்துச்செல்கின்றது. நடுத்தரமான மக்களைக் கொண்டு ஒரு நடுமுன்னேற்றமடைய முடியும். ஆனால் நடுத்தரமானவர்களுக்கு மேற்பட்ட ஆடவர் பெண்டிர்கள் நமக்குத் தேவை. ஒரு தேசிய சமுதாயம் தன் முன்னோர்களைப் பார்த்துப்பின்பற்றிக் கொண்டிருந்தாற் போதாது. ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்குபவை ஆக்கசத்தியும், பல புதுப்பொருட்களைக் கண்டுபிடிக்கும் ஆற்றலும், சீவசத்தி நிறைந்த வேலையுமாகும்” என்ற அவரின் கூற்று சிறந்த இளைஞர்களையும் அவர்களின் ஆற்றலையும் நவீன பாரதம் வேண்டி நிற்கின்றது. அத்தகைய நோக்கங்களை

உருவாக்கித் தருவதே கல்வி நெறியாகும். விஞ்ஞானரீதியான சிந்தனைகள் நேருவின் கல்வித்திட்டத்தின் அடித்தளமாக அமைகின்றது.

அகில உலகக் கல்வி நெறியாளரான நேரு ஆதாரக் கல்விக்கே ஆதரவு தருகின்றார் “கல்வியைப்பற்றிய நம் கருத்துக்கள் மெதுவாக நடைமுறைக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இன்னும் கொஞ்சம் வேகமாக வந்தால் நான் நல்ல தென்று நினைக்கின்றேன். இந்தக்கருத்துக்களெல்லாம் ஆதாரக் கல்வியைச் சுற்றி வருபவை. ஆதாரக்கல்வியில் அனைத்து நன்மைகள் இருக்கின்றன. ஆயின் அதில் முக்கியமான அம்சம் நூலை வைத்துக் கொண்டு அதிலிருந்து பாடத்தை வாசித்துக்கொண்டிராமல், செயலில் ஈடுபடுவதாகும். சிறு குழந்தைக்கும் கூட ஏதாவது வேலைகொடுக்கின்றோம். இதில் பாரதமுறையென்று விசேடமாக சொல்லத்தக்கது ஒன்று மில்லை. எல்லா இடங்களிலும் தற்காலக் கல்வி இப்படித்தான் நடந்துவருகின்றது. பாரதத்தின் மகாந்மாகாந்தி ஒரு புதிய போட்டை உண்டாக்கினார். ஒன்றைப் பற்றி பேசிக்கொண்டிராமல் கைகளாலும் கால்களாலும் அங்க வேலையில் ஈடுபடும்படி செய்கின்றோம்”. எனவே கல்வி என்பது தொழிலுடன் இணைந்து செல்ல வேண்டும் என்பது அவரின் கருத்தாகும்.

பெண்களுக்கான கல்வி பற்றி நேரு மிகவும் தெளிவு கொண்ட கருத்தைக் கொண்டிருந்தார். பெண்கள் இந்தச் சமுதாயத்தில் சரிநிகராக வாழக் கல்வியே சிறந்த நடைமுறைச் சாதனம். ஒருவர் எந்தவகுப்பு, எந்த மதத்தை சேர்ந்தவராவிரும்பாலும் கல்வி அவசியம் என்பது அவர்கருத்து.

‘நாகரிகச் சீமாட்டிபோல் இருப்பதற்கு மட்டும் கற்றுக் கொள்வதில்லை. சீமாட்டிபோல் இருக்கப் பயிற்சிபெறுவது நல்லதாயிருக்கலாம். ஆனால் அது கல்வியாகாது. கல்விக்கு இரண்டு அம்சங்கள் உண்டு, ஒன்று ஒருவரின் உணர்ச்சிக்குரிய

கலாசார அம்சம். மற்றது ஒருவரினது செயலின் அம்சம். ஒவ்வொருவரும் செயல் மூலம் உற்பத்தி செய்பவராகவும் பண்புள்ள நற்பிரசையாகவும் இருக்கவேண்டும். ஒருவரை ஒருவர் அண்டி வாழக்கூடாது. கணவன் மனைவியாக இருந்தாற் கூட கடற்பஞ்சு போல ஒட்டி வாழ்தல் கூடாது. இந்த முறையில் நாம் வளர்ச்சி அடைந்து வருகின்றோம். இதை இன்னும் அறியாமல் இருப்பவர்கள் முன்னேறாமல் பின்தங்கி நிற்பவர்கள். என்ற நேருவின் கருத்தில் கல்வி பெண்களுக்கு வழங்குவதன் மூலம் சமத்துவத்தையும் ஒருவரில் ஒருவர் தங்கியிருக்கின்ற சமையைத் தவிர்க்கும் என்பதுடன் பொருளாதார நோக்கில் பயன்தரும் என்றும் கருதுகின்றார்.

தற்பொழுது இல்லாவிட்டாலும் பாரதத்திலும் அகில உலகத்திலும் ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் இலவசக் கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும். அது குறிப்பிட்ட வயது வரை. கட்டாயக் கல்வியாகவும் இருக்க வேண்டும். உலகநெறியாளர் நேருவின் இலட்சியம் 'குழந்தைகள் கல்வியில் லாமசிருப்பதைப் பார்ப்பது போல் எனக்கு வேதனையான வருத்தமான விடயம் வேறில்லை. இன்று நம் குழந்தைகளுக்குக் கல்வி அளிக்காமல் இருந்தால் நாளை நமது பாரதம் எப்படி இருக்கும். நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் கல்வி அளித்தல் அரசாங்கத்தின் கடமை. அந்தக் கல்வி இலவசமாக அளிக்கப்பட வேண்டும். நாம் பாக்கியக் குறையினால் இக்காரியத்தை உடனே விரைவாகச் செய்ய முடியவில்லை. ஏனெனில் நம்பிடம் போதிய வசதியில்லை. எதிர்காலத்தில் எந்த முறையான சமுதாயத்தை அமைத்துக் கொண்டாணும் பயிற்சி பெற்ற மனிதர்கள் நமக்குத்தேவை. எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் இருந்தால் மட்டும் போதாது அவர்கள் ஏதாவது தொழில் செய்யவும் தெரிந்திருக்க வேண்டும்' நேருவின் இத்தகைய கொள்கைகள் பாரதத்திற்கு மாத்திரமன்றி அகில உலகிற்கும் பொருத்தமானதுடன் ஐக்கியநாடுகள் தாபனத்தின் மனித உரிமைப்பட்டயமும் கல்வி கலாசார விஞ்ஞானப் பிரீஷம் இதே கொள்கை கொண்டிருக்கின்றன.

ஐக்கிய இராச்சியத்தின் காலனித்துவத்தில் பாரதம் பின்தள்ளப்பட்டிருந்த பின்னணி நிலையை அகற்றுவதற்குப் பெரும் உழைப்பையும் ஆற்றலையும் அவசியம் என்று உணர்ந்தவர் நேரு. விஞ்ஞான வளர்ச்சியில் எல்லாச் சாதனங்களையும் பாரதம் பயன்படுத்தக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றார். விஞ்ஞானம் மென்மேலும் புதிய தேவைகளுக்கும் பதிலளிக்கின்றது. வாழ்க்கையை நாம் புரிந்து கொள்ள உதவுகின்றது. அதனை நாம் பயன்படுத்திக் கொண்டால் பாரதத்தின் சகல முன்னேற்றங்களுக்கும் அது வழிவகுக்கும். பகுத்து ஆராயும் அறிவு விஞ்ஞானத்தினால் ஏற்படும் நல்ல விளைவாகும். இவ்வாறாக விஞ்ஞானத்தைக் கல்வியின் எல்லாத்துறைகளிலும் புகுத்த வேண்டும் என்று விரும்பினார்.

இந்த வகையில் 'பல்கலைக்கழகங்களின் பணியும் அமைய வேண்டும் என்பது அவரின் கொள்கை. 'பல்கலைக்கழகம் இலக்கியக் கல்வி, சகிப்புத்தன்மை, ஆராய்ச்சி அறிவு, முன்னேற்றம், துணிவான கருத்துக்களின் வளர்ச்சி உண்மையை நாடும் சோதனை ஆகியவற்றுக்காக உள்ளது. மேலும் மேலும் உயர்ந்த இலட்சியங்களை நோக்கி மானிட சமுதாயம் முன்னேறிக் செல்வதற்காக அது அமைந்துள்ளது. பல்கலைக்கழகங்கள் தங்கள் கடமையைப் போதிய அளவு நிறைவேற்றி வந்தால், அந்த நாட்டிற்கும் மக்களுக்கும் அதுவே நலமாகும். ஆனால் கலைக்கோயிலே குறுகிய துவேசத்திற்கும், அர்ப்பமான நோக்கங்களுக்கும் நிலைக்களமாக விளங்கினால், அந்த நாடு எப்படி மேன்மையடையும். அந்த மக்கள் எப்படி உயர்வடைவர். ஆதலால் நம் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் மற்றைய கல்வித் தாபனங்களுக்கும், அவைகளை எல்லாம் நடத்தி வருபவர்களுக்கும் பெரும் பொறுப்பேற்பட்டிருக்கின்றது. அவர்கள் தங்கள் தீபங்களை நன்றாக எரியும்படி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பாமரமக்கள் உணர்ச்சி காரணமாகக் கொந்தளித்துத் தவறான வழியிலே

இறங்கினாலும் மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்ட வேண்டியவர்கள் வெறியால் கண்பார்வையை இழந்த போதிலும், அவர்கள் நேர்மையான பாதையை விட்டு விலகவே கூடாது.

இக்கருத்து அவரின் பல்கலைக்கழகங்களின் பங்களிப்புப் பற்றிய கருத்தாகும். மேலும் பல்கலைக்கழகம் தொழில் நுட்பத் துறையிலும் பொருளாதாரத் துறையிலும் நாட்டு வளர்ச்சிக்கு உதவி, மக்களுக்கு அடிப்படை அறிவைப் புகட்டி, அன்றாடப் பிரச்சினைகளை விளங்கிக் கொள்ள, தீர்த்து வைக்கக்கூடிய ஆண்கள் பெண்களைத் தோற்றுவிப்பதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று நேரு கொள்வார்.

பல நூற்றாண்டுகளாக உறங்கியிருந்த பாரதம் அண்மையிலேதான் விழித்தெழுந்தது. எதிர்காலப் பாரதம் நேருவின் கண்களின் முன்பாகத் தெரிகின்றது. விஞ்ஞான தொழில், நுட்பப்பரட்சியுக்குள் உடனே காலடி வைப்பது கலபமான விடயமல்ல. அதற்கு மொத்தமாக நாட்டின் முயற்சிகளை ஒன்று குவிக்க வேண்டும். இவற்றுக்கெல்லாம் பல்கலைக்கழகக் கல்வி அமைப்பு இடம் தர வேண்டும் என்பது அவரின் சிந்தனையாகும்.

நேருவின் உள்ளம் முருகியல் உணர்வு கொண்டதாகக் காணப்படுகிறது. முருகியலை அவர் பெரிதும் மதிக்கின்றார். அது கலைத்திட்டத்தில் இடம் பெற்று மக்களின் வாழ்க்கை அர்த்த புஷ்டியாக அமைய வேண்டும் என்றெல்லாம் விரும்புகிறார். 'எதிலும் கலையுணர்வு உண்டாகும்படி செய்வதில் பணச்செலவு இராது. அல்லது சொற்ப செலவேயாகும். கட்டிடம் கட்டுகின்ற மனிதர்களுடைய உள்ளத்தில் கொஞ்சம் கற்பனா சக்தி வேண்டும். மிகச்சாதாரணமான குடிசைகளிலெல்லாம் அமைந்திருந்த போதிலும், அதையும் கவர்ச்சியும் அழகும் உள்ளதாகச் செய்ய முடியும். அதே போல ஒரு பெரிய அரண்மனையைக்கூட பயங்கரமாகத்

தோன்றும்படியும் செய்து விடலாம். கலாசாரம் என்பது உள்ளத்தையும், ஆன்மீக உணர்வையும் விரிவாக்குதல் மனத்தை ஒடுக்கிக் குறுகலாக்குதல் கலாசாரம் அன்று. மானிடப்பண்பைக் கட்டுப்படுத்துவதும், நாட்டின் பண்பைக் கட்டுப்படுத்துவதும் கலாசாரமாகாது. இவ்வாறான தன்மைகளை அடக்கியது முருகியலுணர்வு. அத்தகைய உணர்வு கல்வியுடன் இணைதல் வேண்டும். பள்ளிக்கூடங்களிலும் பல்கலைக் கழகங்களிலும் முருகியல் உணர்வு சீரான முறையில் வளர்த்தெடுக்கப்படல் வேண்டும் என்பது அவர் தரும் கருத்தாகும்.

பாரதப் பிரதமர் நேருவின் மற்றுமொரு உயர்ந்த கொள்கை அனைத்துலக நோக்காகும். உலகம் ஒன்று என்னும் உன்னத கோட்பாடு அவரிடத்திற் காணப்பட்டது. தேசிய உணர்வை வளர்த்து சுற்றில் அனைத்துலக உணர்வை கல்வி வளர்க்க வேண்டும் என்று அறிஞர்கள் நினைப்பது போன்று நேருவும் நினைக்கின்றார். இந்த அடிப்படையில் உலக அரசு நிறுவனம் ஒன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்றனர். 'ஐக்கிய இராச்சியப் பிரதமர் கிளெமன் அட்லி, தத்துவ ஞானி பேட்டம் இரசல், உலக வரலாற்று அறிஞர் ஆர் கனல்ட் ரொயின்பி, மக்கள் உள்ளங்களை சுர்க்க வைக்கும் ஆத்மீகப்பாடகர் போல் ரோம்சன், இலங்கை அறிஞர் மலல சேகரா, தத்துவ மேதை இராதா கிருஸ்ணன், ஒப்பீட்டுக்கல்விப் பேராசிரியர் ஜோசேப் யோறைன், ஐக்கிய அமெரிக்கப் பண்பாளர் வெண்டல் வில்லி' ஆகியோருடன் நேருவும் இணைந்து, அகில உலக அரசு நிறுவனத்தின்கையாகக் கொண்டிருந்தார். இந்த வகையில் நேருவின் சிந்தனைகள் அகில உலக சிந்தனை யாகவே காணப்படுகின்றன.

அகில உலக கல்வி நெறியாளர் நேருவின் சிந்தனைகள் சமதர்ம அடிப்படையில் அமைந்திருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. அவர் சமதர்மக்கருத்துகளில் பெரிதும் விருப்பக் கொண்டிருந்தார் என்பதற்கு அவர் வார்த்தையிலிருந்தே

அவதானிக்க முடிகின்றது. “உலகத்தின் பிரச்சினைகளுக்கும் பாரதத்தின் பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்வு காண்பதற்கு ஒரே திறவுகோல் சோசலிசமே என்று நான் நம்புகின்றேன். இந்த வார்த்தையை நான் தெளிவில்லாத மனிதாபிமான அர்த்தத்தில் உபயோகிக்கவில்லை. ஸ்தூலமான விஞ்ஞான ரீதியான பொருளாதார அர்த்தத்திலே உபயோகிக்கிறேன். ஆனால் சோசலிசம் என்பது சாதாரண பொருளாதார சித்தாந்தத்தை விடப் பெரியது. அது ஒரு வாழ்க்கைத் தத்துவம். அந்த வகையில் அதனை நான் விரும்புகிறேன். பாரத மக்களுடைய வறுமை, பரந்த வேலையில்லாத்திண்டாட்டம், அவமதிக்கப்படல், மற்றும் அடிமைத்தனத்திற்கு முடிவுகட்டுவதற்கு சோசலிசம் தவிர வேறு வழி எதுவும் எனக்கு தெரியவில்லை. அதை நிறைவேற்ற நம்முடைய அரசியல் மற்றும் சமூக அமைப்பில் பரந்த புரட்சிகரமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தவேண்டும். நிலத்திலும் தொழிற்சாலைகளிலும் பணக்காரர்களின் ஆதிக்கத்திற்கும் பாரதத்தின் சுதேச சமஸ்தானங்கள் என்ற நிலப்பிரபுத்துவ சர்வாதிகார அமைப்புக்கும் முடிவு கட்டவேண்டும்” இவ்வாறு அவர் கொண்டசமதர்ம கருத்துக்கள் அவரின் அகில உலகக் கல்விநெறியை நெறிப்படுத்தி இருக்கின்றன.

நேருவின் தத்துவக் கொள்கைகளும் அவரின் அகில உலகக் கல்வி நெறிக்கு உடந்தையாக இருந்தது. ‘பல வருடங்களாகவே பேட்டம் இரசலின் எழுத்துக்களில் அவருக்கு நாட்டம் அடிகம். மதமும் விஞ்ஞானமும், சுதந்திரமான மனிதன் வழிபாடு என்ற புத்தகங்களை திரும்பத் திரும்ப படித்தார். மேற்குடியில் பிறந்த கிளர்ச்சிக் காரனான இரசலின் போர்க்குணம், அவருடைய நாத்திகம், அவருடைய சுதந்திரமான சிந்தனை, அவநம்பிக்கையான முடிவுகள் நேருவுக்கு அறிவு பூர்வமான மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தன; அவருடைய பகுத்தறிவைத் தூண்டின. இவ்வாறாக நேருவின் தத்துவக் கருத்துக்கள் பேட்டம் இரசல் போன்ற தத்துவஞானிகளின் சிந்தனைகளுடன் இணைத்து செல்கின்றது.

அவருடைய வாழ்வில் கல்விக் கொள்கை மாத்திரமன்றி பல முற்போக்கான கொள்கைகளை வகுத்துக் கொள்ள சோவியத் புரட்சி அவருக்கு வழிகாட்டியது. அவர் இப் புரட்சியைப்பற்றிக் கூறும் போது "சோவியத் புரட்சி ஒரு மாபெரும் பாய்ச்சலில் மனித சமுதாயத்தை உயர்த்தி விட்டது. அது ஏற்றிய தீபம் யாராலும் அணைக்க முடியாதது. உலகம் முன்னேறக்கூடிய புதிய நாகரிகத்தின் அடிப்படைகளை அது அமைத்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றி எனக்குச் சந்தேகமில்லை." இவ்வாறு நேரு கூறுவது மாபெரும் அக்டோபர் புரட்சிக்குத் தரும் மதிப்பீட்டாகும். அந்த வழியில் பாரதத்தில் மாற்றம் காணவினைந்தவர் நேரு.

தன்னுடைய ஆன்ம பலத்தினால் மனித உணர்ச்சிகளை வெல்லுவதிலும் அதே சமயத்தில் சாதாரண பாரத உழைப்பாளியின் விருப்பங்களை பகிர்ந்து கொள்வதிலும் வெற்றியடைந்தவர் நேரு. அகில உலகக் கல்வி நெறியாளர் நேரு பாரத பண்பாட்டின் அடிப்படை ஆன்மீகம் என்றும் அதுவே பாரதப்பண்பாட்டை நிலைக்கச் செய்தது என்றும் கருதுகின்றார். பாரதம் உலகிற்கு அளித்த பஞ்சசீலக் கொள்கை நேரு கண்ட சிலமாகும். பஞ்சசீலம் சமாதான சகவாழ்வை வளியுறுத்தும் நெறியாகும். அது உலகம் முழுவதும் பரவி வருகின்றது. அவருடைய பரந்த ஆழமான அகில உலகக் கொள்கையே அகிலஉலகக்கல்விநெறியை உருவாக்க உதவியது.

அந்நி, பேராசிரியர் வைந்ஸ். இராதாகிருஷ்ணன், பேராசிரியர் மலல சேகரா, நேரு இவர்கள் எல்லோரும் கல்வி மூலம் வறுமையொழித்து, வகுப்புகளை ஒழித்து கல்விச் சமுதாயம் வளரச்சிந்தித்தனர். அதுவே உலக சமுதாயமாக வளரும் என்றனர். எனவே ஜவஹர்லால் நேருவின் கருத்து உலகம் கல்வியின் அடிப்படையில் உருவாக வேண்டும். கல்வி என்பது ஒற்றுமை, சமாதானம் சாத்வீகம், மனித தத்துவம், சமதர்மம் என்பவற்றை வளர்த்து எடுக்கும் அகில உலக நெறி என்பது அவர் கண்ட நெறியாகும்.

இயல் இந்து

நாவலர் பெருமான் கல்விச்சிந்தனைகளும்
கல்விப்பணிகளும்

பாரத இலங்கை வரலாற்றில் கி. பி. 19ம் ஆம் நூற்றாண்டு ஒரு பிரதான காலமாகும். இந்நாடுகளின் சமய பண்பாட்டு வரலாற்றில் இக்காலம் ஒரு நிலைதிரி காலமாகும். இக்காலத்தில் சமய சமூகமறுமலர்ச்சி இயக்கங்கள் பழைமைக்கு மெருகூட்டியும் புதுமையைப் புகுத்தியும் மாற்றங்களைச் செய்தன. நாவலர் காலத்தில் பாரதத்தில் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சி அல்லது புத்துயிர்ப்பு இயக்கங்களிலே வங்காளத்தில் தொடங்கிய பிரமசமாஜம், இராமகிருஷ்ண இயக்கம், குஜராத்தில் தொடங்கிய ஆரியசமாஜம் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. இவ்வியக்கங்கள் ஏற்பட்ட காலத்தில் நாவலர் வாழ்ந்தவர். இந்துசமயத்தின் பழைமையிலும் சிறப்பிலும் ஈடுபாடு கொண்ட இவர்கள் எல்லோரும் தம் தம் மதிநுட்பத்திற்கு ஏற்றவாறு இந்து சமயத்தினைச் சமகாலச் சூழ்நிலையிலே பெருமதிப்புள்ள, கௌரவமுள்ள நிலைக்குக் கொண்டுவர முயற்சித்தனர். இவர்கள் யாவரும் மதமாற்றத்தினைப்

பொதுவாக விரும்பிலர். சீர்கேடுகளைக் களைவது இவர்களைது பிரதான நோக்கமாகும். அனைவரும் ஏதோவகையில் சமூக நலன், கல்வி முதலியவற்றையும் வற்புறுத்தினர். தயானந்த சரஸ்வதி சமூகம்பற்றிக் கொண்டிருந்த கருத்துக்கள் நாவலர் கருத்துடன் ஒப்பிடப்படலான. இருவரும் வருணச்சீரம் தர்மத்தை ஏற்பவராயினும், தத்தம் நோக்கிற்கு ஏற்ப விளகம் அளித்தனர். சில வகையில் இத்தகைய கருத்தினை நாவலரும் கொண்டிருந்தார். மேலும் இருவரும் கல்வியினை நன்கு வற்புறுத்தினர்.

வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்ற எந்த ஒரு நபரும் காலப்பின்னணியின் சூழ்நடைகளாகும். ஏனெனில் குறிப்பிட்ட காலத்தின் பௌதிகச் சூழல்களே இயக்கங்களையும், இயக்கங்களின் தலைவர்களையும் உருவாக்குகின்றன. தனிமனிதர்களின் குணவிசேடங்கள், இயக்கங்களின் அம்சங்களை உருவாக்கி நிச்சயப்படுத்துவதிலும் அவற்றின் செய்நெறிகளை நெறிப்படுத்துவதிலும் பௌதிக சூழல்களே நிர்ணயிக்கின்றன. சைவசமயத்தையும் அதன் வளர்ச்சிக்குக் கருவியாகக் கல்வியையும் வளர்த்தல் வேண்டும் என்னும் பேராசையால், உந்த பட்டவர் நாவலர். இந்நிலை ஏற்பட்டதும் அன்றைய காலநாட்டத்தின் பௌதிக சூழ்நிலையினாலேயே ஆகும். அத்துடன் பாரதத்தின் இலங்கையின் 19 ஆம் நூற்றாண்டு வரலாற்றுப் போக்கு அவரின் கல்விச் சிந்தனைகளை உருவாக்கிக்கல்விப் பணிகளையும் நெறிப்படுத்தியுள்ளது.

நாவலரை அவரது காலத்தில் வைத்தே நாம் மதிப்பிடவேண்டும். அவருடைய காலம் எது, இடம் யாது என்பதைக் கருத்திற் கொண்டே அவரை நாம் அணுகுதல் வேண்டும். அவ்வாறு அணுகும் போது அவரது களம் சமய — பண்பாட்டு — மரபுக்களம் என்னும் உண்மையை நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம். சமய பண்பாட்டு மரபுகளைப் பரப்புவதையும் பேணுவதையும், புதுப்பிப்பதையும் நமது கல்விப்பணிகளின் நோக்கங்களாகக் கொண்டவர் நாவலர்.

நாவலரைப் பொறுத்துவரை கல்வி என்பது சமயக்கல்வியே. சமய ஆசாரங்களையும் சமயத்தத்துவங்களையும் உணர்த்தி சமயப்பிரமாணத்தையும், பற்றையும் உண்டுவிடே நாவலரது கல்விச்சிந்தனையின் அடிப்படை ஆகும். அவருடைய அபிலாசை கல்வியில் சமயமே அதிகதாக்கத்தை கொண்டதாக இருக்க வேண்டுமென்பதாகும்.

சமய நோக்கில் அமைந்த கல்விச்சிந்தனைகள் அவரினது கல்விச்சிந்தனைகள்.

(அ) இன்னது செய்தல் வேண்டும் இன்னது செய்தலாகாது என்று பணித்தலும்,

(ஆ) கருத்துக்களையும் கொள்கைகளையும் முடிந்த முடிவுகளாக இருக்கமான, அதிகாரபூர்வமான வடிவில் வழங்குவதும்,

(இ) இன்னபடி ஒழுகினால் இன்னபயன் கிடைக்கும் இன்ன பாவத்திற்கு இன்ன தண்டனை கிடைக்குமென எச்சரிக்கை செய்தலும்,

(ஈ) தினசரி வாழ்க்கை அனுபவங்களை மாத்திரமன்றி புராணச் செய்திகளையும், பழைய நூற்சான்றுகளையும் திருட்டாந்தமாகக் காட்டி விளக்குதலும்,

உ. முன்னையோர் கொண்ட முடிவுகளையெல்லாம் சிரத்தையுடன் தலைமேற்கொண்டு ஏற்றுக்கொள்ளுதலும் ஆகியபண்புகளை எல்லாம் நாவலர் வளர்த்த கல்வியின் இன்றியமையாத இயல்புகளாயின. இவை எல்லாம் பழைமை பேணும் போக்கிணையுடையன.

நம்முன்னோர் அளித்த ஆரம்பமேனும் செல்வங்களை அதன் பெருமைகருதி ஒரு தலைமுறையினிருந்து அடுத்த தலை

முறைக்கு கொடுத்தல் என்பது கல்வியின் கருது கோளாகும். பழைமை பேணுதல், அவ்வக் காலங்களுக்குரிய முத்திரை வைப்பித்தல், அதன் வாயிலாக காலமாற்றங்களை ஏற்றுக் கொள்ளல் என்ற கட்டமைப்புக்களை நெறியாகக் கொண்டது கல்வி. நாவலர் வார்த்தையில் “வருந்திக்கற்ற நூலை மறந்து விட்டு வேறு நூலைக்கற்றல் கையிலே கிடைத்த பொருளை எறிந்துவிட்டு வேறுபொருளை அரிப்பரித்துத் தேடுதல் போலும்.” இக்கற்று ஒரு சமுதாயத்திற்கு பொருந்துவதாகப் பார்க்கும் பொழுது ஒரு சமுதாயத்தின் அறிவை மற்றைய சமுதாயத்திற்குக்கையளித்தல், பழைமையைப்பேணும் அதே நேரத்தில் அதன் தொடர்ச்சியை எதிர்நோக்கும் சமுதாயத்திற்குக்கையளிப்பதாகவும் உள்ளது.

‘மாற்றங்களோடு தாக்கமுற்று கீரணித்துக்கொள்வது கல்வி நிகழ்முறையின் பிறிதொரு பணி. அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் நிலவிய சூழ்நிலையால் புதிய மாற்றங்களை அவர் வரவேற்றார் என்பதிலும், பழைமையைப்பேணும் பண்புடையவராய் அவர் இருந்தமை ஓர் காலத்தேவையாகும். அவரின் கல்வி சமயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தமை இத்தகைய அக்காலத்தேவையினாலேயாகும்.

கல்வியின் கருதுகோள்களில் ஒரு முக்கிய அம்சம் உண்மைகளை நோக்கிய தேடலாகிய பயணம் ஆகும். ஆனால், ‘எங்கெங்கு கருத்துக்கள் உறுதியான பிரமாணவடிவில் அதிகாரபூர்வமாக உணரப்படுகின்றனவோ, அங்கெல்லாம் தேடுதலுக்கு இடம் இல்லாமற்போகும்’ ஆய்வும் பரிசீலனையும், விசாரணை முறையும் அங்கு அதிகமாக செல்லுபடியாவதில்லை. நவீன கல்வியியலில் ஆய்வும், தேடலும் பிரதான இடத்தைப்பெறுகின்றன. இதன்முடிவு உண்மைகளின் அண்ணளவாக்கங்களே. அவை பரிபூரண உண்மையல்ல. பரமசத்தியங்களல்ல. இவ்வாறான தெளிவு அவசியம். எனவே அறிவுத்தேட்டத்தில் அல்லது கல்வி நிகழ்முறையில் பரிசீலனைகளும் ஆய்வுகளும் முக்கிய இடத்தைப்பெறுகின்றன.

கல்வித்துறையில் சமயத்திற்கு முதன்மை தந்து போற்றிய ஆறுமுகநாவலர் சமயக்கருத்துக்களையும், தத்துவங்களையும் பிரமாண வடிவிலேயே மாணவர்களுக்கும் மக்களுக்கும் வழங்கியிருக்கிறார். அவர் எழுதிய பாடநூல்களும், சைவவினா விடைகளும், சைவசமயசாஸ்திர பிரமாணங்களாகத் திகழ்கின்றன. இதனாலேதான் ஆறுமுகநாவலர் கொண்ட கல்விச்சிந்தனை சமய கல்விச்சிந்தனையாகக் காணப்படுகின்றது என்ற கருத்து குறிப்பிடத்தக்கது.

சைவசாத்திரசாரங்களான பாடநூல்களை எழுதுவதையும் அவற்றை வெளியிடுவதையும் தமது கல்விப்பணியின் கூறுகளாகக்கொண்டவர். இவரின் படைப்புக்களை ஆராய்மிடத்து இன்றைய கல்வியாளர் பெரிதும் போற்றும், 'எண்ணக்கருக்கோட்பாடு' இருந்தமைபுலனாகின்றது. அதுவே, 'முதலிலே பருமட்டமான ஒரு காட்சியை மனதிலே புகுத்தி பின்னர் அக்காட்சியைச்சிறிது சிறிதாகச் செப்பஞ்செய்து அக்கருத்தின் நுணுக்க விபரங்களைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சேர்த்துக் கொள்வதே எண்ணக்கருவை வளர்த்தெடுக்கும் உத்தி எனக்கருதப்படுகின்றது. எண்ணக்கருவளர்ச்சிக்கு உவப்பான இவ்வுத்தி நாவலரால் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்பெற்றுள்ளது. சைவவினாவிடைகளிலும், பாலபாடங்களிலும் இலக்கணநூல் வரிசைகளிலும் இவ்வுத்திக்குப் பலஉதாரணங்களை நாம் காணமுடிகின்றது. நாவலர் எண்ணக்கருவளர்ச்சி பற்றிய பூரண தெளிவுடன் தாமெழுதிய நூல்களை ஒழுங்குபடுத்தி வெளியிட்டமை இத்தகைய கல்வித்தத்துவத்தை அவர் புரிந்துணர்ந்துள்ளதே காரணமாகும்.

கல்வியூட்டுவதற்கு உரிய நிலையம் பள்ளிக்கூடங்களே. பள்ளிக்கூடங்களில் மாணவர்கள் பத்துப்பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் தொடர்ந்து கல்விபெறுகின்றனர். இளமையிற்கற்கப்படும் கல்வி வாழ்க்கைக்கான ஆயத்தக்கல்வி என்று கூறலாம். பள்ளிக்கூடங்களுக்கு வெளியிலும் கல்வி கற்பிக்கப்படவேண்டுமென்பது அவர் கருத்து.

வளர்ந்தோர், கல்வி, புராணவிரிவுளர மூலமான கல்வி கோவில் மடாலயங்களில் சமயப்பிரசங்கங்கள் மூலமான கல்வி, அச்சவடிவத்தில் தரும் கல்வி, செந்தமிழ் நூல்களை வெளியிட்டு அதன் மூலமாகப் பெறப்படும் கல்வி என்ற முறை சாராக்கல்வி அவநியமென்பது அவர்கருத்து. மணி அடித்து பாடவேறுபாறுகளைக் கோடிட்டுகாட்டி, கட்டிடம் வகுப்பறை, ஆசிரியர், மாணவர், கற்பித்தற்சாதனம் என்ற முறைசார்ந்த கல்வியுடன் நாவலர் முறைசாராக்கல்வியின் அமைப்பையும் நோக்கத்தையும் புரிந்து கொண்டு செயலாற்றியவராகக் காணப்படுகின்றார். அன்றைய காலகட்டத்தில் வளர்ந்தோர்கல்வி, பாடசாலையை விட்டகன்றவர் மென்மேலும் கற்க வாய்ப்புத்தரும் கல்வியாகவும், சமூகநீதி, சமயநெறி, சான்றாண்மையை வளர்க்கும் கல்விநெறியாகவும் அக்கல்வி காணப்பட்டது.

‘சாந்துணையும் கற்க’ என்பது கல்வி பற்றி கூறப்படும் கிறந்த கருதுகோளாகும். இன்று உலகம் போற்றும் முன்னுரிமை பெற்ற கருத்தாகும். கல்வியின் பயனை அறிந்து நாடுகளெல்லாம் மக்களுக்கு ‘வாழ்நாட்கல்வியினை’ வழங்குவதில் அக்கறை காட்டுகின்றன. அறிவுக்குக் கல்வி, தொழிலுக்குக்கல்வி என்பதுடன் ஒருவன் வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றுக்கொண்டே இருக்கவேண்டும் என்ற தத்துவம் இக்காலத்துக்கு மாத்திரமன்றி எக்காலத்துக்கும் தேவையானது.

நாவலர் பெருமான் வாழ்நாட்கல்வியை உணர்ந்து அதனடிப்படையில் ஒரு சமுதாயம் கற்றுக்கொண்டே இருக்கவேண்டும் என்று கூறுவிட்டாலும் தமிழ் மரபில் ‘கற்றது கைம்மன் கல்லாதது உலகளவு’ என்றகருத்தில் ஒருசமுதாயம் கற்றுக்கொண்டே இருக்கவேண்டும் என்கிறார். அன்றைய காலகட்டத்தில் கற்றறிந்தவர் குறைவாக இருந்தமையினால் ஒருவர் சமயக்கல்வியையோ, அறிக்கல்வியையோ கற்றுக்கொண்டு இருக்கவேண்டும் என்கிறார். பாலர்வகுப்பினருக்கு எழுதிய நூல்களிலிருந்து முதியோருக்குப் போதித்த இராப்

பாடசாலை வரையும் அத்துடன் தனக்குக்கிடத்த சந்தர்ப்பங்களிலும், வாழ்நாட்கல்லியைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு அற ஒழுக்கத்துடன் கூடியவாழ்விற்கு இக்கல்வி அவசியம்-என்றிருர்.

எல்லோருக்கும் கல்வி வழங்கப்படவேண்டும், கல்வி மயமாக்கல் வேண்டும் என்ற நவீனகல்விக்கோட்பாடுகள் அவரிடத்தில் காணப்படுகின்றன. மக்களைக்கல்விமயமாக்க அவர்கள் புரிந்து கொள்ளும் உரைநடையில் கல்வியைப்பரப்பவேண்டும். பாடநூல்கள் என்ற பரப்பில் செய்யுள் வடிவத்திற் காணப்பட்டவைகள் கற்றறிந்தவர் மத்தியிலேதான் செல்வாக்குப் பெற்றது. எனவே கல்வியை எல்லோருக்கும் வழங்கும் போது மொழி இலகுவானதாக இருக்கவேண்டுமென்பதை உணர்ந்தார். நாவலர் 'வசனநடை எகவந்த வல்லாளர்' என்பதால் உரைநடையில் நூல்களை வெளியிட்டு சாதாரண மக்களும் கல்வி அறிவு பெற உதவினார். இலக்கண நெறி சார்ந்த ஒரு வகை உரைநடையை நாவலர் தாமாகவே உருவாக்கிக்கொண்டார். இயற்சொற்களில் அவர் நடை அமைகின்றது.

"அவருடைய தமிழ் நேரடியானது, இயல்பான ஒட்ட உரையது, உணர்ச்சி மயமாகவும், அறிவுரீதியாகவும் இயங்குவது. உணர்ச்சி மயமான வசனங்கள் பல, நாவலரது 'யாழ்ப்பாண சமயநிலை' 'சுப்பிர போதம்' 'மித்தியாவாத நிரசனம்' முதலிய நூல்களில் நிரம்ப உண்டு." என்று யாழ்ப்பாண சமயநிலை நூல்பற்றி திரு. பொ. கைவாசபதி கூறுவது கவனிக்கத்தக்கது.

"நாவலர் பச்சைப்படியாகச் சொல்கின்றவர். ஒளித்து மறைத்துச் சொல்லத் தெரியாதவர். பச்சைப்படியாகச் சொன்னாலும் சொற்கள் ஊடுருவிப்பாய்வன. சத்திரவைத் தியம் செய்து திருத்தம் விளைவிப்பன; இரத்தத்திலே பிறந்த சொற்கள்; யாவருக்கும் திருத்தம் விளைவித்த சொற்கள்"

என்ற கருத்துக்கள் மொழிநடையில் அவரின் ஆற்றலைத் தெளிவ் படுத்துகின்றன. கல்வியின் வாயிலாக மக்களிடம் சென்றடையும் கருத்துக்கள் தெளிவானதாகவும் இக்கலற்றதாகவும் இருக்க வேண்டும். அதற்கு மொழி சிறந்த ஊடகமாக இருக்கவேண்டுமென்று கல்விச்சிந்தனையாளர் கூறுவர். நாவலர் உரை நடையை தொடர்புச் சாதனமாகக் கொண்டு முறைசாராக்கல்வியின் பொருட்டும், வளர்ந்தோர் கல்வியின் பொருட்டும் கையாண்டவர்.

சமயம் அன்றாட வாழ்க்கையில் பிழைத்திருந்ததை உணர்ந்திருந்த நாவலர் மாற்றுச் சமயங்கள் சமயப் பிரசாரத்தை கல்விக் கூடங்களுக்கு ஊடாக செயற்படுத்துவதைக் கண்டு, கத்தோலிக்க சமயத்தின் புதிய உத்திகளை முறியடிப்பதற்காக பள்ளிக்கூடங்களின் உபயோகத்தை உணர்ந்தார். 1848 ஆம் ஆண்டு வண்ணார்பண்ணையில் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை ஒன்றைத்தாபித்தார்.

நாவலரின் சைவத்தைக் காக்கும் முயற்சியும், வளர்ச்சியும் அது எதிர் கொண்ட எதிர்ப்புகளும், அது பற்றி நாவலரும் அவரைச் சார்ந்தோரும், கத்தோலிக்கருடன் நடாத்திய விவாடங்களும், அரசாங்கத்துடன் கொண்டிருந்த தொடர்புகளும் தேசியத்தின் சிறந்த எடுத்துக் காட்டுகளாகும். நாவலரின் கருத்துப்படி 'அரசாங்கம் சமய சார்பற்ற பாடசாலைகளை நடாத்தும் வரை சைவசமயப்பிள்ளைகளைது கல்வியை சைவசமயத்தினர் பொறுப்பிலேயே விடவேண்டும்' மேலும், 'கிறிஸ்தவர்கள் அளிக்கும் கல்வி சமய பாரம் பரீயங்களுக்குச் சவாலாக அமையும்வரை அதனை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது' இவ்வாறான அவரின் கருத்துக்களே பள்ளிக்கூடங்கள் தொடங்க வேண்டும் என்ற அவரின் நிலைப் பாட்டுக்குக்காரணம்.

ஆறுமுகநாவலரின் 'தமிழும் சைவமும்' என்ற பிரசாரம் நடந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவ பாடசாலைகள் முன்னேற்றம் அடைந்து இருந்தன

நாவலரும் 'சைவ ஆங்கில' பாடசாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்பதை உணர்ந்திருந்தார். பொருளாதார நிலை தகுதியான ஆசிரியர் இன்மை யாழ்ப்பாணத்திலும் தென் இந்தியாவிலும் அவர் ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் காரணமாக இம் முயற்சி கைகூடுவது சிறிது தடைப்பட்டது. 1872 ஆம் ஆண்டில் நாவலர் ஆரம்பித்த ஆங்கில பாடசாலை வெற்றியடைந்ததில், நாவலரது ஆங்கிலப் பாடசாலை தோன்றிய பொழுது கிறிஸ்தவ பாடசாலை ஒன்றின் மாணவர் தொகை விழ்ச்சியடைந்தது என்பது உண்மைதான். ஆனால் இச்சாதகமான சூழ்நிலையை சைவர்கள் அவருடன் சேர்ந்து பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தவறி விட்டனர். இப்பாடசாலை நான்கு ஆண்டுகளுள் மூடப்பட்டது. இது நாவலரின் ஆங்கிலக் கல்வி முயற்சிக்கு கிடைத்த தோல்வி எனலாம். ஆனால் அதே தோல்வி பிற்காலத்தில் நாவலரின் அடிச்சுவட்டைப் பின் பற்றியோர் என அறியக்கப்பட்டோர் மத்தியில் ஒருபாடமாக அமைந்தது. இதன் நேரடி விளைவாகவே சைவப்பிரபால சகாபிணிர் ஆரம்பத்திலேயே ஆங்கிலம் போதிக்கும் இந்து உயர்தர பாடசாலை அமைப்பதில் பேருக்கம் காட்டினர். இப்பாடசாலையின் தோற்றம் கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளின் வளர்ச்சியைப் பாதித்தது என்பதில் ஐயமில்லை. எனவே நாவலர் கல்விப்பணி தல்ல முடிவுக்கே அடிகோலியது. நாவலர் திருவாவடுதுறையில் இருந்து சிதம்பரத்திற்குப் போய் 1861 ஐப்பதியில் ஓர் வித்தியாசாலை கட்ட ஆரம்பித்தார். சைவ ஆசிரியர்கள் ஆசிரியருங்கின. தில்லைவாழ் அந்தணர் வாழ்த்தினர். எனவே அவரின் கல்விப்பணி பாரதத்திற்கும் பரந்தது.

இலங்கையின் வடபகுதியில் நாவலர் பல பள்ளிக்கூடங்களை நிறுவினார். இணுங்ல் அம்பிகைபாகர் வித்தியாசாலை, கந்தர்மடம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைகளுடன் கோப்பாய், கோண்டாமில், புலோலி, மூளாய், வேல்கை, கொழும்புத்துறை, முல்லைத்தீவு ஆகிய இடங்களிலும் சைவத் தமிழ் கல்விக் கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டன.

நாவலர் பெருமான் கல்விச்சிந்தனைகளை உண்மையாக செயல்வடிவம் தருவதற்கு வித்தியானுபாலன இயந்திரசாலை என்று பெயரிட்டு அச்சுயந்திரம் தாபித்தார். 1840 ஆம் ஆண்டில் அது தாபிக்கப்பட்டது. நாவலருக்கு அப்போது வயது 27. பாலபாடம், சைவவினாவிடை, இலக்கணவினா விடை, ஆத்திசூடி உரை முதலியவைகள் பாலப்பருவத்தில் இருந்து அறிவு வளர்ச்சிக்கு ஏற்றவகையில் ஆனுவில் இருந்து எழுதப்பட்டன. இலங்கைப் புனியியல் எழுதினார். நூனக் கும்மி, சுப்பிரபோதம் என்னின்ற நித்தனைபரிகரிப்புக்களை கண்டு பாதிர்கள் ஏங்கினர். அவரது 32 ஆவது வயதில்வந்த சைவ தூஷண பரிகாரம், பாதிரிமாரின் நித்தனைகளுக்கு பதில் தந்தது. பலர்பழையபடி சைவத்திற்கு வந்தனர். பலர் மத மாற்றத்திற்கு நாணினர். இத்தகைய பணி கல்வி உலகில் கல்வியைப் பரவலாக்குவதற்கும் அதே வேளையில் சமய, மறு மலர்ச்சியை ஏற்படுத்தவும் உதவின.

“இலங்கையில் இடைநிலைக் கல்லூரிகள் பல அமைத்த நெறியாளர், செழுங்கலை நியமங்கள் என்று பண்டைய தமிழ் இலக்கியத்தில் விபரிக்கப்படும் பல்கலைக்கழகங்களும் நமது நாட்டில் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று சிந்தித்தார் என்பதற்கு சான்று உண்டு.” என்ற பேராசிரியர் சந்திர சேகரம் அவர்களின் கருத்து இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத்தக்கது. இவருடைய காலத்திலே உயர்கல்வி பற்றிய சிந்தனைகள் காணப்பட்டன. இத்தகைய சூழ்நிலையில் நாவலர் உயர்கல்விக்கூடம் பற்றியும் போதனாமொழி பற்றியும் கொண்டிருந்த கருத்துக்கள் முக்கியமானவை. தமிழ் மொழியைப் போதனா மொழியாகக் கொண்ட பல்கலைக்கழகம் தமிழ் மக்களின், உயர்வுக்கு அத்தியாவசியம் என்னும் கருத்து நாவலரிடமிருந்தது.

கல்விப்போதனா மொழி பற்றியவிடயத்தில் கல்வி மொழி அன்னை மொழியாகவே இருக்க வேண்டும் என்பதில் நாவலர் மிகவும் உறுதியாக இருந்தார். கல்வி, சமய, கலாசார, புத்தியக்க உணர்வு கொண்டு உழைத்தவர் நாவலர்.

போதனா மொழி அன்னை மொழியே என்றும் அந்நிலை ஒரு இனத்தின் அடிப்படை உரிமை என்றும் கொள்கின்றார். கல்வி ஆரம்பப்பாடசாலைகளில் இருந்து பல்கலைக் கழகம் வரை அன்னை மொழி மூலம் கற்கிக்க வேண்டும் என்பதும் அவர் முடிவாகும்.

‘ஒருநாடு அரசியல் விடுதலை பெறுவதற்கு முன் சமய மொழி, கலாசார உணர்வு, விடுதலை பெற்றால் முழுமை பெறும். சமய, மொழி, கலாசார உணர்வு வளர பல்கலைக் கழகங்களில் தாய்மொழி போதனா மொழியாக இருத்தல் மிகவும் பயனளிக்கும்’ என்பது நாவலரின் கருத்தாகும்.

நாவலர் கொண்ட உயர்கல்விச் சிந்தனைக்கு வடிவம் தந்தவர்கள் அவருடைய மாணாக்கர்கள். 1898 இல் உருவாக்கிய யாழ்ப்பாணத்து தமிழ்ச்சங்கம் நாவலர் உயர்கல்விச் சிந்தனைக்கு எடுத்திக் காட்டாகும். பாலபண்டிதர், பண்டிதர், புலவர், ஆசிரியர், வித்துவான், கவிராசன், பெளராதர், பணிகர், நாவலர் போன்ற பட்டங்களை இச்சங்கம் வழங்கியது. இப்பணி உயர்கல்வி அமைப்புடன் சார்ந்தது. இவற்றின் பணிகள் பல்கலைக்கழகப் பணிகளுடன் தொடர்பு காணத்தக்கன. ‘மனிதனது முருகியல் உணர்வை வளர்க்க சிற்பக்கலை, ஓவியக்கலை, இசை, நடனம் போன்ற கவின்கலைகளும் நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றம் அடையக் கூடிய பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு உகந்த அறிவியற் கல்வியும், விவசாயக் கல்வியும், வணிகம், நிலநூல், வானசாஸ்திரம் போன்ற பாடங்களும் கலைத்திட்டத்தில் இடம்பெற வேண்டும் எனக்கொண்டதோடு அல்லாது நாவலர் ஒரு கலைத்திட்டத்தினையும் வகுத்தார்’ எனப்படுகின்றது. இந்த இடத்தில் நாவலர் வகுத்த கலைத்திட்டம் முழுமையான கல்வியைப் பள்ளிக்கூடங்களில் கற்பிக்க அவர் விரும்பியிருந்தமையும் அவற்றை அவர் செயற்படுத்தும் இடமாக அவரது பள்ளிக்கூடங்கள் விளங்கியதையும் அறியமுடிகின்றது.

கல்விக்கு. வரைவிலக்கணம் கண்ட நாவலர் கல்வியைப் புகட்டும் ஆசிரியர்களுக்கும் வரையறை காண்கின்றார். ஆசிரியர்கள் தாம் கற்றபடி நல்வழி ஒழுக்கி மாண்புள்ள மாணவர்களுக்கு கல்வியைச் சிந்தனையோடு கற்பித்து அவர்களுக்கு உறுதியையும் போதிக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றார். உறுதி என்பது மனத்திலும் செயலிலும் உறுதி கொள்ள என்று ஆசிரியர் உளமாட்சிக்கு வரைவிலக்கணம் காணும் நாவலர் பெருமான் தனக்கென ஓர் ஆசிரிய பரம்பரையே உருவாக்கியவர் ஆவார். அவர் கண்ட சமயம் சார்ந்த கல்வி நெறியை ஆசிரியர் பரம்பரையினர் தமது ஆசிரிய உளமாட்சியினால் நிறைவேற்றினர் என்று கூறலாம். 'நாவலர் மரபு' என்று ஒரு மரபை உருவாக்கியவர் அவர். அம்மரபு இந்த நாட்டில் தொடர்ந்து செயற்படுகின்றது.

இன்றைய நூற்றாண்டின் கல்விச்சிந்தனைகள் அறிவியல் சார்ந்ததாகவும், தொழில் நுட்பத்துடன் இணைந்தும் செல்வதை நாம் அவதானிக்கலாம். இந்த நிலைமை காலத்தின் தவிர்க்க முடியாத தேவையாகும். இத்தகைய கண்ணோட்டத்தில் நாம் நாவலரின் கல்விச் சிந்தனைகளையும், கல்விப்பணிகளையும் மதிப்பீடு செய்ய முடியாது. இருந்தும் அவரின், கலைத்திட்டம் அறிவியல் சார்ந்தும் இருந்தது என்பதையும் மேற்கு நாட்டு கல்வியின் நல்ல அம்சங்கள் எவை என்பதையும் மிகத்தெளிவாகக் குறிப்பிட்டவர் என்பதையும் அறிய முடிகின்றது.

நாவலர் தமது காலத்து மாற்றங்களையும் சலனங்களையும் இவற்றின் தன்மைகளையும் அறிவு பூர்வமாக அறிந்து இருந்தார். இந்த உணர்வின் அடிப்படையிலேதான் அச்சியந்திர சாலை நிறுவியதும் ஆங்கில பள்ளிக்கூடம் அமைத்ததும் இடம்பெற்றது. 18-2-1822 தொடக்கம் 19-11-1872 வரையும் வாழ்ந்தவர் நாவலர்.

இயல் ஆறு

விபுலாநந்த தத்துவம்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பின்னரைக் கூற்றிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முன்னரைக்கூற்றிலும் ஈழத்தில் தோன்றிய தமிழறிஞர்கள், கல்விமான்கள், கல்விச்சிந்தனையாளர்கள் வரிசையில் தவத்திருவிபுலாநந்த அடிகள் தனித்துவம் பொருந்தியவர். கிழக்கிலங்கையிற் பிறந்த விபுலாநந்த அடிகள் வடக்கிலங்கையையும், கிழக்கிலங்கையையும் பொதுமையுடன் நோக்கிய தேசிய மறுமலர்ச்சியின் பிரதிநிதியாக விளங்கினார்.

ஆசிரியராக, பண்டிதராக, விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாக பள்ளிக்கூடங்களின் அதிபராக, பள்ளிக்கூடங்களின் முகாமை யாளராக, பல்கலைக்கழகங்களின் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரிய ராக, எழுத்தாளராக, பேச்சாளராக, பல்கலைக் கலிஞராக பதிப்பாசிரியராக, பல சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியராக, மொழியியல் ஆராய்ச்சியாளராக, மொழி பெயர்ப்பாளராக, பல்வகைத் துறைகளிலும் விற்பன்னராகவும் விளங்கினார். அவர் சம காலத்தில் தோன்றிய கல்விச்சிந்தனையாளர் வரிசையில்

சேர்த்தே காணப்படவேண்டியவராவார். அடிகளாரின் கல்விச் சிந்தனையில் கிழைத்தேய மேலைத்தேய கல்வியாளர்களின் செல்வாக்கின் தாக்கங்களைக் காணமுடிகின்றது.

விபுலாநந்த அடிகள் கிழக்கு மாகாணத்தில் காரைதீவில் 26.3.1832 இல் பிறந்தார். பயிற்றப்பட்ட ஆங்கில ஆசிரியப் பரீட்சையிலும், பின்னர் பொறியியல் டிப்ளோமா பட்டத்தையும், பண்டிதர் பட்டத்தையும் பெற்ற அவர் சுற்றில் விஞ்ஞானப்பட்டத்தையும் வெளிவாரி மாணவனாக இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்றுக் கொண்டார். வாழ்நாள் முழுவதும் கல்வி கற்க வேண்டும் என்பது அடிகளின் கொள்கையாகும். மயில்வாகனனார், பிரபோத சைதன்யரான இவர் சுற்றில் விபுலாநந்தர் என்று தனது பெயரில் முப்பெயர் கொண்டவர். பாரதப் பெரியார்கள், துறவிகள், அறிஞர்கள் ஆகியோருடன் தொடர்பு கொள்ளும் வாய்ப்பைப் பெற்றவர் இவர். சேகஸ்பியர், ஷெல்லி, பைரன், மில்டன், வேட்ஸ், வேர்த் போன்றோர்களின் கவிதைகளைக் கற்பித்த சுவையினால் அடிகளார் அவை போன்ற தன்மையைத் தமிழ் மொழியிலும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று விரும்பினார். தாழ்வுற்று நின்ற நம் அன்னை மொழியைத் தரணி போற்றும் ஏற்றத் தோடும், எழில் பெறச் செய்வதற்காகவும் விவேகநந்த யோகி வெளிப்படுத்திப் போந்த இந்து சமய நெறியை உலக மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறி ஆன்மீகப் பயிரை மக்கள் உள்ளத்திலே வேருன்றி வளரச் செய்வதற்காகவுமே அடிகளார் திடசங்கற்பத்துடன் செயற்பட்டார்.

விபுலாநந்த அடிகளின் கல்விச் சுருத்துக்களுக்கும் பணிகளுக்கும், அடிப்படையாக அமைந்தது விபுலாநந்த அடிகள் பெற்றிருந்த மூத்தமிழ் அறிவும், ஆங்கில அறிவும் அறிவியல் அறிவும் எனலாம். அத்தோடு இலத்தீன், வங்காளம் ஆகிய மொழிகளையும் கற்றிருந்தார். இந்த நிலைப்பாடு பன்மொழிகளிலுள் அறிவுக்கருவூலங்களையும் நல்ல சுருத்துகளையும், இலக்கிய நலன்களையும் தமிழில்

எடுத்துக் காட்டுவதற்கும் தமிழ் மொழியில் உள்ளவற்றுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்ச்சிகளைச் செய்வதற்கும், தமிழிலுள்ள சிறப்பும் அருமையும் வாய்ந்த கருவூலங்களை ஆங்கிலப்படுத்தி ஏனையோருக்குப் பயன்படச் செய்யவும் அடிப்படையாக அமைந்தது. மேலும் அடிகளின் கல்விக் கருத்துக்களுக்கும், பணிகளுக்கும் அடிப்படையாக அமைந்தது அவர் பெற்ற துறவு வாழ்க்கையும், வேதாந்த சித்தாந்த அறிவினையும் குறிப்பிடலாம். சுவாமிசர்வாதந்தரின் தரிசனமும், இராமகிருஷ்ண மடத்தில் பிரம்மச்சரிய துறவறப் பயிற்சியின் போது பல சிறப்பாற்றல் வாய்ந்த துறவிகளின் தொடர்பும் இவருக்கு ஏற்பட்டது. துறவறமும், துறவு வாழ்க்கையும், இராமகிருஷ்ண இயக்கத்தின் ஈடுபாடும் விபுலாநந்த அடிகளின் கல்விக்கருத்துக்கும், சிந்தனைகளுக்கும் உறுதுணையானது மட்டுமன்றி அடிகள் கல்விப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்கும், தக்கதொரு சூழ்நிலையையும் ஏற்படுத்தியது. வேதாந்த நெறியில் பெற்றிருந்த அறிவை அடிகள் தமது கல்விக் கருத்துக்களிலும், கல்விச் சிந்தனைகளிலும் பிரயோகித்தார். 'வேதாந்தக் கருத்துக்களைக் கல்விப் பிரச்சனைகளிற்குப் பிரயோகித்தல்' என்ற விபுலாநந்தரின் சுட்டுரை மிக முக்கியமானதாகும்.

அடுத்து விபுலாநந்த அடிகளின் கல்விச் சிந்தனைகளிலும், பணிகளிலும் செல்வாக்குச் செலுத்திய மற்றுமொரு காரணியாக அடிகள் பெற்றுக் கொண்ட கல்வி வாழ்க்கை அநுபவங்களைக் குறிப்பிடலாம். அடிகள் முன்னரம்பக் கல்வியை தம் ஊரிலுள்ள சைவப் பள்ளிக்கூடத்தில் பெற்ற போதும், ஆரம்ப இடைநிலைக்கல்வியைத் தொடர்ந்து தம் ஊரில் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பும், வசதியும் இருக்கவில்லை. அக்காலத்தில் இடைநிலைப் பள்ளிக்கூடங்கள் பெரும்பாலும் கிறிஸ்தவப் பள்ளிக்கூடங்களாகும். ஆங்கில மொழிப்பள்ளிக்கூடங்களாகவே இருந்தன. எனவே இளமையிலிருந்தே விபுலாநந்தருக்கு பிறசமயச் சூழலில் ஒருவர்கல்வியைக் கற்பதால் ஏற்படக் கூடிய நன்மை, தீமைகள் அநுபவ ரீதியாக அன்னைமொழிக்கல்வி, மக்களின் சமயக்கல்வி, கலாசார

முறைகள் அத்துடன் மக்கள் மொழி, சமயம், கலாசாரங்களைப் பேணிக் காத்து வளர்க்க வசதியற்றவர்களாகக் காணப்படுவதையும், இந்திலை அவர்களைப் பல வருடங்களுக்கு அறியாமையிலும், வறுமையிலும், அடிமைத் தனத்திலும் வைத்திருக்கவுமே உதவும் என்பதையும் அடிகளார் உணர்ந்து உளம் தொந்திருந்தார். மேலும் வடபகுதி தவிர குறிப்பாக கிழக்கிலங்கை, மலைநாட்டுப் பகுதிகளில் தமிழும் சைலமும் புறக்கணிக்கப்படுவதையும், அவற்றின் வளர்ச்சிக்கான சூழ்நிலையை உருவாக்கத்தக்க பள்ளிக்கூடங்கள் அமைக்கப்படவில்லை என்பதையும் அடிகளார் உணர்ந்திருந்தார். இத்தகைய அநுபவமும், சூழ்நிலைத்தாக்கமும் இப்பகுதிகளில் போதிய பள்ளிக்கூடங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை அவர் இதயத்தில் ஏற்படுத்தின. இதுவே பின்னர் இராமகிருஷ்ண இயக்க மூலம் அடிகளால் நிறைவு பெறுவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்ததென்று கூறலாம்.

பாரத அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகக் கல்வியும் அங்கு பெற்ற அநுபவங்களும் அடிகளாருடைய கல்விக்கருத்துக்களுக்கும், பணிகளுக்கும் உதவியாக இருந்தன. காந்தியின் ஆதாரக்கல்விக் கருத்துக்கள் கவ்ரூர் தாகூரின் இயற்கையோடு அமைந்த கல்விக்கூட அமைப்புப் பற்றிய சிந்தனைகள் பாரதியின் பாடல்களின் உணர்வுகள் அவரின் சிந்தனையைக் கிளறி விட்டன. கையிலையங்கிரி யாத்திரை பல வடநாட்டுக் கல்விக் கலைகளையும், குருகுலங்களையும் பார்வையிடும் வாய்ப்பினைக் கொடுத்தது. இது போன்று அடிகள் இமய மலைப்பிரதேசத்தில் அமர்ந்திருந்து 'பிரபுத்துவ பாரத' ஆசிரியராக கடமையாற்றிய காலத்தில் பெற்ற அநுபவமும் முக்கியமானது. கலாநிதி இராமகிருஷ்ணன் போன்ற அறிஞர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்புக் கிட்டியது.

'ஆரிய திராவிட பாஷாவிருத்திச்சங்கம்' சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தேர்வுச்சபை, கலைச்சொல்லாக்கற்குழு போன்ற அமைப்புகளிலே பணியாற்றிய அநுபவம்,

அடிகளாது கல்விக் கருத்துக்களுக்கு அனுசரணையாக இருந்தன. இலங்கை இராமகிருஷ்ண சங்கப்ள்ளிக்கூடங்களின் மூகாமையாளராகவும், பல பள்ளிக்கூடங்களின் அதிபராகவும் கடமையாற்றிய காலத்தும் குறிப்பாக சிவாநந்த வித்தியாலயத்தில் சேவை செய்த நேரத்தும், பின்னர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக கடமையாற்றிய காலத்தும், தொடர்ந்து இலங்கை அரசின் கல்விச்சபை, கல்வி தூற்சபை, பரீட்சை சபை ஆகியவற்றின் உறுப்பினராகச் செயலாற்றிய நேரத்தும், சிறப்பாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தொண்டாற்றிய நேரத்தும் விபுலாநந்தர் பெற்ற அனுபவங்கள் அவரது கல்விக் கருத்துக்களுக்கும், பணிகளுக்கும் மிகவும் உறுதுணையாக இருந்தன.

ஆன்மீகப் பயன், பண்பாட்டுப் பயன், ஒழுக்கம் முதலிய உயர்பண்புகளை சமயக்கல்வியால் உண்டாக்க வேண்டுமென்று விபுலாநந்த அடிகள் விரும்பினார். சமயமில்லாத கல்வி முறையால் எவ்வித பயனுமில்லையென்பதும் அவர் கருத்தாகும். சமயக்கல்வியானது அன்பை வளர்த்து, அறத்தைப் பெருக்கி, பண்பை உயர்த்தி, பரந்த சமய அறிவினை உருவாக்கி, சமத்துவம், சகோதரத்துவம், சசிப்புத் தன்மை போன்றவற்றை அடக்கிய பொதுக்கல்வியாக அமைய வேண்டும். அது உலகளாவிய ரீதியில் உலக உய்விற்கு வழி வகுக்க வேண்டும் என்பதே அடிகளாரின் உள்ளக்கிடக்கை.

பயனுள்ள கல்வி இருமுறைப்படும் என்றும், அவை தான் உடற்பயிற்சி. உளப்பயிற்சியாகுமெனவும் அறிகின்றோம். இவை ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையன. ‘உள்ளத்துறுதி உடலுறுதிக்கண்ணது’ என்றும் விபுலாநந்த அடிகள் உடற்கல்வியின் அவசியத்தை வற்புறுத்தியுள்ளார். எனவே கல்வியமைப்பிலே உடலியற் கல்விக்கு ஓர் உரிய இடம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பது விபுலாநந்தரின் கருத்தாகும். அடிகளார் தமது உடற்கல்வித் தத்துவத்தைத் தாமே செயற்படுத்தியும் காட்டியவர். சிவாநந்த வித்தியாலயத்தில்,

குறிப்பாகக் குருகுலத்தில் இதன் உண்மைத்தன்மையின் வெற்றியினை உறுதிப்படுத்தியவர். 'உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேன்' எனத் திருவூரர் கூறுவதை சுவாமி விவேக வைராக்கிய மின்றேல் கல்வியினூற் பயனிலலை என்கின்றார்.

விபுலாநந்த அடிகளின் கல்விச் சிந்தனைகளில் முருகியற் கல்விக்கும் ஓர் உயரிய இடம் அளிக்கப் பட்டிருந்தமை சிறப்புடையதாகும். கல்வியமைப்பு முறையில் முருகியல் கலைகள் உயர் இடம் வகிக்க வேண்டியமை அவசியமெனக் கருதினார். இசையாராய்ச்சியில் பதினாளுக்கு ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஈடுபட்டு யாழ்நூல் எனும் அரும்பெரும் பெரக்கி சத்தை அளித்தமையும், மதங்களுளாமணி என்னும் நாடகத்தமிழ் நாலை உருவாக்கி உதவியமையும் அடிகள் முருகியற் கலைகள்மீதுகொண்டிருந்த ஆர்வத்தை இலகுவில் புலப்படுத்துவதாகும்.

“பாழுங் கல்வியில் ஈடுபட்ட காரணத்தால் எனது சிந்தை பாலிலும் உரையிலும் பரந்து கிடந்த அழகுடைப் பொருளை அனுபவிப்பதோடு அமையாது பிதற்றித் திரியு மாறு ஏவுகின்றது” என விபுலாநந்தர் தமக்கு முருகியற் கலைகள் மீது இருந்த ஆர்வத்தைத் தாமாசவே வெளியிட்டுள்ளமையைக் காணலாம்.

உண்மையை உணர்த்துவனவும், முருகியலினிமையை அவாவி நிற்பனவும், நன்மையே உறுதியெனத் துணியிப்பணவுமாகக் கலைகள் ஒவ்வொரு திறத்தையும் மேனி நிற்பன. இவை உண்மை, அழகு, நன்மை எனும் மூன்றினையும் தந்து சித்தம் முழுவதிலும் ஒழுங்கு படுத்தும் ஆற்றல் வாய்ந்தன என முருகியற் கல்வியின் தன்மையை விளக்கி, அவை மூலம் உண்மை, நன்மை, அழகு எங்ஙனம் மாணவரிடத்து ஏற்பட வேண்டும் என்பதே அடிகளாரின் உள்ளார்ந்த விருப்பமாக இருந்தது. மேலும், இசைத்தமிழ் நாடகத் தமிழ் இயல்பை இதுவரையும் பிற நாட்டார்

அறிந்தாரில்லை. இவற்றை வளர்த்து உலகிற்குப் பயன்படச் செய்யும் கடமை தமிழ் நாட்டுப்பல்கலைக்கழகங்களுக்குரியது என்று முருகியற்கல்வி, கலைகளைப் பல்கலைக்கழகங்களிலும் இடம் பெறச் செய்வது அவரின் முடிவாகும்.

அடிகளாரின் கல்விச் சிந்தனையில் நூல்காரர்கல்விக்கு மாத்திரம் இடமிருக்கவில்லை. நாட்டின் உயர்வுக்கும், நலத் திற்குமேற்ற வகையில் மனிதன் தனிப்பட்ட வளர்ச்சியை மட்டுமன்றி, சமுதாய நல நோக்குக் கொண்டதாகவும் கல்வி இருக்க வேண்டும் என்பது அடிகளாரின் எண்ணமாகும். விஞ்ஞானம் மாறுகின்றது. சமுதாயம் மாறுகின்றது. வரலாற்று நோக்கு மாறுகின்றது, வாழ்க்கையின் போக்கு மாறுகின்றது. அரசியல் குறிக்கோள் மாறுகின்றது. வழக்கம் மாறுகின்றது. சட்டம் மாறுகின்றது. ஆனால் கல்விமுறை மட்டும் மாறாதிருக்கின்றது. உருப்போட்டு ஒப்புவிக்கும் கல்வி ஓராண்டுக்குள் செல்லாக்காசாகி விடும் என்ற கருத்து அடிகளாரின் கருத்தாகும். விஞ்ஞானக்கல்வி மூலம் தொழிற்கல்வி வளம் பெற வேண்டுமென்று விரும்பியவர் மேல்நாட்டாரின் செல்வ வளத்திற்கும், செல்வப்பெருக்கிற்கும் விஞ்ஞானக் கல்வி மூலம் பெற்ற தொழிற்கல்வியே முக்கிய காரணம் என்பதை அடிகள் அறிந்திருந்தார். எனவே தமிழ் மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கும் அது அவசியமெனக் கொண்டே அடிகள் மேற்றிசைச் செல்வம், விஞ்ஞானதீபம் என்பவற்றைத் தொடர்கட்டுரையாக எழுதி விநிப்புணர்வை ஏற்படுத்த முனைந்தார். விஞ்ஞான, தொழில்நுட்பக் கல்வியைத் தமது அண்ணை மொழி மூலம் மாணவர்கள் பெற வேண்டுமென்பது அடிகளின் கருத்தாகும். 1939 இல் கலைச்சொல்லாக்கம் பற்றிய மகாநாட்டுக்குத் தலைமை தாங்கியது மட்டுமன்றி தானும் அம்முயற்சிகளில் ஈடுபட்டதையும் கவனிக்க முடிகின்றது. 'சிறிது காலமேனும் நம் சிறுவர்கள் அனைவரும் வெறும் பட்டங்களைப் பெறுவதற்குப் படிப்பதையும், பன்னிரண்டு குறியைக் கட்டி பரீட்சையில் தோற்றுவதையும் நிறுத்தித்

தமக்குப் பிழைப்புக்கொடுக்கக் கூடியதான கைத்தொழில்
களைக் கற்கவேண்டும்' இவ்வாறு அடிகளார் தொழிற்
கல்விக்கு முக்கியத்துவத்தையும் தொழில் வசதிகளைப் பெருக்க
வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

விபுலாநந்த அடிகள் அமைத்த சிவாநந்த வித்தியால
யத்திலும், அதனோடு அமைந்துள்ள குருகுல மாணவரில்லத்
திலும் தொழிற்கல்வியைச் செயன்முறைப்படுத்திக் காட்டிய
பெருமை அடிகளைச் சார்ந்ததாகும். மாணவருக்கு விஞ்ஞா
னக்கல்வியையும், தொழில்நுட்பக் கல்வியையும் இணைத்து
அவர் அங்கு செயற்படுத்தினார்.

விபுலாநந்த அடிகள் விஞ்ஞானம், கணிதம் ஆகியவற்றில்
புலமை பெற்றவர். அவரின் அரும்பெரும் ஆக்கமான யாழ்
நூல் ஆராய்ச்சிக்கு அவருக்குத் தனியே தமிழ் அறிவு
மட்டும் உதவியாக அமையவில்லை. விஞ்ஞான, கணித
அறிவு மிக முக்கிய உதவியாக அமைந்திருந்தது. நாட்டின்
முன்னேற்றத்திற்கும், மக்களின் உயர்ச்சிக்கும் விஞ்ஞானக்
கல்வி அவசியமென அடிகள் கருதினார். "மேலைநாட்டாரது
செல்வப் பெருக்கத்திற்குக் காரணம் விஞ்ஞானக் கல்வியும்
ஆராய்ச்சி முயற்சியுமாகும்" எனக் கூறும் அடிகள், உயிர்க்
குறுதி பயக்கும் நூல்கள் அவரிடத்துள்ளன. அவர் பன்னாள்
வருந்திச் செய்த அரிய ஆராய்ச்சிகளின் பயனாகத் திரட்டி
வைத்திருக்கின்ற எண்ணிறந்தவையாகிய, கணிதநூல், வான
நூல், ஒளிநூல், ஒலிநூல், மின்னியக்க நூல், அனல்நூல், உடல்
நூல், மனநூல், சிவநூல், வர்த்தகநூல் முதலியவற்றில் ஒன்றை
யேனும் நாம் தமிழ்ப்படுத்தவில்லை என அங்கலாய்ப்
பதன் மூலம் மேலைநாட்டாரின் விஞ்ஞானம் போன்ற செல்
வங்களைத் தமிழ்ப்படுத்த வேண்டும் என்றும் அவற்றின் பயன்
களை தமிழ் மக்கள் பெற வேண்டும் என்றும் ஆவல் கொண்ட
வராகவும் விளங்குகிறார் அடிகளார். இதற்காக மேற்றிசைச்
செல்வம், விஞ்ஞானதீபம் என்னும் இரு நூல்களை 1922இல்
எழுத முயன்றார். தமிழில் விஞ்ஞானத்தைப் போதிக்க வேண்

டும் என்றும், அதற்காக வேண்டிய விடத்தெல்லாம் தமிழ்ச் சொற்களை ஆக்கியுளிக்க வேண்டியது அறிஞர்தம் கடமையென அடிகள் கருதினார். தமிழ் மாணவர்களுக்கு ஒரு விஞ்ஞான பாடத்திட்டத்தை உள்ளடக்கியதாக விஞ்ஞானதீபம் அமைய வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் அடிகளிடத்தில் இருந்தது. 1936 இல் சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் நடைபெற்ற கலைச்சொல்லாக்க மகாநாட்டிற்கு அடிகள் தலைமை தாங்கினார். விஞ்ஞானச் சொற்களாக அழகிய இனிய தமிழ்ச்சொற்களைக் கையாளுவது மாணவருள்ளத்தில் விடயத்தைச் சுலபமாகப் பதியச்செய்வதோடு, பயன்தருவதாகவும் அமையும். பொருள் விகற்பமுறாத வகையில் முயன்று தகுந்த தமிழ்ச் சொற்களை விஞ்ஞானச் சொற்களாக உபயோகிக்க வேண்டுமென்பதை அறிஞர் ஏற்பார். இதனையே விபுலாநந்த அடிகளும் பெரிதும் ஆதரித்துள்ளார். இளம் பருவத்திலேயே விஞ்ஞானக்கல்வியின் ஒரு பிரிவான உயர்நிலைக்கல்வி மாணவருக்கு வழங்குதல் வேண்டுமென அடிகள் வற்புறுத்தினார்.

விபுலாநந்த அடிகள் பெண்கல்வி விடயத்திலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார் என்பதற்கான சில கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. 'பெண்களுக்கு கல்வி அறிவு மிக அவசியம். முறையான கல்வி பயிற்றப்படும் போது மாணவர்கள் நாட்டுக்குச் சேவை செய்யத் தகுந்த நிலையை அடைகிறார்கள்' என்று கூறியுள்ளார். எதிர்காலச்சந்ததியினரை நல்வழியில் உருவாக்கும் பொறுப்பு மகளிர் இடத்தில் இருப்பதையும் விபுலாநந்த அடிகள் உணர்த்தியுள்ளார். விரும்பும் தன்மைத் தாகிய பெண்மையை வளர்த்தற்குரிய உடற்பயிற்சியையும் உளப்பயிற்சியையும் இவையெனத் தெரிந்து பெண்களைப் பயிற்றுதல் உண்மைக்கல்வியாகும் என்று அடிகள் கருதுகின்றார். 1925 . 10 . 28 இல் சுவாமி விபுலாநந்தர் காரைதீவில் முதலாவது பெண் பாடசாலைக்கான அத்த்வாரக் கல்லை நாட்டினார். 1936 இல் ஆணைப்பந்தி பெண்கள் ஆங்கிலப் பாடசாலையை அமைப்பதற்கும் விபுலாநந்த அடிகள்

பெரிதும் காரணமாக விளங்கினார். மண்டுரிலும் பெண் களுக்கென ஓர் உயர்தரப் பெண்கள் பாடசாலையை அமைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டவராக அடிகள் இருந்தார்.

விபலாநந்த அடிகள் பல்கலைக்கழகக் கல்வி பற்றிக் கொண்டிருந்த கருத்துக்கள் தீர்க்கதரிசனமும் திறப்பும் கொண்டவை. கல்வித்துறையில் ஏறத்தாழ 37 வருட கால அனுபவமும், தெம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் தமிழ்ப் பேராசிரியராக அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சிறைத்தேய கல்விப் பீடத்தலைவராகக் கடமைபாற்றிய அனுபவமும், சென்னைப் பல்கலைக்கழகங்கள் போன்ற உயர் கல்வி நிறுவனங் களை நேரடியாகச் சென்று பார்த்தும் அங்கே சிறப்புரை செய்த அனுபவமும் அடிகளது பல்கலைக்கழக சிந்தனைகளுக்கு காரணமாக இருந்தன. அவர் வாழ்ந்த காலகட்டத்தில் பாரத, ஈழநாடுகளின் பண்பாட்டுக் கலாசார பாரம்பரியங் களும், அரசியல், சமூக, சமய பொருளாதாரதேவைகளும், அவரது பல்கலைக்கழகக் கல்விச் சிந்தனையில் தோற்றம் பெற்றன. அத்தோடு நாட்டன்பு, உலகநெறி, வேதாந்தம், தமிழ்ப்பண்பாட்டுக் கருத்துக்கள் ஆகியனவும் அடிகளாரின் உயர் கல்விநெறியை உருவாக்கின. கிரேக்க தத்துவஞானி சோக்ரடீசரின் தத்துவம் சிறப்பாகவும், கிரேக்க சிந்தனை பொதுவாகவும் அவரது உயர்கல்வி நெறியில் இடம் பெற்றன.

‘ஏறத்தாழ ஐயாயிரம் ஆண்டுகள் கொண்ட கல்வி மரபு கொண்டது பாரதப்பெரும்நாடு’ என்று கொண்ட அடிகள் காசி, காஞ்சி, தக்கசிலம், நதியா, வாரணாகி போன்ற இந்துப் பல்கலைக்கழகங்களும், நாலந்தா, பாடலிபுரம், விக்கிரமசிலம், வல்லாபி, ஓடந்தபுரி, ஜகந்தியா போன்ற பெளத்தப் பல்கலைக்கழகங்களும், ஆரிய நாட்டு உயர்கல்வி மரபுக்குக் கரு அளித்தன எனக்கொள்வார்கள். பாரத நாட்டின் இந்து சமயக் கல்விமரபில் எழுந்த பல்கலைக்கழகங்களே உயர்கல்வி

மரபின் அடித்தளமாகும். எனவும் கொள்வார்கள். பண்டை நாளிலிருந்து கிரேக்க உரோம நாகரிகங்களே செழுமை பெற்று விளங்கினாலும் ஐரோப்பாக் கண்டத்தில் 'அஞ்ஞான இந்நாடு' பரவியிருந்த காலத்தில் அப்பிராந்தர்ப்பலத்தை அகற்றும் அறிவு விளக்கத்தைக் கொடுத்தோர் கிழக்கில் இருந்து மேல் நாட்டில் வெற்றிக்கொடி நாட்டிய அராபியரே' எனும் கருத்தினையும் அடிகளார் தருகின்றார். பாக்காத் நகரத்தில் விளங்கிய பல்கலைக்கழகம் கிழக்கிலுள்ள ஞானத்தைப் பெற்று, அறிவு அமுதத்தை வழங்கி வந்தது. கார்டோலா நகரில் விளங்கிய இஸ்லாமிய பல்கலைக்கழகம் மேல்நாட்டு அறிவினை விமர்சனம் செய்யும் நிறுவனமாக விளங்கியது எனும் செய்தி களைத் தருவதன்மூலம் இஸ்லாமிய பல்கலைக்கழக நெறியினை நமக்கு அவர் தருவதை உணர்கின்றோம்.

மதுரைச் செந்தமிழ்ச் சங்கம், ஒரு பல்கலைக்கழகமாக விளங்க முடியுமெனக்கொண்ட அவர், யாழ்ப்பாண ஆரிய திராவிட பாஷாவிருத்திச்சங்கமும் இந்நிலையைப் பெற முடியும் எனக்கொண்டிருந்தார்கள். இச்சங்கம் பல்கலைக்கழகத் தரத்தில் பல்வேறு பரிட்சைகளை நடத்திப் பட்டங்களை வழங்குதல் வேண்டும்எனக் கொண்டு இதற்கு ஒப்ப கலைத் திட்டத்தையும் வகுத்து, பெறுவதற்கான பட்டங்களையும் வகுத்துக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவரது பல்கலைக்கழகக் கல்வி நோக்கு அவர் வகுத்த கலைத்திட்டத்திலும், பட்டங்களை வகைப்படுத்தியமையிலும் தெளிவாகின்றது. இந்நிலை மாணவர்கள் பல துறைகளிலும் பயின்று கல்வியை நிரப்புதல் ஒரு நோக்கமாகும். மற்றைய நோக்கம் ஒரு துறைக்கண்ணுள்ள நூல்கள் அனைத்தையும் ஐயம் திரிபற ஆராய்ந்து புலமையை நிரப்புதல். இவ்விதம் கூறும் போது பல்கலைக்கழகங்கள் நிபுணத்துவக் கல்வியையும், அகன்ற கல்வியையும் அளிக்கும் பணியை ஆற்ற வேண்டும் என்ற கருத்து புலனாகின்றது.

கலைத்திட்டத்தில் இடம் பெற வேண்டிய பாடங்கள் யாவை எனக் கூறப்படும் பொழுது அவற்றில் காப்பியம்,

இதிகாசம், புராணம், பிரபந்தம், சைவசித்தாந்தம், நிற்பம் இசை, நாடகம் என்பன இடம் பெறுதல் வேண்டும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இலக்கிய உணர்வு, சமய தத்துவமும் நெறியும், அறிவியற்றுறை, முருகியற்கல்வி, ஆகியன எல்லாம் கலைத்திட்டத்தில் இடம் பெற வேண்டும் என்கிறார். பல் துறைகளைக் கொண்ட ஒன்றிணைந்த ஆளுமையைக் கொண்ட நிறுவனமாக தமிழ்ச்சங்கம் விளங்க வேண்டும் என்று எடுத்துரைத்தார்கள். அவர் வகைப்படுத்திய பட்டங்கள் பழம் பெரும் மரபையொட்டி ஆசிரியர், இளம் பேராசிரியர், பேராசிரியர் என்பனவாகும். ஒவ்வொரு துறைக்கும், ஆராய்ச்சிக்கட்டுரை எட்டாய்ப்பகுதியாக இடம் பெற வேண்டும் எனக் கூறியது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

நம் நாட்டில் நம்மால் நிறுவப்படுகின்ற பல்கலைக்கழகங்களின் பிரதான நோக்கம், கேம்பிரிஜ், இலண்டன், பரிஸ், ஜப்பான் போன்ற இடங்களிலுள்ள பல்கலைக்கழகங்களைப் போன்று தத்தமக்குரிய கலைஞானசெல்வத்தை வளர்த்து வருவதாக அமைய வேண்டும். நம் நாகரிகத்தை நாசப்படுத்தி அந்நிய நாகரிகத்தை அணித்து நம்மை அடிமையாய் இருக்கச் செய்யும் பல்கலைக்கழக அமைப்பு நமக்குத் தேவையில்லை. அறிவும், ஆத்மாவும் நமக்கே உரியனளாக இருக்கின்றன. நாம் நம் நாகரிகத்தை நமது நாட்டில் மாத்திரமல்ல பிறநாட்டிலும் பரப்ப வேண்டும். பல்கலைக்கழகங்கள் அறிவையும், ஆன்மீகத்தையும், கலாசாரத்தையும் தேசிய உணர்வுடன் கூடிய சமூக நலனுக்காக வளர்ப்பதை நோக்காக கொண்டனவாக அமைய வேண்டும் என்பது விபுலாநந்த அடிகள் கொண்ட கொள்கையாகும்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பாரத நாட்டு மொழி புறக்கணிக்கப்படுவதைக் கண்டு உளம் நொந்தார். இது 'அடிமைத்தனத்தின் சின்னம்' என்பது அவர் அபிப்பிராயம். இக்காரணத்தோடு சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் மட்டும் பாரதத் தென்னகத்தின் தேவைகளை நிறைவேற்ற முடியாது

எனத் தர்க்க அடிப்படையில் ஆராய்ந்து பல்கலைக்கழகத் தல்லிப் பரப்பிக்கும், தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கும் பல பல்கலைக்கழகங்கள் நிறுவப்பட வேண்டும் என்னும் அடிதளாரின் கருத்து அறிஞர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அடிதளாரது இக்கருத்தே சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் விதையாக விளைந்திற்று. 1927ஆம் ஆண்டு இராமநாதபுரத்து அரசர் தலைமையிலமைந்த விசாரனைக் குழுவின்மூன், அடிகள் பல கல்விக் காரணங்களைக் காட்டி, சிதம்பரத்திலே ஒரு பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட வேண்டுமென்று முதன் முதலில் சான்று பகர்ந்தார்.

1929ஆம் ஆண்டு ஆடிமாதம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது இதனையொட்டித் தமிழ் நாட்டில் பல பல்கலைக்கழகங்கள் அமைக்கப்பட்டுவிட்டன. சுவாமி விபுலாநந்தரின் யாழ்ப்பாண ஆரிய இராவிட. பாஷா விருத்திச் சங்கத் தத்துவமும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பிப்பதற்கு அவர் கொடுத்த காரணங்களும் அவரது தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத் தத்துவத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

தம் நாட்டைப் பொறுத்தளவில் அடிதளார் பல்கலைக்கழக அமைவிடம், அமைப்பு முறை போன்றன பற்றிக் கூறிய கருத்துக்கள் கவனிக்கத்தக்கன. பல்கலைக்கழகம் பற்றி 1927ஆம் ஆண்டில் நடந்த விவாதம் அரசாங்கத்தால் நீதி அரசர் அக்பார் தலைமையில் நியமிக்கப்பட்ட குழுவின் சிபார்சுவின் அடிப்படையில் நடைபெற்றது. பல்கலைக்கழகம் கண்டி தும்பறைப் பள்ளத்தாக்கில் தாபிக்கப்பட வேண்டும். இப்பல்கலைக்கழகம் ஒரே போதனாபீடத்தைக் கொண்டதாயிருக்க வேண்டும். எல்லா மாணவரும் பல்கலைக்கழகத்தில் உடனுறைந்து படிக்க வேண்டும் எனப்பட்டது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் விபுலாநந்த அடிதளாரும் தம் கருத்தைத் தெரிவித்தார்.

உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்கள் பல கோழும்பிலும்
 யாழ்ப்பாணத்திலும் குழுவியிருக்கின்றன. ஆதலால் இவ்
 விரண்டினுள் ஒன்றே பஸ்கலைக்கழகத்தின் பூரண நலனைப்
 பெறுவதற்குத் தகுதியுடையதென்பது சிலருடைய அபிப்பி
 ராயம். தம்பறையில் பஸ்கலைக்கழகம் ஏற்படினும், குறித்த
 இரு நகரங்களிலும் இப்போது நடந்து வருகின்ற கல்வி
 முயற்சி குறைவடையாதிருக்க வேண்டுமென்பது கல்வி
 முயற்சியிலிருப்பதோரது கோரிக்கை. 'அறிஞர் கூடிய
 இடமே அவைக்களம் எனப்படுவது'. அழகமைந்த கட்டிடங்
 களின் தொகுதி தன்னளவிலே பஸ்கலைக்கழகமாக அமை
 யாது. அறிவுடையோர் பலர் கூடிய இடம் ஆரண்யமா
 யினும் அதுவே சரஸ்வதிதேவி நடனம் புரிவதற்குரிய அரங்
 கக் கூடமாகும். பாவலரும் நாவலரும் வசித்துவந்த யாழ்ப்
 பாண நாடு கல்வித்துறையில் மேன்மேலும் விருத்தியடைய
 வேண்டும். தமிழ்ப் புலமையும், சமஸ்கிருதப் புலமையும்,
 மேலைநாட்டுக் கலைப் புலமையும், யாழ்ப்பாணத்தில் நிரம்ப
 வேண்டும். தத்துவஞானிகளும், விஞ்ஞான சாஸ்திரிகளும்,
 வடமொழிப் பண்டிதர்களும், தமிழ்ப் புலவர்களும் இப்பல்
 கலைக்கழகம் மூலம் வெளியேறுதல் வேண்டும். உலகம்
 புகழ்த்தக்க புதுநூல்கள் வெளியாக வேண்டும் என்றும்
 கருத்துக்களை அடிகளார் 'விவேகநந்தர்' மூலம் வெளியிட்
 டார்கள். சமகாலம் வேண்டி நிற்கும் பஸ்கலைக்கழகம்
 யாழ்ப்பாணத்திலும் அமைக்கப்பட வேண்டுமெனத் திட
 மாகக் கூறினார். அன்று பஸ்கலைக்கழகக் கல்லூரி பஸ்கலைக்
 கழகமாக உயர்த்தப்பட இருக்கும் வேளையில் விபுலாந்த
 அடிகள், இந்நாட்டில் பஸ்கலைக் கழகம் அமைக்கப்படப்
 போகும் நிலையில் 1941ஆம் ஆண்டில் தனது கருத்துக்களைப்
 பல கட்டுரைகளின் மூலம் நாட்டுக்கு எடுத்துரைத்தார்.

கிழைத்தேயப் பண்பாடும், மேலைத்தேய 'தொழில் நுட்
 பமும் இலங்கைப் பஸ்கலைக்கழகத்தில் ஒன்றிணைதல் வேண்டும்'
 என்பது அடிகளாரின் கொள்கை. இந்து, பௌத்த, இஸ்லா
 மியகலாசாரங்களை அவை தோன்றி வளர்ந்த பின்னணியுடன்

கந்த வேண்டும் என்றார். ஆங்கிலம், அன்னை மொழிகள், பாரம்பரிய வரலாறு, மரபு ஆகியவற்றையும் அறியச் செய்வது இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் இலட்சியமாக விளங்க வேண்டும் எனக் கொண்டார். தவ்னிதைவு பெற்ற பல்கலைக்கழகங்கள் அமைக்கப்படுமென்ற நாட்டிலுள்ள பல உயர் கல்லூரிகள் பல்கலைக்கழகத்தோடு இணைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தினைக் கொண்டிருந்தார்.

மாணவ வளம் இந்நாட்டில் இயற்கை வளத்தினோடு இணைக்கப்பட்டு, நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு ஊன்றுகோலாய் விளங்க வேண்டும் எனக் கொண்ட அடிகளார் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களுக்கும் இலக்கணம் வகுத்தார். ஞானத்திலும், அறிவிலும் கிறந்தோங்கி விளங்கும் ஆசிரியர்கள், சாதி, மத நிற, நாடு என்ற வேறுபாடின்றி மாணவர் நலன், சமூக நலன் நாட்டின் நலன், உலக சமுதாயத்தின் நலன் அகியவற்றினைத் தங்கள் வாழ்க்கைக் குறிக்கோளாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பது அவர் கருத்தாகும்.

பல்கலைக்கழகம் துணித்துவம் கொண்டு இயங்க வேண்டும். இந்நிறுவனங்களுக்கும் அரசுக்கும் தொடர்பு மட்டுமல்ல இணக்கமும் இருந்தேயாக வேண்டும். இணக்கம் என்பது அதிகாரம் அல்ல என்பது அவர் கொண்ட துணிவாகும். 1921 இல் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி அமைக்கப்பட்ட போது பிரபோத சைதன்யர் என்ற பெயருடன் விளங்கியவிபுலாநந்த அடிகளாரை தமிழ்ப்பீடத்திற்குப் பொருத்தமானவராகக் கருதிய பல்கலைக்கழகத்தின் தந்தையென விபரிக்கப்பட்ட சேர். பொன்னம்பலம் அருளுசலம் இராமகிருஷ்ண மடாலயத்திற்கு இவரை விடுவிக்கும் அங்கீகாரத்தை வழங்கும்படி கேட்டெழுதினார். ஆனால் ஆன்மீக சட்டங்களின் படி இவ்வெண்டு கோள் நிறைவேறுதுபோய்விட்டது. 1942 இல் விபுலாநந்தர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராக மட்டத்தலைவர் அனுமதிபுடன் நியமிக்கப்பட்டார். தமிழ்ப்பாடத்தைத் தமிழ்மொழி மூலம் படித்து தமிழில் எழுத வேண்டும் என்பதைச் செயலிலிடக் காரண கர்த்தாவாக இருந்தார்.

சிறப்புப் பட்டத்திற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டது. முதுகலை மாண்புபட்டம் வழங்கப்பட்டது.

வடஇலங்கைக் கல்வி வளத்தினாலும், ஆன்மீக வளத்தினாலும் ஓர் அறிஞர் குழுவினை கிழக்கிலங்கை கண்டுள்ளது. விபுலாநந்த அடிகள் வடகிழக்குமாகாணங்களுக்கிடையே கல்விப்பரிவர்த்தனத்தின் அவசியத்தை உணர்ந்தவர். அவர் போட்ட அறிவுப்பாலம் ஆன்மீக அடிப்படையில் அமைந்த கல்விப்பாலமாகும். இவர் தொடக்கிய கல்விப்பரிவர்த்தனம் இன்றும் வளர்ந்து கொண்டு செல்கின்றது. யாழ்ப்பாண ஆசிரியர்களிடம் கல்விகற்று அறிஞர்களாகியவர்கள் இவ்வறிவுப் பாலத்தை, பரிவர்த்தனையை கிழக்குமாகாணத்தின் ஆன்மீக கல்வி வளர்ச்சிக்குப்பயன் படுத்தினர்.

புலவர் மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை, அரசியல்வாதி தலைவர் இராசமாணிக்கம், பேராசிரியர் அப்பாப்பிள்ளை, அமைச்சர் நல்லையா, பேராசிரியர் இராசரத்தினம், முஸ்லீம் பிரமுகர் கனாகிய எ.எம்.எ.அலீஸ், அப்துல் மஜீத் போன்றோர் இக் கல்விப்பரிவர்த்தனையை ஆற்றினர்; ஆற்றிக் கொண்டு வருகின்றனர்.

விபுலாநந்தர் கல்விப்பணிகளுக்கு அவர் இளம் வயதில் மட்டக்களப்பிற்கும், ஏனைய ஒரு சில பகுதிகளுக்கும் வருகை தந்த சகோதரி அவாமியாவின் சந்திப்பு உந்துதலாக அமைந்திருந்தது என்று கொள்ள முடிகின்றது. ஏனெனில் அவர்வருகை தந்த, காரைக்கி, மண்டுர், ஆரைப்பற்றை, கல்லடி உப்போடை கொழும்பு போன்ற இடங்களில் சுவாமி விபுலாநந்தர் பள்ளிக் கூடங்களை இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் சார்பில் அமைத்தார். சகோதரி அவாமியாவின் ஆன்மீக வாழ்வினாலும் கருத்துக்களினாலும் அடிகள் கவரப்பட்டிருந்தார் என்று கொள்ள முடிகின்றது.

விபுலாநந்த அடிகள் தமது குருவாகிய சிவாநந்த வள்ளலின் அருள் வெள்ளச் சிறப்பை விவந்து மட்டக்களப் பில் எழுப்பிய கலைக்கோயிலுக்கு சிவாநந்த வித்தியாலயம் எனப் பெயரிட்டார்கள். இராமகிருஷ்ண வேதாந்த மரபு.

காந்தியடிகள் கல்வி நெறி, கவிஞர் தாகூரின் முருகியல் உணர்வு ஆகியவை சங்கமிக்கும் நிறுவனமாக இது இலங்கைத் திருநாட்டின் நிகேதனமாக கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக் கழகமாக உருவெடுக்க வேண்டுமென்று அடிகளார் விரும்பம் கொண்டார்.

சிந்தாதேவியாகிய நாமகள் எழுந்தருளியிருக்கும் செழுங்கலை நியமங்கள் பல்வகைக் கல்வித்துறைகளுக்கும் இருப்பிடமாகக் காணப்படுகின்றன. உலகில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்கள் எல்லாம் கல்வித்தேய்வத்தின் கோயில்களாகவும் சத்தியலோக ஆலயங்களாகவும் விளங்குகின்றன எனக் கூறும் அடிகள் பல்கலைக்கழகங்கள் இறைவன் வாழ் இல்லங்கள் என்று இயம்புவது எக்காலத்திற்கும் பொருந்தும்.

விபுலாநந்த அடிகளின் பல்கலைக்கழகக்கல்வி பற்றிய கருத்துக்கள் நேரு, தாகூர், இராதாகிருஷ்ணன் போன்ற சமகாலத்துப் பாரத அறிஞர்களின் கருத்துக்களோடு ஒப்பிடத்தக்கவையுள்ளன. கிழக்கையும், மேற்கையும் இணைத்து ஆன்மீக, பொருளாதார, தேசிய விடுதலை காணக்கூடிய பல்கலைக்கழகக் கல்வியாக அமையவேண்டுமென்பதையே விபுலாநந்தர் விரும்பினார்.

இராமகிருஷ்ண தத்துவத்தால் உந்தப்பட்ட விபுலாநந்த அடிகளது வாழ்க்கை இலட்சியமாக மக்கள் சேவையே முக்கியம் பெற்று விளங்கியது. சமூகசமத்துவம், சமய சமத்துவம் என்பவற்றைக் கல்வி மூலம் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவர் அடிகள். மக்களிடையே ஒத்துழைப்பையும் நட்புறவையும் வளர்த்து நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டுணர்ச்சிக்கு கல்வி உதவவேண்டும். கல்விக் கருத்துக்கள் நம் நாட்டில்புத்துணர்ச்சி பெற்று புதுவாழ்வு வாழ உதவக் கூடிய தேசியக்கல்வி முறையாக உருவாக வேண்டும் என்ற சுவாமி விவேகாநந்தரின் கருத்துக்களுடன் அடிகளாரின் கருத்து இசைவு காண்கின்றது. விவேகாநந்தர் போன்று அடிகளாரும் மக்கள் கல்வியின் அவசியத்தை உணர்ந்திருந்தார்.

இயல் ஏழு

சேர் பொன் இராமநாதன் கண்ட பல்கலைக்கழகச் சிந்தனை

“இராமநாதன் பல அம்சங்களில் அவரது காலத்தின் குழந்தையாலார். ஆனால் மிக முக்கிய அம்சங்களில் அவர் காலத்தின் உணர்வுகளுக்கு எதிரான புரட்சி யாளராயிருந்தார்.

என்று யாழ்ப்பாணம் இளைஞர் காங்கிரஸின் முக்கிய இயக்குநருள் ஒருவராகிய ஹன்டி பேரின் பநாயகம் இவர் பற்றிக் கூறியிருப்பது, நம் நாட்டில் கல்வியாளருள் ஒருவராய், கல்விச் சிந்தனையையும் கல்விப் பணிகளையும் மேற்கொண்ட இவர் தேசிய மறுமலர்ச்சியினை உறுதிசெய்யும் பண்பாட்டுச் சிந்தனையையும், பணியையும் மேற்கொண்டு அதே அடிப்படையில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்வி விருத்திக்குப் பங்களிப்புச் செய்தார் என்பதாகும்.

சகோதரர் அருணாசலம் தொடக்கி பல்கலைக்கழக இயக்கமாக முன்னெடுத்துச் சென்ற, பல்கலைக்கழக கல்வி விருத்தி

இயக்கத்தை அருணாசலத்தைத் தொடர்ந்து இராமநாதன் ஆர்வத்தோடு செயற்படுத்தி பல்கலைக்கழகக் கருத்தினை வழங்கினார். 1928ஆம் ஆண்டில் பல்கலைக்கழகக் கல்வி விசாரணைக் குழுவில் அங்கம் வகித்த இராமநாதன் குழு வின் பெரும்பான்மையினர் கருத்துக்கிசையாது நீண்ட அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தார். பல்கலைக்கழகக் கல்வி பரவலாக மக்களின் பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பிரதிபலிப்பதாய் அமைய வேண்டும் என்பதால் இலங்கைக்கு ஒரு பல்கலைக் கழகம் போதாது, பல பல்கலைக்கழகங்கள் வேண்டும் என்று அவர் தெளிவுபடுத்தினார். இக்கருத்து இன்று நடைமுறையிற் காணப்படுகின்றது.

“காலப் போக்கில் வடக்கிலும் மேற்கிலும் வாழும் மக்களுக்குப் பல்கலைக் கழகம் தேவைப்படும்” என்று கூறி, சுண்டியில் அமைக்கப்பட்டிருந்த பல்கலைக்கழகம் இணைந்த கல்லூரிகளைக்கொண்டதாக இருப்பதே பல்கலைக்கழக விருத்திக்கு ஏற்றதெனவும் இராமநாதன் தனது கருத்தினை வெளியிட்டார்.

கல்வியில் அவர் கொண்டிருந்த அக்கறையும் அவரின் அறிவும் இலங்கையில் பல்கலைக்கழகக் கல்வினை நெறிப்படுத்த உதவின எனக் கொள்ளலாம்.

“பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியை நிர்வகிப்பதிலும் பல்கலைக் கழகத்தை உருவாக்குவதிலும் நான் அவரோடு கொண்ட தொடர்பு என்றும் மகிழ்ச்சி தரும் நீங்காத நினைவாகும்” என்று ஏ. மார்ஸ் கூறுவதில் இருந்து இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கு இராமநாதன் ஆற்றிய பணியை அறியமுடிகின்றது.

‘இலங்கையில் பல்கலைக் கழகம் பெறும் வாய்ப்பினை இராமநாதன் அவர்களே விரைவுபடுத்த வேண்டும் என்பது

1915 ஆம் ஆண்டில் இந்நாட்டு மக்களின் எதிர்பார்ப்பு பாயிருந்தது. அவர் இலங்கையின் படித்தவர்களின் பிரதிநிதியாகச் சட்ட நிருபணசபையில் பணியாற்றி 1879இல் இருந்து இந்நாட்டில் கல்வி விருத்தியில் காட்டிய அக்கறையாலும், தேசிய விளிப்புணர்ச்சியினை ஏற்படுத்திய செயற்பாடுகளினாலும் இங்கு பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்படுவதை விரைவுபடுத்தும் தகுதி அவருக்கே இருந்தது என்பதனை இந்நாட்டு மக்கள் உணர்ந்திருந்தனர் என்பதனை 13-3-1915இல் வெளியான “தெலிவாள் பேற்றியோட” என்னும் பத்திரிகை ஆசிரியர் விளக்குவதைக் கருத்தில் கொண்டு உணரலாம்.

“பெரிதும் வேண்டப்படும் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தை அமைப்பதில் அரசு பெரும் தயக்கம் காட்டுகிறது. ஆனால் அது ஒருநாளைக்கு வரத்தான் போகிறது. கௌரவ இராமநாதனை விடப் பூரண பாரிய திட்டத்தினை உருவாக்க வேறு யார் இருக்கிறார்கள்”

எனக் குறிப்பிட்டதைக் கருத்திற் கொள்ளும்பொழுது இந்நாட்டில் பல்கலைக்கழகக் கல்வி வழங்கப்படுவதை விரைவுபடுத்த இராமநாதன் தலைமை வேண்டப்பட்டதையும் அவர் அத்துறையில் செயற்படும் தன்மையிலேயே பல்கலைக்கழகக் கல்வி நாட்டுக்குப் பயனுள்ள கல்வியாக உருவாக முடியும் என்ற கருத்தும் இருந்ததனை உணரமுடிகின்றது. எனவே இராமநாதனின் தகுதியும், சிந்தனைகளும் அன்றைய காலகட்டத்தில் பல்கலைக்கழகக் கல்வி விருத்திக்குத் தேவைப்பட்டதை இக்கருத்துக்கள் விளக்குகின்றன.

இவரின் கருத்துப்படி பல்கலைக்கழகம் எத்தகைய கல்வியை அளிக்க வேண்டும் என்பதில் பிகத் தெளிவான கொள்கையைக் கொண்டிருந்தார் வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு மாணவரை அனுப்பி “நாட்டுக்கு ஒவ்வாத தத்துவங்களோடு மீண்டுவரும் ஆபத்திலிருந்து மாணவர்களைக் காப்பாற்ற

வேண்டும்'' என்று கருதியதுடன் 'பல்கலைக்கழகக்கல்வி தேசிய மறுமலர்ச்சிக்கு உதவி இந்நாட்டு இளைஞர்களை ஒழுக்கம் மிக்க நியாயாதிக்க சிந்தனை உள்ளவராக்க உதவுவேண்டும்' என்று பெரிதும் விரும்பினார். மேற்கு நாட்டுப்பல்கலைக்கழகங்களைப் பின்பற்றுவதையோ மேற்குநாட்டுப் பேராசிரியர் இந்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகத்தில் அதிகம் நியமிக்கப்படுவதையோ தேசிய மறுமலர்ச்சி அடிப்படையில் விரும்பவில்லை. 'தேசிய மறுமலர்ச்சிக்கும் ஒழுக்கம் சமய வாழ்வு, பண்பாட்டு, விழுமியங்கள் என்பவற்றிற்கும் உதவும் சூழலே இலங்கைப்பல்கலைக்கழகக் கல்விச் சூழலாயிருக்க வேண்டும் என விரும்பினார்' இத்தகைய கருத்துக்கள் அன்றைய காலகட்டத்தில் உருவாகிய காலத்தின் தேவையாகும். இராமநாதன் நாவலர் வழியில் தேசிய உணர்வை வளர்த்துக் கொண்டவராவார். அன்றைய காலகட்டத்தில் மேல் நாட்டிற்குப் பிள்ளைகளை அனுப்பி பல்கலைக்கழகக் கல்வியை அத்தகைய சூழ்நிலையில் பெறுவது நாட்டிற்குப் பயனற்றது என்ற கொள்கையைக் கொண்டிருந்தார்.

தேசியத்தை வளர்த்தெடுக்கும் பல்கலைக்கழகத்தையே இலங்கையில் உருவாக்க விரும்பினார். முழுமையான பல்கலைக்கழகத்தினை விரைவாக இலங்கையில் நிறுவுவதன் மூலமே தேசியப் பண்பாட்டின் அடிப்படையில் உயர்கல்வியை இளைஞர் பெற்று நாட்டுக்கு நலன் புரிய முடியும் என்பது அவரது சிந்தனையாயிருந்தது எனக் கொள்ளலாம். பாரத இராசப் பிரதிநிதி நீதிங் பிரபு பல்கலைக்கழகக் கல்வி பற்றி வெளியிட்ட கருத்தினை இராமநாதன் மேற்கோள் காட்டி.

“நாம் வேண்டும் பல்கலைக்கழகம் நாட்டு நலனுக்கே அர்ப்பணிக்கும் சபலமற்ற நீதி நெறிப்பட்ட நல்லறிவாளரை உருவாக்க வேண்டும்.”

எனக் கூறி இராமநாதன் அத்தகையார் உருவாகும் சூழலை ஏற்படுத்தும் பல்கலைக்கழக அமைப்பினையே இலங்கையில்

முகன் முதலில் அமைக்கப்பட இருந்த பல்கலைக்கழகம் கொண் டிருக்க வேண்டும் எனச் சிந்தித்தார். ஒரு நிறுவனத்தின் சிறந்த அமைப்பே அதன் சிறந்த செயற்பாட்டுக்கு அடிப் படையாகும் என அவர் தனது உயர் கல்விச் சிந்தனைக் கெற்ற பல்கலைக்கழக அமைப்பினை உருவாக்க வேண்டும் என்று வலி யுறுத்தினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

‘இலங்கையில் அமைக்கப்பட இருந்த பல்கலைக்கழகம் கற் பித்தலும் பரீட்சித்தலும் ஒருங்கமைந்த ஒன்றித்த அமைப் பாய் இருக்க வேண்டும் என்னும் கருத்தை இராமநாதன் ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை. அந்தகைய ஒன்றினைந்த அமைப்பு மக்கட்தொகை அதிகமுள்ள நகரங்களில் அமையும் பல்கலைக் கழகங்களுக்கே ஏற்றது என்பது அவரது கருத்தாகும். மேலும் இலங்கையின் பன்மைச் சமூக அமைப்புக்கு ஏற்றது இணைந்த கல்லூரிகள் பலவற்றைக் கொண்ட பல்கலைக்கழக அமைப்பே’ என்பது அவரது கருத்தாகும் ‘சென்னை, பம்பாய், கல்கத்தா பல்கலைக்கழகங்கள் இணைந்த கல்லூரிகளைக் கொண்டு இயங் குவதனை உதாரணம் காட்டி உத்தேசிக்கப்பட்ட ஒன்றித்த பல்கலைக்கழக அமைப்பு பொருந்தமற்ற தென்றும், பண்பாட்டு வேறுபாடுகளைப் பிரதிபலிக்கும் இணைந்த கல்லூரிப் பல்கலைக் கழகமே இலங்கைக்கு பொருத்தமானது என்றும் விளக்கினார்.

பல்கலைக்கழகம் பத்து மைல் சுற்றளவுள்ள பகுதிக்குள் அமைந்த கட்டிடங்களைக் கொண்ட நிறுவனமாயிருப்பதே நன்று என்றும் 8000 சதுர மைல் பிரதேசத்துக்கு ஒரு பல்கலைக்கழகமாய் அமைவதே சிறந்த நிலை என நீடிங் பிரபு வின் கருத்தை மேற்கோள்காட்டி இலங்கைக்கு மூன்று பல்கலைக்கழகங்கள் வேண்டும் என விளக்கினார்.

இராமநாதனின் இச்சிந்தனைக்கு விளக்கம்தர முனைந்த ஆர். மார்ஸ் “பல்கலைக்கழகம் ஒன்றினால் ஏற்படும் நன்மை யினைத் தன் சமூகத்துக்குப் பெற்றுத் தருவது அவரின் ஆவ லாய் இருந்தது என்று குறிப்பிடுகின்றார். நாட்டில் வாழும்

எல்லா இன மக்களும் உயர்கல்வி வாய்ப்பைப் பெற வேண்டும் என்று நினைத்தார்.

‘இராமநாதனின் இணைந்த கல்லூரிகள் அமைப்புச் சிந்தனையை அங்கீகரிப்பதுபோல் ஆள்பதி வில்லியம் மனிங் பல்கலைக்கழகத்தோடு ஏனைய உயர் கல்வி நிலையங்கள் இணைக்கப்பட வேண்டும் என விரும்பினார்’ எனவே இணைந்த கல்லூரிகள் அமைப்பு பல்கலைக்கழகக் கல்வியைப் பரவலாக்கும் என்றார்.

இராமநாதன் பல்கலைக்கழக மாணவர், விடுதியில் தங்கிக் கற்கும் நிலையை விரும்பவில்லை. விடுதியினால் மாணவருக்கு நன்மை உண்டென்ற கொள்கையைக் கொண்டவராயிருந்தாலும் சொந்த வீட்டுச் சூழல், அல்லது அதனை ஒத்த வீட்டுச் சூழலும் உள்ள மாணவரை விடுதியிலேயே வதிய வேண்டும் என விதிப்பதனை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. பல்கலைக்கழக மாணவர் விடுதியில் வதியும்போது தமது சுதந்திரத்தைத் தவறான வழியில் பிரயோகிக்கலாம் என்பது அவர் கருத்து.

பல்கலைக்கழகம் கொழும்பிலேயே அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் அவரின் கருத்து. கொழும்பிலேயே பல்கலைக்கழக மாணவர்,

“பற்பல தொழிற்றுறைகளில் திறமை மிக்க ஆங்கிலேயர், ஐரோப்பியர், சுதேசிகள் என்போரைத் தொடர்பு கொண்டு சிறந்த வாழ்க்கை முறையினை அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பினைப் பெறுவர்”

எனக் குறிப்பிட்டு, இத்தகைய வாய்ப்புகள் தும்பறை போன்ற கிராமப்புறங்களில் இல்லையென அவர் கருதுகின்றார்.

“பல்கலைக்கழக மாணவரைக் கொழும்பில் இருந்து தும்பறைக்கு அனுப்புவது அவர்களுக்குத் துன்பத்தைத் தரும்.....”

இப்பிரதேசம் மலேரியா நுளம்பு நிறைந்த இடம் என்று வாதிடுகின்றார்.

“கிராமத்து மாணவர் வாழ்வு பற்றி அறியவேண்டிய எத்தனையோ விடயங்களை வழங்கக்கூடியது நகரமே”

எனக் குறிப்பிடுகின்றார். கொழும்பில் புல்லேஸ் வீதியில் ஏற்கனவே அமைக்க எண்ணி ஆயத்தங்கள் செய்யப்பட்ட பின்பு இடப் பிரச்சினையைக் கிளப்பியது அவருக்கு வேதனையாக இருந்தது. பல்கலைக்கழகம் அமையவேண்டிய இடத்தின் முக்கியத்துவத்தை,

“மாணவர் தேவைகள், விருப்பங்கள், அபிவிருத்திகள் என்பவற்றை அநுதரபத்தோடு சிந்திப்போரே அறிய முடியும்”

என இராமநாதன் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். ஆனால் சட்ட நிருபணசபையில் பெரும்பான்மையோர் இலங்கையின் மத்திய பகுதியின் சுவாத்தியம், இயற்கை அழகு முதலியவற்றை சுட்டிக் காட்டி அங்கு பல்கலைக்கழகம் அமைய வேண்டும் என்றனர். இதனால் இராமநாதனின் கருத்து ஏற்கப்படவில்லை.

கண்டியில் அமையும் பல்கலைக்கழகத்தை இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் என்று வழங்கக்கூடாது என்பதும் அவரின் மற்றைய கருத்தாகும்.

“நாடு முழுவதிலும் உயர் கல்வியின் தரத்தையும் தன்மையையும் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரத்தை ஒரு நிறுவனத்துக்கு வழங்குவது அந்நாட்டின் அரசியல் நுண்ணறிவு முன்னேற்றத்துக்குப் பெரும் ஆபத்தாகும்.”

என்று குறிப்பிடும் அவர், கல்வி மாறும் இயல்புடையது. காலப்போக்கில் வடமாகாணம், மேல் மாகாணத்திலும் பல்கலைக்கழகக் கல்வி வழங்கவேண்டி வரும். எனவே உத்தேசப்

பல்கலைக்கழகத்தைக் கண்டிப்பல்கலைக்கழகம் என்று அழைப்பது பொருத்தமானது என்று கருதுகின்றார். எந்தாட்டிலும் முழு நாட்டின் பெயரால் பல்கலைக்கழகம் அமைவதில்லை என்பதும் அதனால் கண்டிப்பல்கலைக்கழகம் என்று அப்பல்கலைக்கழகத்தை அழைக்க வேண்டும் என்றார்.

இவர் தேசிய பண்பாட்டு அடிப்படையில் ஒழுக்கத்தின் அடித்தளத்தில், செலவு குறைந்த சூழ்நிலையில் பல்கலைக்கழகக் கல்வி பரவலாக அமைய வேண்டும். சமயப்பண்பாடு வேற்று நாட்டு நாகரிகத்தின் தாக்கமின்மை எழுது நாட்டின் முழுமையான பாரம்பரியத்துடன் உயர் கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது அவரின் சித்தனையாக இருந்தது. பல்கலைக்கழக இணைப்புக் கல்லூரிகள் செயற்பட வேண்டும், செலவு கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருக்க வேண்டும், துணைவேந்தர், பதிவாளர் வேதனம் அதிகமாக இருக்கக் கூடாது. மாணவர்களுக்கு குறைந்த செலவில் கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும் என்று இராமநாதன் கருதுகின்றார்.

“எவரும் கல்வியிலும், கடவுளிலும் ஏகபோக உரிமை பாராட்டக் கூடாது” என்பது இராமநாதனின் கருத்தாகும். நீண்டகால அவரின் கல்வி அனுபவம் மேற்கு நாட்டின் கல்விமரபை அப்படியே நாம் தழுவி நிறைவு கிடைத்தே மரபின் தரத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதாக அமையும் என்பதை அவர் உணர்ந்திருந்தார். பல்கலைக்கழகக் கல்வியைப் பரவலாக்க இணைந்த கல்லூரிகள் அமைய வேண்டும் என்ற அவரின் கருத்து இந் நாட்டில் இன்று செயல்படிவம் பெறச் சிந்திக்கப்படுகின்றது. மேலும் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் இன்று பல்கலைக்கழகக் கல்வி பரவலாக்கப்பட்டிருப்பது இராமநாதனின் அன்றைய நிலைப்பாட்டிற்கு செயல் படிவம் தரப்பட்டதாக அமைகின்றது. பல்கலைக்கழக மாணவர் கல்வியை மேற் கொள்ள இன்று புலமைப்பரிசில்கள், வங்கிக்கடன் முறைகள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டுச் செலவை மாணவர் சுமையாகக் கருதாது கல்வியை மேற்கொள்கின்றன.

யாழ்ப்பாணத்தில் பல்கலைக்கழகம் ஒன்று அவசியம் என்று வலியுறுத்திய தவத்திரு விபுலாநந்த அடிகள், அருணாசலம் போன்றோர்களுடன், ஒரு காலத்தில் வடமாகாணத்திலும் பல்கலைக்கழகம் அமையும் என்று இராமநாதனும் கருத்துடையவராக இருந்தார். அவர்தாபித்த பரமேஸ்வராக்கல் லூரியில் இன்று பல்கலைக்கழகம் இயங்குவதனால் கல்லூரியின் சேவையை யாழ்ப்பாணமக்கள் அனுபவிக்கும் வாய்ப்புத் தொடர்ந்து கிட்டாது போய்விட்டது என்ற மனக்குறை இருப்பினும் பல்கலைக்கழகம் ஒன்று இயங்கி உயர் கல்விச் சேவை வழங்குவதும் வடமாகாணத்தில் உயர் கல்வி பன்மடங்காக அண்மைக்காலத்தில் வளர்வதற்கும் மேலும் வளரவும் இக்கல்லூரி உதவியிருக்கின்றது என்பதும் அவ தானிக்கக்கூடியது.

பல்கலைக்கழகக் கல்வி விரிவாக்கப்பட்டு தகுதியான யாவரும் உயர் கல்விபெறக் கூடிய சூழ்நிலையினை உருவாக்க வேண்டும் என்பது அவரின் சிரிய கருத்தாகும். தத்துவஞானி பேட்டம் ரசல் அவர்கள் பல்கலைக்கழகக் கல்வி பரவலாக்கப் பட்டு தகுதி வாய்ந்த எல்லோருக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்றார். இக்கருத்து இராமநாதன் அவர்களிடமும் இருந்தது என்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. தகுதியானவர் யாவருக் கும் பல்கலைக்கழகக் கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதற் காகவே அவர் பல்கலைக்கழகம் இணைந்த கல்லூரிகளோக் கொண்டு இயங்குவதை விரும்பினார். பாரதம், அமெரிக்கா இங்கிலாந்துப் பல்கலைக்கழகங்களின் செயற்பாடு பற்றிய தெளிவான அறிவு பெற்றிருந்த இராமநாதன் நேசாபிமான, மணிதாபிமான கருத்துக்களைத் தேசிய முன்னேற்றத்திற்குப் பயன்படுத்த பல்கலைக்கழகங்களை ஓர் ஊடகமாகக் காண விரும்பினார். கல்வி கற்போரில் இன்று இரண்டு விதத்தினரே தமது உயர்கல்வி அதாவது பல்கலைக்கழகக் கல்வியைப் பெறு கின்றனர். மதியானவர்களில் கணிசமான விதத்தினர் பல்கலைக் கழகக் கல்வியைத் தொடர தகுதியும் விருப்பும் இருந்தும் வாய்ப்புத்தரப்படவில்லை. தரப்படுத்தல் முக்கிய தடையாக

இருக்கின்றது. மேலும் பல்கலைக்கழக இணைந்த கல்லூரிகள் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் அமைக்கப்பட்டிருக்குமாயின் பல்கலைக்கழகக் கல்வி பரவலாக்கப்பட்டிருக்கும். இணைஞர் மத்தியில் தற்போது காணப்படும் விரக்தி, வேதனை, பொறுப்பின்மைகளை இந்நிலை மாற்றியிருந்திருக்கும். இராமநாதனின் பல்கலைக்கழகக் கல்வி பரவலாக்கப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கை பல்கலைக்கழகக் கிந்தனையாளர் கலாநிதி இராமநாதனின், பேட்டம் ரசல் போன்றோரின் முற்போக்கான கிந்தனைகளோடு இணைந்ததாகும்.

இராமநாதனின் கல்விச்சிந்தனையில் ஆன்மீக அழுத்தம் இருப்பதனை அவதானிக்கமுடிகின்றது. பல்கலைக்கழகச்சிந்தனையில் பாரத நாட்டுச்சிந்தனையாளர் ஆன்மீகத்திற்குத் தந்த முக்கியத்துவத்தை இராமநாதனும் தனது பல்கலைக்கழகச் சிந்தனையிற் காண்கிறார்.

‘கீழ்நாட்டுக் கல்விவிழுமியங்களோடு மேனாட்டுக் கல்வி விழுமியங்களையும் இணைத்துக்காலத்திற்கு ஏற்ற கல்வியை வழங்குவதை’

பல்கலைக்கழகங்கள் ஏனையகல்வி நிறுவனங்கள் கல்வி இலக்காகக் கொள்ளவேண்டும் என்ற சிந்தனையில் கீழ்நாட்டுக்கல்வி விழுமியங்கள் என்பது ஆன்மீக அடிப்படையாகும். தயானந்தசரஸ்வதியின் தேசியபண்பாட்டு மறுமலர்ச்சிக்கான கல்வி ஆறுமுகநாவலரின் சைவசமய மறுமலர்ச்சியில் பண்பாட்டு வாழ்க்கை நெறியினைவலியுறுத்தும் கல்விச்சிந்தனைகள், சுவாமி விவேகாநந்தனின் மனிதனை முழுமையாக்கும் ஆன்மீக இலக்குள்ள ஒழுக்கம் சார்ந்த மறுமலர்ச்சிக் கல்விச்சிந்தனைகள், இரவீந்திரநாத் தாகூரின் தேசிய அடிப்படையில் ஆன்மீக விருத்தி தரும் கல்விக்கொள்கைகள், காந்திஅடிகளின் ஒழுக்கத்தை ஒம்பி நின்று ஆன்மீகவிருத்தி காணும் கல்விக்கொள்கைகள், இராமநாதனின் கல்விச்சிந்தனையில் அழுத்தம்

பெற்றிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இந்த அடிப் படையில் தான் இந்நாட்டின் பல்கலைக்கழகக்கல்வி அமைய வேண்டும் என்பது இராமநாதனின் பல்கலைக்கழகச் சிந்தனை யாக இருந்தது.

இலங்கை முழுவதற்கும் ஒரு பல்கலைக்கழகக்கல்லூரி யுடன் இணைந்த பல்கலைக்கழகம் ஒன்று பல்கலைக்கழகக் கல்வியைப் பெறவேண்டும் என்ற இளைஞர் எல்லோருக்கும் முழுமையான பயன் தரும் கருத்தாக இருக்கமுடியாது என்று கருத்துத்தெரிவித்தார். மக்கள் செறிவாக வாழும் பகுதிகளில் பல்கலைக்கழகங்கள் அமையவேண்டும் அதன் வாயிலாக பல்கலைக்கழகக்கல்வி பரவலாக்கப்பட வேண்டும் என்பது இராமநாதன் கண்ட பல்கலைக்கழகக்கல்விச் சிந்தனை யாகும் இவரது காலம் 1851 — 1930.

இயல் எட்டு

கேழத்தேயஒளி அருணாசலம் தரும் கல்விக் கருத்துக்கள்

* நிரம்பிய கல்விப் புலமையும், அரசியல் வன்மையும் ஆளுந் திறனும் வாய்ந்த ஸ்ரீமான் சேர் பொன்னம்பலம் அருணாசலம் 1853 — 1924, தேச சேவைக்கென்றே தன் நாட்களை அர்ப்பணம் செய்த பெருந்தகையாளர் — சட்ட மன்றத் திருத்தத்தின் அறிதின் முயன்று முற்றுவித்த வீரர் — இலங்கையிற் சர்வகலாசங்கம் அமைப்பதற்காய் அருந்தவம் ஆற்றித் தளராதுழைத்த பெருமான், இவரது நன்றிகளை மறவாத இலங்கை வாசிகளால் நிறுவிய நடுகல் என்று அருணாசலம் அவர்கள் சிலையைப் பாராளுமன்றத் திற்கு முன்பாக நிறுவி அதில் இவ்வார்த்தைகளைப் பதித்துள்ளார்கள். இம்மதிப்பீடு அவர்கள் பற்றிய பொருத்தமான கணிப்பாகும்.

இவர் சிறந்த தேசத் தொண்டரும் தேசாபிமானியும் ஆவார். சுதந்திர உணர்வு கொண்ட இவர் தனது வாழ்

நாட் காலத்தில் தேசப் பெரியார்களின் விசுவாசத்தையும் நன்மதிப்பையும் பெற்றவர். ஜேபுத்தேயங்களிலும், மேலைத் தேயங்களிலும் பெற்ற கல்வி அவரின் சுதந்திர உணர்வுடன் கலந்து கிழைத்தேயத்தில் பஸ்துறைகளிலும் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது.

நாவலர் காட்டிய நன்னெறியில் வாழ்ந்த பொன்னம் பலம் சகோதரர், சேர் பொன். அருளுசலம் இலவசக்கல்வி, அண்ணமொழிக்கல்வி, உயர்கல்வி, தொழிற்கல்வி பற்றிய ஆழ்ந்த சிந்தனையுடையவர். கிறந்த அறிவாளி, அரசாங்கத்தில் உயர் பதவி வடுத்தவர், அரசியற் பண்டிதர், அறிவுநூற் புலவர், தத்துவ சாஸ்திரி, சட்டசபை உறுப்பினர் என்ற சிறப்புக்கள் அவரிடத்தில் காணப்பட்டன. அன்று நடை முறையிலிருந்த கல்வித்திட்டத்தில் அதிருப்தி கொண்டார் அதனைச் சீர்திருத்துவதற்கான பல ஆலோசனைகளை நல்கினார். 1930 ஆம் ஆண்டில் அருளுசலம் இலவசப்பந்தமாக அதிபர் எஸ். எம். பரேஸ் என்பாருடன் கலந்தரையாடினார். இதனால் கவரப்பட்ட பரேஸ் அருளுசலத்தின் அக்கருத்துக்களை அறிக்கையாகச் சமர்பிக்குமாடி கேட்டார். 1936, யூலை எட்டாந்திகதியன்று அருளுசலம் அறிக்கை சமர்பித்தார். அவ்வறிக்கையில் கொழும்பில் வழங்கப்பட்டு வந்த ஆரம்பக்கல்வி முறையின் அடிப்படையான குறை ஆங்கிலத்தின் மூலம் கல்வி பயிற்றப்படுதலே என்று குறிப்பிட்டார். அண்ணமொழிக் கல்வியினை இயக்க பூர்வமாக அமைத்துப்போராடிய தலைவர் இவர். அவர் கல்வி அறிபரிடம் விடுத்த வேண்டுகோள் “இங்கிலாந்திலுள்ள ஆங்கிலப் பாடசாலைகளில் ஆங்கிலத்தைத் தள்ளி விட்டு, ஜேர்மனிய மொழியைப் போதன மொழியாக்கினால் எவ்வாறு இருக்குமென யோசித்துப்பாருங்கள், ஆங்கிலத்துக்கும், சிங்களத்துக்கும் அல்லது தமிழுக்கும் உள்ள ஒற்றுமையிலும் பார்க்க ஜேர்மனிய மொழிக்கும் ஆங்கிலமொழிக்கும் அதிக ஒற்றுமை உள்ளது. எனவே சிங்களச்சிறார்கள், தமிழ்ச்சிறார்கள் ஆங்கிலம் சுற்பதை விட ஆங்கிலச்சிறார்கள் ஜேர்மனிய மொழியை

இவ்ருவில் கற்க முடியும்” இந்த விவாதத்தில் இருந்து அவர் அண்ணாமொழிக்கல்வியினை ஆரம்ப வகுப்பிலிருந்தே புகுத்த வேண்டுமென்பதில் மிகவும் திடசங்கற்பத்துடன் செயற்பட்டார் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

கல்வித் திட்டத்தில் காணப்படும் குறைகளை அகற்ற அவர் பலவித நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்படி பொரிசு செய்தார். திரு. பரேஸ், சேர். அருணாசலத்திற்கு நன்றி கூறின ரெனினும் இந்தச் பொரிசுகளை அவர் அமல் நடத்த முன் வரவில்லை என்பதைப் பின்னர் வைத்துக்கொண்ட கடிதத் தொடர்புகள் விளக்குகின்றன. இதனால் மனம் தளராது தமது அறிக்கையின் ஒரு பிரதியை தேசாதிபதி சேர். வெஸ்ட்ரிப்த்வே அவர்கட்கு அனுப்பிக் கல்வித் தேவைகளை ஆராய ஒரு குழுவை நியமிக்க வேண்டுமென்றும் கடித மூலம் கேட்டுக்கொண்டார். இக்கடிதம் 1900, ஏப்பிரல் 30ஆம் திகதியன்று எழுதப்பட்டது.

இவ்வறிக்கையில் இலங்கையில் ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவ வேண்டுமென்றும், இதைச் செய்யமுடியாதவிடத்தி, ஸ்ரேயஸ் கல்லூரி'யை ஒரு பல்கலைக் கழகக் கல்லூரி அந் தஸ்துக்கு உயர்த்த வேண்டுமென்றும் அவர் கேட்டுக்கொண்டார். இவ்விதம் ஒரு அமைப்பு ஏற்பட்டால் 'மக்களுக்கு அழியா நன்மை பயக்கும், அத்துடன் இலங்கையில் தேசாதிபதி அவர்களின் ஆட்சிக்கு நல்ல ஞாபகச்சின்னமாகவிளங்கும்' என்று அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார். இதற்கு அவருக்குக் கிடைத்த பதில் அவரின் நம்பிக்கையை முற்றிலும் சீர்குலைத்தது. 'கல்வி பற்றிய தங்களின் அறிக்கை நிர்வாகவுள்களில் முறையாகக் கவனிக்கப்பெற்று தேசாதிபதி இதுபற்றி எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுப்பதில்லையென்று அக்டோபர் 15 ஆம் திகதி முடிவு செய்தார்' என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் சேர். அருணாசலம் இத்தோல்வியை ஒப்புக்கொள்ள வில்லை.

‘இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பிதா’ என அழைக்கப்பட்ட இவர் 1906ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம், இலங்கை பல்கலைக்கழகச் சங்கத்தைத் தொடங்கினார். அவர் பல்கலைக்கழகம்பற்றிக் கொண்டிருந்த கருத்தை அவரின் தொடக்க உரையிலிருந்து அறியமுடிகின்றது.

.....‘ஆகவே இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தை ஸ்தாபிக்க முயற்சி செய்வதில் நம் முன்னோரின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றுவதோடு அல்லாமல் இன்றியமையாத ஒரு பணியையும் நாம் செய்கின்றோம். பல்கலைக்கழகம் எவ்வாறு அமைய வேண்டும், படிப்பித்தல், பரீட்சை ஆகியன எவ்விதம் அமைய வேண்டும் என்பதை நாம் வரையறுக்க வில்லை. அவை வருங்காலத்தில் படிப்படியாக விரிவடைய வேண்டியவை. லண்டன் கேம்பிரிட்ஜ், சென்னைப் பல்கலைக்கழக முறைகள் சம்பந்தமாக இப்பொழுது பொதுமக்கள் முன்னிலையில் உள்ள உயர்தரக் கல்வித் திட்டம் எதையும் தங்குதடையின்றிப் பின்பற்றலாம். இத்திட்டங்கள் காலத்திற்கேற்ற மாறுபடும் தன்மையானவை. ஆகையால் நமது சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப மாறுதல் ஏற்பட வேண்டும் எனப் பொதுவாகக் கருதப்படுகின்றது. நிலைமாவும் காலம் நீண்டதாகவோ, பயனற்றதாகவோ இல்லாது இருக்கச் செய்வதே எமது சங்கத்தின் நோக்கம். தற்பொழுது பாடசாலைகளிலும், ஏனைய தொழிற் கல்வி நிலையங்களிலும் சிதறிக் கிடக்கும் சக்திகளை ஒருமுகமாக, ஒழுங்குபடுத்தும் ஆரம்ப, உயர்தர பாடசாலைகளின் சிகரமாகத் திகழக்கூடியதுமான பல்கலைக்கழகத்தை அமைப்பதே சங்கத்தின் நோக்கம்’ என்கின்ற அருணாசலத்தின் கருத்தில் பல்கலைக்கழகம் அமைய வேண்டுமென்பதும், அது எத்தகைய பணியையும், மாற்றங்களையும் ஏற்று முன்னோக்கிச் செல்ல வேண்டும் என்ற விளக்கமும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பேராசிரியர் மார்ஸ் அவர்கள் அருணாசலம் மதுரையில் காலமான போது இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியின்

அதிபராக விளங்கியவர். அவர் அருணாசலத்தின் சேவைவயைக் குறிப்பிட்டு மாணவர்க்கு உரையாற்றுகையில் “இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் காணும் திட்டத்தில் உண்மையான பிதாவாக விளங்கிய ஒருவரது ஞாபகத்தக்கு நாம் மரியாதைகளை செலுத்துவதற்காகவே இங்கு உங்களை குழுமும்படி கேட்டுள்ளேன். அரசாங்க ஊழியர், அரசியல்வாதி, கல்விமான் கல்வித்துறையில் தொண்டாற்றியவர், சமூகசீர்திருத்தக்காரர், ஞானி என்று தம் பத்துறை வாழ்வில் அவர் செய்த சேவைகள் பற்றியும் அடைந்த பல்வித வெற்றிகளைப் பற்றியும் பலரும் பலபட எழுதியுள்ளார்கள். ஆனால் அவரின் பித்திய நாட்களில் அவரைச் சார்ந்த எவருக்கும் ஊக்கமும், உணர்ச்சியும் நல்கிய துறை பற்றி அவர் உள்ளத்திற்கு மிக உவப்பானதும் என்னோடும் உங்களோடும் தொடர்பு கொண்டு விளங்குவதுமான இப்பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி என்னும் தாபனம் சம்பந்தமாக அவர் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் பற்றி அதிகம் கூறப்படவில்லை” என்றார். இக்கருத்தில் அருணாசலத்தின் பல்கலைக்கழக இயக்கம் எத்தகையது என்பதை அறிய முடிகின்றது. பல்கலைக்கழகத்தில் நூலகங்களின் பங்கை உணர்ந்து பத்மநாப நூல்நிலையத்தை ஏற்பாடு செய்தார். சேர். குமார சுவாமி விஞ்ஞானப் பரிஸையும் மாணவர் விடுதிக்கு அவர் பெரும் நன்கொடையையும் அளித்தார். பல்கலைக்கழகச் சங்கத்திலும் கலைக்குழுவினும் அங்கத்தவராக இருந்ததுடன் கல்லூரி விவகாரங்களுக்காக அதனுடைய எதிர்கால வளர்ச்சியை உத்தேசித்து சிறந்த ஆலோசனைகளையும் வழங்கிவந்தார்.

கல்வி மேலைத்தேய சூழ்நிலையில் அந்த வாடையுடன் கற்பிக்காது அது கீழைத்தேய மரபுக்கும் தேவைக்கும் ஏற்ற வகையில் கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர் கருதினார். ஆங்கிலவரலாறு, புனியியல் என்பதுக்குப் பதிலாக இலங்கை, பாரதம் ஆகிய நாடுகளின் வரலாறு, புனியியல் என்பவற்றைக் கற்பிப்பது உகந்தது என அவர் ஆலோசனை கூறினார். வெளி நாடு சென்று கற்கும் மாணவர் உரோம இராச்சியம், இங்கிலாந்துப் பேரரசு பற்றிய கல்வியையே கற்கின்றனர்.

இலங்கையின் தேசியவீரர்கள் வரலாற்றைக் கற்பதில்லை. பண்பாட்டை மதிப்பதில்லை. இந்த வகையில் தேசிய உணர்வற்ற கல்வியாக, அவர்கள் உயர்கல்வி அமைந்திருக்கிறது 1906 இல் அவர் பல்கலைக்கழகம் பற்றிய சிந்தனை தொடர்பாகக் கூட்டிய பகிரங்கக் கூட்டத்தில் இக்கருத்துக்களை வலியுறுத்தியிருக்கின்றார். தேசிய உணர்வுடன் அறிவாற்றலை வளர்க்கும் கலைத்திட்டத்தை அவர் பல்கலைக்கழகங்கள் ஏற்க வேண்டும் என்ற கொள்கை உடையவர்.

அருளுசலம் கலையுணர்வு படைத்தவர். இது அவரது முருகியல் உணர்வைத் தூண்டியது. தனது ஓய்வு நேரம் முழுவதையும் கலைகளுக்காக அர்ப்பணித்தார். பண்டைய இலக்கியம், புதைபொருள் ஆராய்ச்சி, மேலைத்தேய, கிழைத்தேய தத்துவஞானம் ஆகியவைகளையும் ஆராய்வதில் ஈடுபட்டார். அவர் 'இலங்கைச் சரித்திரச் சுருக்கம்' என்ற சிறுநூலை வெளியிட்டார். இந்நூல் அவர் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டதோடு, இத்தகைய ஆராய்ச்சியில் இலங்கையர் ஈடுபடாத காலத்தில் இந்நூல் எழுதப்பட்டதால் மிகவும் உபயோகமான தாயிற்று.

இலங்கை நிருவாக சேவையாளராக இருந்த இவர் அழ்ந்த கல்வியறிவு படைத்தவர். ரோயல் ஆசிரியர் சங்கத்தில் தலைவராக இருந்து சேவைபுரிந்ததோடு தமிழ் இலக்கியத்தைப் பற்றியும் பல சுட்டுரைகள் எழுதினார். இந்நாட்டில் மட்டுமல்ல பிறநாடுகளிலும் இவர் கலைவல்லுனராக மதிக்கப்பட்டார்.

இங்கிலாந்தில் கலை அறிஞர்கள் குழுவில் அங்கத்தவராக இருந்ததுடன் முக்கியமான 'அத்தீனியன் கிளப்பின்' அங்கத்தவராகவும் இருந்தார்.

அருளுசலம் பற்றி எட்வேட் கார் பென்ட் கூறும் பொழுது "மிகவும் கடினமான பலதிறப்பட்ட விடயங்களை

எளிதாகப்படியும் இவரின் ஆற்றல் கண்டு நான் அடிக்கடி வியப்புற நேர்ந்தது. மற்றையவர்களுக்கு மிகவும் கடினமென்று சொல்லக்கூடிய விடயங்களை அவர் விரைவில் கிரகிக்கும் முறை குறிப்பிடத்தக்கது” எனக் கூறுகின்றார்.

கருத்துறை நீதவானாக அருணாசலம் கடமையாற்றும் பொழுது கேர்ணல் ஒல்கொட் இவரைச் சந்தித்ததைப்பற்றிக் கூறும்பொழுது “இன்று கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த ஹெஸ்ட் கல்லூரியின் பட்டதாரி ஒருவரைச் சந்தித்தேன். நான் ஆசியாவில் சந்தித்த மிகவும் அறிவாற்றலும் நாகரிகமும் வாய்ந்தவர்களில் இவர் ஒருவர்” என்றார். இத்தகைய சிறப்புக்கள்தான் அவர் கல்விப்பற்றிய சிந்தனைக்கு ஆதாரமாக இருந்தது.

பலமதக் கருத்துக்களையும், தத்துவ ஞானக்கொள்கைகளையும் கற்ற இவர் வைதீக சைவராகவே விளங்கினார். அருணாசலம் அவர்களின் மறைவிற்குப் பின் வெளியிடப்பட்ட ‘சமயத் தத்துவ ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளும், மொழிபெயர்ப்புக்களும்’ என்ற நூலுக்கு முன்னுரை எழுதிய சேர். சி. பி. இராமசாமிஐயர் “தமிழ்த் தத்துவ ஞானக் கருத்துக்களையும், இலக்கியங்களையும் முற்றாகவேனும், சிறிதாகவேனும் அறியாதவர்களுக்குச் சேர். பொன்னம்பலம் அருணாசலம் அவர்கள் தமது நூற்றொகுதியில் அவற்றைத் தந்திருப்பதற்கு உலகம் செய்யத்தக்க கைம்மாறும் உண்டுகொல். புராதன தமிழ்ப்புலவர் பெருமக்கள் எளியவினக்கமான தமிழ் நடையைப் பின்பற்றியபோதும் காலஞ் செல்லச் செல்ல கருத்துக்கள் மிகவும் கடினமான மொழியில் எழுதப்பட்டமையினால் அவைகளில் பொதிந்து கிடக்கும் மாண்புமிகு கருத்துக்களை எடுத்துக் காட்டுபவர் தேவைப்பட்டனர். மாணிக்கவாசகர், தாயுமானவர், மற்றும் குரவர்கள் நூல்களை எல்லோரும் விளங்கிக்கொள்ளும் முறையில் தெளிவுபடுத்துகிறார். அருணாசலத்தின் மொழிப்பெயர்ப்புக்கள் மூலநூல்களின் உட்கருத்தையும் அழகையும் நன்கு எடுத்துக்காட்டு

கின்றன.” மொழியாற்றல் என்பது ஒரு கல்விச் சிந்தனையானதுக்கு இன்றியமையாதது. கருத்துக்களை அவ்வாற்றலினால் தெளிவாகக் கூறமுடியும். எனவே மேற்கூறிய கருத்துக்கள் அருணாசலத்தின் கருத்துக்களை வெளிக்கொணரும் ஆற்றலை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

இவரின் கல்விச் சிந்தனைகள் ஆன்மீக அடிப்படையில் அமைந்தன. ‘கல்வி பற்றிய கீழ்நாட்டு இலட்சியங்களும் இக்காலப் பிரச்சினைகளில் அவற்றின் செல்வாக்கும்’ என்ற அவரின் சொற்பொழிவில் அவரின் ஆன்மீக அணுகுமுறை வெளிப்படுகின்றது. கிரேக்கக் கலைக்கும் பாரதக் கலைக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டி கிழைத்தேயக் கட்டிடக் கலையின் அடிப்படைத் தத்துவம் ஆன்மீகம் என்ற அவரின் கருத்து குறிப்பிடத்தக்கது. கிழைத்தேய இலக்கியங்களையும் இவ்வாறே அணுகுகின்றார். எனவேதான் கல்விச் சிந்தனைகளையும் ஆன்மீக அடிப்படையில் அணுகி கிழைத்தேயக் கல்வி மரபு இதுதான் என்று நிலைநாட்டுகின்றார்.

பாரதத்தில் குருகுலங்களின் வரலாற்றையும் நோக்கத்தையும் விளக்குவதோடு உண்மையான அறிவைப் பெறுவதற்கு அவர்கள் எவ்வாறு - முயற்சி எடுக்கிறார்கள் என்பதையும் காட்டுகிறார். மேலும் இம்மைக்கும் மறுமைக்குமான கல்விப் பிரச்சினைகளைச் சமாளிப்பதற்குக் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளுக்கிடையேயுள்ள வித்தியாசத்தையும் அவர் அதில் காட்டியுள்ளார். இக்கருத்து கல்வியின் இறுதிப்பயன் என்ன என்பதையும் அத்தகைய பயனை அடையும் நெறியில் இருதிகைகளின் போக்குகள் எத்தகையது என்பதையும் காட்டுகின்றார். அருணாசலத்தின் கல்விக் கொள்கையில் ஆன்மீக உணர்வு அடித்தளமாக இருப்பது அவதானிக்கக் கூடியது.

இந்து மதக்கல்வியையும் அனுபட்டானத்தையும் வளர்த்து வந்த கொழும்புச் சைவபரிபாலன சபையைப் புனருத்தார

ணம் செய்ய திருவாளர்கள் சி. நமசிவாயம் என். இரத்தின சபாபதி சி. தியாகராஜா ஆகியோரின் உதவியை நாடி ஆவன செய்தார். இச்சபையின் முதலாவது தலைவரும் இவரே.

சிறத்த சமூக சேவையாளராகிய அருணாசலம் இராப் பாடத்திட்டம், முதியோர் கல்வி, தொழில் முன்னினைப்பாடங்கள் கற்பிக்க ஒழுங்குகள் செய்தார். 1914ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 12ஆம் திகதி சில பிரமுகர்களை அழைத்து தம் மனதில் கொழுந்து விட்டெரிந்த உணர்ச்சியைப் பின்வருமாறு எடுத்துரைத்தார் “மக்களின் தேவையை நன்குணர்ந்து அறிவு நல்ல பொழுதுபோக்கு என்பவற்றை அவர்களுக்குக்கிடைக்கச் செய்து அவர்களது வாழ்க்கையைத்துவக்கி அழகுபடுத்த வேண்டும். அத்துடன் சுற்றவர்கள், செல்வந்தர்கள் குறைந்த நிலைமையிலுள்ள சகோதரர்கள் என்பாரிடையே இனிய மனித உறவுகளை நிலவச் செய்தல் வேண்டும். இத்தவேலை மிகப்பாரிய தொன்றெனினும் மக்கள் கல்வி, வைத்திய சௌகரியம், பொருளாதாரச் சீர்திருத்தம் அவர்களின் விட்டுத்திட்டங்களை அமூல் நடத்தல், கல்வியறிவைப் பெருக்குதல் போன்ற பண்புகளும் அவதானிக்கப்பட வேண்டும்” இவ்வாறு சமூக சேவை, கல்விச் சேவைகளில் அவர் முழுமையான சமுதாய உணர்வுள்ள சமுதாயத்தைக் காண முற்பட்டார் ‘பொல்செவிக்’ கட்சிக்கொள்ளையினால் கவரப்பட்ட இவர் கல்விச்சிந்தனைகள் சாதாரண மக்களையுள் சுற்றிக் செல்லும் சமதர்மக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அமைவெது. தேசிய மறுமலர்ச்சிக்கும் சமூக சமரசத்துக்கும் ஏற்ற ஒரு கல்வித்திட்டத்தை அவர் முன்வைக்கின்றார். இலவசக்கல்வி எண்ணக்கரு அருணாசலத்தின் சிந்தனையில் இந்நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஏற்பட்டது. இத்தகைய கருத்தே கொழும்பு நகரில் வாழும் ஏழைச் சிறுர்களுக்கு கட்டாய இலவச ஆரம்பக்கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும் என்று அரசிடம் வேண்டுகோள் விடுக்கவும் வழிவகுத்தது.

தேசிய மறுமலர்ச்சியில் கல்வியின் பங்களிப்பை வலியுறுத்திய அருணாசலம் கல்விகற்கும் காலத்தில் பல பாராட்டு

தல்களைப் பெற்றவர் 'ரோயல் அக்கடெமியில்' இவர் இராணி கல்விச் சகாயநிதியைப் பெற்றார். இக்கல்லூரியின் அதிபர் கலாநிதி பாக்கரப் பேக், இவரைப் பற்றிய நற்சாட்சிச் சான்றிதழில் "கல்வி கற்பிக்கும் தொழிலில் எனக்கு நாற்பது வருட அநுபவம் உண்டு; அருணாசலத்தைப் போல சாமர்த்தியமும், விவேகமும் வாய்ந்த வாலிபனைக் கண்டதேயில்லை" என்கின்றார். மேலும், 1870 இல் ஆங்கிலப் பல்கலைக்கழக சகாயநிதியைப் பெற்று, அருணாசலம் அவர்கள் கேம்பிரிஜ் ஜிலுள்ள 'கிறைஸ்ட்' கல்லூரியில் உயர்தரக் கல்வி பெறச் சென்றார். அக்காலத்திலிருந்த வித்தியாதிகாரி சேர்.வொன்டர் கென்டோல் கேம்பிரிஜ்ஜிலுள்ள வித்தியாதிகாரிக்கு அருணாசலத்தைப்பற்றி எழுதும் போது "ஒரு விஷேட தகுதியுள்ள கீழைத்தேய இளைஞன், சகல முன்னேற்றத்தையும் அடையக்கூடிய ஆற்றலுடையவன்" என்று குறிப்பிட்டார். எட்வேட் காப்பென்டர் அருணாசலத்தின் ஆத்ம நண்பராக இறுதிவரை இருந்தவர். தனது நட்பின் சின்னமாக, அருணாசலம் அவர்கள் இறந்த பின்பு அவர் எழுதிய கடிதங்களைத் தெரிந்தெடுத்துத் தொகுத்து 'கிழக்கின் சோதி' என்ற பொருளுள்ள நூலாக வெளியிட்டார். 1853 செப்டெம்பர் மாதம் 19 ஆந் திகதி கொழும்பில் பிறந்த இவர் 1924 ஆம் ஆண்டு மறைந்தார்.

இயல் ஒன்பது

கௌரவ ஆ. கனகரத்தினம் அளித்த
கல்வி நெறி

இந்நாட்டின் கல்விச்சிந்தனைகளை உருவாக்குவதில் யாழ்ப்பாண இளைஞர் சங்கம் ஆற்றிய பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. 1924 ஆம் ஆண்டிற்குப்பின்பு உருவெடுத்த இக்கழகம் அரசியல் பொருளாதார, கலாசார மறுமலர்ச்சியில் சமதர்மக் கருத்துக்களை கொண்டிருந்தது. இவற்றின் அடிப்படையில் இலங்கைக்கான ஓர் தேசிய கல்வித்திட்டத் தைச் சிந்தித்தது. இக்கழகம் தனது நான்காவது மகாநாட்டை 1928 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் கீரிமேலையிலுள்ள வைத்திலிங்கம் மண்டபத்தில் தவத்திரு விபுலாநந்த அடிகளின் தலைமையில் நடத்தியது. பாரதத்தின் சுயராச்சியக்கட்சியின் துணைத்தலைவர் எஸ்.சத்தியமூர்த்தி இம்மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினார்.

இலங்கையின் அன்றைய பிரமுகர்களான ஜி. கே. டபிள்யூ பெரேரா, ஏ. எ. குணசிங்கா இம்மகாநாட்டில் கலந்து

கொண்டார்கள். இதே மகாநாட்டில் 'எமது பொருளாதாரமும் சமூகப்பிரச்சினைகளும்' என்ற தலைப்பில் பல சமதர்மக் கருத்துக்களை முன்வைத்தவர் கனகரத்தினம். சட்டத்தரணியான இவர் 1871 ஆம் ஆண்டு அரியாலையிற் பிறந்து 1929 ஆம் ஆண்டு வரை வாழ்ந்தவர். யாழ்ப்பாண உள்ளூராட்சி மன்ற உறுப்பினராகவும், யாழ்ப்பாணம், மன்னார் மாவட்டங்களுக்கான மக்களால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட சட்டநிருபண சபை உறுப்பினராகவும் கடமையாற்றி அனுபவம் பெற்றவர். கல்விச்சபையின் தலைவராகவும், கல்வி அபிவிருத்திக் குழுவின் அங்கத்தவராகவும், வேலைவாய்ப்புக்குழு, விவசாயச்சங்கம், தேசவழமைக்குழு, மலேரியாசுரத்தடுப்புச்சங்கம் ஆகிய சங்கங்களின் அங்கத்தவராகவும் இருந்து அனுபவம் பெற்றவர். இவரின் அனுபவங்கள் சாதாரண மக்களின் அபிவிருத்தியையும், தேவைகள் என்ன என்பதையும் உணரவைத்தது. எனவே தேசிய மறுமலர்ச்சிக்கு கல்வி மறுமலர்ச்சியின் அவசியத்தை உணர்ந்து மக்கள் கல்வித்திட்டத்தைச் சமதர்ம அடிப்படையில் சிந்தித்தார்.

கனகரத்தினம் அவர்கள் நாட்டின் விடுதலை, ஒற்றுமை, நாட்டின் தனித்துவம், தனிப்பெருமை, கல்விமறுமலர்ச்சி, கலைவளர்ச்சி, தமிழ்வளர்ச்சி, ஆன்மீகநெறி ஆகிய பத்துறைகளிலும் தன்வாழ்வின் பெரும்பங்கை அர்ப்பணித்த கர்மயோகி ஆவார். அன்னைமொழி எல்லா நிலைகளிலும் போதனாமொழியாக வேண்டுமென்பது அவரின் கருத்து.

'ஆங்கிலக்கல்வி உழைப்புக்கு மதிப்பளிக்கும் மனப்பான்மையை வளர்க்கவில்லை. எமது கல்வி முறையில் பெரிய குறைபாடு கல்வி ஒருசிலருக்கென இருப்பதே. ஆங்கிலக்கல்வி வளர, வளர சுற்றவர்களுக்கும் சாதாரண பொதுமக்களுக்கும் உள்ள வேறுபாடு வளர்ந்து செல்கிறது என்று கனகரத்தினம் அவர்கள் அனுபவரீதியாகக் கண்டார்கள். எனவே இலங்கையில் ஒரே மாதிரியான பள்ளிக்கூடங்கள் அமையவேண்டுமென்றும், இதுவரை இருந்த கல்விக்கூடங்கள் அரசாங்கத்தின் நலனையே நோக்கமாக கொண்டுள்ளது என்றும்

குறைபட்டுக்கொண்டார். ஆகவே மக்களுக்குப்பொருத்தமான கல்விக்கொள்கை உருவாக்கப்படவேண்டும், தேசிய அடிப்படையில் சமதர்மமக்கருத்துக்களைக் கொண்டதாக அது அமைய வேண்டும் என்றார்.

இத்தகைய கருத்துக்களை முன்வைத்து 1926ஆம் ஆண்டில் தர்க்க ரீதியாக புதியதொரு கல்வித்திட்டத்தின் அவசியத்தை எடுத்துரைத்தார். இதன் விளைவாகவே அதே ஆண்டில் இவற்றை எல்லாம் பரிசீலனை செய்ய ஒரு கல்விக்குழு நியமிக்கப்பட்டது. இக்குழுவின் தலைவராக கனகரத்தினம் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார். பொன்னம்பலம் இராமநாதன், வைத்திலிங்கம் துரைச்சாமி, யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் அன்றைய அதிபர் லிக்குன் அடிகள் ஆகியோர் இக்குழுவில் இடம் பெற்றனர். நமது கல்லூரிகளில் சிங்களமொழியையும், தமிழ்மொழியையும் போதனா மொழியாக்க வேண்டும், இந்த நாட்டிற்கு உகந்தது இரு மொழிக்கல்விப் போதனையே, சிங்களவர்களுக்கும் தமிழர்களுக்கும் அவர்களது அனை மொழியே போதனா மொழியென்றும் இணைமொழியாக ஆங்கிலம் கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்துக்களை இக்குழுவினர் முன்வைத்தனர்.

தேசிய உணர்வும் சுதந்திரப் போக்கும் கல்வித்திட்டத்தின் அடிப்படையாக இருக்க வேண்டும் என்ற கல்வித்தத்துவம் கனகரத்தினம் அவர்களின் சிந்தனையாக அமைந்தது. அன்னை மொழி மூலம் கல்வி அளிப்பது மக்களின் பிறப்புரிமை என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தார். தேசிய மொழிகளுக்கு உரிய இடம் தந்து அகில உலகத் தொடர்புக்காக ஆங்கிலத்தின் அவசியத்தையும் அவர் வலியுறுத்துகிறார்.

மக்கள் கல்வித்திட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்களான இலவசக்கல்வி, சுட்டாயக்கல்வி பற்றி வலியுறுத்துகிறார். கல்வியை அரசே அளிக்க வேண்டும் என்ற பிரேரணையை சுட்ட நிகு

பணச் சட்டத்தில் கொண்டு வந்த சமதர்மக் கல்வி நெறியாளர் இவர். கல்வி வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க வேண்டும் என்பது இவரின் மற்றைய கருத்து. கைத் தொழிற்கல்வியை வளர்க்க இந்நாட்டில் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டுமென்றார். வேலையின்மையைத் தீர்க்கும் ஆலோசனைகளை சட்ட நிருபணசபைக்கு வழங்கினார். மக்களுக்கு வழங்கப்படும் கல்வி சிவநெருபாயக்கல்வியாக இருக்க வேண்டுமென்பதை இவர் கட்டிக்காட்டுகிறார். எனவே இவரின் கருத்துப்படி கலைத்திட்டம் நூல்கார் கல்வியையும் தொழில் சார் கல்வியையும் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று முழுமையான ஓர் கலைத்திட்டத்தை முன்மொழிந்தார். கல்விக்கும் வேலைவாய்ப்புக்கும் தொடர்பு இருத்தல் வேண்டுமென்றும் நாடு வளம் பெற மாணவர்கள் செயற்றிறம் கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற இவரின் கருத்துக்கள் சமகாலம் வேண்டிநிற்கும் கருத்துக்களும் ஆகும்.

‘இலங்காபிமானி’ என்ற பத்திரிகையில் இருபது ஆண்டு களுக்கு மேலாக இதே கருத்துக்களை கூறிவந்ததையும் அதே கருத்துக்களையே அவர் சட்ட நிருபணசபையில் வலியுறுத்தியதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. அரசியலும் கல்வியும் இவரில் இணைந்து காணப்படுகின்றது.

‘இலவசக்கல்வியும், போதனா முறைதத்துவமும், அரசுத்துறை கல்வி அமைப்பும் ஒன்றோடொன்று தொடர்பு கொண்டவை. அமெரிக்க கல்வி வல்லுனர், கலாநிதி கிப்பற்றிக் இலங்கையில் அரசுத்துறை பள்ளிக்கூட அமைப்பு கொள்கைக்காக 1929 ஆம் ஆண்டிலேயே தத்துவரீதியான கருத்துக்களை அளித்தார். ஒவ்வொரு பிள்ளையின் ஆற்றலையும், அறிவையும், வளர்க்கப்படாத உளச்சார்பு ஆற்றலையும் வளர்த்தெடுக்காவிட்டால் சமூகத்துக்குப் பேரிழப்பு ஏற்படும், என்றார். இதே கருத்தை அகில உலகச்சிந்தனையாளர் பேராசிரியர் லஸ்கர் இன்னும் தெளிவாக ‘மக்கள் ஆற்றல் முழுவதையும்

வெளிக்கொணரவல்லது அரசு வழங்கும் கல்வி, என்கின்றார். அரசு மக்களை சமமாக மதித்து அனைவருக்கும் கல்வியை வழங்கும். எனவே கல்வி அளிக்கும் உரிமை அரசுக்கு மாத்திரமே இருக்க வேண்டும். இதே கருத்துக்களையே கனகரத்தினம் கொண்டிருந்தார். கல்வி இலவசமாக எல்லோருக்கும் வழங்க வேண்டும் என்பது அவர் கொள்கை. இதற்காகத் தான் அவர் மத்திய மகாவித்தியாலயத் திட்டத்திற்கு முழு ஆதரவு தந்தார். இவற்றின் விளைவாக 1945ஆம் ஆண்டின் பின்பு இலவசக் கல்வித்திட்டம் அமுலாகியது. ஆனால் இன்றும் இலவசக் கல்வி பூரணமாக அமுலாக்கப்படவில்லை.

பள்ளிக்கூடங்களில் இருந்து பல்கலைக்கழகம் வரை கல்வியை அளிக்கும் உரிமை அரசின் கடமையென வலியுறுத்துகிறார். பல்கலைக்கழகம் பற்றிய இவரின் கருத்து குறிப்பிடத்தக்கது. 1927ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் நான்காம் திகதி பல்கலைக்கழக மசோதா விவாத உரையை இவர் நடத்தினார். அப்பொழுது இலங்கையில் ஒரு பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி மாத்திரம் இயங்கியது. முழுமையான தன்னிறைவு பெற்ற பல்கலைக்கழகம் தேவையென்று ஒரே குரல் எழுப்பிய காலம் அது. அன்று முந்தாறு மாணவர்கள் மாத்திரமே உயர்கல்வியைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்தனர். கனகரத்தினம் அவர்கள் ஒரு பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி மாத்திரம் இலங்கையின் உயர்கல்வித் தேவையைப்பூர்த்தி செய்யாது என்றார். ஒரு சிலருக்குத்தான் உயர்கல்வி என்ற கருத்தை அவர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

உயர் கல்விவாய்ப்பை அதிகரித்தால் வெளிநாடுகளிலிருந்து அதிகாரிகள் அழைக்கப்படும் முறையை நிறுத்த முடியும் என்று சட்ட நிறுபணசபையில் வாதிட்டார்.

டென்மார்க் நாட்டைப் போன்று தொழிலாள மக்களும் பல்கலைக்கழக கல்வியைப் பெற வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும் என்ற இன்றைய கருத்து அவரிடம் அன்று காணப்பட்டது.

சமதர்ம, சமுதாயத்தைக் கல்வியினால் உருவாக்கலாம் என்ற அவரின் கருத்தும் குறிப்பிடத்தக்கது. உயர்கல்வி பரவலாக்கப்பட்டு அக்கல்வியைத் தொடரப் புலமைப் பரிசில் வழங்கப்பட வேண்டுமென்பதையும் வலியுறுத்தினார். யாழ்ப்பாணத்திலும் பல்கலைக்கழகம் அமைய வேண்டும் என்ற கருத்தினை ஏனைய தேசியவாதிகள் போல் இவரும் சிந்தித்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பொன்னம்பலம் இராமநாதன், பொன்னம்பலம் அருணாசலம், விபுலாநந்தஅடிகள் கொண்டிருந்த பல்கலைக்கழக சிந்தனைகளும் இவரின் சிந்தனையும் ஒரேவகையானது. தேசிய மறுமலர்ச்சியின், கிழைத்தேய ஆன்மீக உணர்வின் மொத்த வடிவமாகப் பல்கலைக்கழகம் அமைய வேண்டுமென்பது கனகரத்தினம் அவர்களின் கல்விச் சிந்தனையாகும்.

இலங்கையின் வடபிரதேசத்தில் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி அமைய வேண்டுமென்று பொன்னம்பலம் இராமநாதனுடன் சேர்ந்து சட்டநிருபண சபையில் பிரேரணை கொண்டுவந்தவர் இவர். 1926ஆம் ஆண்டளவில் சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் தொடங்கிய ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிக்கு ஒத்துழைப்பு நல்கியவர். அதற்கு வேண்டிய பயிற்சிக் கல்லூரிகளை யாழ்ப்பாணத்தில் அமைக்க வேண்டுமென்று சட்டநிருபண சபையில் வாதிட்டார்.

இலங்கையின் கல்வி வரலாற்றில் இராமநெடுண்ண சங்கம் தனியிடத்தை வகிக்கின்றது. 1917ஆம் ஆண்டில் இச் சங்கம் நிறுவப்பட்டது. இச்சங்கத்தைச் சட்டபூர்வமான சங்கமாக்கும் பிரேரணையை 1927ஆம் ஆண்டில் கனகரத்தினம் வழிமொழிந்து பெருமை பெற்றவர். இத்தகைய செயல்களுக்கு அனுசரணையாக இருந்தவர் அன்றைய தேசாதிபதி ஸ்டான்லி. இவர் ஆன்மீக உணர்வுகொண்டவர். கனகரத்தினம் சமதர்மவாதி, ஆன்மீக சிந்தனையாளர். இவர்கள் இருவருக்கும் பல ஒற்றுமைகள் காணப்பட்டன.

பல்கலைக்கழகக் கல்வி, கல்வியில் சமதர்ம நோக்கு போன்ற விடயங்களில் இருவரும் ஒரே கருத்தைக் கொண்டிருந்தனர்.

தேசாதிபதி ஸ்டான்லி, கனகரத்தினம் அவர்களின் புரிந்துணர்வின் வெளிப்பாடாக அமைந்ததே 'ஸ்ரான்லி கல்லூரி'. 1928ஆம் ஆண்டில் இக்கல்லூரி எழுந்தது. வடமாகாணத்தில் எழுந்த முதற் கல்லூரி இதுவே. இலங்கையில் முதன்முதலாக எழுந்த இருமொழிக் கல்லூரியும் இதுவேயாகும். 1942ஆம் ஆண்டில் மத்திய மகா வித்தியாலயம் என மாற்றப்பட்டது. கனகரத்தினம் அவர்களின் கல்விப் பணியினால் உருவாகியது இக்கல்லூரி. எனவே தற்பொழுது கனகரத்தினம் மத்திய மகா வித்தியாலயம் என நாமம் கொண்டிருப்பது பொருத்தமானதே.

கனகரத்தினம் அவர்களின் கல்வி நெறியும் பணிகளும் சமுதாயத்தின் கீழ்மட்டத்தில் உள்ளவர்களைச் சார்ந்து இருக்கின்றது. சமூக உணர்வும், கல்வியுணர்வும், ஆன்மீக உணர்வும் கொண்ட அவர்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த சமதர்ம தேசியவாதியாகும். அவரின் கல்வி நெறி சமதர்மக் கல்வி நெறியாகும்.

இயல் பத்து

தவத்திரு லோங் அடிகளும் கல்விப் பணிகளும்

“தவத்திரு லோங் அடிகள் எல்லோராலும் கவரப்பட்ட கல்விமான். இந்த உண்மையினாலேயே எனக்கு அவர் மீது நன்மதிப்பு ஏற்பட்டது” என்று இலங்கையின் முன்னாள் நாள் ஆள்பதி நாயகம் சோல்பரிப்பிரவு கூறியிருக்கிறார். இக் கருத்து லோங் அடிகளுக்கு அவர் தரும் மதிப்பிடாகும்.

மரகதத்தீவு என அழைக்கப்படும் அயர்லாந்து யாழ்ப்பாண மக்களுக்கும், கல்விஉலகிற்கும் நன்கு அறிந்த நாடாகும். சுதந்திரப் போராட்டத்தைத் தொடர்கதையாக்கிக் கொண்ட நாடு அது. இதே நாட்டைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் லோங் அடிகள். எனவே இவரின் கல்விச்சிந்தனைகளின் சுதந்திரவுணர்வும், தேசியப்பற்றும் அடித்தளமாக அமைகின்றது. அவரின் கருதுகோளின்படி ஓர் அரசியல் விடுதலை காண்பது கல்வி விடுதலைக்கு அவசியமானது என்பதாகும்.

அரசியலும் கல்வியும் இணைந்து காணப்படும் தத்துவம் அவர் கண்ட கல்வி நெறியாகும்.

அடிமைத்தனையில் இருந்து விடுபட்டு ஒரு சமுதாயம், சமுதாய உணர்வு கொண்டதாக மிளிர் வேண்டுமாயின் அரசு கல்வியை அளிக்க வேண்டும். கல்விச்சமத்துவம் சமூக சமயத்துவத்தை ஏற்படுத்தும் என்கிறார். ஒருசமுதாயத்தில் சுதந்திர உணர்வை வளர்த்து தலைமைதாங்கும் பொறுப்பையும் மக்கள்பெற வேண்டுமாயின் கல்வி எல்லோருக்கும் அளிக்கப்பட்டவேண்டும் என்பது அவருடைய முடிவு.

அறிவும், பண்பாடும் கல்வியின் அழகு என்பது அவர் கொள்ளும் நெறி. மனிதத் தன்மையை மனிதன் பெறுவதற்கு உறுதுணையாய் அமைவது கல்வி என்ற வேதாந்தக் கல்விநெறியாளர் வேட்ஸ் வேர்த்தின் கொள்கையினாலும் கவரப்பட்டார். சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்ற கருத்துக்களினால் கவரப்பட்டவர் வேட்ஸ் வேர்த். இந்த மனிதாபிமான வேட்சைகள் லோங் அடிகளால் விரும்பப்பட்டது. எனவே இவரின் சித்தன்கள் ஆன்மீக உணர்வு கொண்டவை. வேதாந்தக் கல்வி நெறியாளர் வேட்ஸ் வேர்த்தின் கருத்துடன் இணைந்தது.

அடிகளின் கல்விக்கருத்துக்கள் உரோமானியக் கல்வி பரப்பினால் அழுத்தம் பெற்றவை உரோமானியக் கல்விமரபு 'மக்களிடையே மறப்பண்பு கலையாக உருவெடுத்து, சமூக ஒழுங்குகளை வளப்படுத்தி, சமூகத்தொண்டினை சிறந்த பண்பாகக் கொண்டது' இத்தகைய பண்புகள் அடிகள் இடத்தில் காணப்படுகின்றது. இந்நெறியின் மூலம் அடிகளார் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆன்மீக, உணர்வு கொண்ட கல்விப் பரம்பரையை, உருவாக்கியவர். கல்வி மூலம் சமூக சேவையில் ஈடுபட்டு யாழ்ப்பாணத்தவர், என்று அன்புடன் அழைக்கப்பட்டார். உரோமானியக் கல்வி மரபு என்பது உரோமன் கத்தோலிக்க மரபுடன்

இணைந்தது. இவர் உரோமன் கத்தோலிக்கக் குருவாக இருத்தலையினால் உரோமானியக் கல்வி மரபு இவரின் கல்விக் கொள்கைக்கு அதிக அழுத்தத்தைக் கொடுத்தது.

‘உரோம நாடு கிறிஸ்தவ தத்துவத்தின் மூலம் மேற்கத்தைய பண்புக்கு மெருகூட்டியது. மேற்கத்தைய கல்விப் பாரம்பரியத்தில் கிரேக்க நாட்டின் மெய்யறிவும் உரோம நாட்டின் செயற்றிறனும் கல்வி மூலம் இணைந்தது. இந்த அமைப்பில் கிரேக்க மரபின் அகவயமும், உரோமானிய மரபில் புறவயமும் காணப்பட்டது. இரண்டும் இணைந்தது மேற்கநாட்டுக் கல்வி, இம்மரபால் கவரப்பட்டவர் அடிகள். எனவே அவர் கண்ட கல்வி மரபு மேற்கத்தைய கல்வி மரபு என்று கூறினும் உரோமானியக் கல்வி மரபு அவரின் பணிகளில் கூடுதலான அழுத்தம் பெறுகிறது.

யாழ்ப்பாணத்தில் புனித சம்பத்தரிசியார் கல்லூரி நீண்டகால வரலாறு கொண்டது. 1850ஆம் ஆண்டில் தொடங்கிய இக்கல்லூரி பெற்றரச்சிவி ஆண்டகையால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் முதல் அதிபர் அயர்லாத்தைச் சேர்ந்த பற்றிக் போல் என்பாரே. வெளிநாட்டைச் சேர்ந்த இக்கல்லூரியின் இறுதியான அதிபர் லோங் அடிகளாவர்.

தவத்திரு லோங் அடிகள் காலம் இக்கல்லூரியின் வரலாற்றில் இருவகை முக்கியத்துவம் பெற்றது. இக்கல்லூரி இவருடைய காலத்தில்தான் தனது நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடியது. மற்றையது இலங்கை சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்னும் பின்னும் அநிபராக இக்கல்லூரியில் இவர் கடமைபாற்றியவர்.

கேம்பிரிஜ் பல்கலைக்கழக முதுகலைமணிப் பட்டதாரியான இவர் 1896ஆம் ஆண்டு சித்திரை 22ஆம் திகதி அயர்லாந்தில் பிறந்தார். புனித சம்பத்தரிசியார் கல்லூரியில் 1920ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1936ஆம் ஆண்டுவரை

ஆசிரியராகவும், 1936 தொடக்கம் 1945 வரை அதிபராகவும் இருந்தார். இவர் காலத்தில் கல்லூரி கலைத்திட்டம் நூல்சார் கல்வியுடன் தொழிற் கல்வியையும் அடக்கிய முழுமையான கலைத்திட்டமாக இருந்தது. உலோகவேலை, மரவேலை, தும்புவேலைக்கூடங்களை நிறுவியவர் இவர்.

பள்ளிக்கூடம் என்பது ஒரு நிறுவனம், அந்நிறுவனத்தில் அதிபர் அச்சாணி. நிறுவனத் தலைவராகிய அதிபர் அதிகாரம், தற்றுன்வு, திறமை என்ற மூன்றையும் இணைத்து கடமையாற்ற வேண்டும். அதிகாரக் குவிப்பு என்ற பணித்துறை நிர்வாகத்தை விடுத்து அதிகாரப் பரவலாக்கம் என்ற விருத்திசார் நிர்வாகமுறை பள்ளிக்கூடத்தைப் பொறுத்தவரை மிக அவசியமானது.

தவத்திரு அடிகள் தனது பதினாறுவருட ஆசிரியப்பணியில் அதிகாரப்பரவலாக்கலின் அவசியத்தை உணர்ந்திருந்தார். துணை அதிபர், தலைமையாசிரியர், விளையாட்டுத்துறை ஆசிரியர் நாடகத்துறையாசிரியர் இன்னும் ஒவ்வோர் பிரிவுக்கும் பகுதித்தலைவர்களையும் பொறுப்பாக அமர்த்தினார். அதிபர் முகாமத்துவப் பணியை ஆற்றவேண்டுமென்பது அவர் முடிபாகும். கற்றல், கற்பித்தல், கற்பித்தலுக்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துதல் என்பவற்றை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு அதிபர் சமூகத்தொடர்பையும் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பது அவர் கொள்கையாகும்.

லோங் அடிகளின் சமூக சிந்தனைகள் அவரின் கல்விச் சிந்தனையினால் அழுத்தம் பெற்றன. கல்வியிற் சமவாய்ப்பை எத்தகைய வேறுபாடுமின்றி வழங்கவேண்டும் என்பதை விரும்பினார், தனது கல்லூரியில் எல்லோருக்கும் கல்வி வழங்கும் வாய்ப்பை தருவது அவர் இலட்சியம். இரண்டாம் உலகப் போரின் போது மலேயாவிலிருந்து இலங்கைக்கு அக கௌக வந்தவர்களுக்கு கல்லூரியில் கற்க இடம் தந்தார்.

கல்விவின் மூலம் சமுதாய சமத்துவம் காண்பது இவரது நோக்கமாகும்.

பள்ளிக் கூடஅமைப்பில் ஆரம்பக்கல்வி பற்றிய தெளிவான சித்தனை கொண்டிருந்தார். குழந்தைக்கல்வி நெறியாளர் புரோபல் கூறுவது போன்று குழந்தைகள் இயற்கைச் சூழலில், இயற்கையாக கற்கவேண்டுமென்ற கொள்கையுடையவர் அடிகளார். அவருடைய குழந்தைப் பூங்கா இவரைப் பெரிதும் கவர்ந்தது எனவே 1951 ஆம் ஆண்டில் பாலர் பள்ளிக்கூடத்தை அமைத்து குழந்தைகள் கற்பதற்கான புறசூழ்நிலைகளையும் ஏற்படுத்தினார்.

கல்விச்சிந்தனையாளர் இடைநிலைக்கல்வி பற்றி கூறும் பொழுது, இக்கல்வியை சிவனோபாயக்கல்வி என்றும், உயர் கல்வியை தொடர்வதற்கு உதவுவது என்றும் கொள்வர். மாணவர் எதிர்காலத்தில் முழுமையான பிரசைகளாக வாழப் பயிற்றுவிப்பது இடைநிலைக்கல்வி என்பர். இத்தகைய கருத்துகள் அடிகளிடம் காணப்பட்டது. கற்றுக் கொண்டே தொழில் பயிற்சி பெறல் என்ற கொள்கையையும் இடைநிலைக்கல்வி கொண்டிருக்க வேண்டும். இதைக்காந்தி அடிகள் கூறுகின்றார். இவற்றையெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு கலைத்திட்டத்தில் தொழிற்கல்விக்கு முக்கிய இடம் தந்தார். பாடசாலையில் தொழிற் கல்விபுகுத்தப்பட்டது. அன்று பள்ளிக்கூடத்தில் உபயோகித்த இயந்திரசாதனங்களையே இன்று 'லோங் இன்ஸ்டிடியூற்' என்ற நாமத்துடன் தொழில் நுட்பநிறுவனமாக கினிநொச்சியில் இயங்குகின்றது.

அகில இலங்கையிலும் சிறந்து விளங்கிய கைத்தொழில் நிறுவனங்களின் செயற்திறன்களை மக்களுக்கு காட்டி தொழில் மகத்துவத்தை வெளிப்படுத்த, ஒரு கண்காட்சியைப் பள்ளிக்கூடத்தில் வைத்தார். இதன் விளைவாக பள்ளிக்கூடத்தில் தும்புத்தொழிற்கூடம் நிறுவப்பட்டது. இக்கூடம் யாழ் குடாநாட்டின் பலபகுதிகளில் தும்புத்தொழிற்கூடங்கள் தோன்ற ஆலோசனைகளையும், அருசரணைகளையும் வழங்கியது.

பள்ளிக்கூடத்தில் விஞ்ஞானக் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த ஆய்வுகூடத்தை விரிவுபடுத்தினார். அதற்கு ஏற்ற நூலக வசதியையும் செய்துதந்தார். மாணவர்களின் கல்வித் தரத்தினை மதிப்பீடு செய்வதற்காக அகில இலங்கை ரீதியாக நடைபெற்ற தமிழ் ஆசிரியசங்கம் நடாத்திய பரீட்சைகளுக்கு கல்லூரிமாணவர்கள் தோற்ற ஆவனசெய்தார். பல் கலைக்கழக கல்வியை மேற்கொள்ள மாணவர்களுக்கு எல்லா வசதிகளையும் செய்து உதவினார். வேரங் அடிகள் முருகியல் உணர்வுடைய கல்விச்சிந்தனையாளர். அவர் கலைத்திட்டத்தில் இயல், இசை, நாடகம் இடம்பெற்றது. அவரே சிறந்த நாடக ஆசிரியராக இருந்தார். 'வில்லியம்பொய்ட்' எழுதிய சொற் கலையில் வல்ல டெம்சி, 'சுரங்கத்தொழிலாளர்' என்னும் இருநாடகங்களை தழுவிய யாழ்நகரத்து மக்களின் வாழ்க்கை குழ் நிலைக்கேற்ற வகையில் பொன்னுத்துரை என்ற பெயரில் நாடகமாக்கி மாணவர்களை கொண்டு நடிப்பித்தார், அன்றைய நாடக ஆசிரியரான டி. ஈ. விஜயசிங்கா என்பவரின் 'அவர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்தவர், 'நல்லது முதலியார்' என்னும் இரு நாடகங்களின் தரத்தினை ஒத்தது இந்நாடகம் என்பது அன்றைய அறிஞர்களின் முடிவாகும். இவ்வாறு நாடகக்கலையை பாடசாலையில் வளம்பெறச் செய்தவர் இவர். எனவே இவரது முருகியல் உணர்வு குறிப்பிடத்தக்கது.

முருகியல் உணர்வு இவர் விரும்பி கற்றசேக்ஸ்பியர், மில்டன், வில்லியம் வேட்ஸ்வேர்த், பைரன் போன்ற ஆங்கிலக் கவிவாணர் ஊடாக இவருக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. இலக்கியம் ஒரு மொழியின் உயிர் நாடி என்று கருதும் இவர் இது கலைத்திட்டத்தில் முக்கிய இடம் பெற வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார்.

உள்ளம் விருத்தியடைவதற்கும், வளர்ச்சி பெறுவதற்கும், உறுதியான உடல் விருத்திதேவை. நுண்மதி விருத்திக்கும் மாணவர்களின் விழுமியங்களை வளர்ப்பதற்கும், பரந்த நோக்கம், சகிப்புத்தன்மை போன்றவற்றை வளர்ப்பது உடற்கல்வி.

“உடலோம்பி உயிர் வளர்த்தல் என்ற திருமூலரின் கருத்துப்படி உடற்கல்வி கலைத்திட்டத்தில் முக்கிய இடம்பெற வேண்டும். இக்கருத்துக்கள் அடிகளாரிடில் காணப்பட்டது. அவரே ஓர் விளையாட்டு வீரனாகவும், கல்விமானாகவும் இருந்தமையினால் கலைத்திட்டத்தில் உடற்கல்விக்கு முக்கிய இடம் தருகிறார். அவர் பாடசாலை மைதானத்தில் அமைந்த கூடார வசதி குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ்ப்பாணக்கல்லூரிகளின் விளையாட்டுக்கழகம் என்ற விளையாட்டு ஒன்றியத்தை அமைத்தவர் அடிகளார். அதன் தலைவராகவும் கடமையாற்றினார்.

மேற்கத்தைய, கிழக்கத்தைய கல்விவரலாற்றில் உடற்கல்வி முக்கிய இடத்தைப் பெற்று வந்திருக்கிறது. இவற்றை நன்றாக அறிந்திருந்த அடிகளார் யாழ் குடாநாடு முழுவதற்கும் முன்னோடியாகத் தனது கல்லூரி அமைய வேண்டுமென்பதற்காக உடற்கல்விக்கு முக்கிய இடம் தந்தார். விளையாட்டு விற்பனர்கள் பலரை உருவாக்கியவர் இவர். நூற்றாண்டு விழா ஞாபகர்த்தமாக மூன்று ‘ரெனிஸ் விளையாட்டு’ மைதானத்தைத் திறந்து வைத்தவர்.

ஒரு கல்லூரியின் கலைத் திட்டத்தைச் செம்மைப்படுத்தி முழுமையாக்குவதில் நூலகத்தின் பங்கு இன்றியமையாதது. மாணவரின் படைப்பாற்றல், ஆய்வு நோக்கு, அறிவைத் தேடும் பயணத்தில் நூலகம் முக்கியமானது. அடிகளார் மாணவர்களின் ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்த சஞ்சிகைகளை வெளியிட்டார். ‘போத்தலுக்குள் அடைக்கப்பட்ட சூரிய ஒளி’ என்ற அறிவியல் சஞ்சிகை குறிப்பிடத்தக்கது. மாணவரில் மறைந்து கிடக்கும் ஆற்றல்களை வெளிக் கொணர வேண்டுமென்பது இதன் அடிப்படைக்கருத்தாகும். இதற்கு உதவுவதே இவ்வாறான சஞ்சிகைகளின் நோக்கமாகும்.

1935 ஆம் ஆண்டு வரை இச்சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக இருந்தவர் அடிகளார். அவரின் கல்விப்பற்றிய கருதுகோள்

இச்சஞ்சிகையில் எழுத்து 'வடிவம்' பெற்றது. பலதத்துவக் கருத்துக்களை இது தாங்கி வந்தது. தனிநாயக அடிகளின் கட்டுரைகளும் இதில் இடம்பெற்றன. தனது கல்விக்கருத்துக்களை அடிகளார் யாழ்ப்பாணத்தின் ஏனைய பாகங்களுக்கும் பரப்ப எண்ணிச் செயற்பட்டார் "18 ஆம் நூற்றாண்டு இலக்கியம்" என்ற தலைப்பில் பரமேஸ்வரராக் கல்லூரிச் சஞ்சிகைக்குக் கட்டுரை ஒன்றை எழுதினார்.

1926 ஆம் ஆண்டு வணக்கத்திற்குரிய மத்தியூஸ் அவர்களால் ஒதுக்கப்பட்ட அறை நூலகத்திற்காக உபயோகிக்கப்பட்டு வந்தது. அடிகள் காலத்தில் நூலக வசதிகள் செய்துதரப்பட்டு, நூலக நூல்வரிசை ஒழுங்கும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, முழுவசதி படைத்த நூலகமாக இயங்கியது.

அடிகள் கண்ட ஆசிரிய உளமாட்சி அவரின் அநுபவ வாழலாக உருவாகியது. மதகுருவாக, ஆசிரியராக, அதிபராக ஒரேநேரத்தில் கடமை யாற்றியவர் அடிகளார். கல்வி அகிலத்தின் அணையாஜோதி என்றார் சோக்கிரத்தீஸ். "ஆசிரியர்கள் அணைவரும் ஞானதீபங்கள் என்பது அவரது கோட்பாடாகும். அடிகள் கிரேக்க உரோம கல்விமரபினால் கவரப்பட்டவர். எனவே சோக்கிரத்தீசர், ஆசிரியர் பற்றிக் கண்ட வரைவிலக்கணத்துக்கேற்ப கடமையாற்றினார். கிறிஸ்து நாதர் உலகைப் பாடசாலை என்றும் அதில் தன்னை ஓர் ஆசிரியராகவும் கண்டவர். இக்கருத்தினால் கவரப்பட்டவர் அடிகள். அறியாமைமைப் போக்கி அறிவுவழியில் அன்புமாரக்கத்தில் சற்குருவராகக் காணப்பட்டவர் இவர். மாணவர்க்கு உண்மை நெறியையும் சத்தியமார்க்கத்தையும் போதித்தவர். அந்த வகையில் ஒரு நல்மாணாக்கர் பரம்பரையை உருவாக்கியவர். மாணவர்களுடன் எளிமையாகப்பழகி அவர்களின் இயல்புக்கத்தை வளர்த்துத் தெடுப்பதில் அவர் அக்கறையாக இருந்தார்.

ஆசிரியர்களின் கற்பித்தல் இலகுவானதாகவும், கருத்துடையதாகவும், விளக்கங்களைக்கொண்டதாகவும், தெளி

வானதாகவும் இருக்கவேண்டும். கருத்துக்கள் ஒழுங்காகவும், வெளிப்படையாகவும் முன் வைக்கப்படவேண்டும். இவ்வித கற்பித்தல் முறைகளைத் தானே கடைப்பிடித்தவர் அடிகளார். ஒரு பாடத்தைக் கற்பிக்கும் போது அவர் கற்பிக்கும் தத்துவங்களுக்கு வகுப்பறை செயற்பாடாக அமையவேண்டும் என்று கண்டவர் அடிகளார். கால்மாக்ஸ், ஹேபேட், ஜோன் டீயி, காத்தி போன்ற சிந்தனையாளர்கள் கூறியது போன்று ஆசிரியர்கள் கற்பித்தலில் கையாளும் நெறிகள் அடிகளார் கடைப்பிடித்த கற்பித்தல் முறையாகும்.

தத்துவஞானி டால்ஸ்டாய் ஆசிரியர்களைக் குறித்து மலரும் கமலத்திற்கு ஒப்பிடுகிறார். அதில் அறிவைக்குவித்து அதை மாணவரிடத்தில் மலரவைப்பவர் ஆசிரியர் என்ற கருத்து புலப்படுகின்றது. இந்த வரைவிலக்கணம் அடிகளுக்குப் பொருந்தும். கற்பித்தலில் கட்டில, செவிப்புல சாதனங்களுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கியமையினால்தான் கல்விக் கண்காட்சிகளை தமது கல்லூரியில் வைத்தார். இது ஏனைய கல்லூரிகளுக்கு முன்னோடியாக அமைந்தது. அதிபர், ஆசிரியர்கள் இணக்கபூர்வமான தொடர்பு கல்விநிர்வாகத்திற்கு அவசியமானது. இந்த நெறியையும் கடைப்பிடித்தவர் அடிகள்.

ஓர் அதிபர் சமுதாயத் தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொள்வது கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதது. அயர்லாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த இவர் 'யாழ்ப்பாணத்தவர்' என்று அழைக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே இவரின் சமூகஉறவு மக்களுடன் நெருங்கியதாக இருந்தமையினால் கல்லூரி வளர்ச்சி தடையின்றிச்சென்றது.

அவரின் பரந்த கல்விச்சிந்தனையின் விளைவாக உருவாகியது யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஒரு நூலகம் தேவை என்ற உணர்வு. இவரின் சமூகநோக்கில் சமுதாயம் சுற்றறிந்த சமுதாயமாக இருக்கவேண்டும் என்ற தத்துவம் அழுத்தம் பெற

மது இதனால் யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஓர் நூலகம் அமைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். பேராசிரியர் எஸ். ஆர். இரங்க நாதன் இவரைப்பற்றிக்கூறும் பொழுது “நூலகப் பெரும்பதி பிடித்தவர்” என்று குறிப்பிட்டார். அடிகள் யாழ்ப்பாண மத்திய நூலக சங்கத்தின் துணைத்தலைவராகக் கடமையாற்றினார். இதற்கான நிதியைத் திரட்ட 1952 ஆம் ஆண்டில் யாழ்நகரில் கலியாட்ட விழாவை நிகழ்த்தி 68,000 ரூபா சேமித்தார். மிகுதிப்பணத்தை ஐக்கிய அமெரிக்கா, ஐக்கிய இராச்சியத்திடம் நன்கொடையாகப் பெற அமெரிக்கத்துவர்ப்பிவிப் கே. கூரேயுடனும் ஐக்கிய இராச்சியத்துவர்ப்பிச் சேர்மெயில் சிவியல் அவர்களுடனும் அவருடைய தகவற்பணிப்பாளர் கெல் உடனும் தொடர்பு கொண்டிருந்தார். ஆனால் அடிகளார் அடித்திரேவியா செல்ல நேர்ந்தமையால் அவரின் பணி அத்துடன் தடைப்பட்டது. ஆனால் அவரின் இத்தகைய பணி அவரது கல்விச்சிந்தனைகளின் பிரதிபலிப்பாகும்.

தவத்திரு லோப் அடிகள் மேலேத்தேய கல்விமரபுடன் யாழ்ப்பாணத்து மரபையும் இணைத்துக்கொண்டவர். அன்றையத் துணைக்கல்வி அமைச்சர் திரு கே. கணசரத்தினம் அடிகளின் பிரிவு உபசார செய்தியில் “யாழ்நகர் மக்களின் கலாசார எண்ணக்கருத்துக்களை உள்ளத்திற்கொண்டு அவ் லுர் பள்ளிச்சிறுரை அந்நாட்டின் மரபுக்கேற்ப வாழப்பயிற்சி அளித்தார் என்று கூறுகின்றார். “முன்னே நான் பிரதமர் சேர்மோன் கொத்தலாவலை அடிகளின் பிரிவு உபசாரமடலில் “உலகில் வாழ்ந்த கல்வி மான்களிற சிலர் மக்கள் உள்ளங்களால் கவரப்பட்டார்கள். அவர்களுள் யாழ்நகரமக்களால் ஈர்க்கப்பட்டு அவர்களின் உள்ளங்களில் என்றும் அழியாத இடத்தைப்பெற்றவர் கல்வி மேதை வண. ஞானப்பிதா லோப் அவர்கள்” எனக்குறிப்பிடுகிறார்.

இயல் பதினொன்று

யாழ் நகர் நமக்களித்த இஸ்லாமிய
அறிஞர் ஐனாப் ஏ. எம். ஏ. அலீஸ்

“இவர் இலங்கையின் ஆய் வறிவு வரலாற்றில் ஆழமான சுவட்டினைப் பதித்துச் சென்ற பண்பட்ட பெருமகனாவார். யாழ்ப்பாணத்தில் இவருக்குள்ள நெருங்கிய குடும்ப, கலாசார தொடர்புகளால், இவர் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்திற்கு நெருங்கிய நண்பனாகிறார்”. இவ்வாறு இலக்கிய கலாநிதி என்ற கௌரவ பட்டத்தைத் தேகாந்தநிலையில் வழங்குவதற்கு, அபூபக்கர் முகம்மது அப்துல் அலீஸ் அவர்களின் பெயரை முன்மொழிந்து கூறப்பட்டது. இந்த மதிப்பீடு அவர்களின் கல்விப் பணிக்குக் கைம்மாறாக வழங்கப்பட்டது.

கல்வி முன்னேற்றப் பாதையின் எல்லாக் கதவுகளையும் திறந்துவிடக்கூடியது. முஸ்லிம்களின் முன்னேற்றத்துக்குக் கல்வி முக்கிய இடம்பெற வேண்டும் என்றார். முஸ்லிம் சமுதாயம் முன்னேற்றமடைய இந்நாட்டிலும், இஸ்லாமிய

ஆசிய நாடுகளிலும் ஏற்படும் சமுதாய மாற்றங்களை அறிந்திருத்தல் வேண்டும் என்றார். கல்வி முன்னேற்றத்துக்குச் சமயப்பின்னணி இன்றியமையாதது என்ற கருத்துக்களை அவர் கொண்டிருந்தார்.

கலை, அறிவியல், மெய்ஞ்ஞானம் மூன்றும் இணையும் கல்வியே முழுமையான கல்வியாகும். பழைமையும், முதுமையும், பெளதிக விஞ்ஞானமும், மெய்ஞ்ஞானக் காட்சியும், மேந்திசை அறிவும், கீழ்த்திசை ஆன்மீகமும் இணைந்ததே கல்வி அழகாகும். இக்கருத்துக்கள் விபுலாநந்த அடிகள் கொண்டிருந்தன. இதே கருத்துக்களை அஸீஸ் கொண்டிருந்தார். அஸீஸுக்கும் விபுலாநந்த அடிகளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்திருக்கிறது. கிழக்கு மாகாணத்தில் கடமையாற்றியவர் அஸீஸ். எனவே விபுலாநந்தரை அடிக் கடி சந்திக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அப்போதெல்லாம் கல்வியின் கருதுகோள்கள்பற்றி கலந்து உரையாடியிருக்கிறார்கள். இதனால் அஸீஸின் கல்வி பற்றிய கருதுகோள்கள் அழுத்தம் பெற்றன. 1944இல் கண்டியில் விபுலாநந்தர் அஸீஸுடன் பன்னிரண்டு நாட்கள் தங்கியிருந்தார். “பல விடயங்களைப் பற்றி மனம் திறந்து உரையாடியோம்” என்று அஸீஸ் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் “முஸ்லிம் சகாயநிதியை ஆரம்பித்தது, கொழும்பு ஸாஹீராக் கல்லூரி அதிபர் பதவியை ஏற்றது போன்ற விடயங்களில் விபுலாநந்தருடன் உரையாடியது, உதவியது” என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார். விபுலாநந்தருடன் கொண்ட தொடர்பு இதைப் போன்ற கல்வி சார்பான பணியைச் செய்ய அழுத்தம் கொடுத்தது.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத்துறைச் சிறப்புப் பட்டதாரியான இவர் இலங்கை நிர்வாக சேவைப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்த முதல் முஸ்லிமாகும். கல்வி முனை உதவி அரசாங்க அதிபர், கண்டி உதவி அரசாங்க அதிபர், சுகாதாரத் திணைக்கள நிர்வாகச் செயலாளர்,

சங்கத்திணைக்கள் அதிகாரி, தகவற் திணைக்களத் தலைவர் போன்ற பதவிகளை வகித்தவர் இவர். 1948இல் டி. வி. ஜாயா வேண்டுகோளின்பேரில் இந்நாட்டின் முஸ்லிம்களின் முக்கிய கலைப்பீடமான ஸாஹிரா கல்லூரியின் அதிபர் பதவியை ஏற்றார். தனது உயர்பதவியைத் துறந்துவிட்டு அதிபர் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டமை அவர் முஸ்லிம் சமூகத்தில் மேற்கொண்ட பற்றுதலினாலேயாகும். அத் துடன் தனது கல்விச் சிந்தனைகளுக்கும் கல்விப் பணிகளுக்கும் ஏற்ற இடம் இதுவே எனக் கருதினார். அவரின் சமூக சிந்தனைகளையும், கல்விப் பணிகளையும் அமுத்தமாக்குவதில் அவர் அரசாங்கத்தில் வகித்த உயர்பதவிகள் அநுபவமாக விளங்கின. முக்கியமாக கல்முனையில் அவசரகாலநெருக்கடியின் பொழுது உதவி அரசாங்க அதிபராகக் கடமைமாற்றினார். அப்பொழுது முஸ்லிம்களின் பின்தங்கிய நிலையையும் கல்வியின் அவசியத்தையும் உணர்ந்தார்.

இந்நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் பெளத்த இந்துக்களக் கிடையே கல்வி சமயமறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது. இதே காலத்தில் இத்தகைய மறுமலர்ச்சி இலங்கையிலும் ஆரம்பமாகியது. பாரதத்தில் சேர். செய்யத் அகமத்கான் ஆரம்பித்த கல்வி இயக்கம் இலங்கையிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றில் 1892 ஐப் பழைமைக்கும் புதுமைக்கும் இடையிலான தொடர்புகளைச் சிந்தித்த காலமெனலாம். பழைமையிலிருந்து புதுமைக்குச் செல்வது, கல்விச்சிந்தனையாகும். ஆங்கிலக்கல்வி மூலமான முஸ்லிம் சமூகத்தின் முன்னேற்றத்தை விரும்பிய இளம் தலைமுறையினர் ஆங்கிலக் கல்வியினை வரவேற்றனர்.

இலங்கையைப் பொறுத்த வரை ஸாஹிராக்கல்லூரி முஸ்லிம்கள் மத்தியில் கல்வி மறுமலர்ச்சிக்காக உழைத்தது. அளவில் அவர்கள் அதிபர் பதவியை ஏற்றதும் அவரின் சிந்தனையில் பல வருடங்களாக கருக்கொண்டிருந்த கல்விக்கோட்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்தும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. கல்வி இஸ்லாமிய சூழ்நிலையில் கற்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று

லிரும்பினார். இஸ்லாமிய கலாசாரத்தின் பரிவர்த்தனை நிலையமாக இக்கல்லூரி இவர்காலத்திலும் விளங்கியது. முஸ்லிம் நாடுகளின் கவனத்தை ஈர்த்த இக்கல்லூரி அராபியநாடுகளின் மாணவர்கள் கற்கும் நிலையாகவும் இது இருந்தது அஸீஸ் தனது கல்விச்சிந்தனைகளுக்கு ஏற்ற இடமாக இதைக் கருதினார்.

பல்கலைக்கழக கல்வியை மேற்கொண்ட முஸ்லிம் மாணவர்களிற் பெருந்தொகையினர் இக்கல்லூரியிலிருந்து தெரிவாகினர். உயர்கல்வியில் அக்கறை கொண்ட அஸீஸ் வருடத்திற்கு ஒருமுறை பேராத்தனைப் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சென்று மாணவ நலன்களை கவனித்து வந்தார். இக்கல்லூரியின் பழையமாணவர்களின் சங்கத்தை வெளிநாடுகளிலும் ஏற்படுத்தினார். 1951 ஆம் ஆண்டு பாகிஸ்தானில் ஓர் பழைய மாணவர் சங்கத்தை ஏற்படுத்தினார்.

இலங்கை முஸ்லிம்கள் கல்வியில் பின்தங்கியிருப்பதற்குக்காரணம் அவர்களது பொருளாதார நிலையே என உணர்ந்தார். மாணவர் இடைநிறுத்தத்தை தடுக்கவும் கல்வியைத்தொடரவும் சிந்தித்தார். 'முஸ்லிம் சகாய நிதியம், என்று அவர் ஏற்படுத்திய அமைப்பு கல்வியில் சமவாய்ப்பு என்ற கருதுகோளின் விளைவாகும். மேலும் கல்வியும் பொருளாதாரமும் என்ற அணுகுமுறையில் பொருளாதாரம் கல்வியைப் பாதிக்கக்கூடாது என்ற சிந்தனையை அவர் கொண்டிருந்தார் என்பதையும் காட்டுகிறது. 'கல்வியில் மிகவும் பின்தங்கியிருக்கும் எமது சமூகத்தின் சிறுமியரும், சிறுவரும் வளர்ந்தோரும் கல்வி பெறுவதற்கான திட்டவட்டமான பரந்த வாய்ப்புக்களை அளிப்பது எமது இன்றைய மிக அவசியமான தேவையென யான் நீண்டகாலமாக கருதிவந்திருக்கிறேன். எமது குழந்தைகள் ஆரம்ப, இடைநிலை, உயர் தொழில்நுட்ப பல்கலைக்கழக சமயக்கல்வி பெறுவதற்கான எல்லாத்தகைமைகளுமுடைய புத்திசாலிகளாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆனால், தமது பொருளாதார வறுமை காரண

மாக அக்கல்வியைப் பெறமுடியாதிருக்கின்றார். இதன் விளைவாக முஸ்லிம் சமுதாயம் இத்திறமைகளை இழக்கின்றது. இதை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது” என்ற இவரின் கருத்துக்கள் இவரது கல்விச்சிந்தனைகளின் வெளிப்பாடாகும். கல்வி ஒரு மனிதனின் பிறப்புரிமை, அந்த உரிமை புறக்காரணிகளால் பாதிக்கக்கூடாது என்கின்றார். கற்றறிந்த சமுதாயம், பொருளாதார சமுதாயமாகவும் மாறும். முஸ்லிம் சமுதாயம் மூலக் கல்வி கொண்டு கல்விச்சமுதாயமாக விவிரவேண்டுமென விரும்பினார் அஸ்ஸ.

‘இஸ்லாமிய தாரகை’ என்ற இதழ் 1946 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர்மாதம் 9 ஆம் திகதிய தனது இதழில் இவரின் கல்விப்பணியை மதிப்பிடுசெய்தது “இஸ்லாமிய கல்விச் சகாய நிதியைத்தோற்றுவித்திருக்கும் ஜூப் அஸீஸ் அவர் களின் மகத்தான கைங்கரியத்தின் மகிமை இப்போது பலருக்குத் தோன்றியிருக்கலாம். ஆனால் பிற்காலத்தில் சேர்-செய்த அகமத்தகான் அவர்கள் இன்று போற்றப்படுவது போல் இவரும் போற்றப்படுவாராயின் அதிலொன்றும் ஆச்சரிய மில்லை” என்று இவரின் பணியை மதிப்பிடுகின்றது. ‘இஸ்லாமிய கல்விச் சகாயநிதி’ என்ற நிதியம் அஸ்ஸின் கல்விச் சிந்தனை எதுவெனக்குறிப்பிடுவதாகும்.

கல்வி சமயத்துடன் சேர்ந்து அளிக்கப்பட வேண்டும். கல்வியின் அடிப்படைநெறியாக மதம் இருக்க வேண்டுமென்பது அவரின் மற்றுமோர் சிறந்த கருத்தாகும். உண்மையே கடவுள், நன்மையேகடவுள், நற்சிந்தனைகளே கடவுள் இவை எல்லாம் சேர்ந்தனவையேகல்வி என்றகருதுகோள் இவரிடம் காணப்படுகின்றது. “நாம் உண்மையை விடுத்து நிழலின்பின்னால் செல்கிறோம் குர்ஆனைப்பல முறை ஒதுவோம் ஆனால் உண்மையான விளக்கங்களை அறிது கொள்வதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவில்லை” என்று கூறினார்.

முஸ்லிம் கலாசார நிலையத்தை நிறுவினார். பலவித கலாசார பணிகளுடன் இஸ்லாமிய பண்பிலமைந்த பண்பட்ட இலவசக்கலையை வளர்ப்பதற்கும் இது உதவும் என அவர் கருதினார். இது அன்று செயல்படுத்த முடியாத விடயமாக இருக்கபோதும் 'இன்பு இதனொரு பகுதி நிறைவேற்றப்பட்டு 'அஸீஸ் ரூபகார்த்தக் கட்டிடம்' என்ற பெயருடன் நீதியரசர் பஷீர் அகமத் அவர்களால் திறந்து வைக்கப் பட்டது. இந்தநிறுவனம் சிறிது சிறிதாக வடிவம் பெற்று இன்று வரிவிலக்குப் பெற்ற நிறுவனமாக வளர்ந்திருக்கிறது. இந்தநிறுவனம் ஆன்மீக, அறிவியற்கலாபீடம், மத்திய வெளியீட்டுபணியகம், இஸ்லாமிய ஆராய்ச்சி நிலையம், மத்திய நூலகம் என்றும் மாணவர்வகுவிடம், வெளியீட்டு அகம், விரிவுரையாளர், அலுவலர் தங்குமிடம், விரிவுரை மண்டபம் என்றும் வளர்ந்திருக்கிறது.

இந்தநிறுவனம் இலவசக்கல்வியைப் பூரணமாக வழங்கும் 'நலிமியர்' என்ற நாமத்துடன் பணியாற்றுகிறது. இந்நாட்டு முஸ்லிம்களின் எதிர்கால தலைமைத் துவத்தைப் பற்றி அன்று அஸீஸ் சிந்தித்துச் செயலாற்றினார். இஸ்லாமிய பரந்ததோர் இயக்கமாகவை. எம். ஏதாபனம் திகழ்கிறது. முஸ்லிம் இளைஞர்கள் இந்நாட்டின் பல்துறைகளிலும் தலைமைத்துவத்தை ஏற்கும் ஆளுமை உடையவர்களாக இருக்கவேண்டும். அத்துடன் இவங்கை வாழ் முஸ்லிம் இளைஞர்கள் அனைவரையும் இணைக்கும் சாதனமாகவும், கல்வி கலாசாரப்பணிகளை விரிவடையச்செய்யும் அமைப்பாகவும் இதனைக்கண்டவர் அஸீஸ். பல முஸ்லிம் நாடுகளுக்குச் சென்று அவர் கண்ட அநுபவங்களின் விளைவாக எழுந்த அமைப்புத்தான் இது.

இப்பாவின் தத்துவத்தை இந்நாட்டில் அறிமுகப்படுத்தியவர் இவரே. கவிஞர் இப்பால் இந்நூற்றாண்டிற்குரியவர். அவரது தூதுஇக்காலத்திற்குரியது. முரண்பாடான கோட்பாடுகளும் ஆக்கிரமித்திடும் நாத்திகமும் நிறைந்து விட்ட

இக்காலத்தில் இக்பால் வழிகாட்டியும், தத்துவஞானியும், நண்பரும் ஆவார் என்று அளிர் கருதுகிறார். ஸாஹிராவில் இக்பால் சங்கத்தை அமைத்தவர் அலிஸ். இக்பாலின் தத்துவங்களை இச்சங்கத்தின் மூலம் அறிமுகப்படுத்தியதுடன் இஸ்லாத்தின் பண்பாடு நாகரிகத்திற்கு அவரின் பங்களிப்பை பரப்புவதில் இச்சங்கத்தைச் சாதகப்படுத்திக் கொண்டார். எனவே இக்பாலின் தத்துவத்தைப் பரப்ப ஆவனசெய்தவர் இவர்.

கல்வி அன்னைமொழி மூலம் போதிக்கப்பட வேண்டும் என்பது அலிஸ் கருத்து. முஸ்லிம்களின் மொழிப்பிரச்சனை பற்றி அவர் கொண்ட கருத்தில் ஆங்கிலம் முஸ்லிம் சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதது என்கிறார். ஆனால் முஸ்லிம்களின் அன்னைமொழி தமிழ்மொழி தான் என்பதில் உறுதியாக இருந்தார் 1956, மே எட்டாந்திகதியும், அதே யாண்டு யூலை மூன்றாம்திகதியிலும் அவர் மேலவையில் ஆற்றிய உரையில் இதைத் தெளிவாகக் கூறுகிறார் “நாடு முழுவதும் முஸ்லிம்களின் போதகமொழியாகத் தமிழ் அங்கீகரிக்கப்படவேண்டும், ஏனெனில் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம் மக்கள் இந்நாட்டில் பரந்து வாழ்கிறார்கள்” என்று அவர் வாதிட்டார்.

இந்நாட்டு முஸ்லிம்கள் இளமைப்பருவத்திலிருந்தே அரபு மொழியையும், அன்னை மொழியாகத் தமிழ்மொழியையும் கட்டாயமாகச் சிங்களமொழியையும், சர்வதேசமொழியாக ஆங்கிலத்தையும் கற்க வேண்டுமென்பது அவர் கொள்கையாகும்.

சிங்களத்தை மட்டும் அரசகருமமொழியாக்கும் பிரச்சனை தோன்றிய பொழுது அக்கொள்கையினை அவர் ஆதரிக்கவில்லை. 1956ஆம் ஆண்டு மே மாதம் எட்டாம் திகதி மேல் அவையில் பேசும் பொழுது, முஸ்லிம்களுக்கு தமிழ் மொழியின் அவசியத்தை எடுத்துரைத்தார். 1956ஆம் ஆண்டு

ஜான் மாதம் மூன்றாம் திகதி அரசகரும் மொழி மசோதாவை எதிர்த்து உரையாற்றினார். அதனால் அஸீஸ் தமது கட்டி யுடனான தொடர்பை துண்டிக்க வேண்டியதாயிற்று. 1956 ஆம் ஆண்டு ஜான் மாதம் ஐக்கிய தேசியகட்சியிலிருந்து விலகினார்.

அஸீஸ் கண்ட கல்விமொழித்திட்டம் நான்கு மொழித் திட்டமென்று கூறமுடிகின்றது. தமிழ் மொழி முஸ்லிம்களின் அன்னை மொழியென்று ஆதாரம் காட்டி சிங்களத்தையும் அனைத்துலக மொழியாவ அங்கிலத்தையும் கற்கவேண்டு மென்று வலியுறுத்துகின்றார். அதே வேளை சமய கலா சாரங்களுக்காக அரபுமொழியைக் கற்க வேண்டுமென்பது அவர் முடிவாகும்.

அஸீஸ் அவர்கள் கல்விச்சமத்துவத்தை கருதுகொளாக கொண்டவர். கல்வியில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சம வாய்ப்பைத் தரவேண்டுமென்று கொண்டதுடன் அதற்கான முயற்சியிலும் ஈடுபட்டார் 1939, மே 1 ஆம் திகதி இஸ்லா மும் எங்கள் நாயகமும், என்றதலைப்பில் வாடுனெலியில் உரை யாற்றும் பொழுது “அறிவைத் தேடுதல் ஒவ்வொரு முஸ்லிம் ஆண் பெண்ணினதும் கடமையாக்கப்பட்டிருக்கிறது “எமது நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் பணிப்புரை இது வாகும். ஆனால் எங்கள் பெண்களுக்கு கல்வி அவசியமா இல்லையா என்பதைப் பற்றி இன்னும் வாதித்து கொண்டிருக்கின்றோம்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பெண்களுக்கான பள்ளிக்கூடங்களைப் புறம்பாக அமைத்து அவர்களுக்குக் கல்வி அளிக்க வேண்டும் என்கின் றார். தகுதியான பெண் ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண் டும் என்றார். முஸ்லிம் பெண்களின் முன்னேற்றத்துக்கு முஸ்லிம் பெண் ஆசிரியைகள் தாராளமாக உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்று நினைத்தார். இதற்கான ஏற்பாடுகளை முஸ்லிம் சகாயநிதியின் மூலம் மேற்கொண்டார். தமிழ்

மொழி மூலம் ஐந்தாம்நாள் பரிட்சையில் திறமையான கித்தியடைந்த மாணவர்களைத் தெரிந்து அவர்களை ஆசிரியர்களாகப் பயிற்றுவிக்க வேண்டும் என்பது அவரின் முடிவாகும். எனவே பெண்களுக்கான பிரத்தியேக கல்லூரியும், ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியும் நிறுவப்பட அமைச்சர்களிடன் தொடர்புகொண்டுவந்தார். பாராளுமன்ற முஸ்லிம் அங்கத்தவர்களின் துணையுடன் தொடர்ந்து முயற்சித்ததன் பயனாக 1921ஆம் ஆண்டில் அனாத்துகமையில் நிறுவப்பட்ட முஸ்லிம் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரி 1954இல் முஸ்லிம் மகளிர் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியாக மறுநாமம் பெற்றது. அஸீஸின் கிந்தனை செயல்வடிவம் பெற்றது. இவரின் இத்தகைய பணியை முஸ்லிம் கல்வி உலகம் மாத்திரமல்ல முஸ்லிம் சமூகமே மறக்கமுடியாது.

அஸீஸ் ஆரம்பத்தில் ஆங்கிலத்திலும் பின்பு தமிழிலும் தமது ஆக்கங்களை எழுதி வந்த நல்ல எழுத்தாளன். சாகித்திய மண்டல பரிசு பெற்றவர். இந்த ஆற்றலை முஸ்லிம்களின் கல்வி மறுமலர்ச்சிக்கு பயன் படுத்தினார். முஸ்லிம்களின் சமூக சீர்திருத்தம், கலாசாரமேம்பாடு, பரந்த நோக்கு, கல்வி மேம்பாடு, போன்ற விடயங்களில், நல்லதொரு ஆக்கப் பணியில் ஈடுபட்டார். தனது பிரயாண அனுபவங்களை எடுத்துக்கூறும் பொழுது நாடுகளின் பாரம்பரியம், கலாசார மேம்பாடு, அவற்றின் மூலம் நாம் பெறும் பயிப்பினைகளை எடுத்துக்கூறுவனவாக அமைகின்றது. ஐரோப்பிய அமெரிக்க நாடுகளுக்கு மேற்கொண்ட பயன் தரும் பயணங்கள் அவரின் எழுத்துக்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்தது. இவரின் மொழித் திறன் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் அவருக்கு இருந்த ஆற்றல் தன்னுடைய கருத்துகளை தெளிவாக எடுத்துக்கூற உதவியது மிகச்சிக்கலான விடயங்களையும் மிக இலகுவாக அணுகுவார்.

தமிழ் நாட்டில் இவர் ஏற்படுத்திய தொடர்பு இலக்கியத் தொடர்பாக இருந்தது. 1953, செப்டெம்பரில் கல்விமகா

நாட்டை அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைக்கும் கௌரவம் அவருக்கு அளிக்கப்பட்டது. 1955 ஜூன்மாதம் 2ஆந்திகதி சென்னையில் தென் இந்திய முஸ்லிம் கழகத்தின் பொன் விழா தொடர்பான முஸ்லிம் தமிழ்க் கவிஞர் தினம் நடைபெற்ற பொழுது தலைமை தாங்கி நடாத்தியவர் அஸிஸ். இவ்வாறு தமிழ் நாட்டு அறிஞர் வரிசையில் வைத்து மதிக்கப்பட்டார்.

முஸ்லிம் அறிஞர்கள் பள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்கான புத்தகங்களை பிரசுரித்தல், இஸ்லாமிய அடிப்படையிற் பாடப்படுத்தகங்களை ஆக்குதல், பழந்தமிழ் இஸ்லாமிய இலக்கியத்தைப் பரப்புதல், நாவல் போன்ற நவீன இலக்கியம் வளர்த்தல், எல்லாப்பொதுசன தொடர்புச்சாதனங்களையும் உபயோகித்தல், மக்கள் ஆதரவுடன் நூல், சஞ்சிகை என்பன வெளியிடல் வேண்டும் என்று கூறுகின்றார். அவரே இவற்றுக்கெல்லாம் முன்மாதிரியாக வாழ்ந்துகாட்டினார். கல்வியில் நூல்களின் பங்களிப்பு என்ற கருதுகோளை உணர்ந்திருந்தார். அவரின் சிந்தனைகள் முஸ்லிம் சமுதாயத்தைக் கல்வியறிவுள்ள சமுதாயம் ஆக்குவதிலேயே முனைந்து நிற்கின்றது.

ஏனைய கல்விச் சிந்தனையாளர்கள் போன்று கலைத்திட்டத்தில் உடற் கல்வியின் அவசியத்தை இவரும் வலியுறுத்துகின்றார். ஸாஹீராக் கல்லூரியில் பல்வகை வினையாட்டுகளையும் இந்த வகையில் அறிமுகம் செய்து வைத்தார். 'உடலோம்பி உயிர் வளர்த்தல்' என்பதில் இவருக்கும் ஈடுபாடு இருந்தது. எனவே இவரின் கலைத்திட்டம் முழுமையான கலைத்திட்டமாகும்.

யாழ்ப்பாணத்திலே சிறந்த வழக்கறிஞராக விளங்கிய ஜனாப் அபுபக்கருக்கு மகராக 1911ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 4ஆம் திகதி பிறந்தவர். இவர் தனது வாழ்நாளில் அனுபவித்த அத்தனை பதவிகளையும் முஸ்லிம் மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக, கல்வி கலாசார எழுச்சிக்காகப் பயன்படுத்திய திறமைசாலி. இவர் ஆசியர்களின் பிரச்சினைகளை

யும் மனிதாபிமான அடிப்படையில் அணுகினார். அகில இலங்கை ஆசிரிய சங்கத் தலைவராக இவர் இருந்த காலத்தில் ஆசிரியர்களை ஒரே சங்கத்தில் இணைக்க விரும்பி உழைத்தார்.

தேசிய மொழிகளில் சுற்ற ஆசிரியர்களுக்கும் ஆங்கில ஆசிரியர்களுக்குமிடையே நிலவிய வேதன வேறுபாட்டை கண்டித்து சம வேதனம் கிடைக்க உழைத்தார். இலங்கை முஸ்லிம் ஆசிரியர் சங்கத்தை அமைப்பதிலும் பங்களித்தார். இச்சங்கத்தினோடாக முஸ்லிம் சமூகத்தினர் கல்வி வளர்ச்சியை சிறப்பாக ஆற்றமுடியும் என்பதில் நம்பிக்கை இருந்தது. 1973 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 24 ஆந்திகதி இவர் மறைந்தார்.

அறிஞர் அஸீஸ் அவர்கள் அறுபத்திரண்டு வயது வரை வாழ்ந்த போதும் இந்நாட்டின் தேசியக் கல்விமறு மலர்ச்சியில் முஸ்லிம்களின் சார்பில் இவர் ஆற்றிய பணி குறிப்பிடத்தக்கது. ஸாஹீராக்கல்லூரி அதிபராக பதின்மூன்று ஆண்டுகளாக இருந்து ஆற்றியபணி இலங்கை முஸ்லிம் வரலாற்றில் டி. வி. ஜாயாவுக்குப்பின்பு தனிஇடத்தை அவருக்கு தருகின்றது. விபுலாநந்த அடிகளாலும் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளையாலும் தன்னுடைய இலட்சியங்கள் அழுத்தம் பெற்றதென்று அடிக்கடி சுட்டிக்காட்டுவார். புலவர்மணி கொழும்புக்குச் செல்லும் வேளையில், ஜனாப அஸீசுடன் தங்குவது வழக்கம். புலவர் மணியின் பகவத்கிதை வெண்பா ஜனாப அஸீஸ் இல்லத்திலிருந்துதான் எழுத ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

“அன்னையின் கருவில் இருந்து இறைவனடி எய்து மட்டும் அளிக்கப்படவேண்டியது கல்வி” என்ற நபிகள் நாயகத்தின் கோட்பாட்டில் விருப்புக்கொண்டு “இஸ்லாமிய சமுதாயக் கல்வியில் மறுமலர்ச்சிக்கான தனது சிந்தனைகளையும் செயற்பாடுகளையும் அர்ப்பணித்தவர் அஸீஸ்.”

இயல் பன்னிரண்டு

தமிழ்நெறிமூலம் கல்வி அறம் வளர்த்த தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளார்

இந்நூற்றாண்டில் சமய வாழ்க்கையோடு தமிழ் உணர்
வினையும், கல்விப் பணியையும் இணைத்தவர் தனிநாயக அடி
கள். உலகமெங்கும் உள்ள தமிழியல் ஆராய்ச்சியாளரை
ஒன்றுபடுத்தித் தமிழியல் ஆராய்ச்சிகளை ஊக்குவித்தவர்.
பல நாடுகளிலுள்ள பல்கலைக்கழகங்களிலே தமிழியல்
ஆராய்ச்சியையும், தமிழ்த்துறைக் கல்வியையும் இடம்
பெறச் செய்து, தமிழ் ஆராய்ச்சியாளரிடையே நல்லெழிச்
சியையும் ஏற்படுத்தியவர் அடிகளார். கல்வியில் முருகியல்
பெறவேண்டிய இடத்தைத் தன் விரிவுரைகளினூடாக நிலை
நாட்டியவர். தமிழ் கற்பித்தல் முறையையும் விஞ்ஞான
பூர்வமான அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடித்தவர் அடி
களார்.

புகத்திவு எனப்பாராட்டப் பெற்ற நெடுந்தீவு தந்தை
வழிப்பிறப்பகம், தாயார் ஊர்காவற்றுறை. இவர்புனிதசம்பத்

திரிசிபார் கல்லூரியில் பயின்று குருத்துவப்படிபிற்காக உரோமாபுரி சென்றவர். அங்கு இறையியற் பல்கலைக்கழகத்தில் இறையியலிற் கலாதிதிப்பட்டமும், பன்மொழிப்புவனமையும் பெற்றார். பின்பு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலை மாண்பப்பட்டமும், முது இலக்கியமாண்பப்பட்டமும் பெற்றார்.

இவரின் கல்விச்சிந்தனைகள், இவர் புரிந்துவந்த பணிகளின் பயனாக அநுபவரீதியாக உருவாகியவை. குருவாக உதவி விரிவுரையாளராக, பேராசிரியராக இவர் ஏற்றுக்கொண்ட பணிகள் இவரின் கல்விச் சிந்தனைகளுக்குக் களமாக அமைந்தது. 1955 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1957 ஆம் ஆண்டு வரை இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்திலுள்ள கல்வியியற் புலத்தில் “பாரதக்கல்வி மரபில் விசேடமாகத் தமிழ் கல்வி மரபும் ஐரோப்பியகல்விமரபும்” என்ற அவரின் ஒப்பீட்டு ஆராய்ச்சிக்கு கலாதிதிப்பட்டமும் பெற்றார். ஆங்கிலம். இத்தாலி, இலத்தின், பிரான்சு, இஸ்பானிஸ் ஜேர்மன்மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்ற இவர் ஓர்மொழிவல்லுனராகும். இவ்வறிவு இவரை மொழிக்கல்வி பற்றிய கல்விச் சிந்தனைகளாவளர்க்க ஏதுவாகியது. 1952 — 1961 ஆம் ஆண்டுகள் வரை இவங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வியியற் புலத்தில் கல்விக்கொள்கை, தமிழ்மொழி கற்பிக்கும் முறை என்ற பாடங்களுக்கான விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றினார். எனவே இவரின் கல்விக்கொள்கை இந்த அநுபவத்தில் உருவாகவும் தமிழ் கற்பிக்கும்முறையில் அவர் தனக்கான கொள்கையை வகுத்து முன் வைக்கவும் வழிவகுத்தது.

‘தமிழ் நாட்டில் ஆரம்ப ஐயன பௌத்த போதனைகள்’ என்ற இவரது ஆராச்சியில் திருக்குறள் எவ்வாறு கல்வி சம்பந்தமான மரபைப் பேணுகின்றது, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை என்ற நூல்களில் மதபோதனை எவ்வளவு தத்துவ ஆராய்ச்சிக் கட்டத்திற்கு வளர்ச்சி யடைந்திருக்கின்றது என்பதை விளக்குகின்றார், பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் காணப்படும் கல்வி மரபு பின்வருமாறு ஆராயப்படுகின்றது.

‘பண்டைய தமிழ் இலக்கியமும் பாரதக்கல்வியின் ஆய்வும்’ ‘பண்டைய தமிழ்க்கல்விமான்கள்’ ‘பண்டைய தமிழ்க்கல்வி கல்விமான்கள்’ என்று கட்டுரைகளில் பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் கல்வியின் நிலையினை விளக்கினார்.

‘பிளேட்டோவின் கருத்துவாதத்தில்’ விருப்புக் கொண்ட இவர், திருக்குறளில் காணப்படும் கருத்துவாதத் தையும் பிளேட்டோவின் கருத்துவாதத்துடன் ஒப்பிட்டுள்ளார். பிளேட்டோவையும் திருவள்ளுவரையும் இந்தவகையில் ஒப்பிடுகிறார்.

அடிகளார் சிந்தனைகள் பிளேட்டோவின் கருத்துவாதத் தினால் செப்பனிடப்படுகின்றது.

‘வயதும் படிப்பும்’ என்ற தலைப்பில் அடிகளார் 1955 ஆம் ஆண்டு ரோட்டரிச் சங்கத்தில் சொற்பொழிவு ஆற்றும் பொழுது:—

“மானிட அறிவும் தொழில்நுட்ப அறிவும் விரைவாக முன்னேறுகின்றன. எனவே ஒருவர் மகிழ்ச்சியுடனும் திருப்தியுடனும் தற்கால உலகில் வாழ விரும்பினால் ஒருவர் படிக்கும் பழக்கத்தை உருவாக்க வேண்டும். ஒருதுறையில் புலமை மிக்கவர்கள் கூட ஏனைய துறைகளில் நாட்டம் கொண்டால்தான் அவருடைய மனிதவாழ்க்கை மனிதத் தன்மையுள்ள வாழ்க்கையாக, நல்ல முழுமையான வாழ்க்கையாக, சமுதாயத்தில் பலசெய்திகள் அறிந்த உறுப்பினராக வாழ்க்கை நடாத்தமுடியும்”. இக்கூற்று கல்வி என்பது பூரண அறிவு என்ற கருதுகோளில் இருந்து பிறந்ததாகும். அடிகளார் தனது கல்விக் கொள்கையில் ‘பூரண அறிவுகல்வி தரும் அழகு’ என்ற கருத்துடையவராக இருக்கின்றார்.

‘படிப்பாலும், கல்வியாலும் நாட்டை வளப்படுத்தி மக்கள் மகிழ்ச்சியாக வாழலாம். உலகில் உள்ள தீமைகள் அகற்றப்படவேண்டுமாயின் அறியாமை பூண்டோடு ஒழிக்கப்படவேண்டுமாயின், குற்றங்கள் குறையவேண்டுமாயின், பலவகுப்பினரிடையே உறவுமுறை ஏற்படவேண்டுமாயின்,

நட்பும் சகோதரத்துவமும் மலரவேண்டுமாயின், மாபெரும் உற்பத்தியும் பொருளாதாரமும் நிலைபெற வேண்டுமாயின், ஆத்மீகமதிப்புகளும் இலட்சியங்களும் வலியுறுத்தப்பட வேண்டுமாயின் மறுக்குலத்திற்குத் தெரிந்த ஒரே கருவி முதியோர் கல்வியைத்தவிர வேறொன்றும் இல்லை. முதியோர் கல்வியானது சமூகத்தினிடையே வாழ்நாள் முழுவதும் படித்து ஒருவரை முழுமையடையச் செய்வதாகும்.

இக்கருத்து அவர் கல்வி பற்றிக் கொண்டிருந்த தெளிவான சிந்தனைகளாகிய, வாழ்நாள் கல்வி, புதுமைக்கும் பழைமைக்கும் தொடர்பு காணும் கல்வி, முதியோர் கல்வி போன்ற கருதுகோள்களை விளக்குகின்றன. தமிழ் மரபில் 'சான்றுணையும் கல்லாதவாறு' என்பதும் மேற்கத்திய முறையில் 'வாழ்நாள் கல்வி' என்ற முறையிலும் அவருக்கு நம்பிக்கை இருந்தது. கல்விபற்றி அவர் தரும் விளக்கம் கல்வியே ஒரு சமுதாயத்தை உயிர்த்துடிப்பாக வைத்திருக்கின்றது என்பதாகும். இக்கருத்துக்கள் பிளேட்டோ, ரூசோ போன்ற கருத்தியல்வாதி, இயற்கையியல்வாதிகள் கொண்ட கருத்துக்களாகும். அத்துடன் பாரதக் கல்விச் சிந்தனையாளர் கல்விச் சிந்தனைகளில் மேலி நிற்கும் அன்மீக உணர்வை வளர்க்கும் கல்விச் சிந்தனையும் இவரிடத்தில் காணமுடிகின்றது.

கற்பித்தல் முறையில் ஒரு மொழியை எவ்வாறு கற்பிக்க வேண்டும் என்ற தெளிவான சிந்தனையுடையவராக இருக்கின்றார்.

'தாய்மொழியை அல்லது மாநிலமொழியை வலியுறுத்தும் வேளையில் மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு அம்மொழி கற்பிக்கும் முறைகள்பற்றிக் கற்பித்தல், பல்வேறு நிலையில் உள்ள மாணவர்கள் படிப்பதற்குரிய உரைநடை, செய்யுள் போன்ற நூல்களைத் தரம் குறையாமல் வெளியிடுகின்றவர்களுக்கு நல்ல ஊசகம் அளித்திடல் வேண்டும்.

பள்ளிக்கூடங்களில் முதல்வர்கள் தாய்மொழியில் இலக்கணம், இலக்கியம் தெரியாதவர்களை தாய்மொழியில் கற்பிக்கப் பணிக்கக்கூடாது.

என்று அடிகளார் தமிழ் கற்பித்ததில் கையாளவேண்டிய முறைகளைத் தருகின்றார்.

மேலும் அடிகளார் இங்கிலாந்தில் ஆங்கில மொழியைக் கற்பிக்கக் கையாளும் முறை உலகில் உள்ள எந்த அன்னை மொழிக்கும் பொருந்தும் என்கின்றார். இதில் ஹடோ அறிக்கை கூறுவதை அவர் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். “லெ குறிப்பிட்ட பருவங்களில் பாடசாலைகளில் தனிப்பட்ட பாடமாகச் சொல்லிக் கொடுக்கப்படும் ஒரு பாடமாக ஆங்கிலத்தைக் கருதக்கூடாது. தங்கள் பாடத்திட்டங்களில் தங்கள் கருத்தை வாய்மொழியாலோ அல்லது எழுத்துமூலமோ வெளிப்படுத்தப் பயிற்சி கொடுக்கப்பட வேண்டும். தெளிவாகவும், பொருத்தமான மொழியிலும் பேசப் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பாடத்திலும் ஆங்கில மொழியின் உபயோகத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஜார்ஜ் சம்சன் வழக்கமாகச் சொல்லுவது போன்று ‘கற்பிக்கும் ஒரு பாடமாக இருப்பதைவிடத் தாய்மொழி வாழ்க்கையின் ஒரு சுட்டாயமுமாகும் என்பார்’.

இன்று எமது கலைத்திட்டத்தில் அன்னைமொழி மூலம் கல்வி கற்பிக்கப்படுகின்ற பாடங்கள் அதிகமாகும். எனவே அடிகளார் தரும் இத்தகைய கருத்து எல்லா அன்னைமொழி களுக்கும் பொருந்தும்.

மேலும் அடிகளார் பள்ளிக்கூடங்களிலும், கல்லூரிகளிலும் தமிழ் கற்பித்தல் இரண்டாம் தர நிலையிலேயே இருந்து வருகின்றது. தமிழ் விரிவுரையாளர்களாகவோ, ஆசிரியர்களாகவோ நியமிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் திறமை மிக்கவர்களாக இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு நல்ல ஊதியம்

வளங்கப்பட வேண்டும். ஆன்மைக்காலத்தில் மொழி
தொடர்பாக நடாத்தப்படுகின்ற ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபட்ட
வர்களாக விளங்க வேண்டும். அப்போதுதான் தமிழ்
வாழ்க்கையில் கட்டாயமாக விளங்கும்' என்கின்றார். இவ்
வாறான கருத்துக்களைத் தமிழ்மொழி கற்பித்தலில் அடிக
ளார் கொண்டிருந்தார்.

பாடநூல்கள் தமிழ்மொழியில் சிறந்து விளங்க வேண்
டும். பல்கலை நிரம்பிய மொழிநூல்கள் வெளிவர வேண்
டும். செய்தித்தாள்களும் மொழித்தரத்தை உயர்த்த வேண்
டும். மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள், மூலநூல்களோடு இணைந்து
செல்ல வேண்டும். தமிழ் நம் வாழ்வோடு கலந்த ஒரு
மொழியாக மலர வேண்டும் என்ற கருத்துக்கள் அவரின்
தமிழ் கற்பித்தல் முறையில் இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

அடிகளார் உளவியல் கற்றவர். கல்விபற்றிய அவர்
புணிகளில் முதியோர் கல்வி, பாலர் கல்வி பற்றியெல்லாம்
பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர். பாரதத்திலும், இலங்கை
யிலும், மலாயாவிலும் பாலர்களுக்கென வெளியிட்ட பன்
ளிக்கூட நூல்கள் பற்றி முத்திங்கள் ஏடான 'தமிழர் பண்
பாடு' இதழுக்கு ஒரு திறனாய்வுக் கட்டுரை எழுதினார்.
அடிகளாரின் கருத்துப்படி 'குழந்தைகள் 247 தமிழ்
எழுத்துக்களைச் சொற்களில் கண்டு அறியும்வரையும்
எல்லா 247 எழுத்துக்களையும் அங்கு ஒன்று, இங்கு ஒன்று
கப் பார்த்தல், கேட்டல் முறைப்படி கற்றுக்கொடுத்தல்
தவறாகும்' என்கின்றார்.

'ஐரோப்பிய அமெரிக்க பாடசாலைகளில் பாலர்களுக்
காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற எந்த ஒரு தனிமுறையும்
ஒன்றைவிட ஒன்று உயர்ந்தது என்று கூறமுடியாது. ஒளி
நெடுங்கணக்கு முறைகள், சொற்கள் கொண்டு ஆரம்பித்து
வாசிக்கும் திறனை உண்டுபண்ணுவதாகும். இம்முறைகளை
எழுத்துக்களைக் கண்டுபிடித்தல் என்று தமிழிற் கூறலாம்.
சொல்லும், வசனமும் என்ற முறைகள் வாசிப்பதில் உள்ள

பொருளை உணர்ந்துகொள்வதைக் குறிப்பிடும். முதல் முறையால் (ஒலி, நெடுங்கணக்கு) பயிலும் குழந்தைகள் அச்சில் உள்ள எழுத்துக்களையும், புதிய எழுத்துக்களையும் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். ஆனால் அவை உணர்ந்தும் பொருள் களை அறிவதில் ஆர்வம் குறைகின்றார்கள். இரண்டாம் முறையால் (சொல்லும் — வசனமும்) பயிலும் குழந்தைகள் பொருளை உணர்வதில் பெரிதும் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். ஆனால் சொற்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் வேகம் குறைந்தவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். குழந்தைகளுக்கு இரண்டு முறைகளையும் கற்பித்தல் நல்லது எனக் கருதப்படுகின்றது. எந்த முறை நல்லது என்று கேட்டால் இரண்டு முறையும் நல்லதே. இவ்வாறுகாடிகளார் குழந்தைக்குக் கல்வி கற்பிப்பதற்கு கையாளும் முறைகள்பற்றிய கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றார். இசைமுறையும் கவிதையையும் வளங்கிடல் குழந்தைக் கல்வி வெற்றியளிக்கும் என்கின்றார். ‘குழந்தைகள் இசையில் பெரிதும் நாட்டம் கொண்டவர்கள். எதுகை மேரணையில் விருப்பம் கொண்டவர்கள். எனவே எளிய இசையுள்ள கவிதையை அறிமுகப்படுத்தலாம்’ என்றும் பாரதியார் பாடல், கவிமணி தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை பாடல்களில் குழந்தைகளுக்கான பாடல்களை அறிமுகப்படுத்தலாம் என்றும் அவர்கருதுகின்றார். இவர்கள் பாடல்களில் சொற்கள், அவர்களுடைய உணர்வுகள், கற்பனைகள், அவர்கள் உலகம் எல்லாம் தத்ரூபமாகக் காட்டப்படுகின்றன என்கின்றார். குழந்தைகளுக்கான கல்வி ‘இசையுடனும் அசையுடனும்’ இருத்தல் வேண்டும் என்ற கற்பித்தல் முறையை அவர் முன்வைக்கின்றார்.

பல்கலைக்கழகம் அதன் பேராசிரியர், மாணவர்கள் பொறுப்புக்கள், சமுதாயத்தொடர்பு, கலைத்திட்டம் சம்பந்தமாக அடிகளார் கொண்ட கருத்துக்கள் அவரின் பல்கலைக்கழகம் பற்றிய கருத்துக்களைக் காட்டுகின்றன.

‘பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள் உண்மையைத் தேட வேண்டும். அதன்பொருட்டு எப்போதும் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கவேண்டும். அவரது உண்மை தேடும் படலத்தில் மாணவர்கள் அவருக்குத் துணைபோக வேண்டும். இக்காலத்தில் இக்கருத்தை ஆதரிக்கின்றவர் பேராசிரியர் அரிசன் பீர்ஸ் என்பவர் ஆவர். இது முதற்கருத்து. இரண்டாவது கருத்து என்னவெனில் பலதரப்பட்ட பாடங்களைக் கற்பித்தலாகும். குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் கற்பிப்பதே பல்கலைக்கழகத்தின் அடிப்படைப் பணியாகும். உண்மை எங்கே இருக்கின்றது என்றால் இருவித கருத்துக்களையும் இணைப்பதில் தங்கியிருக்கிறது. ஆராய்ச்சிப்பணி கற்பிக்கும் பணி இரண்டும் தேவையாகும் என்று குறிப்பிட்டவர். மேலும் பல்கலைக்கழகம் சமுதாயத்தில் நல்ல குடிமக்களை உருவாக்க வேண்டும். இக்குறிக்கோளுடன் அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கவேண்டும். அதன் கலை, சமூக வாழ்வின் கலையாகும். அதன் குறிக்கோள் மாணவர்களுக்கு உலகில் வாழ்வதற்குத் தகுதியைக் கொடுப்பதாகும். பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகத்தில் கூட்டாக வாழும் முறைபல்கலைக்கழக வாழ்க்கையில் தனிச் சிறப்பாகும். இதில் பல நற்பண்புகளைப் பழகிக் கொள்ள முடிகின்றது. பண்பு நலன்களையும், கல்வியையும், அழகு உணர்வுகளையும் கருத்துக் கருவூலங்களையும் பெற்றுப்பட்ட தாரிகள் வருங்காலச் சமுதாயத்திற்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற அடிகளாரின் கருத்துக்கள் சிறப்பான சிந்தனைகளாகும்.

“யூனியேசிட்டி” என்ற சொல்லின் வேர் அல்லது மூலக் கருத்து என்னவெனில் மாணவர்களும், பேராசிரியர்களும் சேர்ந்த ஒருதழு அல்லது அவையாகும். “யூனியேர் சிட்டாஸ் வெஸ் திரு” “நீங்கள் எல்லோரும்” என்ற பொருள்படும். “பல்கலைக் கழகம்” வரலாற்று ரீதியாகவோ அல்லது வேறு சொல்லில் இருந்து பார்த்தாலோ எல்லாக் கலைகளையும் சொல்லிக் கொடுக்கும் ஓர் இடமல்ல. பல நாட்டில் இருந்து கல்விதரும் நோக்கத்துடன் பலர் ஓர் இடத்தில் கூடும் இடம் என்று சொன்னால் அது மிகை

யாகாது” என்று அடிகளார் தரும்விளக்கம் பல்சுவைக்கூறும் பற்றிய அவரின் பரந்த கருதுகோளாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

அடிகளார் தமிழ்மொழிக்காற்றிய சேவை அம் மொழியை உலகில் உள்ள செம்மையான மொழிகளுடன் வைத்து அறிஞர்களால் மதிக்கப்படச் செய்கின்றது. பல நாடுகளில் தமிழ் பலவாறுகப் பேசப்படுவதை அடிகளார் நோக்கினார். ‘ஒங்கு புகழ் ஆங்கிலம்’ போன்று தமிழ் தழைத்தோங்க தமிழ்மொழிக்கு “பொதுநிலை ஒலிப்பு” வேண்டும் என்பதைச் சாற்றினார்.

தமிழ் ஒலி வேறுபாடுகள் நாடுகளுக்கும் அவர்தம் மொழிகளுக்கும் ஏற்ப ஒசை வேறுபடுகின்றது. ‘இத்தமிழ் ஒலி வேறுபாடுகளை நீக்கி மேலை நாட்டு மொழிகளுக்கு உள்ளதைப் போன்ற ‘பொதுநிலை ஒலிப்பு’ ஒன்றைப் பரப்புவது, தமிழுக்குப் பெரும் நலத்தீனைப் பயக்கும். நம் வெள்ளித்திரை நடிகர்களும் வாணொலி உரையாளர்களும் இப்பொதுநிலை ஒலிப்பைக் கடைப்பிடிப்பார்களெனில் ‘இவ் ஒலிப்பு எங்கும் எளிதில் பரவிவிடும்’ என்றார்.

1964ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் புதுதில்லியில் நடந்த அனைத்துலக கிழைத்தேய அறிஞர்களின் மகாநாட்டின் போது, ஏழாம்நாள் அனைத்துலக தமிழ் ஆராய்ச்சிமன்றம் நிறுவப்பட்டது. இம்மன்றத்தின் தாபகர் தனிநாயக அடிகளார். தமிழ் இலக்கியம் பற்றி ஆராயும் உரிமை தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவருக்கே உரியது என்ற கொள்கையை இம்மன்றம் தகர்த்துவிட்டது. இலக்கியம், இலக்கணம் பற்றியும் உள்ள ஆராய்ச்சி மட்டும் தமிழ் ஆராய்ச்சி என்ற நிலை மாறி தமிழர் பண்பாடு, வரலாறு, தொல் பொருளியல், சமூகவியல், தமிழர் சுவை மரபு போன்ற பல்புறங்களிலும் ஆராய்ச்சி விரிந்து செல்ல இம்மன்றம் உதவியது. சங்க இலக்கியத்தில் கூறப்பட்ட ‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’ என்ற அகில உலக

ஒருமைப்பாட்டுக் கொள்கையையும், பாரதியார் கூறிய 'திருமான் புலமை யெனில் வெளிநாட்டார் அதை வணக்கஞ் செய்ய வேண்டும்' என்னும் கோட்பாட்டையும் அடிப்படைக் கோட்பாடாக கொண்டெழுந்ததே அனைத்துலக தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றம். கல்வியின் பிரதான கருதுகோள்களில் ஒன்று அனைத்துலக ஒருமைப்பாட்டு உணர்வின் மூலம் மனிதகுலத்தை கால தேச வேறுபாடுகளைக் கடந்து நின்று ஒரே குலமாகக் காணும் மனிதாபிமானப் பண்பாகும். இந்தப்பணியில் இம்மன்றமும் பணியாற்றுவது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. இதுவரை ஐந்து மகாநாடுகளை கோலாலம்பூர், சென்னை, பாளையம், யாழ்ப்பாணம், மதுரை போன்ற நகரங்களில் நடத்தியிருக்கின்றது. தமிழ்மொழி, தமிழர் பண்பாடு, சமூகம், வாண்பம், கல்வி, கலைகள் பற்றிய பல ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் எழுதி, விமர்சனங்களின் பின்பு நூல்களாக ஆக்கப்பட்டன. இவ்வாறு தமிழியல் ஆய்வில் புதிய மறுமலர்ச்சியை தோற்றுவித்து அதனை அனைத்துலகிற்கும் பரவலாக்கியவர்,

என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தான்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமானே

என்ற திருமூலர் வாக்கில் சிந்தையை பறிகொடுத்தவர் அடிகளார். அடிகளார் தமிழியல் என்ற துறை உருவாகவும் அதுபற்றிய அறிவு ஆங்கில வழியாக அனைத்துலக அறிஞர்களையும் அடைய உதவினர். இதற்காகத் தமிழ்ப் பண்பாடு பற்றிய சஞ்சிகையை நடாத்தினார். தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கென்று உலக நிறுவனமொன்றை நிறுவினர். இதனூடாக அனைத்துலக மட்டத்தில் மகாநாடுகள் நடைபெற உதவினர். தமிழ் உணர்வை அனைத்துலகிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த தமிழரிடையே ஏற்படுத்திய தமிழ்த் தூதுவர் அடிகளார். தமிழ் மொழியைப் புக்தி மொழியாக கண்ட உலகில் அதனை பத்துறை மொழியாக்கி தமிழியல் விஞ்ஞான பூர்வமான ஆய்வை அறிமுகம் செய்து வைத்தவர் அடிகளார். இது அவரின் அனுபவக் கல்விச் சிந்தனையாக காணப்படுகிறது.

தூத்துக்குடியில் ஆன்மிகத் தலைவராக விளங்கிய அடிகளார் கல்வி அறிவு படைத்த ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்கும் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டார். மக்கள் கல்வியைப் பரப்புவதற்காகவும் ஈடுபட்டார். அடிகளாரின் முருகியல் உணர்வு விரிவுரைகளிலும் எழுத்துக்களிலும் வெளிப்படையாகக் காணப்படுகின்றது. அடிகளாரின் கலாநிதிப் பட்டத்துக்கு எழுதப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகளில் 'திருக்குறளுடன் தொடர்புடைய கல்வி' என்ற பகுதியில் மாணவரின் நல்ல ஆளுமையை வளர்ப்பது கல்வியின் நோக்கம் என்கின்றார். நல்ல உடலமைப்பு, இயல்புக்கங்களை வெளிக்கொணரும் நிறன் கல்வியின் இலக்கு என்கின்றார். இதற்கு உதாரணமாக மைக்கேல் ஆஞ்சலோவின் அனுபவத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

மைக்கேல் ஆஞ்சலோ மேரயிசனின் சிலையை உருவாகிய பின்பு அது அவனுக்கு உயிர் உள்ளது போன்று தோன்றியது. அப்போது மைக்கேல் ஆஞ்சலோ மேரயிசனின் சிலையில் தம்மையில் உள்ள கத்தியால் அடித்து ஏன் பேசமாட்டாய் என்று கேட்டானாம். அந்தச் சிற்பியைப் போன்று ஒவ்வொரு ஆசிரியனும் மாணவச் செல்வங்களிடம் உள்ள நல்ல பண்புகளை வெளியே கொண்டு வர வேண்டும் என்று கூறுவதில், முருகியற் கல்வி என்பது மாணவர் இயல்புக்கத்தை ஆசிரியர்களால் வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்கின்றார். மேலும் இசைக்கும் அசைவுக்கும் அவர்தரும் இடமும் கல்வியில் முருகியல் வகிக்க வேண்டிய இடத்தை வலியுறுத்துகின்றது.

அடிகளார் 1913ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 2ஆந் திகதி பிறந்து 1980ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 1ஆந் திகதி மறைந்தார். அடிகளார் தமிழ் சொற்கோவைக்கு ஆற்றிய பணி தனியிடத்தைப் பெறுகின்றது. இப்பணி தமிழ்மொழி வரலாற்றில் சிறந்த இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

இயல் பதினாழன்று

யாழ்ப்பாண இளைஞர் சங்கக்
கல்விச் சிந்தனைகள்

பாரதத்திலும், இலங்கையிலும் 19ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியிலிருந்து புகுத்தப்பட்ட ஆங்கிலக் கல்வியமைப்பினால் படித்த மத்திய வகுப்பினர் உருவானனர். சமூக மறுமலர்ச்சியும், அரசியல் சீர்திருத்தமும் அவர்களின் வேட்கையாக இருந்தது. தேசிய மறுமலர்ச்சியையும், அரசியல் விடுதலையையும் கல்வியின் அடிப்படையில் காணவிழைந்தனர். 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி மத்திய வகுப்பினரின் துரித வளர்ச்சியாகக் காணப்படுகின்றது. ஆங்கிலக் கல்வி இரோப்பிய நாடுகளின் தாராளவாதக் கருத்துக்கள், மக்களாட்சித் தத்துவம், தேசியவாதம் என்பவற்றைப் புரிந்து கொள்ள வைத்தது. இதே எண்ணக் கருக்களின் அடிப்படையாக பாரதத்திலும் இலங்கையிலும் அரசியல், சமூக கலாசார மாற்றங்களைக் காண விரும்பி நின்றனர் படித்த மத்திய வகுப்பினர்.

பாரத நாட்டில் மகாத்மா காந்தியின் போராட்டங்கள் தேசிய காங்கிரஸின் விடுதலை காணும் வேட்கையை விரைவுபடுத்தியது. இதே காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் படித்த வாலிபர்கள் மத்தியில் பல முற்போக்கான கருத்துக்கள் வளர்ந்து வந்தன. அரசியல் விடுதலைக்கும், சமூக கலாசார மறுமலர்ச்சிக்கும் ஏற்ற தேசிய கல்வித்திட்டம் மக்களின் அபிப்பிராயத்தை நிறைவேற்றித்தர அவசியமெனக் கருதப்பட்டது. பாரதத்திலும் தேசிய கல்வித்திட்டம் நிறுத்தப்பட்டது. அன்னிபெசன்ட் அம்மையார், மகான் அரவிந்தர், மகாத்மா காந்தி, சுப்பிரமணிய பாரதியார் இரவீந்திரநாத் தாகூர் போன்றோர் தேசிய கல்வித்திட்டத்தைச் சிந்தித்தார்கள்.

1924ஆம் ஆண்டு மாணவ சங்கம் என்ற பெயருடன் யாழ்ப்பாணத்து படித்த இளைஞர்கள் சங்கத்தைத் தொடங்கினர். இதே சங்கம் 1931ஆம் ஆண்டு இளைஞர் சங்கம் என்ற மறுநாமத்துடன் இயங்கத் தொடங்கியது. இளைஞர் சங்கமும், 'இவங்கைச் சமூக பணியாளர்' என்ற வடிவத்தில் வாசகர் வட்டமாக முதலில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் வடிவெடுத்தது. திருவாளர்கள் ஹன்டி பேரின்பநாயகம், சபாபதி குலேந்திரன், எஸ். ஆர். கனகநாயகம், சி. சுப்பிரமணியம், ஏ. எம். புறாடி, கே. சு. மதியாபரணம், எஸ். துரைராசலிங்கம், பொலி கனகதுங்கம் இதன் ஆரம்பகால அங்கத்தவராவர். பத்திரிகைகளை வாசித்துக் கவந்துரை யாடிய பிச்சினைகளுக்கான தீர்வுகளின் வழிவகைகளை ஆராய்ந்து வந்தனர்.

இதன் பின்னர் 1924ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 1ஆம் திகதி சனிக்கிழமை மாணவர் சங்கம் நட்பு படித்த இளைஞர்களுடன் யாழ்ப்பாணத்தில் வை. எம். சி. ஏ. மண்டபத்தில் உருவெடுத்தது. ஆசிரியர்கள், சட்டத்தரணிகள், உயர்வகுப்பு மாணவர்கள், அரசியல் அபிமானிகளுடன் இது உருவாகியது. யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் வாசகர் வட்டமே விரிந்து

மாணவர் சங்கம் என்ற நாமத்துடன் இயங்கியது. இதன் ஆரம்பகால அமைப்பாளர்கள், கவாமி விபுலாநந்தர், ஹன்டி பேரின்பநாயகம், எஸ். கு. வேந்திரன், சி. சுப்பிரமணியம், எஸ். நடேசன், எஸ். யூ. சோமசேகரம், எம். பாலசுந்தரம் எஸ். துரைராசசிங்கம், பி. நாகலிங்கம், கே. நவரத்தினம், வி. முத்துக்குமாரு, ஜே.சி. அமரசிங்கம், எஸ். எஸ். சிவப்பிரகாசம், ஜே. டபிள்யூ. ஏ. சுதிர்காமர், ஏ. எம். கே. குமாரசாமி, வி. கே. நாதன், எஸ். கே. குணசேகரம், கே. நேசையா, சாம் சபாபதி, எஸ். சி. சிதம்பர நாதன் இன்னும் பலருமாகும். இவர்களில் சிலர் அன்று யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி உயர்வகுப்பு மாணவர்களாகும்.

ஆரம்ப காலத்திலிருந்து சமூக சீர்திருத்தங்கள் சம்பந்தமான பல சேவைகளில் ஈடுபட்டனர். கல்வியில் சமூக வேறுபாடு காட்டி சமவாய்ப்பை அறிக்காது ஒதுக்கும் நிலையினை இவர்கள் கண்டித்து சமூதாயத்தில் தாழ்ந்த வகுப்பினருக்காக உழைத்தனர். தேசிய மறுமலர்ச்சிக்குக் கல்வியில் சமவாய்ப்பு இன்றியமையாதது. எனவே கல்வியில் சமவாய்ப்பு என்ற கல்விச் சிந்தனை இவர்களிடம் காணப்பட்டது. தேசியரீதியில் தங்கள் மாணவர் சங்கத்தை அமைக்கவும், அகில இலங்கை அடிப்படையில் கல்வி விடுதலை ஏற்படவேண்டுமெனவும் விரும்பினர். தேசிய மொழிகளின் வளர்ச்சிக்கு அவர்களின் சிந்தனைகள் உதவியது. மூன்று நாட்கள் நடைபெறும் தங்கள் மகாநாட்டில் ஒருநாள் தமிழ்மொழியில் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவதும், தமிழ்மொழிக்கும் இலக்கியத்திற்கும் உரிய நாளாக அந்நாளைக் கொள்வதுமாக நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கு செய்தனர்.

தமிழ் சிங்களப் பிள்ளைகளுக்கு அவர்களின் அன்னைமொழி மூலமே கல்வி கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்ற தேசிய உணர்வை கொண்டிருந்தனர். யாழ்ப்பாணத்தில் இருபது ஆண்டுகளாக நிலவி வந்த கிறிஸ்தவ இந்து மோதல்களை முடிவுகட்டிசமயசமரசம் ஏற்படக்கல்விச் சீர்திருத்தங்களை முன்வைத்தனர்.

சுதந்திர அரசாங்கத்தை அமைப்பதற்கு முன் தேசிய உணர்வை ஏற்படுத்தும் கல்வித்திட்டத்தையே இவர்கள் முன் மொழிந்தார்கள். 'சுயராசிய சித்தனைகள்' பாரதத் திலும் இலங்கையிலும் எல்லாபோராட்டங்களுக்கும் அடிப்படையாக அமைந்தது. பள்ளிக் கூடத்திலிருந்து பல்கலைக் கழகம்வரை ஐழைத்தேய உணர்வுடன் அரசியல், சமூக கலாசார விடுதலைக்கு அடித்தளமாகப் புதிய கல்வித்திட்டம் அமைய வேண்டும் என்பதை உணர்ந்தனர்.

இளைஞர் சமூகத்தின் முதல் மகாநாட்டை கல்விச் சீர்திருத்தங்களை வென்றெடுக்க, சமூக சூழ்நிலையைச் சாதகமாக்கும் ஆலோசனைகள் முன்வைக்கப்பட்டன. யாழ்ப்பாணச் சமுதாயம் பழைமை போற்றும் எழுதப்படாத மரபுகள் நிறைந்த 'மானிய முறைச் சமுதாயமாக' காணப்பட்டது. சாதிப்பிரச்சினை, ஜீண்டாமை போன்ற கொடுமைகள் சமூக அநீதியாகக் காணப்பட்டன. ஆலயப் பிரவேசம் கல்வித் கூடங்களில் கற்கும் சமவாய்ப்பு போன்ற சமூக சமத்துவ நடவடிக்கைகளில் இச்சங்கத்தினர் முதலில் ஈடுபட்டனர்.

தேசிய கல்வித்திட்டச் செத்தனையில் தமிழ்ப் பள்ளிக் கூடங்கள் எல்லாவற்றிலும் சமவாய்ப்பை அளிக்கவேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்தினர். சமுதாயத்தில் தாழ்ந்தவர்கள் வகுப்பறையிலிருந்து படிக்க அனுமதிக்கப்படவில்லை. வெளியே தாழ்வாரத்தில் நின்று அவர்கள் படிப்பது வழக்கம். இம்முறையை மாற்றி அமைக்க முன்வந்தனர். தேசிய கல்வித்திட்டத்தில் எல்லோருக்கும் கல்வியில் சமத்துவம் என்ற கோட்பாடு வலியுறுத்தப்பட்டது.

தேசிய கல்வித்திட்டத்தில் ஆங்கிலத்துக்கான இடத்தை அன்னைமொழிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினர். இந்தப் போராட்டம் தேசியமொழிகளுக்குத் தரும் முக்கிய இடமாகக் காணப்பட்டது.

இக்கல்வித்திட்டத்தில் ஆன்மீகம் வகித்த இடம் முதன்மையானது. தேசிய கல்வித்திட்டத்தின் அடித்தளமாக

ஆன்மீகம் இடம்பெற்றது. பாரதநாட்டுக் கல்வி மரபைப் போன்று இலங்கையிலும் கல்வி மறுமலர்ச்சி ஆன்மீக முறையில் நடைபெற வேண்டுமென்று கொள்கைகளை வகுத்தனர்.

1925 — 1931ஆம் ஆண்டுகள் வரை மாணவர் சங்கத்தின் வளர்ச்சி குறிப்பிடத்தக்கது. அரசியல் கூடுதலான அழுத்தம் பெற்ற கல்விச் சிந்தனைகள் வளர்ச்சி பெற்றன. மகாத்மா காந்தி, ஜவர்கலால் நேரு, சத்தியமூர்த்தி, கலியாணசுந்தரம், கமலாதேவி சடோபாத்தியா அதைப் போன்று சிங்கள அரசியல்வாதிகளின் பரந்த கருத்துக்களைச் சங்கம் யாழ்ப்பாண மக்களுக்குத் தந்துகொண்டிருந்தது. சங்கக் கூட்டங்களுக்குச் சமூகம் கொடுத்தோர் தொகையும் அதிகரித்தது.

இச்சங்கத்தின் தேசிய கொள்கையிலும் சுதந்திர உணர்விலும் அன்றைய நாளேடுகள் அவதானம் செலுத்தி வந்தன. இதன் கொள்கைகளைப் பாராட்டவும் கி. ல. ச. ம. ய. ம. களில் விமர்சனம் செய்யவும் தவறவில்லை. மகாத்மா காந்தியின் யாழ்ப்பாண விஜயம் 1927 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 26ஆம் திகதி இடம்பெற்றது. இவ்விஜயம் இச்சங்கத்தின் செயற்பாட்டுக்கு அங்கீகாரம் தந்ததுடன் அதை விரிவுபடுத்திவிட்டது. சுவாமி விபுலாநந்தர் தலைமையிலான வரவேற்பில் காந்தியடிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் இளைஞர்கள் ஆற்றிவந்த பணிகளைப் பாராட்டியுள்ளார். சமூக உணர்வை வளர்க்கும் பணிகளில் கல்வி உயரிய பங்கை வகிக்கின்றது என்பது அவரின் கருத்தாகும். அத்தகைய பணியை இச்சங்கம் கொண்டிருப்பது கண்டு பெரிதும் விவந்தார்.

1928இல் கி. ரி. ம. லை வைத்திலிங்க மண்டபத்தில் நடைபெற்ற மகாநாடு சமூக ஒருமைப்பாட்டு மகாநாடாக நடைபெற்றது. விபுலாநந்த அடிகளின் தலைமையில் நடைபெற்ற இம்மகாநாட்டில் சுயராச்சியக் கட்சித் துணைத்தலைவர்

எஸ். சத்தியமூர்த்தி, நாலாந்தாக் கல்லூரி அதிபர் ஜி. கே. டபிள்யூ. பெரேரா, தொழிற் சங்கவாதி ஏ. ஈ. குணசிங்கா, கௌரவ ஆ. கனகரத்தினம் கலந்து கொண்டனர். இதனை ஓர் நாடளாவிய மகாநாடாகக் கொள்ளவைத்தனர். 1929ஆம் ஆண்டு மகாநாடு தமிழ்மொழிப் பிரயோகத்திற்கு முக்கிய இடம் தந்தது. 1930ஆம் ஆண்டு மகாநாடு தீண்டாமை ஒழிப்பு, சம ஆசனம், ஆலயப்பிரவேசம், மிருகப்பலி போன்ற சமூக அநீதிகளுக்கு சாவுமணி அடிக்கும் மகாநாடாக அமைந்தது. சமூக நீதியை நிலைநாட்டி கொடுமைகளைக் களைய முற்படுவதாக பல ஆலோசனைகளை முன்வைக்கிறது. 1930ஆம் ஆண்டு மகாநாடு மேலும் டொனமூர் அரசியல் திட்டத்தைப் பகிஸ்கரிக்கும் மகாநாடாக அமைந்தது. அதற்கு அடுத்த மகாநாடு சேர்வைத்தின்முகம் துரைச்சாமி தலைமையில் நடைபெற்றது. இதற்கு ஜவகர்லால் நேரு வருகை தந்தார்.

1930ஆம் ஆண்டிற்குப்பின்பு இளைஞர் சங்கத்தின் போக்கு கூடிய அளவு அரசியல் நோக்குக் கொண்டதாக அமைந்தது. ஏற்கனவே சமதர்மக் கருத்துக்களினால் கவரப்பட்ட இவர்கள் இந்தக் காலகட்டத்தில் செல்வாக்குப் பெற்ற இலங்கைச் சமசமஜமாசக் கட்சி, பொதுவுடமைக் கட்சியில் சேர்ந்து உழைக்கின்றார்கள். சமூக மறுமலர்ச்சியையும் அரசியற் சுதந்திரத்தையும் விரும்பிய இவர்கள் அத்தகைய மாற்றங்களைக் கல்வியின் ஊடாகச் செய்வதற்கு நாட்டிற்கு முழுமையான விடுதலை வேண்டும் என்றும் அதன் பின்பு தேசிய கல்வித் திட்டத்தை வகுத்துக்கொள்ள முடியும் என்றும் இக்கால கட்டத்தில் நம்பினார்கள். ஹன்டிபேரின்பநாயகம் தன்னை 'இடதுசாரி' என்று குறிப்பிடுகின்றார். இளைஞர்களுள் சிலர் அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரசில் சேர்ந்து உழைக்கின்றார்கள். இவ்வாறாக 1931ஆம் ஆண்டின் பின்பு இளைஞர் சங்கம் தேசியவிடுதலைக்கான சகல அம்சங்களிலும் உழைக்கத் தமது போக்கினை அரசியல் கட்சிகளுடன் இணைத்துக் கொள்கின்றது.

யாழ்ப்பாண இளைஞர் சங்கம் கல்வி வரலாற்றில் சமதர்மக் கல்விச்சிந்தனைகளுடைய ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள் கல்வி நிர்வாகிகளை உருவாக்கியது. யாழ்ப்பாண மத்திய கல்லூரியின் அதிபர் ஏ. ஈ. தம்பர், அதே கல்லூரியில் பலகாலம் கற்பித்த கலைப்புலவர் நவரத்தினம், யாழ்ப்பாணம் பரியோவான் கல்லூரி ஆசிரியரும் பின்னர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளருமான நேசையா, கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி அதிபர் ஹன்டி பேரின்பநாயகம், பரமேஸ்வராக்கல்லூரி அதிபர் எஸ். நடேசன், சன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி அதிபர் சி. சுப்பிரமணியம், தெல்லிப்பழை பூனியன் கல்லூரி அதிபர் ஜி. பி. துரைரத்தினம், விக்ரோறியாக்கல்லூரி அதிபர் சைவப்பெரியார் சிவபாத சுந்தரனார் ஆகியோர் இளைஞர் சங்கம் யாழ்ப்பாணத்திற்கு அளித்த நல்ல ஆசிரிய அதிபர் பரம்பரையாகும். கிழக்கு மாகாணத்தில் தவத்திரு விபுலாநந்தாடிகள் 38 பள்ளிக் கூடங்கள் அமைக்க முடிந்ததும் இளைஞர் சங்கத்துடன் அவர் கொண்ட தொடர்பிலாகும். இவ் இளைஞர் சங்கத்தின் மற்றுமோர் கல்விப்பணி வடமாகாண ஆசிரிய சங்கத்தினை தமது செல்வாக்கினுக்குள் வைத்திருந்து ஆசிரிய உலகத்திற்குப் பணியாற்றியது. இப்பெருமக்கள் ஆசிரியர்கள் மத்தியில் நிலவிய வேதன மூரண்பாட்டை நீக்குவதற்காக உழைத்தனர். மொழிவாரியாக வேதன வேறுபாடுகாட்டக்கூடாது என்று அரசாங்கத்துடன் வாதித்துவந்தனர். மேலும் பள்ளிக்கூடங்களை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்றனர். தேசிய கல்வித்திட்டம் அன்னைமொழிக் கல்வி, கட்டாயக் கல்வி, இலவசக்கல்வி, தொழிற்கல்வி விஞ்ஞானக் கல்வி போன்று கல்வி விரிவடைய அரும்பாடுபட்டனர்.

இவர்களுள் ஹன்டி பேரின்பநாயகம் ஆசிரிய தந்தையென்ற நாமம் சூட்டப்படவேண்டிய அறிஞர். ஆங்கிலப் புலமையும் கிறிஸ்தவ சைவசமய ஒப்பீட்டு வேதாந்தமும் இவரது அணிகலன்களாக விளங்கின. அன்னை மொழிக்

கல்வி, தேசியக் கல்வி ஆகிய இரண்டும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைய வேண்டும் என்பது இவர் கருத்து. இளைஞர் சங்கத்தின் தாபகராகிய இவர் பல மகாநாடுகளுக்குத் தலைமை தாங்கி ஆற்றிய உரைகள் அவரின் ஆழ்ந்த சமூகசீர்திருத்தக் கருத்துக்களையும், கல்விக் கொள்கைகளையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. யாழ்ப்பாணத்தில் தேசிய பண்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்ட பல்கலைக்கழகம் அமைக்கவேண்டும் என்ற சிந்தனை அவரின் பல்கலைக்கழகச் சிந்தனையாகும். சமுதாயத்தின் நாடினையப் பிடித்து தேவையை உணர்ந்து செயலாற்றிய கர்மவிரன் அவர்.

இந்நாட்டில் ஆசிரியர் இன்று நிறைபுற்ற இடத்தை வகிக்க வழிகோலிய செம்மல், சுமதர்மவாதி ஹன்டி பேரின்பநாயகம் இந்நூற்றாண்டில் ஆரம்ப தசாப்தங்களில் யாழ்ப்பாணத்தில் சுற்ற இளைஞர்களின் கண்ணியமான தலைவனாவார்.

நினைவகுடும்பத்தில் பிறந்து சமய சமரச நன்னெறியைக் கடைப்பிடித்து, யாழ்ப்பாணக்குடா நாட்டின் மத்தியமாக விளங்கும் மத்திய கல்லூரியில் தனது தந்தை வழிநின்று இயங்கியதில் ஆசிரியராக விளங்கி அதிபராகியவர் ஏ. சு. தம்பர். இந்நாட்டிப் பல்கலைக்கழகச் சிந்தனைக்கும் அன்னைமொழிப் போதனைக்கும் இவர் அளித்த கரு குறிப்பிடத்தக்கது. பல்கலைக்கழகக் கல்வி எல்லோருக்கும் அளிக் கப்பட வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் செய்தவர். மத்திய கல்லூரியில் 'தம்பர் காலம்' என்று ஒரு காலத்தை உருவாக்கித் தனக்கான மாணவர் பரம்பரையை ஏற்படுத்தி இன்று அக்கல்லூரி தனது எல்லாப் பொலிவுடனும் விளங்க வைத்த அதிபர் ஏ. சு. தம்பர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் உயர்நிலைக் கல்லூரிகளில் முதல் இடம்பெற்ற கல்லூரிகளில் ஒன்று கயற்கண்ணி என்கின்ற

கந்தரோடைப் பதியில் நிறுவப்பட்ட கந்தவரோதயாக் கல்லூரி. தலைமிறந்த ஆங்கில ஆசிரியர், சமதர்மவாதி சீரு. செ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இக்கல்லூரியின் மூலம் இந் நாட்டுக் குழந்தைகளுக்குச் சமவாய்ப்பும், சமநீதியும் அளித்தவர். பழைமை பேணும் பிரதேசத்தில் சமூகப் புரட்சியை ஏற்படுத்தியவர். சமுதாயத்தின் அடிமட்டத்தில் இருந்த மாணவர் தேடிச்சென்று கல்விச் செல்வம் பெற்றனர். அவரின் சிறந்த தலைமைத்துவத்தில் இருந்த அக்கல்லூரி இந் நாட்டில் சகல துறையிலும் முன்னணி வகித்தது. பழைமையையும் புதுமையையும் பேணும் கல்விச் சிந்தனைகள் அவரிடத்திற் காணப்பட்டன. பள்ளிக்கூடங்களை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டும் என்ற முற்போக்கான கொள்கையுடைய வராக இருந்தார். கல்வியின் பயன் கல்வியைச் சமூகமயமாக்கல் என்பதாக அமைகின்றது அவருடைய சிந்தனைகள்.

பரியோவான் கல்லூரியில் கல்வி கற்று சென்னை நகரில் முதுகலைமாணி (வரலாற்றுத்துறை) பட்டம் பெற்று உதவியாசிரியராகப் பரியோவான் கல்லூரியில் பணியேற்றுப் படிப்படியாக உயர்ந்து பல்கலைக்கழகத்தில் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராக உருவெடுத்தவர் பேராசான் தேசையா அவர்கள்.

அன்னைமொழிக் கல்வித் தந்தையென இவரை வர்ணிப்பது உண்டு. இந்நாட்டுப் பல்கலைக்கழக வளர்ச்சிக்கு இவரது பங்களிப்பு போற்றுதற்குரியது. அவர் எழுதிய அன்னைமொழிக் கல்வி, சமூகக் கல்வி, மனிதகுல உரிமை ஆகிய நூல்கள் இவரது இலட்சியங்களையும் செயல்முறையையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. காந்திய வழிநின்று கல்வி வளர்க்க விரும்புவர் இவர்.

கலாநிலையம் என்று ஆன்மீக ஒளியும், கல்வி நெறியும் பரப்பிய இல்லத்தில் வாழ்ந்து சமயத் தொண்டும் கல்வித் தொண்டும் ஆற்றியவர் கலைப்புலவர் நவரத்தினம். சமய

சமரசம், இராமகிருஷ்ண தத்துவம் இவரின் அணிகலன்களாகும். முருகியற் கல்வி பற்றிய ஆழ்ந்த அறிவு படைத்தவர். 'தமிழரும் இலங்கையும்' என்ற அவரின் நூல் இந்நாட்டில் தமிழ் மக்கள் முருகியல் வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பை விளக்குகின்றது. தவத்திரு விபுலாநந்த அடிகளுடன் இவர் கொண்ட தொடர்பு தனித்துவமான வரலாற்றைப் படைத்துவிட்டது. ஆன்மீகக் கல்விச் சிந்தனையாளர்கள் இவர்கள் இருவரும் என்பது உண்மையாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் இந்துக்களுக்கென கல்லூரிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டபொழுது யாழ்ப்பாணத்து இந்துக்கள் அதிபராக வரும் வாய்ப்புக் கிடைப்பது அரிதாக இருந்தது. இதற்குப் புறம்பாகச் சைவப் பெரியார் விளங்கியவர். சைவப் பெரியார் சிவபாதசந்தரனார் கல்வி ஆலோசனை சபை அங்கத்தவராக இருந்தவர். கல்வி ஆலோசனை சபையில் அண்ணமொழிக் கல்வியின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியவர். உயர் கல்விக்கு ஆங்கிலத்தின் அவசியத்தைச் சுட்டிக்காட்டினார்.

கலைத்திட்டத்தில் ஆரம்ப வகுப்பு மாணவர்களின் பாடங்களின் கமையைக் குறைக்க வேண்டும் என்பது அவர்கருத்து. 1930இல் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்து அக்காலத்தில் இளைஞர் சங்க மகாநாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கினார். பல நூல்களை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் எழுதினார். அவர் எழுதிய அளவைநூல் கல்வியின் நோக்கம், கல்வியின் ஆழம், கற்றல், கற்பித்தல், குருகுலக் கல்வி, தற்காலக் கல்வி முறைகள், அடக்கம், அடக்கத்தின் துணைகள், ஆசிரியரது ஒற்றுமை, ஆசிரியரது பொறுப்பு, பெற்றோர் ஒற்றுமை, காட்சிப்பொருள், கருத்து விளக்கம் போன்ற பல விடயங்கள் ஆராயப்பட்டிருக்கின்றன.

கழிபுரம் வீக்ரோநியாக் கல்லூரியின் அதிபராக இரந்து அரும்பணியாற்றியவர் சைவப் பெரியார். யாழ்ப்பாண

இளைஞர் சங்கம் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் நல்ல ஆசிரிய உளமாட்சியுடைய ஆசிரிய, அதிபர் பரம்பரையை உருவாக் குவதில் பெரும்பங்கு வகித்தது. வடக்கிலும் கிழக்கிலும் கல்விப் பரிவர்த்தனை ஏற்படுத்துவது அதன் பெரும்பணியாக இருந்தது. தேசிய மறுமலர்ச்சியில் கல்வியின் மறுமலர்ச்சியை உணர்ந்து செயற்பட்டனர். சமூக உணர்வும், அரசியல் உணர்வும் தேசிய உணர்வும் கொண்ட ஓர் கீழைத் தேயக் கல்வி மரபை மேலைத்தேயச் சிறப்புநாடின் கல்வியிற் புகுத்தி கல்வியில் மறுமலர்ச்சி காண உழைத்தவர்கள் இளைஞர் சங்கத்தினர்.

இயல் பதினாறு

பெருந்தோட்டப் பள்ளிக்கூடங்கள் ஒரு கண்ணோட்டம்.

1958ஆம் ஆண்டில் கூட்டப்பட்ட அனைத்துலகத் தொழிலாளர் தாபனத்தின் மகாநாட்டில் உலகில் உள்ள தொழிலாளரது வாழ்க்கைத்தரம், வேலைச் சூழல்கள் ஆகியனவற்றை மதிப்பீடு செய்வதற்கு திட்டவட்டமான தரவுகளைச் சேகரிக்கவேண்டும் என முடிவு செய்யப்பட்டது. இதனைத்தொடர்ந்து 1962ஆம் ஆண்டில் ஆபிரிக்காவுக்கு ஜோர்ஜ்கிபெடி என்பாரும், ஆசியாவுக்கு ஜோன் ஜோன்சன் என்பாரும் இத்தரவுகள் சேகரிக்கும் குழுக்களின் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இவ்வாராய்ச்சி இலங்கையிலும் நடைபெற்றது.

ஆராய்ச்சியாளர் பெருந்தோட்டம் என்பது 'வெப்பவலய அல்லது மிக வெப்பவலய பிரதேசங்களில் ஒழுங்காகவும் தொடர்ச்சியாகவும் 'கூலிக்கு' அமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளரைக் கொண்டு வர்த்தக நோக்குடன் பயிர்செய்வதாகும்' என்ற வரையறையை ஏற்படுத்தினர். ஆபிரிக்கா, தென் அமெ

ரிக்கா ஆகியவற்றிலும் பார்க்க ஆசியாவில் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கை அதிகமான பரப்பளவில் நடைபெறுகின்றது. ஆசியாக் கண்டத்தில் இலங்கை, இந்தோனேசியா, பாரதம் மலாயா ஆகிய நாடுகளில் இப்பயிர்ச் செய்கை 240 இலட்சம் ஹெக்டயர் பரப்பளவில் நடைபெறுகின்றது. ஆனால் கொலம்பியா, ஈக்குவடோர், பேரு, பிரேசில் ஆகிய நான்கு தென் அமெரிக்க நாடுகளில் 140 இலட்சம் ஹெக்டயர் பரப்பளவிலும் நடைபெறுகின்றது. கமரூன், ஐவரிக் கோஸ்ட், மொறீசஸ், தங்கானிக்கா ஆகிய நான்கு ஆப்ரிக்க நாடுகளில் இரு பது இலட்சம் ஹெக்டயர் பரப்பளவிலும் நடைபெறுகின்றன. மொறீசியஸ், மலாயா, இலங்கை ஆகிய மூன்று நாடுகளில் பயிரிடப்படும் மொத்தப் பரப்பளவு, ஏனைய நாடுகளில் பயிரிடப்படும் மொத்தப் பரப்பளவு முழுப்பிரதேசப் பரப்பளவில் பெருமளவு விகிதம் உடையது என்பது புலனாகின்றது.

இந்த ஆராய்ச்சியில் பெருந்தோட்டப் பிள்ளைகளின் கல்வி வசதிகள் பற்றிய புள்ளி விபரங்கள் சேகரிப்பது முக்கிய இடத்தைப் பெற்றது. அவர்களின் கல்வி எல்லா நாடுகளிலும் புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையிற் காணப்படுகின்றது. சில நாடுகளில் எழுத்தறிவற்றவர்களின் சதவீதம் 70-75 ஆகக் காணப்பட்டது. அந்நாடுகளின் பொருளாதாரத்திற்கு அரும்பாடு பட்டு உழைக்கும் இவர்களின் கல்வி நிலை மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளது. செயன்முறையில் உபயோகமான கல்வியை அவர்களுக்கு அளித்தால் அவர்கள் கட்டாயம் எழுத்தறிவுள்ளவர்களாக விளங்குவர் என்பதில் ஐயமில்லை.

பலநாடுகளில் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளரது பிள்ளைகள் 'அரசாங்கப் பாடசாலை' களுக்குச் செல்ல வேண்டியுள்ளனர். ஆயினும் இப்பள்ளிக்கூடங்கள் மிகச் சிலவாகவே யுள்ளன. மிகப்பெரிய தோட்டங்களின் உரிமையாளர் அத்தோட்டப்பிள்ளைகளுக்கு வேண்டிய பள்ளிக்கூடங்களைத்

தாமாகவே நடாத்திவருகின்றனர். அவ்வாறு செய்வதற்குச் சட்டமும் கட்டாயப்படுத்துகின்றது.

பாரதத்தில் 1951 ஆம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்ட பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டப்படி 6-12 வயதுடைய பிள்ளைகள் குறைந்தது 20 பிள்ளைகளாவது தோட்டத்தில் இருப்பார்களானால் தோட்ட உரிமையாளர் அவர்களின் கல்வி வசதிகளை எல்லா மாநிலங்களிலும் அரசாங்கச் சட்டப்படி அமல் நடத்தவும், பள்ளிக்கூடக் கட்டிடம், உபகரணங்கள், ஆசிரியர் வேதனம் ஆகியனவற்றைத் 'துரைமாரே' வழங்கவும் வேண்டும். இந்தோனேசியாவில் தோட்டச் சொந்தக்காரர் கட்டிடங்கள், உபகரணங்கள், ஆசிரியரின் இருப்பிடங்கள் ஆகியனவற்றை அளிக்க வேண்டும் என்பதும் அரசாங்கம் ஆசிரியரின் வேதனத்தை அளிக்க வேண்டும் என்பதும் சட்டமாகும். மலேசியாவின் தோட்ட உரிமையாளரிடம் இருந்து ஒவ்வொரு ஏக்கருக்கும் ஒவ்வொரு டொலர் வீதம் பெறப்பட்டு அந்நிதி தொழிலாளர் பிள்ளைகளின் மேலதிகக் கல்விக்குச் செலவு செய்யப்படுகின்றது. கிராமங்களில் இது நடைமுறையில் முதல் நிலையில் உள்ளது.

கல்வி வசதிகளும் அவற்றுக்கான நிதியும் நாட்டுக்கு நாடு தோட்டத்திற்குத் தோட்டம் வேறுபடுகின்றன என்பது ஆராய்ச்சியினின்றும் தெரிய வந்தது. இதில் கமருன் சிறந்த இடத்தைப் பெறுகின்றது. அங்கு பெரிய பள்ளிக்கூடங்களில் தோட்டப் பிள்ளைகள் மட்டுமன்றி, ஏனைய பிள்ளைகளும் கல்வி கற்கின்றனர். பள்ளிக்கூடங்களுடன் இணைக்கப்பட்ட தொழிற்கூடங்களும் உண்டு. தொழில் நுட்ப - விவசாய பள்ளிக்கூடங்களில் செயன்முறையான கல்வி அளிக்கப்படுகிறது.

ஐவரிக்கோஸ்ட்டில் பெருந்தோட்டங்களில் அண்மைக் கிராமங்களிலுள்ள அரசாங்கப் பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளை அனுப்பப் பெரிதும் விரும்புகின்

றனர். தொழிலாளர் பிள்ளைகளுக்குப் போக்குவரத்து வசதியும் செய்கின்றனர். எனினும் ஐவரில்கோஸ்ட் நாடு பூரணமான கல்வி வசதிகள் பெறுவதற்கு இன்னும் பல வருடங்கள் செல்லலாம்.

அண்மையில் சுதந்திரம் பெற்ற மொறிசனில் தோட்டப்பிள்ளைகளின் கல்வி நிலைமிகவும் நாழ்வாகவுள்ளது. சில தோட்டங்களில் மாத்திரமே முதல்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்கள் உண்டு. பெற்றோர் பிள்ளைகள் தகுதித் தராதரப் பத்திரத்தைப் பெறவேண்டும் என்பதற்காகத் தனியார் பாடசாலைகளுக்குத் தமது பிள்ளைகளை அனுப்ப விரும்புகிறார்கள். ஆனால் இவை அரசாங்கத்தால் கவனிக்கப்படுவதில்லை.

தங்கானிக்காவில் தோட்ட உரிமையாளர் தொழிலாளர் பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி வசதியளிக்க விரும்புகிறார்கள். தோட்டத்தில் பள்ளிக்கூடங்கள் நிறுவியுள்ளனர். அபதிராமப் பிள்ளைகள் இங்கு காணப்படும் பெரிய கரும்புத் தோட்டப் பள்ளிங்கூடங்களில் கல்வி பெறுகின்றனர். தென் அமெரிக்காவில் தோட்டப் பிரதேசங்களில் புவியியல்முறையில் அமைந்த பள்ளிக்கூடங்களும் கூட அரசாங்கத்தால் நடாத்தப்படுகின்றன. சில பெரியபரப்புக்கொண்ட தோட்டங்களில் சுதந்திரமான தனியார் பள்ளிக்கூடங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. பேருவில் தனியார் பள்ளிக்கூடம் திட்டமிடப்பட்டு பஸ்துறைகளிலும் கல்வி வசதியளிக்கிறது. ஆனால் அங்கு பகுத்தித் தோட்டங்களில் அமைந்த பள்ளிக்கூடங்கள் வசதியற்றன. ஒற்றையாசிரியர் பள்ளிக்கூடமாக அல்வாசிரியர் மூன்று வகுப்புகளை ஒரே நேரத்தில் கண்காணிக்க வேண்டும். ஈக்குவடோரில் தோட்ட உரிமையாளராலும் அரசாங்கத்தினாலும் பள்ளிக்கூடம் நடாத்தப்படுகின்றது. நான்கு தோட்டத்திற்கு ஒரு பள்ளிக்கூடம் என்று இயங்குகின்றன. இதனால் பிள்ளைகள் தரம் குறைந்த கிராமப் பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் செல்லவேண்டிய நிலையுள்ளது.

பாரதத்தில் 6—12 வயதுடைய மாணவரில் 20 சத வீதமாகேர் தோட்டப் பிள்ளைகளாவர். இது கேரளாவில் 87 சதவீதமாகும். பஞ்சாப்பில் தோட்டப்பிள்ளைகள் அரசாங்க பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் வேறு பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் செல்லவேண்டியுள்ளனர்.

பெரும்பாலான நாடுகளில் பெருந்தோட்டப் பிள்ளைகளின் கல்வி அரசியற் கட்சிகளினால் வரையறுக்கப்படுகின்றன. கோஸ்டோரிக்காவில் பிள்ளைகளின் 15 வயது வரை அவர்கள் கட்டாயமாக கல்வி பெறவேண்டும். இது இலவசமாகும். ஈக்குவடோரில் தொழிலாளர் சட்டப்படி 18 வயதுக்குட்பட்ட தமது முதல்தரிக் கல்வியை முடிக்காமல் இருப்பார்களானால் அவர்கள் தினந்தோறும் பள்ளிக்கூடம் செல்வதற்கு வேலையினின்றும் 2 மணிநேர ஓய்வு கொடுக்கப்படல் வேண்டும். ஈக்குவடோரில் பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் செல்லவேண்டியவர்களில் அரைப் பங்கினர் மட்டுமே சிறிதளவு கல்வி கற்கின்றனர். தென்அமெரிக்காவில் 20 சதவீதமானவர் சிறிதளவு கல்வியும் பெறுவதில்லை. 30 சதவீத மாணவர் இரு வருடங்கள் மட்டுமே பள்ளிக்கூடக் கல்வி பெறுகின்றனர். 14 அல்லது 15 வயது வரை எல்லோரும் பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கட்டாயம் செல்ல வேண்டும் என்னும் நிபந்தனையுள்ள போதிலும் இவ்வாறான சீர்தோடான நிலையும் காணப்படுகின்றது. 6—8 வயதுள்ளவர்களுள் 48 சதவீதமாகேர் பாடசாலைக்கே செல்லாதுள்ளனர். அநேகமாகேர் 12 வயதை அடைந்தவுடனேயே கற்பதை நிறுத்திவிடுகின்றனர். வயது ஏற ஏற இப்படியாகக் கற்பதை நிறுத்தவோரின் தொகையும் அதிகரிக்கிறது. தென்அமெரிக்காவில் மிகச் சிலரே ஆரம்பக் கல்வியைப் பெறுகின்றனர்.

பல நாடுகளில் மொழிப்பிரச்சினை கல்வியின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாகவுள்ளது. மொறிசில் நாட்டில் ஆங்கிலமும், பிரான்சு மொழியும் கணிப்பான் மொழியாக மதிக்

கப்படுகின்றது ஆனால் 75 வீதமான மக்கள் பாரத மொழி களையும் அவர்களுள் பெரும்பாலோர் தமிழையும் மற்றும் சிலர் சீனமொழியையும் அன்னைமொழியாகக் கொண்டவர்கள். அவர்களின் கல்விப்போதகுமொழி ஆங்கிலமும் பிரெஞ்சு மொழியுமாகும். சீனமொழி போதகு மொழியாக ஏற்கப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் 'தோட்டப்பள்ளிக்கூடங்களின் வரலாறு பல காலகட்டங்கள் ஊடாகப் பலவித சோதனைகளை அனுபவித்து வந்துள்ளது. இலங்கையில் தேசிய அடிப்படையில் கல்வித்திட்டம் அமைந்திருக்கின்றது. 1966ஆம் ஆண்டு கல்வி வெள்ளை அறிக்கையில் 'தோட்டப் பாடசாலைகள்' என்று அழைக்கப்படும் பெருந்தோட்டப் பள்ளிக்கூடங்கள் பற்றியுள்ள கருத்துக்கள் வேண்டா வெறுப்புடன் காணப்பட்டன. கல்வி வழங்கல் சலுகை அன்று; கட்டாய மனித அடிப்படையிலான உரிமையாகும். தேசிய கல்வித்திட்டத்தில் அண்மைக்காலம் வரை பெருந்தோட்டப்பள்ளிக்கூடங்களின் நிலைதெளிவானதாக இருக்கவில்லை. 1966ஆம் ஆண்டு வெள்ளை அறிக்கையில் பெருந்தோட்டப் பள்ளிக்கூடங்களை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தத் தகுதியற்றவை என்ற கருத்து இருந்தது. இவை தனியார் பள்ளிக்கூடங்களாக வளர இடம் தரப்பட்டதாக அமைந்தது.

அன்று 900 பள்ளிக்கூடங்களையும் அதன் தகுதி கருதி பள்ளிக்கூடங்கள் என்று அழைக்க முடியாது இருந்தது. தேசிய உணர்விற்கு இந்நிலை சவாலாக இருந்தது. நாட்டின் கல்வித்திட்டத்தில் முக்கிய பங்கு பெறவேண்டிய பள்ளிக்கூடங்கள் பாகுபாடாக நடத்தப்பட்டன.

1964 ஆம் ஆண்டு கல்வி வெள்ளை அறிக்கையில் "எல்லாத்தோட்டப் பாடசாலைகளும் அரசாங்கத்தினால் எடுக்கப்பட்டு அவை அடிப்படையிலான பாடசாலை எனக் கருதப்பட்டது. அவற்றின் போதனை மொழி அரசுமொழியாக அமையும்" எனக்கூறப்பட்டது. இப்பள்ளிக்கூடங்களில் கல்விகற்கும் 90 சதவீதமானவர் தொழிலாளர் குழந்தைகள். அக்காலகட்

டத்தில் பிரஜா உரிமை பெற்ற ஐந்துஇலட்சம் மக்களுள் குறைந்தது 40 சதவீதமானவர் பள்ளிக் கூடம்செல்லும் ஆகக்குறைந்தவயதான 6-14 வயதுக்கு இடைப்பட்டவய தினைபுடையவர்கள் எனலாம். ஆனால் ஒருநாட்டின் சிலமக்கள் பிரஜைகளல்லா விடினும் அந்நாட்டின் கல்வியை அவர்களும் பெறவேண்டும் என்பது உலகசட்டமாகும். அதுவே நீதியு மாகும்.

புறக்கணிக்கப்பட்ட பெருந்தோட்டப்பகுதியை அரசாங்கம் தனது கல்வித்திட்டத்தின் கீழ்கொண்டுவர முயன்றுள்ளது. 1966 ஆம் ஆண்டின் கல்வி வெள்ளை அறிக்கை முன்னைய அறிக்கையைப் பின்பற்றியபோதும் மாணவரின் போதனை மொழி சிங்கள மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்னும் தவறையிடவில்லை 1961 இல் போதனை மொழிபற்றிய பிரச்சினையை ஆராய்ந்தபோது இலங்கை மக்களின் போதனை மொழி சிங்களம் அல்லது தமிழாக இருக்கலாம் என்று அக்குழு சிபார்சுபெய்தது.

பிரஜாவுரிமையற்றோர் அரசாங்க கல்வித்திட்டத்தினால் பயனடைய விரும்பின் கல்விமொழி அரசமொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று அக்குழு சிபார்சு செய்தது. அக்குழுவில் சிலர் போதனைமொழி அன்னைமொழியாகவே இருக்க வேண்டும் என்று வாதிட்டனர். தேசிய கல்விக்குழு அன்னைமொழி மூலம் போதனை என்று சிபார்சு செய்ய முன்வரவில்லை 'நாடற்றவர்' அல்லது பிரஜாவுரிமையற்றவர் என்னும் பாகுபாடு சில வருடங்களின் பின் தேவையற்றுவிடும் எனவே இலங்கை தனது மக்களுக்குத் தொடர்ச்சியாக அன்னை மொழியையே போதனை மொழியாகக் கொண்டு தமிழருக்குத் தமிழும் சிங்களவருக்குச் சிங்களமும் போதனை மொழியாக இருக்கவேண்டும். இதுசட்டமாக அமைக்கப்படுவதுடன் தோட்டப்பாடசாலைகள் பற்றிய சகல சீர்திருத்தங்களும் அச்சட்டத்தில் இருந்து உருவாகவேண்டும்.

அநேக தோட்டப் பள்ளிக் கூடங்களில் ஆசிரியரின் தொடை போதாது. அவர்களுக்குப் போதிய தராதரங்கள் இருக்கவில்லை. அவர்களின் சம்பளங்கள் மிகக் குறைவாகவும் சிலரின் சம்பளம் ஏறக்குறைய 100 ரூபாவாகவும் இருந்தது. பலபள்ளிக்கூடங்களில் ஓர் ஆசிரியர் மூன்று அல்லது நான்கு வகுப்புகளில் ஒரே நேரத்தில் கற்பிக்க வேண்டும்.

இலங்கைத் தோட்டப்பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களின் நிலைமை மோசமாக இருந்தது. 900 பள்ளிக்கூடங்களில் இரண்டரை இலட்சம் மாணவருக்குக்கற்பிக்கும் ஆசிரியரில் 90 சதவீதமானவர் பயிற்றப் படாதவர்களாக இருந்தனர். வேதனம் அரசாங்க ஆசிரியர்களின் வேதனத்திற்கு சமமான தல்ல. கமருன்நாட்டில் மட்டும் பெருந்தோட்டப்பள்ளிக்கூட ஆசிரியர் தரம், பொருளாதார நிலை உயர்ந்திருந்தது.

பாரதத்தில் தோட்டப் பள்ளிக்கூட ஆசிரியரின் நிலை மிகச்சிறந்தது. அவர்களின் நிலைப்பொதுவாக அரசாங்கப்பகுதி ஆசிரியர்களின் நிலையிலும் பார்க்க தரத்தில் உயர்ந்தவர்களாகவும் போதிய சம்பளம் பெறுபவர்களாகவும் உளர். சம்பளம் தோட்டங்களினால் வழங்கப்படுகின்றது. உலகத்தில் பெருந்தோட்டப்பகுதியின் கல்விநிலை பற்றிய ஆராய்ச்சியில் பாரதத்தில் இந்த ஓர் அம்சம் மட்டும் விதி விலக்கானது. ஆனால் அங்கு பள்ளிக்கூடம் செல்லும் வயதுடைய மாணவரில் 25 சதவீதமானோர் மட்டுமே பள்ளிக்கூடங்களில் கற்கின்றனர்.

உலக நாடுகளில் தோட்டப்பாடசாலைகளில் அளிக்கப்படும் கல்வி வாழ்க்கைக்குப்பயன் அற்றதாக ஆராய்ச்சியாளர் கண்டுள்ளனர். பாடநூல்கள் கலாசார சூழலுக்கு முரணானவை. ஆங்கிலம், இலத்தின் மொழிகளில் எழுதப்பட்ட நூல்கள் ஆபிரிக்க கலாசாரத்திற்கோ தென்அமெரிக்க கலாசாரத்துகோ ஏற்றதன்று. மேலும் தோட்டத்தொழிலாளர்

தமது மக்களுக்கு உடற்பணி சுற்பிக்க விரும்புவதில்லை. ஏனெனில் அது, அவர்களின் 'அடிமை வாழ்வை' நினைவூட்டுகின்றனவாம். உடலும் உளமும் இணைந்த தொழிற்பாடாக இருத்து, நாட்டின் பொருளாதார கலாசாரத் தேவைகளுக்கேற்ப அமையுமாயின் அவைமதிப்பிற்குரிய தொழில்களாகக் கருதப்படும். கமரூன் இத்தகைய முறையில் கலைத் திட்டங்களை அமைத்து வெற்றிகண்டுள்ளது.

பெருந்தோட்டங்களில் தொழிற் சட்டங்கள் தோன்றியதன் விளைவாக பள்ளிக்கூட வசதிகள் பொதுவாக முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளன. இது தொழிலாளர் சங்கங்களின் தாக்கங்களின் நற்பயனாகும். ரிலநாடுகளில் உடன்படிக்கை மூலம் தோட்ட உரிமையாளர் எல்லாவசதிகளையும் அளிக்க வேண்டும் என்று தொழிற்சங்கங்கள் வற்புறுத்துகின்றன. இது பெரும்பாலும் சக்குவடோரில் இருக்கின்றது. எனினும் தோட்டங்களிலிருந்து கிடைக்கும் விளைபொருட்களே வெளிநாடுகளிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தின் முக்கியமான மூலதனமாகக் கொண்ட இலங்கை, மலாயா தங்கனிக்கா, மொரீசஸ் ஆகிய நாடுகளின் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர் அந்நாடுகளின் முழு விவசாயத் தொழிலாளரின் பெரும் பகுதியினராவர் என்பதை இங்கு நினைவு கூரவேண்டும்.

ஒரு நாட்டிற்கு மனித சக்தி மிகவும் இன்றியமையாத செல்வமாகும். மனித சக்தியைப் பயிற்றுவதே நாட்டின் சிறந்த செல்வமாகும். தோட்டத்தொழிலாளரின் பிள்ளைகளே நாட்டில் விருத்தியாகும் செல்வமாகும். அவர்கள் திறமைவிகுத்தியாக்கப்படுவது இன்றியமையாதது.

இலங்கையில் அண்மையில் பெருந்தோட்டப் பாடசாலைகளைப் பொறுத்து சில அடிப்படையான தரமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இலங்கையில் ஏனைய அரசாங்கப் பாடசாலைகள் போன்று இவையும் நிர்வகிக்கப்பட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. 90% தோட்டப்

பாடசாலைகளையும் அரசு பொறுப்பேற்றுள்ளது. இதனால் அதன் கட்டிட வசதி, நிர்வாகம் என்பன படிப்படியாக முன்னேறி வருகின்றன. கூடுதலான மாணவர்கள் கல்வி பெறுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன.

மாணவர் கல்வியை மேற்கொள்வதில் தம் விருப்பத்துடன் கற்பதற்கான வசதியான சூழ்நிலைகள் படிப்படியாகக் கொடுக்கப்படுகின்றது. பள்ளிக்கூடம் செல்வோர் தொகையும் கூடி வருகின்றது. ஆசிரியர்களின் கல்வித்தராதரம் முன்பு போன்று அமையாது ஆசிரியர் நியமனத்திற்கு அடிப்படையாகத் தேவைப்படும் கல்வித்தராதரம் கல்விப்பொதுத் தராதர சாதாரண பரீட்சை தராதரப்பத்திர பெற வேண்டும் என்ற நிலை அமுலாக்கப்படுகின்றது. காலப் போக்கில் இது கல்விப் பொதுத்தராதர உயர்தர பரீட்சைத் தராதரப்பத்திரம் அடிப்படையில் ஆசிரியர் தகுதி அமையும் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. எனவே ஆசிரியர் நியமனத்தில் ஓர் சீரான ஒழுங்கு கடைபிடிக்கப்படுகின்றது.

ஆசிரியர் நியமனத்தில் தோட்டப்பகுதியில் கல்வி கற்ற அப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தோருக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படுகின்றது. இதில் அவர்களின் கல்வியை ஊக்குவிப்பு நோக்கமும் ஆசிரியர் பற்றாக் குறை கடுகமாகத் தீர்த்து வைக்கும் நோக்கமும் அடங்கியுள்ளது. மேலும் ஆசிரியர் இடமாற்றத்தினால் ஏற்படும் நெருக்கடியையும் தீர்த்து வைப்பது இதன் முக்கிய நோக்கம் எனப்படுகின்றது.

ஆசிரியர்கள் பள்ளிக்கூடங்களில் கற்பிக்கத் தொடங்கு முன்னர் பயிற்சி பெறவேண்டும் என்பது கொள்கையளவில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. குறுகியகாலப் பயிற்சியும் தரப்படுகின்றது. குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப்பின்பு ஆசிரியர்கள் அனைவரும் பயிற்சி பெற்றவராகவே இருக்கக்கூடியவகையில் முழுப் பயிற்சி தரப்பட சட்டமூலம் தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. ஆசிரியர் வேதனம் ஒரேசீராகவே அமைகின்றது.

தோட்டப்பாடசாலை என்ற வேறுபாடு நாளாவட்டத்தில் மறையும். அச்சமூகத்தினர் எல்லாவகையிலும் சமமானவர்களாக சமூகத்தில் உயர்ந்து நிற்க இதன் மூலமாக வழிவகுக்கப்படும் எனப்படுகின்றது. ஆனால் சுட்டாயக்கல்வித் திட்டம் குறிப்பிட்ட வயதுவரையாவது அதாவது 14 வயது வரையாவது அமைந்தால்தான் கல்வியை மையமாகக் கொண்ட சமூகமாறுதல், வளர்ச்சிமேம்பாடு ஏற்படும். ஐக்கிய நாடுகள்தாபனம் வலியுறுத்தி வருவது போன்று ஒரு குறிப்பிட்ட வயதுவரையாவது கல்வியை இலவசமாக வழங்கி வருதலும் வேண்டும். இலங்கையில் கல்வி இன்னும் பூரணமான இலவசக்கல்வி வழங்கப்படுகின்றது என்று கூறமுடியாது. தோட்டப்பகுதியில் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்து சென்றால்தான் கல்வியின் பயனும் அச்சமுதாயத்தைச் சென்றடையும். மாணவரின் இடைநிறுத்தமும் இங்கு பொதுவான குறைபாடாகக் காணப்படுகின்றது. எனவே சுட்டாயக்கல்வி முறையும் இலவசக் கல்வித்திட்டமும் அமூல் நடத்தப்பட்டால்தான் இச்சமுதாயத்தை கல்விமயமாக்கலாம்.

இயல் பதினைந்து

கிழக்கிலங்கை கண்ட கல்வி மறுமலர்ச்சி

ஆரியர் போற்றும் அணிகால் இலங்கையிலே.
சீரார் குணதீசையைச் சேர்த்து வான்புகழும்
ஏரால் இயன்ற செந்நெல் இன்கவைத் தீங்கன்ன
லோடு

தெங்கிள நீரும் தீம்பல்லினமிர்தம்
எங்கும் குறையா இயலுடைய நன்னாடு
மட்டக்களப் பெனும் மாநாடு

மட்டக்களப்பு பற்றிய இப்பாடல் கிழக்கிலங்கை முழுவதற்
கும் பொருந்தும். இயற்கை எழிலும் இறை அன்பும் நிறைந்த
கிழக்கிலங்கையில் கல்வி மறுமலர்ச்சி வடக்கிலங்கையில் ஏற்
பட்டது போல் பல அம்சங்களில் தேசிய உணர்வுடன்
இணைந்து சென்றது. இந்நாட்டில் 1940 ஆம் ஆண்டிற்குப்
பின்பு தேசிய மட்டத்தில் ஏற்பட்ட இலவசக்கல்வி, அன்னை
மொழிக்கல்வி, அனைவருக்கும் கல்வி, தொழிற்கல்வி, விஞ்ஞானக்
கல்வி போன்ற விடயங்களில் ஏற்பட்ட புதிய சிந்தனைகளுக்குக்
கிழக்கிலங்கை அறிஞர்களின் பங்களிப்பும் குறிப்பிடத்தக்கது.

வடக்கில் ஏற்பட்டு வந்த கல்வி மறுமலர்ச்சி கிழக்கிலங்கைக்கு விபுலாநந்த அடிகள் தலைமையிலும், இராமகிருஷ்ண சங்க அனுசரணையுடனும் பரவியது. வடக்கிலங்கை உருவாக்கிய கல்விப் பாரம்பரியம் கிழக்கிலங்கையில் கல்வி மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. கிழக்கிலங்கைக் கல்விப் பாரம்பரியம் சமயசார்புடையது. கிறிஸ்தவ பள்ளிக்கூடங்கள் அளப்பரிய சேவை செய்தன. ஆனால் கிறிஸ்தவ பாரம்பரியம் மக்களிடையே பரவியது என்று கூறமுடியாது.

1925ஆம் ஆண்டின் பின்பு கிழக்கிலங்கையில் புதிய மறுமலர்ச்சி உண்டாயிற்று. இந்தவகையில் இம்மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்தியது இராமகிருஷ்ண சங்கம். சுமார் நான்கு நூற்றாண்டுகளாக ஐரோப்பியர் வருகையினால் தமிழ் மொழியும், சைவசமயமும் கலாசாரமும் சீரழிந்து வந்தன. இந்துக்கள் கல்வி பெறுவதற்காக விருப்பமில்லாத மத மாற்றத்தைச் செய்ய வேண்டியிருந்தது. பெயரளவில் கிறிஸ்தவர்களாகவும் வாழ்க்கையில் இந்துக்களாகவும் காணப்பட்டனர். இத்தகைய சீர்கேடுகளை அவதானித்த இராமகிருஷ்ண சங்கம் கிழக்கிலங்கையில் கல்வியின் அடிப்படையில் ஓர் கலாசார மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்த பள்ளிக்கூடங்களைப் பயன்படுத்தியது. அவர்களது இந்துக்கல்வி மனக் கல்விப் பணியாகவும் கலாசார பணியாகவும் மிளிர்ந்தது.

இதன் அடிப்படையில் 1925 ஆம் ஆண்டின் பின்பு ஒரு புதிய மறுமலர்ச்சி உண்டாயிற்று. 1924 இல் சுவாமி சர்வாநந்தா அவர்களும் சுவாமி விபுலாநந்தர் அவர்களும் திருக்கோணமலைக்கு விஜயம் செய்ததுடன் கிழக்கிலங்கையில் இந்துசமயக் கல்வி வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனை ஏற்பட்டது. விபுலாநந்த அடிகள் இந்தக்கலாசார மறுமலர்ச்சியைப் பன்முகப்படுத்தினார்.

அடிகளார் யாழ்ப்பாண வைத்திலவரவைப் பொறுப்பேற்று பின்னர் திருக்கோணமலைக்குச் சென்று இந்துக்

கல்லூரியை வளம் பெறுச்செய்தார். அதன்பின்னர் கல்வியின் மூலமே கிழக்கிலங்கை விடுதலை காணமுடியும் என்று மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் சென்று 38 பள்ளிக்கூடங்களை அமைத்து கல்வி மறுமலர்ச்சியை கிராமத்து மக்களும் அனுபவிக்க வைத்தார். இம் மறுமலர்ச்சி தேசிய மறுமலர்ச்சிக்குப் பயிடுகின்றது.

இவர் மட்டுநகர் சென்றதும் அரசாங்க பள்ளிக்கூடங்களில் கற்பித்துக்கொண்டிருந்த வைதிகப் போக்கைக் கடைப்பிடித்த மூன்று தமிழ் ஆசிரியர்களை இராமகிருஷ்ணர் பேரில் பணியாற்றமாறு கேட்டுக்கொண்டார்.

இவர்கள் கிழக்கிலங்கையின் முது பெரும் மூலர் என அழைக்கப்படுவர். அந்த மூவருள் மூத்தவர் வேலுப்பிள்ளை ஆசிரியர். இவர் ஒரு கணித விற்பனர். அடுத்தவர் சைவப் புலவர் அருணாசல தேசிகர். இவர் சைவ சித்தாந்த நெறிகளின் அடிப்படையில் வேதாந்த நெறியைப் பரப்பியவர் அடுத்தவர் கர்ம யோகி பத்ததக்குட்டி ஆசிரியர். சைவ நெறியில் நின்றுதளராது கிறிஸ்தவ பள்ளிகூடங்களின் எதிர்மறைச் செயல்களை எதிர்த்தது. இராமகிருஷ்ண பள்ளிக்கூடங்களை நிறுவியவர்.

இவர்களைத் தொடர்ந்து வடக்கிலங்கையில் உருவாகிய ஹண்டி பேரின்ப நாயகம் போன்ற ஆசிரிய குழுவினர் கிழக்கிலங்கையில் உருவாகினர். ஆங்கிலம் கற்றுப் பட்டதாரிகளாகி அதே நேரத்தில் சுதேச உணர்வுடன் தீர்மானித்த கல்வியை உருவாக்கியவர்கள் இவர்கள். விவாதத்தித்தியாலய ஆசிரியராக இருந்து அட்டாளைச் சேனை ஆசிரிய கல்லூரி அதிபராகக் கடைமையாற்றிப் பின்னர் அமைச்சராக விளங்கியவர் இருவரவர் நல்லையா. இவ்வசக்கல்வியின் தந்தை கி. டபிள்யூ. டபிள்யூ கன்னங்கராவோடு இவ்வசக் கல்வியை ஆதரித்தவர் இவர். ஆசிரியர் அம்பலவாணர் விஞ்ஞான சிறப்புப்பட்டதாரியாக இருந்து அடிகளார் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க அறிவர் ஆகியவர். இவர்கள் சுதேச உணர்வு

கொண்ட கல்வி மறுமலர்ச்சியாளர்கள். அடுத்துக் க. கணபதிப்பிள்ளை ஆசிரியர் ஆங்கிலத்திலும் புலிய்யலிலும் சிறந்து விளங்கிய ஆசிரியர். இவரின் கல்விப் பங்களிப்பும் குறிப்பிடத்தக்கது.

விபுலாநத்த அடிகள் திருக்கோணமலை இந்துக்கல்லூரிக்கு புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களை 1926 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதத்தில் தலைமைப்பண்டிதராக நியமித்தார். இதனால் திருக்கோணமலைக்கு நல்லதோர் ஆசிரியர்பணி கிட்டியது. கிழக்கிலங்கையில் கல்விமறுமலர்ச்சி ஏற்படவேண்டுமென்ற கருத்திற்கு முன்னோடியாக விளங்கியவர் விபுலாநத்த அடிகள். அரசாங்கத்திற்கு அவ்வப்பொழுது இம்மறுமலர்ச்சியின் அவசியத்தை உணர்த்தி கிழக்கிலங்கைப் பாரம்பரியத்துடன் இணைந்த கல்விமறுமலர்ச்சியை விரைவுபடுத்தினார்.

1928 ஆம் ஆண்டு மாசிமாதத்தில் திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு பகுதியில் கல்வி விடயங்களை ஆராய்கின்ற சபையின் அங்கத்தவராக கல்விப்பகுதியினரால் அடிகள் நியமிக்கப்பட்டார். ஏற்கனவே தான் மேற்கொண்ட எண்ணத்திற்கு இசைவாக இதனைப்பயன் படுத்திக்கொண்டார்.

விபுலாநத்த அடிகளின் இத்தகைய எண்ணத்திற்கு கிழக்கிலங்கை ஆசிரியபரம்பரை உறுதுணையாக இருந்தது. இராமகிருஷ்ண சங்கம் பள்ளிக்கூடங்கள், அனாதை இல்லங்கள் தொழிற்கூடங்கள் போன்றவற்றை நிறுவிக் கல்விச்சேவையையும், சமூகசேவையையும் ஆற்றி வந்தது. மட்டக்களப்பில் இந்து, ஆங்கில பாடசாலை இல்லாத குறையைத் தீர்ப்பில் இந்து, ஆங்கில பாடசாலை இல்லாத குறையைத் தீர்ப்புக் கும் முகமாக 1926 ஆம் ஆண்டு சிவாநத்த வித்தியாலயத்திற்கு அடிகள் அடிக்கல்லை நாட்டி 1929 இல் திறப்பு விழாவை நடாத்திவைத்தார்.

இராமகிருஷ்ண சங்கம் தொடங்கிய பள்ளிக்கூடங்கள் கல்விச்சேவையை சீராக வழங்கின. இவற்றின் சேவை கல்வி

மறுமலர்ச்சியை முன்னெடுத்துச் சென்றது. சுவாமி விபுலா நந்தரைத் தொடர்ந்து 1946-1953 ஆம் ஆண்டுவரை சுவாமி நடராஜநந்தா பாடசாலை முகாமையாளராகப் பணியேற்றுப் பாடசாலை முகாமைத்துவத்தைக் கவனித்தார். இவரைத்தொடர்ந்து சுவாமி ஜீவாநந்தா அவர்கள் தம்பணியைத் தொடர்ந்து நடாத்துகின்றார். கல்லடி உப்போடையில் உள்ள புதிய மாணவர் இல்லம் இன்றும் கல்விமறுமலர்ச்சிக்கு பங்களிப்புச்செய்து கொண்டிருக்கிறது. விடுமுறையில் சமய பாடவகுப்புக்கள், சமூக வாய்ப்பிழந்தோருக்கு வகுப்புகள் நடாத்தி வருகின்றனர். இராமகிருஷ்ண சங்கம் ஆரம்பித்த மண்டூர் இராமகிருஷ்ண வித்தியாலயம் சிறந்த பணியாற்றுகிறது. தன்னலமற்ற தவத்துறவிகளின் சேவையினால் வளர்க்கப்பட்ட இக்கல்விமரபு கிழக்கிலங்கையின் கல்விவரலாறுக அமைகிறது. இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் கல்விச்சேவை தமிழ் மக்களுக்கு மாத்திரமன்றி தமிழ்பேசும் முஸ்லிம்களுக்கும் பயன்தந்தது. கிழக்குமாகாணத்தில் தலைசிறந்த பிரமுகர்கள் இராமகிருஷ்ண சங்கம் தாபித்த பள்ளிக்கூடங்களின் பழைய மாணவராவார்.

இவை தவிர கல்விக்கூடங்களின் பணியை மேலும் அவதானிக்குமிடத்து 1814 இல் தொடங்கப்பட்ட புனியத் தீவு மெதடிஸ்த மத்தியகல்லூரி குறிப்பிடத்தக்கது. 1942 இல் இருந்து 1 ஆவது சுதேச அதிபரான திரு எஸ். வி. ஓ. சோமநாதர் அதிபராகியதும் கல்விவளர்ச்சியில் சுதேசபாங்கு இடம்பிடித்தது. “மட்டக்களப்பிலுள்ள முழுமையான இரு பெரும் கிறிஸ்தவ பள்ளிக்கூடங்களான மத்திய கல்லூரிக்கும், புனித மிக்கேல் கல்லூரிக்கும் இடையே நல்ல போட்டி மனப்பான்மைகள் காணப்பட்ட போதெல்லாம், சுதேச அதிபர்களான எஸ். வி. ஓ. சோமநாதரும், வண்பிதா. ஈ. கிரவுதர் அடிகளாரும் ஒரே குறிக்கோளாக கல்வி வளர்ச்சியை மேற்கொண்டனர்” என்று வண்பிதா. ஜே. லோங் அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். கல்வி, உடற்கல்வி சமயம் போன்ற துறை

களில் தன்னலமற்ற செயலாற்றி வருவது புனித மிக்
கேல்கல்லூரி.

வினசன் மகளிர் உயர்தர பாடசாலை கிழக்கிலங்கையில்
மாதர்களுக்கு பல்லாண்டுகளாக கல்விப்பணியாற்றுகிறது.
ஆரம்பத்தில் இப்பள்ளிக்கூடத்தின் முக்கிய குறிக்கோள்
கிறிஸ்தவ சமயத்தைப் பரப்புவதாக இருந்த போதும் வடக்கே
புல்மோட்டையினிருந்து தெற்கே கல்முனை வரையுள்ள சகல
இனப்பெண்களுக்கும் மத, இன வேறுபாடின்றி கல்வியும்,
வதிவிடவசதியும் அளிக்கின்றது. 165 ஆண்டுகளுக்கு மேற்
பட்ட வரலாற்றுப் பெருமை கொண்ட பாடசாலை பெண்
கல்வியை அளித்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

பெண்கல்வி மறுமலர்ச்சிக்கு உதவும் மற்றுமோர்
பள்ளிக்கூடம் புனித சிசிலியா பெண்கள் பாடசாலை. பழை
மையையும், புதுமையையும் பேணிக்காத்து வருவது இப்
புனித கலைக்கூடம் ஆகும். கத்தோலிக்கத்திருச்சபையினரால்
கிழக்கிலங்கைமகளிர்க்கு என அமைக்கப்பட்டது இக்கல்லூரி.

கிழக்கிலங்கையின் கல்வி மறுமலர்ச்சிக்குத்தொண்டாற்
றிய கல்விக்கூடங்கள் ஆரம்பத்தில் தீவிர மதப்போக்கைக்
கொண்டிருந்த இடத்தும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் 2ஆவது
கால் நூற்றாண்டில் மதவேறுபாடுகளை விடுத்து கல்விப்
பணியை அளித்து வந்துள்ளன. விபுலாநந்த அடிகள் தலைமை
யிலான ஆசிரிய பரம்பரையினரில் பெரும்பகுதியினர் இப்
பள்ளிக்கூடங்களில் பயின்றவர்கள். இவர்களே இந்து சமய
கலாசார கல்வி மறுமலர்ச்சியின் அவசியத்தை உணர்ந்து
செயற்பட்டவர்கள். எனவே கிழக்கிலங்கையில் கல்வி மறு
மலர்ச்சி சிலவகையில் அடித்தளமாக இருந்தது இப்பள்ளிக்
கூடங்கள் ஆகும்.

இராமகிருஷ்ண சிவாநந்தா வித்தியாலயம் 1929 இல்
ஓர் ஆசிரியருடனும் 27 மாணவர்களுடனும் தொடங்கியது
1980 ஆம் ஆண்டில் 1005 மாணவர்களையும் 46 ஆசிரியர்
களையும் கொண்டு வளர்ந்து உயர்ந்துள்ளது. சன்மார்க்க

நெறியில் இயங்கி வரும் இப்பாடசாலை கிழக்கிலங்கைக் கல்வியுலகிற்கு அளப்பரிய சேவையாற்றுகின்றது. கல்வி மறுமலர்ச்சியின் பேர் இயக்கமாக இது விளங்குகிறது. கிழக்கிலங்கையில் ஒரு வீறுகொண்ட சமுதாயத்தை உருவாக்கத் தமது அறிவு, ஆற்றல், அருட்சக்தி அனைத்தையும் அர்ப்பணித்தவர் அடிகளார். முழுப்பணியும் முழுமைபெற்ற இடம் சிவாநந்தா வித்தியாலயம் ஆகும். கிழக்கிலங்கையில் கல்வி மறுமலர்ச்சி வளர்ந்து வரும் சூழ்நிலையில் முழுமையான பல்கலைக்கழகம் அவசியமென்பதை உணர்ந்தவர் அடிகளார். இந்த வளர்ச்சி சிவாநந்தா வித்தியாலயத்தில் ஏற்படவேண்டுமென விரும்பினார்.

கிழக்கிலங்கையின் கலாசாரம், கல்வியின் அடிப்படையில் வளர்த்தெடுக்கும் பணியில் ஈடுபட்டது இக்கலைக்கூடம் ஆகும். பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தின் இறுதிக்கட்டத்தில் சுதந்திர தாகம் கொண்ட சுதேசிகள் தமது தேசிய பாரம்பரியத்தில் கலைத்திட்டம், இலவசக்கல்வி கிராமப்புறங்களில் பள்ளிக்கூடங்களை நிறுவுதல் போன்ற பணிகளில் ஈடுபட்டனர். இத்திட்டத்தின் விளைவாக 1946 ஆம் ஆண்டில் மட்டக்களப்பில் முதல் முதலான அரசினர் கல்லூரி உதயமாகியது. இப்பள்ளிக்கூடம் கலவன் பள்ளிக்கூடமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது சிறப்பம்சமாகும். இவ்வாறு உருவாகியது கோட்டை முனை அரசினர் மகா வித்தியாலயம்.

இலங்கை சுதந்திரமடைந்தகாலத்தில் மட்டக்களப்பு பாரளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த திரு. நல்லையா அவர்களின் சேவையால் உருவாகியது கோட்டைமுனை அரசினர் மகாவித்தியாலயம். கிழக்கிலங்கையின் கல்வி வளர்ச்சியில் இப்பள்ளிக்கூடம் படித்த மத்தியவகுப்பினரை உருவாக்கித் தருவதில் உதவியது.

கிழக்கிலங்கை கல்வி வரலாறு ஆதிகாலத்தொட்டு அண்மைக்காலம் வரை சிராக வளர்ந்து வந்தது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாவது கால் நூற்றாண்டிலேதான் இது

மறுமலர்ச்சி இயக்கமாக உருவெடுத்தது. இம்மறுமலர்ச்சி தேசிய கலாசார எழுச்சியிலும் இழையோடியது.

கிழக்கிலங்கை கல்வி வளர்ச்சி சமயத்துறவிகளின் தன்னலமற்ற சேவைகளினால் ஆரம்பத்தில் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்திவிட 1960 ஆம் ஆண்டின் பின்பு பள்ளிக்கூடங்களை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றமை, அன்றையமொழிக்கல்வி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டமை, பள்ளிக்கூடங்கள் இடையே நிலவிய சமயசமூக, இனப்பாருபாடு நீக்கப்பட்டமை கல்விமறுமலர்ச்சியை முழுமையாக அறுபவிக்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியது.

1972ஆம் ஆண்டு கல்வித்திட்டம் கல்வியை பரவலாக்கி வது, ஆசிரியர்களை பரவலாக நியமித்தது. பெண்பாடசாலைகளில் ஆண் ஆசிரியர் நியமிக்கப்பட்டனர். ஆசிரியர்களுக்கு சேவைக்காலப் பயிற்சி தரப்பட்டது. சுருத்தரங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. வீஞ்ஞானக் கல்வியும், ஆய்வுகூட வசதிகளும் விரிவாக்கப்பட்டன. இதனால் கிழக்கு மாகாணம் கல்வி மயமாக்கப்பட வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

ஆசிரியர்களின் தன்னலமற்ற சேவை, மாணவர் ஆர்வம், பெற்றோரின் ஊக்கம், ஒத்துழைப்பு, அரசாங்கம், அரசியல் வாதிகள் தந்து கொண்டிருக்கிற ஒத்துழைப்புகளினால் தான் கல்வி மறுமலர்ச்சியில் பயன் கிராமங்களைச் சென்றடைகின்றது.

தவத்திரு விபுலாநந்த அடிகள் உருவாக்கிய அசிரிய பாம்பரை அறுபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஆற்றிய கல்விச் சேவையும் சமூகத்தொண்டும், கிழக்கு இலங்கைக்கல்வி மறுமலர்ச்சிக்கு உத்வேகம் தருகிறது. இராமகிருஷ்ண சங்கமும் அதன் துறவிகளும் கிழக்கிலங்கை கல்வி வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இராமகிருஷ்ண சங்கம் எல்லோருக்கும் வாழ்நாட் கல்வி அளிப்பது என்ற தத்துவத்தில் கல்வியை சமூகமயமாக்குவதில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அந்த வகையில் அவர்கள் மேற் கொண்டபணி கிழக்கிலங்கையில் ஒர் கல்விமறுமலர்ச்சியையே ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. அழகரத்தினம் செ. சுவாமி விபுலாநந்தர்கல்விச்சித்
தனையும், தொண்டுகளும், ஆய்வுக்
கட்டுரை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்
கழகம், 1983.
2. அந்தனி ஜான்- தனிநாயக அடிகளின் வாழ்வும்
அழகரசன், லே. பண்பும், தங்கம் பதிப்பகம், 51
ஊரணி மட்டுநகர், 1984.
3. இலங்கையில் கல்வி இலங்கைக் கல்வி அமைச்சு
நூற்றாண்டுமலர் வெளியீடு, கொழும்பு 1969.
4. ஏரீரகாம், எம். வண. குருபிரசாதிரி. எம். எவ்.
லோங் அவர்களின் கல்வித்
கோட்பாடுகளும் கல்விப்பணிக
ளும், கட்டுரை, யாழ்ப்பாணப்
பல்கலைக்கழகம், 1982.
5. கல்விச்சீர்திருத்தற்காய் கல்வி அமைச்சு, உயர்கல்வி
ஆலோசனைகள் அமைச்சு வெளியீடு, 1981.
6. கனகசூரியம், க. மட்டக்களப்புக்கல்வி மறுமலர்ச்
சியில் சில பள்ளிக்கூடங்களின்
பங்களிப்பு, கட்டுரை, யாழ்ப்பா
ணப் பல்கலைக்கழகம், 1981.
7. கோ ரோங், அ. எம். யாவின், வி. ஜவகர்லால்
நேரு, மொழிபெயர்ப்பு, தர்மரா
ஜன், நா. சர்வதேச உறவுகளைப்
பற்றிய நூல் பிரிவு, முன்னேற்றப்
பதிப்பகம், மாஸ்கோ, 1985.

8. சந்திரசேகரம், ப. கல்வியியற்கோவை, கல்விக்கழகம்
கல்வியியற்புலம், யாழ்ப்பாணப்
பல்கலைக்கழகம், 1987.
9. ----- கல்வியியற் சிந்தனைகள், திருமதி
கமலாதேவி சந்திரசேகரம், இணு
வைபூர், 1985.
10. ----- கல்வித்தத்துவம், யாழ் கூட்டுறவு
தமிழ் நூற் பதிப்பு விற்பனைக்
கழகம், யாழ்ப்பாணம், 1975.
11. சந்தானம், எஸ். கல்வித்தத்துவ சமூக அடிப்படை
கள், பழனியப்பாபிரதர்ஸ், சென்னை,
1981.
12. சிங்காரவேலு. சிந்தனையாளர் வரிசை எம்ர்சன்,
பிரேமாபிரசுரம், சென்னை, 1957.
13. தவத்திரு தனிநாயக மாட்சிநயப்புமலர், யாழ்மாவட்ட
அடிகள் கத்தோலிக்க ஆசிரிய சங்கம்,
1981.
14. தேசியக்கலை பாரதி பன்முகப் பார்வை, யாழ்ப்
இலக்கியப்பேரவை, பாணம், 1981
15. துரன், ம. பெ. பாரதியும் சமூகமும், வானதிபதிப்
பகம் தி. நகர், சென்னை, 1982.
16. நடராசா, சு. சேர் பொன்னம்பலம் இராமநா
தனின் கல்விச்சிந்தனையும் கல்விப்
பணியும், ஆய்வுக்கட்டுரை, யாழ்ப்
பாணப் பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்
பாணம், 1984.

17. பத்மநாபன் நூ., சு. பாரதியின் கவிநயம், வானதி
பதிப்பகம், சென்னை, 1983
18. முத்துலிங்கம், சு. கல்வியியல் ஓர் அறிமுகம், ஸ்திரீ
வாதம் பிரஸ், யாழ்ப்பாணம்,
1974.
19. விவேகானந்தாவாமி கல்வி, தொகுத்துத்தமிழாக்கியது
அபிநாசலிங்கம், தி. சு. இராம
கிருஷ்ணமிஷன் வித்தியாலயம்,
அம்ரபிரஸ், கோயம்புத்தூர்
1975.
20. ராஜி, தி. சா. பாரதிபோற்றிய பன்முக உபநிடத
நூல், வானதிபதிப்பகம், சென்னை,
1982
21. ராமஸ்வாமி, ப. நெருவின் மணிவாசகம், வானதி
பதிப்பகம், சென்னை, 1964
22. லாம்பேஷாம், பி. ஏ. அரசியல் அறிவின் அடிப்படைகள்,
சோவியத்நாடுபிரசுரங்கள்,
சென்னை, 1976.
23. ஜேம்ஸ், எஸ். எச். ஏ. எம். ஏ. அலிஸ் கல்வித்தித் தனைகளும்
பங்களிப்பும் கல்முனை ஸாஹிராக்கல்
லுரிபழையமாணவர் சங்கம், 1980
24. ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் 146 வது ஜனனதின
வெளியீடு, ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண
சாரதா சேவாச்சிரமம், பருத்தித்
தறை ஸ்ரீலங்கா 1982
25. நாலவர் ஸ்ரீலலு ஆறுமுகநாவலர்
நூற்றாண்டுமலர், சபை, கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம்
1979.

சஞ்சிகை, நாளேடு

1. அப்பினைகயாகன் அதிபர் பாராட்டுமலர், ஆசிரிய சங்கம், ஸ்ரீசண்முகநாதன் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம், 1968.
2. இலங்கை இராமகிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலைகளின் கல்வி மலர், 1927—1957, படுப்பித்தவர் பாலகப்பிரமணியம், எஸ். ஆவ்ரா பிறிங் டிங் வேக்ஸ், கொழும்பு, 1975.
3. சந்திரசேகரம், ப. கல்வி, இதழ் 4—5, பெருந்தோட்டப் பாடசாலைகளின் கல்வி நிலை. தேசிய கல்விக் கழகம், இலங்கைப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு 1968.
4. ----- வணிக ஜோதி, பரிசளிப்பு விழா உரையா/கனகரத்தினம் மத்திய-மகா வித்தியாலயம். -வணிக மன்றம், 1973
5. வெராசா, அ. தனிநாயக அடிகளின் தமிழ்ப் பணி, வீரகேசரி, 28-09-1986
6. சுவாமி சித்ரபானந்தா, மனவலிமையை வளர்க்கும் கல்வியே மனிதனுக்குத் தேவை என்கிறார் சுவாமி விவேகா-நந்தர், வீரகேசரி, 24-01-1984

BIBLIOGRAPHY

1. Arunachalam, P. 'A Plea For a Ceylon University';
Speeches and Writings of Sir P Arunachalam
Vol, I, H. W. Cave. & Co Printers, Colombo,
(year is not known.)
2. Azeez, A. M. A. Vidyalaya and Vipulananda,
R. K. M. Souvenir, 1957.
3. Azeez, A. M. A. Chairman's Report, 1945, Ceylon
Muslim Scholarship Fund.
4. Dreyer, O. In Cultural Changes in Developing Countries,
Progress Publishers, Moscow, 1976.
5. Handy Perinpaayagam, A Memorial Volume, Thiru-
magal Press, Chunnakam, 1980.
6. Radhakrishnan, S. The Hindu View of Life, London,
Unwin Books, Tenth Edition, 1957.
7. Saini, S. K. Development of Education in India,
Rani Kopeer (Mrs.) Cosmo Publication,
New Delhi; 1980.
8. Vythilingam. M. The Life of Ponnampalam Ramanathan
Vol II, Thirumagal Press Chunakam,
1977.

